

ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๒๐

(สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๒๔ เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๖

ศูนย์ตัวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๒ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๖ / ๒๕๓๖ วันที่ ๒ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๖
(ต่อมลาภย ตรีทิพย์) ชุดที่ ๑๗ ปีที่ ๒

๒๒๘

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม
และขาดประชุม ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๐ / ๒๕๓๖ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๖
วัน พุธ ที่ ๒๔ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑	นายทนง ลิ่มตระกูล	✓			
๒	นายกมล จิระพันธ์วานิช	✓			
๓	นายกร หัพพะรังสี	✓			
๔	นายกระแสด ชนะวงศ์	✓			
๕	นายกรีช กงเพชร	✓			
๖	นายถนอม งาม แฉวโสภ	✓			
๗	นายถนอม ปัทมาธิ สภาวสุ	✓			
๘	นายกำชัย เรืองกาญจนเนตรบุรี	✓			
๙	นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
๑๐	นายภคคึกคัก หัตถสงเคราะห์	✓			
๑๑	ร้อยโท กุเทพ ไสภระจำง	✓			
๑๒	นายเกษม มาลัยศรี	✓			
๑๓	นายเกษม รุ่งธนเกียรติ	✓			
๑๔	นายเกียรติ ศรีสุรินทร์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๘	นายเกียรติชัย ชัยเชาวรัตน์	✓			
๑๙	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
๑๙	นายไกรสิทธิ์ ไกรสิทธิ์พงศ์		✓		
๑๘	นายขุนทอง ภูผาเคียบ	✓			
๑๘	นายคณิน บุญสุวรรณ	✓			
๒๐	นายคำรณ ฒ คำพูน	✓			
๒๑	นางเครือวัลย์ สมนะ	✓			
๒๒	นายเงิน บุญสุภา		✓		
๒๓	นายจรัส พัวช่วย	✓			
๒๔	นายจองชัย เทียงธรรม	✓			
๒๔	นายจักรพันธ์ ยมจินดา	✓			
๒๖	นายจำบงค์ โพธิสาโร	✓			
๒๗	นายจำลอง ครุฑขุนทด	✓			
๒๘	พลตรี จำลอง ศรีเมือง	✓			
๒๙	นางจิระ มังคลรังษี	✓			
๓๐	นายจิรมิตร อุดมธรรมภักดี	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑	นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์	✓			
๓๒	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
๓๓	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
๓๔	นายเจริญ เขาวนประยูร	✓			
๓๕	นายฉลาก ขามช่วง	✓			
๓๖	นายฉัตรชัย เอียสกุล	✓			
๓๗	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๓๘	นายเฉลิมชัย อู่สารกุล	✓			
๓๙	นายเฉลิมชัย เอียสกุล	✓			
๔๐	นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
๔๑	นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ	✓			
๔๒	นายชวน หลีกภัย	✓			
๔๓	พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ			✓	
๔๔	นายธีวารักษ์ ชมภูแดง	✓			
๔๕	นายชัย ชิดชอบ	✓			
๔๖	นายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๑	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
๔๒	นายชาติกร หิรัญกิจไพบูลย์	✓			
๔๓	พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ	✓			
๔๔	นายชานัน คักคิเศรฐ์	✓			
๔๕	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
๔๖	นายชินวรณ์ บุญเกียรติ	✓			
๔๗	พันเอก ชินวุธ สุนทรสีมะ	✓			
๔๘	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
๔๙	นายชุมพล ศิลปอาชา	✓			
๕๐	นายชูชัย มุ่งเจริญพร		✓		
๕๑	นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	✓			
๕๒	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์	✓			
๕๓	นายเชาวนวิศ สุกลาภา	✓			
๕๔	ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ	✓			
๕๕	นายเชาวลิต สุขสวัสดิ์	✓			
๕๖	นายไชยยศ จิรเมธากร	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๓	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
๖๔	นายไชยา พรหมมา	✓			
๖๕	นายณรงค์ นิยมไทย	✓			
๖๖	นายณรงค์ วงศ์วรรณ	✓			
๖๗	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
๖๘	นายคณินฤทธิ์ วัชรภรณ์	✓			
๖๙	นายคณิศ รั้งศิริ	✓			
๗๐	นายคณิศ โสภิตชา	✓			
๗๑	นายเกษ บุญ-หลง	✓			
๗๒	นาวาโท เกชา สุขารมณ	✓			
๗๓	พันจ่าอากาศเอก เต็กดวงคอกกรัก คุ่มชนะ	✓			
๗๔	นายเคน โค๊ะมีนา	✓			
๗๕	นายศรีพล เจาะจิตต์	✓			
๗๖	นายตรีเพชร พรหมนิตพันธ์	✓			
๗๗	นางเตือนใจ บุญปละ	✓			
๗๘	นายไครรงค์ สุวรรณศิริ	✓			

๒๓๓

- ๖ -

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕	นายถวิล จันทร์ประสงค์	✓			
๑๖	นายถวิล ไพรสณฑ์	✓			
๑๗	นายถวิล ฤกษ์ห่อ	✓			
๑๘	นายถาวร ศรีรัตนรงค์	✓			
๑๙	นายทอง ศิริบริษาพงษ์	✓			
๒๐	นายทรงชัย อินทรารักษ์	✓			
๒๑	นายทรงธรรม บัญญัติ	✓			
๒๒	นายทรงพล ไก่วิศริกุล	✓			
๒๓	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			
๒๔	นายทวีช กลิ่นประทุม	✓			
๒๕	นายทวี ไกรคุปต์	✓			
๒๖	นายทวี สุระบาล	✓			
๒๗	นายทศพล สังขทรัพย์	✓			
๒๘	นายทิมวัฒน์ มฤคพิทักษ์	✓			
๒๙	นายเทอดพงษ์ ไชยนิรันทน	✓			
๓๐	นายเทอดภูมิ ใจดี	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๙๘	นายธงชัย ทิมพ์สกล	✓			
๙๖	นายธนิต ไตรวุฒิ	✓			
๙๙	นายธเนศ พรพิพัฒน์พงศ์	✓			
๙๘	นายธวัชวงศ์ ณ เชียงใหม่	✓			
๙๙	นายธานี นทร์ ใจสมุทร	✓			
๑๐๐	นายธานี ยี่สาร	✓			
๑๐๑	นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์	✓			
๑๐๒	นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์	✓			
๑๐๓	นายธีร มโนทรทัต	✓			
๑๐๔	นายนิพนธ์ ธาราภูมิ	✓			
๑๐๕	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
๑๐๖	นายนิพนธ์ พร้อมพันธ์	✓			
๑๐๗	นายนิพนธ์ วิไลขลุ่ยทศศาสตร์	✓			
๑๐๘	นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ	✓			
๑๐๙	นางนิภา พริ้งสุลกะ	✓			
๑๑๐	นายนิยม วรปัญญา	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๑	ร้อยตรี นกุล ธนิกุล	✓			
๑๑๒	นายเนวิน ชิคชอบ	✓			
๑๑๓	นายบรรจง โฆษิตจรรย์นันธ์	✓			
๑๑๔	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
๑๑๕	นายบวร ภูจรีต	✓			
๑๑๖	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๑๑๗	นายบุญส่ง วิสุมหาญ	✓			
๑๑๘	นายบุญช่วย ภูจินาพันธ์	✓			
๑๑๙	นายบุญชู ศรีทอง	✓			
๑๒๐	นายบุญชู โจรนเสถียร	✓			
๑๒๑	นายบุญทรง วงศ์กีวี	✓			
๑๒๒	นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์	✓			
๑๒๓	นายบุญตรง สงฆ์ประชา	✓			
๑๒๔	นายบุญพันธ์ แซ่วิณะ	✓			
๑๒๕	นายบุญส่ง สมใจ			✓	
๑๒๖	นายบุญเสริม ถาวรกุล			✓	

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๒๗	นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
๑๒๘	นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ	✓			
๑๒๙	นายปณวัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์	✓			
๑๓๐	นายประกิจ พลเกษตร	✓			
๑๓๑	นายประจวบ ไชยสาส์น		✓		
๑๓๒	นายประเทือง คำประกอบ	✓			
๑๓๓	นายประเทือง ปานลักษณะ	✓			
๑๓๔	นายประเทือง วิจารย์ปรีชา	✓			
๑๓๕	ร้อยตรี ประพาส ติ่มปะพันธุ์	✓			
๑๓๖	นายประภักดิ์ โทธสุธน	✓			
๑๓๗	นายประมวล สภาวสุ		✓		
๑๓๘	พลตำรวจเอก ประมาณ อติเรกสาร	✓			
๑๓๙	นายประวิทย์ อุตตะโมค	✓			
๑๔๐	นายประวัติ ทองสมบูรณ์	✓			
๑๔๑	นายประวิช นิลวัชรมณี	✓			
๑๔๒	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๔๓	นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุนศิริ	✓			
๑๔๔	นายประสิทธิ์ บุชราคม	✓			
๑๔๕	นายประสิทธิ์ คันประเสริฐ	✓			
๑๔๖	นายประสิทธิ์ บุญมี	✓			
๑๔๗	นายประเสริฐ มงคลศิริ	✓			
๑๔๘	นายประเสริฐ สุขวัฒน์	✓			
๑๔๙	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
๑๕๐	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
๑๕๑	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๑๕๒	นายปรีชา สุวรรณทัต	✓			
๑๕๓	นางปวีณา หงสกุล	✓			
๑๕๔	นายปัญญา เกสรทอง	✓			
๑๕๕	นายปัญญา จีนาคำ	✓			
๑๕๖	นายปัญญา ศรีปัญญา	✓			
๑๕๗	นายมานพ <i>(ไว้ค้ำงานนิตย)</i>	✓			
๑๕๘	นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕๙	นายพงษ์พัฒน์ อธิประเทืองกุล	✓			
๑๖๐	นายพงษ์ศักดิ์ อิมทรพาณิชย์	✓			
๑๖๑	นายพงษ์อัครม ตรีสิทธิ์	✓			
๑๖๒	ร้อยตรี(หญิง) พนิดา เกษมมงคล	✓			
๑๖๓	นายพรเทพ เคชะไพบูลย์	✓			
๑๖๔	นางพรพิชญ์ ทัดมงคลเลิศ	✓			
๑๖๕	นางทวงเล็ก บุญเชียง	✓			
๑๖๖	นายภา อักษรเลื้อ	✓			
๑๖๗	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
๑๖๘	นายพิทักษ์ ศรีตะบุตร	✓			
๑๖๙	นายพินิจ จันทรสุรินทร์	✓			
๑๗๐	นายพินิจ จันทรสมบูรณ์	✓			
๑๗๑	นายพินิจ จารุสมบัติ	✓			
๑๗๒	นางพิมพ์ภา จันทรประสงค์	✓			
๑๗๓	นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร	✓			
๑๗๔	นายพิษณุ พลไวย	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๒๕	นายทุนสวัสดิ์ มุลศาสตร์สาทร	✓			
๑๒๖	นางสาวทูนสุข โลหะโชติ	✓			
๑๒๗	นายพุดสวัสดิ์ โทตระไวศยะ	✓			
๑๒๘	นายไพจิตร ศรีวรรณ	✓			
๑๒๙	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๑๓๐	นายไพรัช นุชิต	✓			
๑๓๑	นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร	✓			
๑๓๒	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
๑๓๓	นายไพศาล จันทรมักคิ	✓			
๑๓๔	นายไพศาล ชิ่งสมาน	✓			
๑๓๕	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
๑๓๖	นายภูมิ สาระผล	✓			
๑๓๗	นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ	✓			
๑๓๘	นายมงคล จงสุทธนามณี	✓			
๑๓๙	นายมงคล ไกรวัตนุสสรณ์	✓			
๑๔๐	นายมนตรี คำนโพบูลย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๙๑	นายมนตรี พงษ์พานิช	✓			
๑๙๒	นายมนตรี เสงี่ยมมาก	✓			
๑๙๓	นายมอนอินทร์ รินคำ	✓			
๑๙๔	นายมนั พัดโพธิ์	✓			
๑๙๕	นายมานะ คุสกุล	✓			
๑๙๖	นายมานะ มหาสุวีระชัย	✓			
๑๙๗	นายมานะชัย วิชัยกุล	✓			
๑๙๘	นายมารุต ขุนนาค	✓			
๑๙๙	นายमुख สุธรรมา	✓			
๒๐๐	นายเมธา เอื้ออภิญญกุล	✓			
๒๐๑	นายพงษ์ศักดิ์ อรุณเวสสะเศรษฐ	✓			
๒๐๒	นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ	✓			
๒๐๓	นายชุต อังกิมันท์	✓			
๒๐๔	นายยุทธศิลป์ รูปนะกุล	✓			
๒๐๕	นายระวี กิ่งคำวงศ์	✓			
๒๐๖	นายระวี หิรัญโชติ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๐๗	นายรักเกียรติ สุขชนะ	✓			
๒๐๘	นายรัชชัย ศรีลาภ	✓			
๒๐๙	นายร่ำริ มามะ	✓			
๒๑๐	นายเรวัต สิริบุญกุล	✓			
๒๑๑	นายเรืองวิทย์ ลิกค์	✓			
๒๑๒	พลเรือโท โรช วิภัติภูมิประเทศ	✓			
๒๑๓	นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์	✓			
๒๑๔	นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจนกิจ	✓			
๒๑๕	นายคำพอง หิลาสมบัติ	✓			
๒๑๖	นายวรรณรัตน์ ชาญบุญกุล	✓			
๒๑๗	นายวรวิเทพ รัตนากร	✓			
๒๑๘	นายวัชรินทร์ เกตะวันดี	✓			
๒๑๙	นายวิวัฒนา อิศวเหม	✓			
๒๒๐	นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา	✓			
๒๒๑	นายวัลลภ ชังตรง	✓			
๒๒๒	นางวาณี หาญสวัสดิ์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๒๓	นายวาสิศ พัทธมบุตร	✓			
๒๒๔	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์			✓	
๒๒๕	นายวิชัย ชัยจิตตวิชกุล	✓			
๒๒๖	นายวิชัย วงศ์ไชย	✓			
๒๒๗	นายวิเชียร ชาวขำ	✓			
๒๒๘	นายวิเชียร คันจ้อง	✓			
๒๒๙	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
๒๓๐	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
๒๓๑	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
๒๓๒	นายวิทยา ชันอาสา	✓			
๒๓๓	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
๒๓๔	นายวิทยา เทียนทอง			✓	
๒๓๕	นายวิทยา ศรีจันทร์	✓			
๒๓๖	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
๒๓๗	นายวินัย เสนเนียม	✓			
๒๓๘	นายวิรัช รมเย็น	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๓๙	นายวิรัช รัตนเศรษฐ์	✓			
๒๔๐	นายวิรัตน์ คชางคมนตรี	✓			
๒๔๑	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			
๒๔๒	นายวิวัฒน์ไชย ณ กาฬสินธุ์	✓			
๒๔๓	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
๒๔๔	นายวิสาร เคชะธีราวัฒน์	✓			
๒๔๕	นายวีระ ปัทมศิริวัฒน์	✓			
๒๔๖	นายวีระกร คำประกอบ	✓			
๒๔๗	พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล	✓			
๒๔๘	นายวุฒิชัย สว่างวงศ์ชัย	✓			
๒๔๙	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
๒๕๐	นายศิรินทร์ชัย น้อยปรี	✓			
๒๕๑	นายส่งสุข ภัคเกษม	✓			
๒๕๒	นายสนธยา คุณปลื้ม	✓			
๒๕๓	พลตรี สมนัน ขจรประศาสน์	✓			
๒๕๔	นายสมิท จันทรวงศ์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๔๔	นายสมเกียรติ จันทวานิช	✓			
๒๔๕	นายสมคิด บวลเป็ยน	✓			
๒๔๖	นายสมชาย นิยมกิจ	✓			
๒๔๗	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
๒๔๘	นายสมชาย สาคิษฐ์	✓			
๒๕๐	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
๒๕๑	พลตรี สมบัติ รอดโพธิ์ทอง	✓			
๒๕๒	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	✓			
๒๕๓	นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๒๕๔	นายสมพงษ์ สุกอรรถ	✓			
๒๕๕	นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์			✓	
๒๕๖	นายสมพร ศรีวงษ์	✓			
๒๕๗	นายสมพร อิศวเหม	✓			
๒๕๘	นายสมพันธ์ กัลยาวิชัย	✓			
๒๕๙	นายสมมาศ เขงสวัสดิ์	✓			
๒๖๐	นายสมศักดิ์ เกียรติสุนนท์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๗๑	นายสมศักดิ์ เทพสุทิน	✓			
๒๗๒	นายสมศักดิ์ ปรีคนานันทกุล	✓			
๒๗๓	นายสมศรี สุนทรเวช	✓			
๒๗๔	นายสมาน ชมภูเทพ	✓			
๒๗๕	นายสมาน กุมาภานุจนะ	✓			
๒๗๖	นายสมพร มงคลกิติ	✓			
๒๗๗	นายสรอรรถ กลิ่นประทุม	✓			
๒๗๘	นายสฤต สันติเมทนีดล	✓			
๒๗๙	นายสวัสดิ์ คำประกอบ	✓			
๒๘๐	นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม	✓			
๒๘๑	นายสังข์ทอง ศรีธเรศ	✓			
๒๘๒	นายสันติ ชัยวิรัตน์	✓			
๒๘๓	นายสันติท จินากักดิ์	✓			
๒๘๔	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
๒๘๕	นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	✓			
๒๘๖	พันตำรวจโท สาวิทย์ สุรังษี	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๘๑	นายสาวิตรี โพธิ์วิหค	✓			
๒๘๒	นายสำเภา ประจวบเหมาะ	✓			
๒๘๓	นายลำเริง ภูมิคม	✓			
๒๘๔	พันตรี สิทธิพนม วิจิตรวรสาร	✓			
๒๘๕	นายสุชน ชามพูนท	✓			
๒๘๖	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
๒๘๗	นายสุชาติ ไชตชัยวัฒนากร	✓			
๒๘๘	นายสุชาติ คันเจริญ	✓			
๒๘๙	นางสุภารัตน์ เกษราพันธ์	✓			
๒๙๐	นายสุศิน ภูษุทธานนท์	✓			
๒๙๑	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			
๒๙๒	นายสุทิน นพเกตุ	✓			
๒๙๓	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๓๐๐	นายสุเทพ อัครถากร	✓			
๓๐๑	นายสุธรรม แสงประทุม	✓			
๓๐๒	นายสุนทร วิชาวิทย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๐๓	เรือตรี สุพจน์ ตั้งตระกูลไท	/			
๓๐๔	นายสุพจน์ ธรรมเพชร	/			
๓๐๕	นายสุเมธ พรหมพันท้าว	/			
๓๐๖	นายสุรเชษฐ์ มาคคิศักดิ์	/			
๓๐๗	นายสุรเชษฐ์ นวอาณน	/			
๓๐๘	นายสุรพร คณิตตั้งตระกูล	/			
๓๐๙	นายสุรพล เกียรติไชยากร	/			
๓๑๐	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	/			
๓๑๑	นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ	/			
๓๑๒	นายสุรศักดิ์ บัวขาว	/			
๓๑๓	นายสุรินทร์ หิตสุวรรณ		/		
๓๑๔	นายสุวโรช ทะลิ่ง	/			
๓๑๕	นายสุวัจน์ ลิปคพัลลภ	/			
๓๑๖	นายสุวิทย์ คุณกิตติ	/			
๓๑๗	นายเสกสรร แสนภูมิ	/			
๓๑๘	นายเสนาะ เทียบทอง	/			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑๙	นายเสริมศักดิ์ ภารุณ	✓			
๓๒๐	นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์	✓			
๓๒๑	นายแสง ฤกษ์จรัส	✓			
๓๒๒	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
๓๒๓	นายไสว พัดโน	✓			
๓๒๔	นายอดิสร เทียงเกษ	✓			
๓๒๕	นายอดิศักดิ์ โกลกุลกานนท์	✓			
๓๒๖	นายอนุรักษ จุริมาศ	✓			
๓๒๗	นายอนุวรรตน์ วัฒนหงษศิริ	✓			
๓๒๘	นายอภิชาติ ศิรสวัสดิชัย	✓			
๓๒๙	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๓๓๐	นางอรดี สุทรศรี	✓			
๓๓๑	นายอรรคพล สรสุชาติ	✓			
๓๓๒	นายอรรณสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์	✓			
๓๓๓	นายอร่าม โล่ห์วีระ	✓			
๓๓๔	นายอร่าม อามระดิษ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๓๕	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
๓๓๖	นางอัญชลี วามิช เทพบุตร	✓			
๓๓๗	นายอัมพล จันทระเจริญ	✓			
๓๓๘	นางอภิญญา สุภาพสาราน	✓			
๓๓๙	นายอาคม เอ่งฉ้วน	✓			
๓๔๐	นายอาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา	✓			
๓๔๑	พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก	✓			
๓๔๒	นายอาทิตย์ อโรรัตน์	✓			
๓๔๓	นายอารณะ ชุมดวง	✓			
๓๔๔	นายอาร์เพ็ญ อัครสินธุ์	✓			
๓๔๕	นายอำนาจ ปะติเส	✓			
๓๔๖	นายอำนาจ สุวรรณศิริ	✓			
๓๔๗	นายอำนาจ ชนะวงศ์	✓			
๓๔๘	นายอำนาจ เฟ่งจิตต์	✓			
๓๔๙	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
๓๕๐	นายอิสสระ สมชัย	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๕๑	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
๓๕๒	นายอุดมศักดิ์ พงษ์ทอง	✓			
๓๕๓	นายอุดมศิลป์ ศรีแสงนาม	✓			
๓๕๔	นายอัคร ดิมศิริสุนทร	✓			
๓๕๕	นายอหุส พิมพิลาจวบ	✓			
๓๕๖	นายเอกพร รักความสุช	✓			
๓๕๗	นายเอกภาพ พลซื่อ	✓			
๓๕๘	นายเอมก ทับสุวรรณ	✓			
๓๕๙	นายเอี่ยม ทองใจสัค	✓			
๓๖๐	นายโอวาท จุลโคตร			✓	
		๓๕๗	๖	๖	

๒๕๓๖
 (น.ส. อรรณี (ไม่ติด))
 ๒๕๓๖/๒๕๓๗: ๖๓๗๖๐๖
 ๖ ธันวาคม ๒๕๓๖

๒๕๓๖
 ๒๕๓๖/๒๕๓๗: ๖๓๗๖๐๖
 ๖ ธันวาคม ๒๕๓๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๒๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๕๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ มีผู้ลงชื่อ
เข้าประชุมครบองค์ประชุม ผมขอดำเนินการตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ด้วยในการประชุมครั้งนี้เพื่อพิจารณารายงานผลการพิจารณา

ของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช ๒๕๓๕ ซึ่งรัฐบาลได้ยื่นเพื่อให้มีการถ่ายทอดการประชุม

ทางวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ช่อง ๙ และช่อง ๑๑ ตลอดจนเคเบิลทีวี
ก็ได้ขอถ่ายทอดด้วย จึงขอแจ้งที่ประชุมให้ทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธาน

สภาที่เคารพ กระผม วิฑูรย์ วงษ์ไกร พรรคกิจสังคม จากจังหวัดยโสธร

ซึ่งกระผมขอหารือท่านประธานว่า ก่อนที่จะมีการประชุมเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ

คือขณะนี้ปัญหาภัยแล้งซึ่งเกิดขึ้นจากฝนทิ้งช่วงของพี่น้องชาวภาคอีสาน

เกิดความรุนแรงอย่างมากภายในขณะนี้ ไม่ว่าจะเป็นทางจังหวัดต่าง ๆ

ของภาคอีสานทั้งหมด ซึ่งผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานได้รับทราบ

และสิ่งการไปยังหน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบ ขณะนี้ความแห้งแล้งในภาคอีสาน

รุนแรงมากเนื่องจากฝนทิ้งช่วง ภาครัฐบาลแก้ปัญหาเฉพาะหน้าจะแก้อย่างไร

ช่วยสิ่งการไปด้วย และอีกอย่างหนึ่งครับท่านประธาน คือบ่อน้ำบาดาลที่ขุด

ขอให้ภาครัฐบาลส่งหน่วยงานที่รับผิดชอบไปแก้ไข เท่าที่รับรายงานมา

มีชาวบ้านมาร้องเรียน มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ แต่ไม่ไปแก้ไข มีจดหมาย

ไปหาแล้ว อย่างไรก็ตามก็ฝากหน่วยงานที่รับผิดชอบไปด้วยครับท่านประธาน

ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณโสภณ เชิญครับ
 นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา
 กระผมขอประธานกราบเรียนหาหรือท่านประธานนะครับว่า กระผม
 พร้อมด้วย พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ได้ยื่นญัตติเมื่อ
 วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๓๖ เกี่ยวกับวิกฤตการณ์ในเรื่องภัยแล้งที่เกิดขึ้น
 ในจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งท่านประธานได้กรุณา
 บรรจุมานานแล้ว ในขณะนี้ผลปรากฏขึ้นท่านประธาน ใน
 จังหวัดบุรีรัมย์ของกระผมนั้นปรากฏว่าชาวนาท่านาไปแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณโสภณ วันนี้ผมขอโทษ
 นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ผมขอสังเกตทีเดียว
 ท่านประธาน คือท่านาไปแล้วขณะนี้ปรากฏว่าที่จังหวัดบุรีรัมย์ของกระผม
 แล้งถึงเกือบล้านไร่ ชาวนากำลังเดือดร้อน กระผมได้ทำหนังสือ
 กราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีไปแล้วว่า ขอให้ทางรัฐบาลนั้นแก้ปัญหา
 ในเรื่องหนี้ ธ.ก.ส. ก็ให้ระงับไว้ก่อน แล้วจัดงบประมาณเพื่อให้ราษฎร
 มีงานทำ ผมขอกราบเรียนท่านประธานเป็นเรื่องเร่งด่วน ส่วนรัฐธรรมนูญ
 นั้นก็เป็นเรื่องที่สำคัญ แต่ไม่ใช่เรื่องเร่งด่วน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้เราตกลงกันแล้วว่า
 จะพิจารณาเฉพาะรัฐธรรมนูญ เอาแค่นี้ก็แล้วกัน พอแล้ว เข้าใจแล้วครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ผมอยากทราบว่า
 ท่านจะบรรจุให้เมื่อไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คราวหน้าบรรจุไปแล้ว
 วันพฤหัสบดีหน้าก็ว่ากันไป ไม่เป็นไรครับ วันนี้เราเอาเรื่องรัฐธรรมนูญ
 เชิญครับคุณฉัตรชัย มีอะไรครับ

นายฉัตรชัย เอี่ยมสกุล (หนองคาย) : ท่านประธาน
 ผม ฉัตรชัย เอี่ยมสกุล ส.ส. จากจังหวัดหนองคาย พรรคความหวังใหม่
 ผมใคร่ขอหาหรือท่านประธานนิดหนึ่ง เนื่องจากว่าท่านประธานกรรมาธิการ
 การพลังงาน ส.ส. เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ท่านได้ลาออกจากประธาน
 กรรมาธิการ แล้วก็ไปดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
 ตำแหน่งกรรมาธิการว่างลง ผมใคร่ขอหาหรือท่านประธานว่าอยากจะยก
 การเลือกตั้งกรรมาธิการการพลังงานขึ้นแทนที่ว่างอยู่ตำแหน่งหนึ่ง

สผ. ๒๐/๒๕๓๖ (ส. ๑)

ประทับ ๒/๒

ซึ่งใช้เวลาในที่ประชุมคงไม่นานนัก ผมใคร่ขอหาหรือว่า ถ้าท่านประธาน
ไม่ขัดข้อง หรือที่ประชุมนี้ไม่ขัดข้อง ผมอยากจะเสนอข้อกรรมาธิการครับ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในส่วนของพรรคความหวังใหม่
ต้องการหรือที่ประชุมก่อน ที่ประชุมเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ใช้เวลาครีงนาที
(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
เชิญเสนอเลยครับ

นายฉัตรชัย เอียสกุล (หนองคาย) : ถ้าไม่ขัดข้อง
ผมขอเสนอ ท่านระวี กิ่งคำวงศ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่า คุณระวี กิ่งคำวงศ์
เป็นกรรมาธิการแทน

นายฉัตรชัย เอียสกุล (หนองคาย) : ขอบพระคุณท่านประธาน
และขอบคุณที่ประชุมแห่งนี้ด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิยมครับ

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม นิยม วรปัญญา ส.ส. ลพบุรี พรรคชาติไทย ขอประทานกราบเรียน
ท่านประธาน จังหวัดลพบุรีที่ติดต่อกับอีสานและเหนือกำลังเดือดร้อนมาก
น้ำในแม่น้ำคลองป่าสักแห้ง และน้ำคลองลำสนธิก็แห้ง ในระยะหลายวันมานี้
เกือบสี่ปดาห์หนึ่งแล้ว ผมทำเรื่องขอมาให้กระทรวงมหาดไทยช่วยส่งรถขนน้ำ
ไปช่วยบริการ ไม่ทราบว่าเรื่องนี้จะได้รับผลเป็นประการใด ขณะเดียวกัน
ผมก็ทำญัตติเข้าสู่สภาแล้วด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับไว้พิจารณาแล้ว เอาไว้
คราวหน้า ผมดูแลให้ พอแล้วครับ

ต่อไปเรื่องรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการ
วิสามัญศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านประธาน
กรรมการชี้แจงที่ประชุมก่อน เชิญครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ชุมพล ศิลปอาชา
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี ในฐานะประธานคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ กระผมใคร่ขอประธานอนุญาต
กราบเรียนรายงานของคณะกรรมการวิสามัญซึ่งได้ดำเนินการเสร็จ
เรียบร้อยแล้ว

ประการที่ ๑ คณะกรรมการได้พิจารณาจัดทำรายงานโดย
ได้นำเอาสถิติของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้ง ๗ ยุติด้วยกัน คือ สถิติของ
คุณจำลอง ครุฑขุนทด กับคณะ สถิติของ พลตำรวจเอก ประมวล อติเรกสาร
กับคณะ สถิติของ คุณพินิจ จารุสมบัติ กับคณะ สถิติของคุณวิเชียร ดันฉ่อง
กับคณะ สถิติของ คุณมนตรี พงษ์พานิช กับคณะ สถิติของ คุณทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์
กับคณะ และสถิติของ คุณเฉลิมชัย เอียสกุล ซึ่งได้เสนอต่อสภานี้ ให้ตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญศึกษาหาแนวทางที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญต่อไป
คณะกรรมการได้นำคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติในที่ประชุมนี้
ทั้งหมดไปประกอบเป็นพื้นฐานในการพิจารณาจัดทำข้อเสนอแนะ ในการ
ประชุมของคณะกรรมการนั้น คณะกรรมการได้ดำเนินการประชุมรวม
ทั้งสิ้น ๖๕ ครั้งด้วยกัน ในการทำงานของคณะกรรมการนั้นได้แต่งตั้ง
คณะอนุกรรมการขึ้นมาดำเนินการ ๕ ชุดด้วยกัน ชุดที่ ๑ เป็น
คณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนขององค์กรและ
สถาบันต่าง ๆ ชุดที่ ๒ ก็คือคณะอนุกรรมการพิจารณารัฐธรรมนูญ
หมวดที่ ๓ หมวดที่ ๔ และหมวดที่ ๕ และชุดที่ ๓ คณะอนุกรรมการ
พิจารณา หมวดที่ ๖ คณะอนุกรรมการชุดสุดท้ายก็คือคณะอนุกรรมการ
ยกร่างรายงานของคณะกรรมการวิสามัญในตอนสุดท้ายที่สรุปรายงาน
ทั้งหมด ในการพิจารณาของคณะกรรมการนั้นเราได้เชิญผู้แทนจากส่วน
ราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่มีส่วนได้เสียกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้มาฟัง
ความคิดเห็นให้ความคิดเห็น โดยเฉพาะผู้แทนจากกระทรวงกลาโหม ผู้แทน
กระทรวงยุติธรรม ได้มาชี้แจงให้เห็นต่อคณะกรรมการ นอกจากนั้น

ยังได้นำเอาข้อเสนอของบรรดาองค์กรเอกชน องค์กรราชการ นักวิชาการ
จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เช่น จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น องค์กรประชาธิปไตย เช่น ข้อเสนอของคณะกรรมการสภาวิจัย
แห่งชาติ ข้อเสนอของสมาพันธ์ประชาธิปไตย ข้อเสนอจากสื่อมวลชน จาก
ประชาชนทั้งทางจดหมายและโทรศัพท์ นอกจากนั้นคณะกรรมการ
ยังได้เปิดการรับฟังความคิดเห็นทั้งในทางโทรศัพท์และวิทยุกระจายเสียง
มาโดยตลอด ตั้งแต่ได้รับการแต่งตั้งจากสภาชุดนี้ -----

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพิจารณาของคณะกรรมการมานี้ ได้รับ
 ความร่วมมือเป็นอย่างดีจากรัฐบาลอังกฤษ รัฐบาลฝรั่งเศส รัฐบาล
 เยอรมัน แล้วก็รัฐบาลออสเตรเลีย ซึ่งได้ช่วยกรรมาจัดเอกสารข้อมูล
 ต่าง ๆ ในภาคปฏิบัติมาให้คณะกรรมการประกอบการพิจารณา
 จากความเห็นต่าง ๆ ที่คณะกรรมการได้รับมาทั้งหมดนั้น เป็น
 ความเห็นที่หลากหลายและแตกต่างกัน คณะกรรมาธิการจึงได้ตั้ง
 ปัญหาว่าเราจะทำอย่างไรกับความเห็นที่แตกต่างกัน จากองค์การสถาบัน
 จากความเห็นของสมาชิกในสภาชุดนี้ และจากผู้แทนส่วนราชการต่าง ๆ
 โดยยังทรงไว้ซึ่งผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน
 ในการดำเนินการของคณะกรรมการนี้ ปัญหาที่หนักใจที่สุดก็คือ เรื่อง
 ของความเห็นที่แตกต่างกันออกไป แต่ละความเห็นที่เสนอมานั้น เป็น
 ความเห็นที่ไม่ตรงกัน บางอันตรงกัน บางอันไม่ตรงกัน คณะกรรมาธิการ
 จึงต้องสรุปโดยอาศัยกติกาประชาธิปไตย ความเห็นส่วนใหญ่เป็นอย่างไร
 คณะกรรมาธิการก็สรุปรายงานไปตามนั้น ไม่ว่าจะเห็นทางภาค
 เอกชน ภาคราชการหรือบรรดาท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้เสนอมา
 ทุกท่าน คณะกรรมาธิการจึงได้อาศัยเสียงส่วนใหญ่ในคณะกรรมการ
 วินิจฉัยทำรายงานฉบับนี้ จริงอยู่ความเห็นส่วนน้อยซึ่งในคณะกรรมการ
 เราก็ให้ความสำคัญและรับรองอย่างไรก็ตามที่รายงานที่ปรากฏต่อหน้า
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินั้น ปรากฏเป็นรายงาน ๒ เล่มด้วยกัน คณะ
 กรรมาธิการต้องขอภัยท่านสมาชิกทุกท่านที่รายงานที่ออกมานั้น คือมันข้าง
 จะมีความยาวและหนาพอสมควร แต่คณะกรรมการไม่สามารถที่จะ
 หลีกเลี่ยงได้ เพราะเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้ส่งมาให้คณะกรรมการ
 มีมาก และเราไม่อาจจะละเลยความคิดเห็นต่าง ๆ เหล่านั้นได้ จะต้อง
 นำมาประกอบและมาเป็นหลักฐานในการพิจารณาทำข้อเสนอแนะของ
 คณะกรรมาธิการ ทุกท่านที่เสนอมานั้นจะปรากฏอยู่ในเอกสารรายงานที่ได้ทำ
 เสนอท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน

ท่านประธานครับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ในผลสรุปของ
 คณะกรรมาธิการนั้น คณะกรรมาธิการไม่อาจจะให้ผลสรุปที่ตรงกับ
 ความต้องการของสมาชิกทุกท่านได้ข้อสรุปที่คณะกรรมการสรุปมานั้น
 อาจจะตรงกับบางท่าน อาจไม่ตรงกับบางท่าน อาจจะไปกระทบกระเทือน
 ผลประโยชน์ของท่านบางประเด็นอาจจะไปกระทบกระเทือนผลประโยชน์

ของพรรคของท่าน คณะกรรมการพิจารณาเรื่องนี้อย่างมากทีเดียว
 ข้อเสนอที่ออกมาทั้งหมดจึงวางอยู่บนพื้นฐานของการระงับไว้ระงอม
 แต่ยังไม่วางไว้ถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน คณะกรรมการ
 ได้พยายามเอาข้อผิดพลาดต่าง ๆ ในอดีต ข้อบกพร่องของปัจจุบันมาเป็นพื้นฐาน
 และก็สร้างพื้นฐานสำหรับการพัฒนาประชาธิปไตยในอนาคต ดังนั้นหาก
 ท่านสมาชิกได้ดูรายงานแล้ว ข้อเสนอของคณะกรรมการ บางครั้ง
 อาจจะเห็นเป็นข้อใหม่สำหรับท่าน แต่เราคิดว่าหากข้อเสนอทั้งหมด
 ของคณะกรรมการนั้น สภาชุดนี้รับอันไหนได้ขอให้ดำเนินการไปก่อน
 ถ้าอันไหนยังประนีประนอมตกลงในเรื่องความเห็นที่แตกต่างกันยังไม่ได้
 สภาชุดนี้ก็อาจจะยังไม่รับอาจจะไปดำเนินการในสภาชุดหน้า หรือรัฐบาลหน้า
 ก็อาจจะเห็นได้ กระผมจึงใคร่ขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน

กระผมจะขอสรุปเล็กน้อย คณะกรรมการฯ ได้รับข้อวิพากษ์วิจารณ์
 มากทีเดียวว่าคณะกรรมการฯ ได้ทำรายงานฉบับนี้เพื่อผลประโยชน์ของ
 พรรคการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนฯ จริง ๆ ไม่ใช่ครับ คณะกรรมการฯ นั้น
 ตั้งเป้าไว้ที่จะร่างรัฐธรรมนูญ ข้อเสนอทั้งหมดนั้น ให้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับ
 การพัฒนาประชาธิปไตยในอนาคต จากข้อเสนอทั้งหมด ๒๐ กว่าข้อที่
 คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการมา กระผมขอสรุปเป็น ๔ กลุ่มด้วยกัน
 จะเห็นว่ามีกลุ่มที่ ๑ ก็คณะกรรมการฯ ได้ทำข้อเสนอแนะ เป็นกลุ่มที่เราได้
 ดำเนินการแก้ไขในเรื่องสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ในเรื่องสิทธิมนุษยชน
 ของประชาชน จะเห็นได้ว่าในข้อเสนอของเรานั้น ได้บรรจุไว้ในเรื่อง
 ของรัฐธรรมนูญสารที่ประชาชนควรจะได้รับ ได้บรรจุสิทธิของบุคคลที่จะไม่
 เป็นทาสในเรื่องส่วนตัว ได้บรรจุเรื่องสิทธิของประชาชนที่จะตรวจสอบ
 การกระทำของรัฐ ได้บรรจุเรื่องการคุ้มครองผู้ต้องหาและจำเลย โดยเฉพาะ
 ผู้ต้องหาและจำเลยที่ยากไร้ รัฐจะต้องให้ความดูแลแก่ผู้ต้องหาและจำเลย
 เหล่านั้น หรือแม้กระทั่งในเรื่องการรื้อฟื้นคดีอาญา คณะกรรมการฯ ก็ได้ทำเป็น
 ข้อเสนอแนะว่าในกรณีที่มีการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นมา ในปัจจุบันนี้ไม่มีมาตรการ
 ที่ชัดเจนให้แก่จำเลยหรือผู้ต้องหาที่ต้องติดคุก ในกรณีที่มีคำพิพากษาว่า
 จำเลยคนนั้นในภายหลังไม่มีความผิด อันนี้ก็ก็เป็นภาพอันหนึ่งที่เราได้พิจารณา
 และได้บรรจุใส่ไว้ในข้อเสนอของเราในเรื่องของสิทธิเสรีภาพของประชาชน
 ในกลุ่มที่ ๒ เป็นข้อเสนอที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประชาธิปไตยในอนาคต
 ของเมืองไทย จะเห็นได้ว่าคณะกรรมการฯ ได้เสนอลดอายุของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
 จากอายุ ๒๐ ปี ลงเหลือ ๑๘ ปี ได้พิจารณาปรับปรุงโครงสร้างของวุฒิสภา
 ให้วุฒิสภามีที่มาจากประชาชนทางอ้อม เราได้เสนอมาตรการให้มีการ
 ออกเสียงประชามติในกรณีที่มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และการแก้ไขอื่นนั้น
 ไม่ประสบความสำเร็จ แต่เสียงของสภาผู้แทนฯ เกินกึ่งหนึ่งก็ให้นำไปให้
 ประชาชนออกเสียงลงประชามติได้ เราได้เสนอแนะวิธีการเลือกตั้งแบบ
 เขตละคน เพราะฉะนั้นข้อเสนอทั้ง ๔ ประการจะเห็นได้ว่าเป็นการ
 ปูพื้นฐานสำหรับการพัฒนาประชาธิปไตยของเมืองไทยเราในอนาคต
 ในกลุ่มที่ ๓ นั้น เราได้แก้ไขรัฐธรรมนูญที่มีอยู่ปัจจุบันให้มั่นคงขึ้น อย่างเช่น
 ในเรื่องของการกำหนดจำนวน ส.ส. ซึ่งในรัฐธรรมนูญปัจจุบันได้กำหนดไว้
 ตายตัว แล้วก็ได้เปลี่ยนแปลงให้มาเป็นจำนวน ส.ส. ต้องถือตามเกณฑ์

จำนวนพลเมือง พลเมืองเพิ่มขึ้น ๑๐๐,๐๐๐ คน ๒๐๐,๐๐๐ คน ๓๐๐,๐๐๐ คน ถ้าเราไม่เพิ่มจำนวน ส.ส. เข้าไปตามจำนวนพลเมือง ความรับผิดชอบของ ส.ส. ก็จะดูไม่มีขอบเขตจำกัด ในเรื่องของคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งอิสระ เราก็ได้เสนอไว้ในข้อเสนอของเรา เพื่อให้แก้ไขการเลือกตั้งให้ดีขึ้น ผู้นำฝ่ายค้าน เราก็ได้ให้มีผู้นำฝ่ายค้านตลอดเวลาไม่จำเป็นจะต้องมีเกณฑ์ว่าผู้นำฝ่ายค้านจะต้องมีเสียง ๑ ใน ๕ ตลอดไป เราเห็นระบอบประชาธิปไตยควรจะมีผู้นำฝ่ายค้าน แม้ว่าพรรคหนึ่งที่ไม่ได้ร่วมรัฐบาลนั้น จะมี ส.ส. ไม่ถึง ๑ ใน ๕ ก็ตามเราก็ให้เขาตั้งกันเป็นผู้นำฝ่ายค้านได้ เราก็ยกเลิกกฎเกณฑ์อันนี้เสีย สำหรับในกลุ่มที่ ๔ นั้น เป็นกลุ่มที่คณะกรรมการมาธิการตั้งใจจะทำให้สถาบันนิติบัญญัติของเรานั้น มีความเข้มแข็งต้องการจะให้สถาบันนิติบัญญัติของเรานั้นทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เราก็ได้เสนอแก้ไขปรับปรุงในเรื่องอำนาจของคณะกรรมการมาธิการในการทำงานของสภาว่า ต่อไปนี้เราไม่จำเป็นจะต้องขออนุมัติเป็นเรื่อง ๆ ไป

ประการถัดไป ในเรื่องของเอกสิทธิ์ในการทำงาน ในการพูดจาในสภาตามรัฐธรรมนูญปัจจุบันนั้นมีข้อถกเถียงกันอยู่ว่า บุคคลภายนอกที่มากล่าวถ้อยคำในสภานั้น ได้รับเอกสิทธิ์คุ้มครอง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ จะพูดจากล่าวอะไรต่าง ๆ นั้น ได้รับการคุ้มครองใครจะนำไปฟ้องร้องไม่ได้

แต่ขณะเดียวกันท่านสมาชิกทุกท่านที่นั่งอยู่ในที่นี้ ท่านจะกล่าวถ้อยคำอะไร
ที่เป็นภาระหมิ่นประมาทบุคคลใดก็ตามที่ เรามีสิทธิที่ถูกฟ้องได้ ความไม่
เท่าเทียมกันในระหว่างบุคคลภายนอกที่นั่งอยู่ในสภานี้ กับบุคคลที่เป็น
สมาชิกที่นั่งอยู่ในสภานี้ ท่านไม่ได้รับสิทธิในการคุ้มครองไม่เท่าเทียมกัน
ในกรณีมีการถ่ายถอด เราก็ได้แก้ไขอันนี้เสียใหม่ให้ความเสมอภาค
เท่าเทียมกัน

ในประการที่ ๒ เราทราบดีว่าการทำงานของท่านสมาชิกนั้น
จะต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เราจึงได้แก้ไขว่า ในกรณีที่มีการ
ถ่ายถอดวิทยุกระจายเสียงนั้น ทำให้เอกลักษณ์ของการทำงานของเรา
หายไปทันที ดังนั้นเราจึงได้แก้ไขจุดอ่อนจุดนี้ โดยวิธีการให้เอกลักษณ์แก่
ท่านสมาชิกผู้กล่าวถ้อยคำ สามารถที่จะร้องขอประธานให้ระงับการ
ถ่ายถอดได้เป็นการชั่วคราว ถ้าเห็นว่าการที่ตนเองจะกล่าวถ้อยคำ
ต่อไปนั้น จะเป็นการไปหมิ่นประมาทคนอื่นเขา ดังนั้นอันนี้ก็เป็นการทำให้
เราสามารถเรียกเอกลักษณ์ของเรามาได้ร้อยเปอร์เซ็นต์อย่างเดิม

ในเรื่องกระทู้ถาม เราก็ได้แก้ไขให้กลับไปสู่รูปเดิมว่า
การตอบกระทู้ตามระบอบครรลองประชาธิปไตยต้องตอบในที่ประชุมสภา
เราก็ได้แก้ไขกลับมาเพื่อให้การทำงานของสภานี้มีประสิทธิภาพและเข้มแข็งยิ่งขึ้น

ในเรื่องของศักดิ์ศรีของสภาผู้แทน เราได้เสนอให้มีอำนาจให้
อำนาจในการเปิดปิดการประชุมสภานั้น อยู่ในมือของประธานรัฐสภา
ไม่ใช่อยู่ในมือของฝ่ายบริหาร เราก็ได้แก้ไขให้ว่าจะเป็นการ
เปิดประชุมสภาสามัญ วิสามัญ ก็ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของประธาน
รัฐสภา เป็นผู้ดำเนินการเรียกประชุม

ในเรื่องของการเสนอชื่อนายกรัฐมนตรี เราได้แก้ไขเพิ่มเติม
เพื่อความแข็งแรงของสถาบันนิติบัญญัติของเรา เราได้แก้ไขให้อำนาจในการ
เสนอชื่อ ซึ่งปัจจุบันนี้อยู่ในมือของประธานรัฐสภา เปลี่ยนให้เป็นอยู่ในมือของ
ที่ประชุมประธานรัฐสภาจะทำหน้าที่ในฐานะ เป็นผู้เสนอชื่อนายกรัฐมนตรี
ตามที่ที่ประชุมมีมติเห็นชอบ ในลักษณะอย่างนี้จะเป็นการสร้างความเข้มแข็ง
และเป็นการแก้ปัญหาของสถาบันรัฐสภาของเรา ที่จะมีขึ้นในอนาคต
โดยเฉพาะในเรื่องของอำนาจการยุบสภา เราเห็นว่าในคราว
ประชาธิปไตยนั้น เมื่อมีการยื่นญัตติไม่ไว้วางใจสู่สภาแล้วนั้น ฝ่ายบริหาร
ไม่น่าที่จะใช้อำนาจยุบสภาในขณะที่ เขากำลังจะมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจ

เราจึงได้ใส่เป็นเงื่อนไขเพื่อให้สถาบันนิติบัญญัติ เพื่อให้การตุลาการความ
อำนาจระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัตินั้นเท่ากัน คลงกันถ่วงกันได้
อย่างมีประสิทธิภาพ เราจึงใส่เงื่อนไขว่า ในกรณีที่มีการยื่นญัตติไม่ไว้วางใจ
เข้าสู่สภาแล้วนั้น ห้ามฝ่ายบริหารยุบสภา จนกว่าจะได้มีการอภิปราย
สิ้นสุดลงไปแล้ว

อีกประการหนึ่งก็คือว่า ที่เป็นปัญหาสำหรับรัฐธรรมนูญปัจจุบัน
ก็คือ อำนาจของฝ่ายบริหารในการที่จะออกพระราชกำหนด ซึ่งไม่ได้
เกี่ยวข้องกับการเงิน เราก็ได้ตัดประเด็นนี้ออกไปเสีย ต่อไปนี้
ฝ่ายบริหารจะออกได้เฉพาะเรื่องการเงิน เรื่องภาษีอากรเท่านั้น
และที่สำคัญก็คือว่า เราได้เพิ่มพลังกำลังในการที่จะตรวจสอบ เราได้
เพิ่มมาตรการผู้ตรวจการรัฐสภา ศาลปกครอง เข้าไปอยู่ในข้อเสนอ
ของเรา ดังที่ผมได้กราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ ท่านประธานครับ จะมอง
เห็นได้ว่าคณะกรรมการได้พยายามพิจารณาทั้งในเรื่องสิทธิเสรีภาพ
ของประชาชน สิทธิมนุษยชน ได้พิจารณาทั้งในเรื่องการปฏิรูประบบ
ประชาธิปไตยในอนาคต เราได้พยายามที่จะแก้ไขเสริมสร้างศักดิ์ศรี
ของสถาบันนิติบัญญัติ เราให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น
ข้อวิพากษ์วิจารณ์ที่เกรงว่าคณะกรรมการชุดนี้ได้ดำเนินการจัดทำ
ศึกษารายงานเพื่อพรรคการเมือง เพื่อกลุ่มการเมืองคงจะไม่ใช่
คณะกรรมการต้องขอปฏิเสธโดยสิ้นเชิงในประเด็นนี้ ท่านประธานครับ
หัวข้อการพิจารณาของคณะกรรมการมีทั้งหมด ๒๕ ข้อ ที่ได้แจ้งให้
ท่านประธานไปแล้ว ในแต่ละหัวข้อนั้นมีรายละเอียดปลีกย่อย มีหลักการ
ซึ่งคณะกรรมการของเราทุกท่านพร้อมที่จะชี้แจงในทุกประเด็น หาก
กระผมจะใช้เวลาในที่นี้สรุปทุกประเด็น ก็เกรงว่าจะใช้เวลาแก่สภานี้
มาก กระผมก็ขอสรุปโดยย่อดังนี้ ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากผม
ได้พิจารณาเห็นว่าไม่ควรจำกัดเวลา เพราะฉะนั้นก็คงจะอภิปรายกันได้
เต็มที่ แต่ขอร้องหน่อยว่าให้อยู่ในลักษณะกระชับ ขอเชิญท่าน
พลตรี จำลอง ศรีเมือง

พลตรี จำลอง ศรีเมือง (กรุงเทพมหานคร) : กระผม
พลตรี จำลอง ศรีเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
พรรคพลังธรรม ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษาแนวทาง
แก่รัฐธรรมนูญ ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ ๒๕ เรื่องนั้น กระผมเห็นว่า
เป็นที่น่าสนใจทุกเรื่อง ผมขอเรียนเสนอแนวความคิดเพียง ๕ เรื่อง
เท่านั้น เรื่องแรกก็คืออายุของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เรื่องที่ ๒ ก็คือจำนวน
วุฒิสมาชิก เรื่องที่ ๓ ก็มาของวุฒิสมาชิก และเรื่องที่ ๔ ก็คืออำนาจ
และหน้าที่ของวุฒิสมาชิก

สำหรับอายุของผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้น ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๒ กำหนดเอาไว้ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้น
ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ในวันที่ ๑ มกราคมของปีที่มีการเลือกตั้งนั้น
ทั้งการกำหนดอายุ ๒๐ ปีนี้เป็นการกำหนดไว้ติดต่อกันมายาวนานตั้งแต่
ศึกค่าบรพ์ ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๔๙๒ ซึ่งระยะเวลาผ่านมาแล้ว ๔๔ ปี
ก็ได้กำหนดอย่างนี้ว่าอายุไม่เกิน ๒๐ ปีบริบูรณ์ และถ้าจะนับย้อนรอยถอยหลัง
ไปถึงปีแรกที่เรามีการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นก็คือในปีพุทธศักราช ๒๔๗๕
นั้น ก็ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเลือกตั้ง ซึ่งในตอนนั้นกำหนดเอาไว้ว่า
ผู้ที่มีสิทธิเลือกผู้แทนตำบลเพื่อไปเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกทีหนึ่งนั้น
ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการที่กำหนดเอาไว้
อายุ ๒๐ ปีนี้ก็ยืนยาวมานานเหลือเกิน นับตั้งแต่ปี ๒๔๙๒ มาถึง ๔๔ ปีถ้าจะ
นับมาถึงตั้งแต่ปี ๒๔๗๕ ก็เป็นเวลา ๖๑ ปี ภาลเวลาได้ผ่านมานานแล้ว
และโลกได้วิวัฒนาการเจริญขึ้นมากแล้ว เยาวชนของเรานั้นมีความรู้มากขึ้น
มีความรอบรู้มากขึ้น และมีความสนใจในเรื่องการบ้านการเมืองต่างกว่า
เมื่อก่อนนี้อย่างเห็นเด่นชัด ดังนั้นกระผมจึงมีความเห็นด้วยกับคณะกรรมการ
ศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ ที่ได้กำหนดไว้ว่า
ควรจะมีการแก้ไขว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์
ทั้งเยาวชนที่มีอายุ ๑๘ ปีในขณะนี้ในปีพุทธศักราช ๒๕๓๖ นี้เมื่อเทียบกับ

ปีพุทธศักราช ๒๕๔๒ ๔๕ ปีที่แล้ว หรือเมื่อเทียบกับปีพุทธศักราช ๒๕๓๕
 ๒๑ ปีที่แล้วนั้น จะมีความแตกต่างกันอย่างเห็นเด่นชัด เพื่อให้พี่น้องประชาชน
 ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการประชาธิปไตยได้มากขึ้น กระผมจึงเห็น
 ว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการแก้ไขจาก ๒๐ ปีเป็น ๑๘ ปี

ส่วนเรื่องจำนวนของวุฒิสมาชิกนั้นตามที่ได้กำหนดไว้ในบทบัญญัติ
 ในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๓๕ มาตรา ๘๕ ว่า วุฒิสมาชิกต้องมีจำนวนไม่เกิน
 ๒๗๐ คนนั้นก็เป็นการกำหนดเช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๒๑ แต่ใช้ถ้อยคำ
 ต่างกัน คือรัฐธรรมนูญปี ๒๕๓๕ นั้นกำหนดว่าต้องไม่เกิน ๒๗๐ คน ส่วนที่
 กำหนดไว้ในมาตรา ๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งอาณาจักรไทยปี ๒๕๒๑ นั้น
 กำหนดไว้ว่า -----

จำนวนของวุฒิสมาชิกต้องไม่เกิน ๓ ใน ๕ ถ้าเราเปรียบเทียบกับ
 สถานการณ์ปัจจุบันที่เรามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓๖๐ คน ก็คือไม่
 เกิน ๒๗๐ คนนั่นเอง เพราะฉะนั้นกาลเวลาก็ได้ผ่านมานานเช่นกัน
 ตั้งแต่ปี ๒๕๒๑ มาจนถึงปัจจุบันนี้ ซึ่งแต่เดิมเริ่มแรกนั้นทุกท่านก็เห็นพ้อง
 ต้องกันว่า วุฒิสมาชิกนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องประคับประคองสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรหรือสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเราใช้คำเปรียบเทียบกับ
 อยู่เสมอ ๆ ว่า วุฒิสมาชิกนั้นเปรียบเสมือนพี่เลี้ยง ในตอนนั้นจึง
 จำเป็นที่จะต้องมีพี่เลี้ยงซึ่งมีจำนวนมากพอสมควร การที่กำหนดไว้แต่
 ครั้งเก่าก่อนนั้น ก็คงจะเป็นเหตุผลที่สมควรในการที่จะกำหนดเช่นนั้น
 แต่ในปัจจุบันนี้ เนื่องจากว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเราได้มี
 ประสบการณ์ในการทำงานมากขึ้น มีระยะเวลาของการดำรงตำแหน่ง
 มากเข้า ซึ่งมีความแข็งแกร่งพอที่จะเป็นตัวของตัวเองได้บ้างแล้ว ดังนั้น
 กระผมจึงเห็นด้วยกับคณะกรรมการการศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ ที่เห็นว่าควรจะต้องมีการกำหนดว่า วุฒิสมาชิกนั้น
 ต้องมีจำนวนไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าเทียบกับ
 สถานการณ์ปัจจุบันก็คือ ไม่เกิน ๑๒๐ คน

ส่วนเรื่องที่มาของวุฒิสมาชิกนั้น ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ทุกท่านก็เข้าใจได้ดีว่า ตามที่บทบัญญัติได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ
 ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ ที่กำหนดเอาไว้ว่า นายกรัฐมนตรีผู้เดียวเท่านั้น
 ซึ่งเป็นผู้ตัดสินใจ และนายกรัฐมนตรีผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้เสนอชื่อ
 ผู้สมควรได้รับคัดเลือก ได้รับแต่งตั้งเป็นวุฒิสมาชิก ซึ่งการที่กำหนดไว้
 เช่นนั้นไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากว่าประชาชนไม่ได้มีส่วน
 รับรู้ ไม่ได้มีส่วนในการเห็นชอบ ไม่ได้มีส่วนในการคัดเลือกวุฒิสมาชิก
 แต่อย่างใดเลย เป็นเรื่องของบุคคลคนเดียวทุก ๆ เพราะฉะนั้นกระผม
 จึงมีความเห็นด้วยกับคณะกรรมการการศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ ว่าจะต้องกำหนดเสียใหม่ จะต้องแก้บทบัญญัติใน
 มาตราที่ว่า ถึงแม้ว่าในตอนนี้อาจยังไม่พร้อมที่จะมีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิก
 โดยตรง แต่ก็น่าจะมีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกโดยทางอ้อม นั่นก็คือการที่
 ให้พรรคการเมืองต่าง ๆ ประกาศรายชื่อว่า ถ้าแม้พรรคการเมืองนั้น ๆ
 ได้รับเลือกตั้งเข้าไปจะให้ใครเป็นวุฒิสมาชิกบ้าง โดยลำดับตั้งแต่ลำดับ
 ที่ ๑ มาจนกระทั่งถึงเต็มตามจำนวนวุฒิสมาชิกที่จะพึงมี เสริ้วแล้วเมื่อ

สน. ๒๐/๒๕๓๖ (ส. ๑)

สมบัติ ๘/๒

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผ่านไปแล้ว ก็มีการนับรวมคะแนนของแต่ละพรรค แล้วก็เทียบเป็นสัดส่วนว่า พรรคการเมืองแต่ละพรรคควรจะได้รับให้มีวุฒิสมาชิกกี่ท่านบ้าง ซึ่งก็ตรงตามรายชื่อที่ได้ประกาศกับประชาชนเอาไว้แล้ว ถ้าเป็นเช่นนี้ประชาชนก็มีส่วนเลือกวุฒิสมาชิกโดยทางอ้อม ซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด

ส่วนเรื่องอำนาจและหน้าที่ของวุฒิสมาชิกนั้นก็เช่นเดียวกัน คืออำนาจวุฒิสมาชิกนั้น ในเมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความแข็งแกร่งขึ้น มีประสบการณ์มากเข้า และมีความเป็นตัวของตัวเองได้มากขึ้นนั้น ก็น่าที่จะลดภาระของผู้ที่เป็นพี่เลี้ยงลง นั่นก็คือสมควรแก้ไขบทบัญญัติในมาตรา ๗ ให้วุฒิสมาชิกมีหน้าที่เพียงกลั่นกรองกฎหมายเท่านั้น ตามที่กระผมได้เรียนเสนอความคิดความเห็นมาทั้ง ๕ ประการนี้ กระผมขอเรียนว่าเป็นเรื่องที่ดีตรงกัน ซึ่งนโยบายของพรรคพลังธรรมได้ประกาศไปก่อนที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายนเสียอีกว่า เรามีความเห็นว่าจะมีการแก้ไขบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๓๕ ๕ ประการตามที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้ว

อีกเรื่องหนึ่งซึ่งกระผมขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติมก็คือว่า ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น น่าจะพิจารณาว่าหลังจากการอภิปรายใน ๒ วันนี้แล้ว การเสนอการแก้ไขไม่ว่าจะเป็นโดยรัฐบาลก็ตาม หรือโดยพรรคการเมืองใดก็ตามนั้น ควรจะพิจารณาว่าเมื่อเสนอการแก้ไขแล้ว น่าจะได้รับความเห็นชอบจากทั้ง ๒ สภาารวมกัน เพราะตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ มาตรา ๒๑๑ นั้นกำหนดเอาไว้ว่า

การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นจะกระทำได้อีกเมื่อได้รับความเห็นชอบ ได้รับเสียงสนับสนุนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวมกับจำนวนของวุฒิสมาชิก ซึ่งรวมกันทั้งหมดแล้วต้องมากกว่ากึ่งหนึ่ง นั่นก็คือจะต้องมีคะแนนเสียงสนับสนุน ๓๑๖ เสียงขึ้นไป ดังนั้นกระผมขอกราบเรียนเสนอแนะว่าหลังจากการอภิปรายใน ๒ วันนี้แล้ว น่าจะเสนอขอแก้ไขรัฐธรรมนูญเพียงน้อย เรือน้อยประเด็นดังที่เราได้ประสบผลสำเร็จแล้วในการแก้ไขรัฐธรรมนูญในรัฐสภาแห่งนี้ เมื่อปี ๒๕๓๕ กระผมมีเรื่องกราบเรียนเสนอความคิดเห็นแต่เพียงเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรมครับ จะแลกเปลี่ยนหรืออย่างไร

นายสงฆ์ ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ กระผม สงฆ์ ภัคเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ ขอหารือ เพราะมันเป็นเรื่องเกี่ยวกับการที่มีข้อตกลงกันแล้วในการที่เราจะประชุมอย่างไร กระผมขอเรียนว่าแนวทางการอภิปรายรายงานของคณะกรรมการการศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้วิป (Whip) ร่วมกับรัฐบาลกับค้านนี้ประชุมกันเมื่อคืน และได้มีมติออกมาว่าข้อ ๒ การอภิปรายจะพิจารณาทีละประเด็น เรียงลำดับตั้งแต่ประเด็นที่ ๑ ถึง ๒๕ ถ้าจะมีเพิ่มเติมก็ว่ากัน แต่เมื่อสักครู่ที่ท่านประธานได้กรุณาอนุญาตให้ท่าน พลตรี จำลอง ศรีเมือง ขึ้นมาพูด ซึ่งมันไม่เป็นไปตามที่วิปทั้ง ๒ ฝ่ายตกลงกัน ก็อยากจะหารือท่านประธานว่าจะให้มีการเปลี่ยนแปลงแนวทางที่วิปทั้ง ๒ ฝ่ายได้ตกลงกันหรืออย่างไร เพื่อความเข้าใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเข้าใจที่ตกลงกัน แต่ผมเกรงว่าแต่ไหนจะเรียกว่าหมดประเด็นในแต่ละเรื่อง เพราะเราไม่มีการโหวตแต่ละเรื่อง จะรู้ได้อย่างไร สมมุติว่าในเรื่องข้อ ๑ ในเรื่องสิทธิในการรับรู้ข่าวสารนี้เราจะพูดแต่ไหนถึงจะถือว่าหมด ถ้าจะเอาอย่างนั้นก็ได้ ผมเกรงว่ามันจะยาวก็ลองหารือกัน เชิญครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ดิฉันคิดว่าการพิจารณาการแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งคณะกรรมการได้เสนอมา ๒๕ ประเด็นไม่น่าจะใช้เวลาถึง ๒ วันด้วยซ้ำไป ถ้าเรามีหลักการในการที่จะพิจารณาร่วมกัน ดิฉันมองเห็นง่าย ๆ ที่ท่านประธานได้นำเสนอ

เมื่อเห็นว่า ถ้าปล่อยไว้อย่างนั้นไม่รู้จะจบลงเมื่อไร แนวทางง่ายนิดเดียว
ถ้าเราจะยกเรื่องตามลำดับมาตราที่ทางคณะกรรมการมาธิการได้ขอเสนอแก้ไข
ในประเด็นใดที่ไม่มีผู้คัดค้านนั้นก็ชัดเจนว่าสภาทั้งหมด ไม่ว่าจะพรรคการเมือง
พรรคใดเห็นด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการ มีแนวทางใดที่สภา
ทำงานไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการ อันนั้นก็จะต้อง
เปิดโอกาสให้ท่านสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นมากที่สุดเท่าที่จะมากได้
เพราะว่าดิฉันอยากขอเสนอตรงนี้ว่า คณะกรรมการทั้ง ๕๕ ท่าน
ที่นั่งอยู่ข้างบนนั้นไม่ใช่ตัวแทนของพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง
ในขณะที่เดียวกันไม่ใช่ตัวแทนของประชาชนทั้งประเทศ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ดีกว่าตอบเคลอร์ลิตา

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : เพราะฉะนั้น
ตรงนี้ ดิฉันถึงบอกว่าเราใช้สภานี้เป็นที่พิจารณา เวลาที่เราจะสิ้นสุดลงนั้น
ก็คือว่าเรียงตามมาตรา ถ้าไม่มีคนคัดค้านถือว่าเห็นด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาตามประเด็น

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ต้องให้เสนอ
ทีละประเด็นเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเกรงว่าแค่ไหนที่เรียกว่าหมด
พอบุคไปถึง ๓ แล้วกลับมา ๑ ใหม่ เอาอย่างนั้นก็ดีทีละประเด็น ต่อไป
เริ่มใหม่ ที่ท่าน พลตรี จำลอง ศรีเมือง อภิปรายแล้วก็ถือว่าท่านผ่านแล้ว
๕ ประเด็น ที่นี้มาถึงในเรื่องสิทธิในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน
ในประเด็นข้อ ๑ ใครอภิปรายประเด็นนี้เชิญครับ ประเด็นนี้ประเด็นข้อ ๑
มีใครเห็นด้วยประเด็นนี้ ไม่มีใครไม่เห็นด้วย ไม่มีครับ

ประเด็นข้อ ๒ สิทธิของบุคคลที่จะรับทราบข่าวสารที่จะไม่เป็น
ข่าวในเรื่องส่วนตัว เชิญครับคุณจักรพันธ์

นายจักรพันธ์ ยมจินดา (ระยอง) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ผม จักรพันธ์ ยมจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง
 พรรคประชาธิปัตย์ กระทบขอพูดในประเด็นแรกคือในเรื่องของสิทธิเสรีภาพ
 ของปวงชนชาวไทย ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นซึ่งสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
 ในสภาแห่งนี้ก็ทราบอยู่แล้วว่าเป็นเรื่องที่ยากลำบาก เพราะว่าต้องใช้
 เสียงของสมาชิกเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามในเรื่องเหล่านี้โดยเฉพาะ
 สิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทยนั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เป็นเรื่องที่มี
 ความละเอียดอ่อน ถึงแม้ว่าในประเด็นเหล่านี้ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 เราจะแก้ไขประเด็นต่าง ๆ มากมายก็ตามแต่ แต่ว่าในประเด็นไม่ว่าจะ
 เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ในประเด็นไม่ว่าจะเกี่ยวในเรื่องของการแบ่งเขต
 หรือในประเด็นอื่น ๆ นั้น ผมคิดว่าในเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องของ
 ผลประโยชน์ของพรรคการเมือง เป็นเรื่องของผลประโยชน์ของคน
 ดำเนินการทางการเมือง แต่การที่เราจะแก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็นของ
 ประชาชน ผมคิดว่าเราทำอย่างไรจะทำให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์
 ในการที่จะเสนอแนวทางแก้ไขในครั้งนี้อย่างมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในเมื่อ
 เราเสียเวลาในการที่จะมาพูดมาอภิปรายกันในวันนี้แล้ว มีหลายประเด็น
 ที่เพื่อนสมาชิกอาจจะพูดถึงในเรื่องของเสรีภาพ มีหลายคนอาจจะพูดถึง
 เรื่องเสรีภาพของปวงชนชาวไทยที่ยังมีความไม่เสมอภาคในหลาย ๆ เรื่อง
 ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของชายกับหญิง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอื่น ๆ ก็ตามแต่ แต่ผม
 จะพูดถึงในเรื่องของเสรีภาพของสื่อมวลชนแต่เพียงประเด็นเดียวเท่านั้น
 ส่วนประเด็นอื่น ๆ เข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็คงจะได้อภิปรายในวันนี้

ท่านประธานที่เคารพ ถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้
 จะบัญญัติเอาไว้ว่า สื่อมวลชนมีเสรีภาพอย่างเต็มที่ก็ตามแต่ หรือถึงแม้ว่า
 คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้จะได้มีการแก้ไขในประเด็นเกี่ยวกับ
 เสรีภาพของสื่อมวลชน โดยเฉพาะในมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
 ราชอาณาจักรไทยไว้แล้วค่อนข้างจะสมบูรณ์แล้วก็ตาม ซึ่งกระผม
 เองขอชมเชยคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ที่ได้แก้ไขในประเด็นเหล่านี้
 ซึ่งทุกคนก็ยอมรับว่า เสรีภาพของสื่อมวลชนนั้นเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะ
 ให้ประชาชนได้มีการรับรู้ข่าวสาร รวมทั้งสมาชิกหลายท่านก็ได้เสนอ
 กุญหมายในสภาแห่งนี้ซึ่งยังไม่ได้มีการพิจารณาหลายฉบับ ในการที่จะ

ให้พี่น้องประชาชนได้สามารถตรวจสอบความถูกต้อง ตรวจสอบความ
 โปร่งใสของคนที่จะเข้ามาบริหารราชการแผ่นดินได้ อย่างไรก็ตามนับตั้งแต่
 ประวัติศาสตร์ของเมืองไทยที่ก่อตั้งมาในอดีต เราต้องแยกสื่อมวลชนให้
 ชัดเจนว่า สื่อมวลชนที่ได้รับเสรีภาพอย่างเต็มที่ตามรัฐธรรมนูญนั้น เรา
 เห็นได้ชัดเจนว่า สื่อมวลชนในด้านสิ่งพิมพ์มีเสรีภาพในสิ่งเหล่านี้ได้เต็มที่
 แต่ถ้าเราจะย้อนมองกลับมาในปัจจุบันนี้ สื่อมวลชนทางด้านวิทยุ ทางด้าน
 โทรทัศน์ ซึ่งก็มีความสำคัญนับวันแต่จะเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในโลก
 ของข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันนี้ที่ข่าวสารไปถึงกันได้อย่างรวดเร็วใน
 เวลาเดียวกัน ประชาชนสามารถรับรู้ในเรื่องเหล่านี้ได้ในเวลาเดียวกัน
 ทั่วโลกในเรื่องที่สำคัญ ๆ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของ
 ประชาชนทั้งสิ้นในเรื่องของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเหล่านั้น ผมมาดูใน
 สิ่งเหล่านี้ คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ยังไม่ได้ระบุชัดเจนลงไป
 ผมก็ไปเปิดหมวดต่อไป โดยเฉพาะในหมวดที่เกี่ยวกับนโยบายแห่งรัฐว่า
 คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ได้มีการเพิ่มเติมในประเด็นเหล่านี้ไปหรือไม่
 ก็ยังไม่เห็น สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า ในปัจจุบันท่านประธานก็
 กราบ สมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านก็กราบตั้งอยู่แล้วว่า สื่อมวลชนในสาขา
 วิทยุ โทรทัศน์ของประเทศไทยนั้นอยู่ในมือของรัฐทั้งหมด ไม่มีโอกาส
 หรือไม่เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนหรือประชาชนได้เป็นเจ้าของในสื่อมวลชน
 เหล่านั้นแน่นอนครับถึงแม้ว่าจะให้สิทธิเสรีภาพอย่างไรก็ตาม โดยการ
 เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่เราไม่สามารถที่จะพูดได้เต็มปากว่า เราให้สิทธิ
 เสรีภาพแก่สื่อมวลชนประเภทวิทยุ โทรทัศน์เต็มที่ เนื่องจากว่าวิทยุและ
 โทรทัศน์นั้นเป็นของรัฐทั้งหมด เป็นไปได้ไหมครับ หรือมีการพูดกันใหม่
 ในคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ จะในหมวดแรกคือหมวดสิทธิเสรีภาพของ
 ปวงชนชาวไทยก็ตาม หรือในหมวดนโยบายแห่งรัฐก็ตาม ระบุหรือ
 เขียนลงไปว่า รัฐพึงที่จะให้เสรีภาพในการเป็นเจ้าของสื่อแก่เอกชน
 อย่างเต็มที่ -----

แต่ผมได้ตรวจสอบสิ่งเหล่านี้แล้วไม่มี เราต้องยอมรับว่าในปัจจุบันนี้ใน
ภาคเอกชนของเรา หรือประชาชนคนไทยของเรา หรือความเป็นเจ้าของ
ในสื่อมวลชนของประชาชนคนไทยนั้นมีความสำคัญ สิ่งเหล่านี้จะช่วยกัน
พัฒนาประเทศชาติ พวกเขาเหล่านี้จะได้เข้ามาช่วยกันจรรโลงแล้วก็
เชื่อมกับสื่อมวลชนในต่างประเทศ ทั้งประเภทวิทยุและโทรทัศน์ที่สามารถ
สื่อข่าวสารกันอย่างรวดเร็วในโลกของข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันนี้ ไม่ว่าจะ
จะเป็นเรื่องของเศรษฐกิจ ซึ่งทุกคนก็รู้ว่าเราต้องรู้ข่าวเร็ว แต่ในปัจจุบันนี้
คนที่มีความสามารถมากกว่า มีเครือข่ายการสื่อสารที่ดีกว่า รับรู้ข่าวสารเร็วกว่า
จากประเภทเทเลกซ์ (Telex) หรืออะไรก็ตามแล้วแต่ ได้เปรียบในเชิง
เศรษฐกิจ ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ สถาบันธนาคารเขามีเทเลกซ์ประจำ
สถาบัน นั่นมันเกิดเหตุอะไรขึ้นตุมหนึ่ง เขาจะขายเงิน หรือเขาจะซื้อเงิน
เขาสามารถวิเคราะห์ได้ทันทีจากสิ่งเหล่านั้น แต่สิ่งเหล่านี้ไม่เสมอภาค
กับพี่น้องประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจเหล่านั้นด้วย เพราะฉะนั้น
ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการมาธิการวิสามัญว่า
กรรมการวิสามัญได้มีการพิจารณาในเรื่องเหล่านี้บ้างหรือไม่ เพราะ
โลกทุกวันนี้ถ้าเรามีแล้วแต่ให้สื่อมวลชนประเภทวิทยุและโทรทัศน์อยู่ในกำมือ
ของรัฐแต่เพียงอย่างเดียว นั้น เราไม่มีทางที่จะสามารถพัฒนาประเทศของเรา
ไปได้ตามความมุ่งหมาย หรือความประสงค์ของพวกเราอย่างแท้จริง
ถึงแม้ว่าจะมีข่าวคราวออกมาว่า รัฐบาลจะเปิดโอกาสให้มีการตั้งสถานีโทรทัศน์
เพิ่มขึ้น แต่ก็เข้าไปในลักษณะของสัมปทานทั้งนั้น มีข่าวคราวออกมาว่า
รัฐบาลได้อนุมัติให้รัฐสภาจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ช่อง ๑๒ ซึ่งสภาไม่รู้เรื่องเลย
ให้กรมประชาสัมพันธ์ไปดำเนินการ ซึ่งก็เข้าลักษณะของสัมปทานกับ
กรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ซึ่งผมกราบเรียนต่อท่านประธาน
และท่านสมาชิกไว้ ณ ที่นี้ว่า ในความเป็นไปได้ของการดำเนินงานในระบบ
วี.เอช.เอฟ. (VHF) ในช่อง ๑๒ นั้นผมปรึกษากับวิศวกรชาวต่างประเทศ
ไม่มีทางเป็นไปได้เลย อย่างเก่งก็ส่งได้ รับไม่ได้หรือในประเภทคลื่น
ข้างเคียงที่บริษัทหนึ่งอ้างว่าสามารถที่จะดำเนินการได้นั้น มีข้ออ้างอีกว่า
ระบบ ยู.เอช.เอฟ. (UHF) ของโทรทัศน์ที่จะเปิดขึ้นในปัจจุบันนั้นมีเหลือน้อยช่อง
เต็มที่แล้ว ไม่น้อยหรือที่ท่านประธาน ระบบที่บริษัทเอกชน ๒ บริษัทที่ได้รับ
สัมปทานเคเบิล ที/วี/ ไปนั้นเป็นระบบเขาเรียกว่า จิกะเฮิร์ตซ์ หรือคลื่น
ที่อยู่เหนือ อยู่สูงเกินกว่าที่เราจะเปิดในช่องใหม่ในระบบ ยู.เอช.เอฟ.

ซึ่งเปิดได้ ๕๐ - ๖๐ ช่อง เราศึกษาในเรื่องเหล่านี้กันอย่างแท้จริง หรือยัง ผมกลัวว่าการดำเนินการในสิ่งเหล่านี้จะไปเข้าทางของใครบางคนในการที่จะดำเนินการในเรื่องของดาวเทียมในเร็ว ๆ นี้ที่จะมีผลประโยชน์กันมากมายมหาศาล เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้สิ่งเหล่านี้กำหนดลงไปในเรื่องของนโยบายของรัฐในหมวดนั้นด้วย หรือจะในหมวดอื่นก็ได้แล้วแต่คณะกรรมการวิสามัญจะพิจารณา ขอพบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในประเด็นข้อ ๑ ประเด็น เรื่องการรับฟังข่าวสารประเด็นนี้ เชิญคุณอัมพล เฉพาะประเด็นข้อ ๑ นี้ตกลงกันได้

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ผมขออนุญาต ท่านประธานหารือและจะขอชี้แจงข้อหารือตามข้อบังคับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอัมพล จันทรเจริญ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม จากรายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๔ สมขอประทานกราบเรียนในสรุปย่อเพื่อที่จะได้รวบรัดการอภิปรายและจะได้เนื้อหามากขึ้น ในสรุปย่อมติคณะกรรมการวิสามัญแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๕๓๔ ซึ่งมีสรุปออกมาแต่ละประเด็น ๗ ประเด็น ผมยกตัวอย่าง ข้อที่ ๑ สิทธิในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน มติของกรรมาธิการบอกในสรุปย่อที่ว่าเพิ่มเติม แล้วข้อที่ ๒ สิทธิของบุคคลที่จะไม่เป็นข่าวในเรื่องส่วนตัวเพิ่มเติม ในคำว่า เพิ่มเติมนี้ รัฐธรรมนูญละเอียดอัน ผมอยากให้กรรมาธิการชี้แจงข้อเพิ่มเติม เมื่อเพิ่มเติมเข้ามาในมาตราใดวรรคใด หมวดใด ถ้าไม่เป็นที่พอใจของสมาชิกส่วนหนึ่งอาจจะขัดความรู้สึกกัน เขาสามารถลุกขึ้นมาค้านได้ ถ้าอย่างนี้การอภิปรายจะสิ้นสุด ขอหารือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาไว้ชี้แจงข้อ ๒ ข้อ ๑ อภิปรายไปแล้ว เชิญคุณทรงธรรม ประเด็นข้อ ๑ สิทธิในการรับรู้ข่าวสาร

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เขียนราย) : ไม่ใช้ท่านประธาน ผมไม่ได้ลุกขึ้นมาอภิปราย ผมอยากเรียนถามว่า ในกรณีอย่างผมมีหลายข้อ แล้วท่านมาเรียงเป็นข้อ ๆ และข้ออื่นที่ผมยังสงสัยอยู่มีตั้ง ๒๕ ข้อ ผมจะพูดต่อไปเลยได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไม่ได้ ผมขอชี้แจงนิดหนึ่ง คือผมอยากจะทำให้ข้อข้างนั้น ใจจริงผมอยากจะให้อภิปรายรวมกันไป แต่เมื่อ คณะกรรมาธิการประสานงานทั้ง ๒ ฝ่ายตกลงกันอย่างนั้น ให้เป็นประเด็น ผมก็ยอมปฏิบัติตาม แล้วก็ถึงประเด็นอื่นคุณทรงธรรมก็ยกมือใหม่อีกทีละประเด็น ก็แล้วกันครับ ใครจะอภิปรายข้อ ๑ อีก คุณอัมพลมีอะไร เชิญ

นายอัมพล จันทระเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อัมพล จันทระเจริญ กลัว หลีกสารคาม ผู้แทนราษฎรจากมหาสารคาม พรรคกิจสังคม ขอร้องที่กระผมกราบเรียนต่อประธานนั้น ผมอยากให้การมาธิการช่วยอธิบายชี้แจงคำว่า เพิ่มเติม ท่านเพิ่มตรงไหน ประเด็นอย่างไร ข้อความอย่างไร มันจะได้กระจ่างชัด เพราะว่ารัฐธรรมนูญนี้เป็นของละเอียดอ่อน ขณะนี้เรากำลังพูดให้ประชาชนทั่วประเทศฟัง มีการถ่ายทอดทางโทรทัศน์ ผมอยากให้น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้านรู้ ข้อความด้วย เป็นกฎหมายของประชาชนท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวคุณวิเชียรค่อยอภิปราย ให้กรรมาธิการอภิปราย ข้อ ๑ ว่าเพิ่มเติมตรงไหน เชิญกรรมาธิการ เฉพาะประเด็นข้อ ๑ ก่อน

นายอัมพล ศิลปอาชา (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ คืออย่างนี้ เดิมคณะกรรมการตั้งใจอยาก จะนำเรื่องก่อนทุกประเด็น มี ๒๕ ประเด็น คณะกรรมาธิการได้มอบหมาย ทุกท่านแล้ว ๒๕ ท่าน จะสรุปแต่ละประเด็น ๆ ไปก่อน ที่นี้ก็เกรงกันว่า จะไปรบกวนเวลาของท่านสมาชิกในการอภิปราย เพราะรายละเอียด ที่เราทำสรุปอยู่นี้ เป็นแต่เพียงสรุปให้เห็นย่อ ๆ แต่ว่ารายละเอียด เหตุผลนั้นอยู่ใน ๒ เล่มใหญ่ อยู่ใน ๒ เล่มใหญ่อื่นนั้น แต่ถ้าจะให้ คณะกรรมาธิการชี้แจงอีก ตามที่คณะกรรมการได้กำหนดตัวบุคคล แล้วก็ไม่ต้องข้อ เดี่ยวจะได้มอบให้ชี้แจงเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เฉพาะข้อ ๑ ชี้แจงสักหน่อย

นายชุมพล ศิลปอาชา (ประธานคณะกรรมการ) :

ถ้าอย่างนั้น เชิญออกเตอร์สุทิน ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เฉพาะข้อ ๑ เดี่ยวคุณวิเชียรต่อ

นายสุทิน นพเกตุ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม นายสุทิน นพเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังธรรม

กรุงเทพมหานคร ท่านประธานที่เคารพ สืบเนื่องจากเวทีที่ท่านสมาชิก

ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องข้อมูลข่าวสาร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารราชการ

เหตุผลหลักของการเสนอและการเพิ่มเติมในส่วนนี้ ท่านประธานที่เคารพ

กระผมขอชักชวนเรียนที่แจ้งผ่านไปยังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ประเด็น

หลักก็คือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารนั้นเน้นที่การคุ้มครองสิทธิของสาธารณชน

และสิทธิของประชาชนที่จะให้เข้ามาตรวจสอบระบบข้อมูลของราชการ

เพื่อใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจ เพื่อใช้ประโยชน์ในการมีส่วนร่วมที่จะ

รับรู้สภาพของการบริหารข้อมูล กระผมอยากจะยกตัวอย่าง เช่น ข้อมูล

ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างทางด่วนช่วงที่ ๒ ถ้าประชาชนได้รับทราบแล้ว

ปัญหานี้จะไม่เกิดขึ้น ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างเขื่อน หากประชาชนทราบ

ก็จะมีปัญหาว่า อนาคตและอาชีพของเขาที่ประกอบอยู่แล้ว จะยัง

มีโอกาสประกอบต่อไปหรือไม่ ข้อมูลข่าวสารของชุมชน การรื้อย้าย

การวางแผน เพื่อที่จะย้ายชุมชนจากแห่งหนึ่งไปอีกแห่งหนึ่ง จะต้องมี

การวางแผนไว้ชัดเจน ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องสิ่งที่เป็นพิษเป็นภัย

แก่ประชาชน ยกตัวอย่างเช่น สารเคมีเป็นพิษในบริเวณชุมชนนั้นๆจะ

ต้องมีการแจ้งให้ประชาชนได้รับทราบ เพราะฉะนั้นลักษณะตรงนี้ก็

เหตุผลเบื้องต้นที่สำคัญท่านประธานที่เคารพ เน้นที่การรับรู้ข่าวสาร

ของข้าราชการ เพื่อป้องกันและทำให้เกิดความโปร่งใสในการบริหาร

ราชการ -----

ในขณะที่เด็วกันก็สามารถที่จะคุ้มครองข้อมูลของเอกชน หรือของปัจเจกชน เพื่อไม่ให้หน่วยราชการนำไปใช้ประโยชน์ในทางมิชอบ เพราะฉะนั้น เน้นการป้องกัน การปราบปราม การทวงผิด การประพดมิชอบ และกั เน้นที่การปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนโดยตรง ตรงนี้ก็เป็เหตุผลสั้น ๆ ที่กระผมอยากจะทำปเรี่ยนชี้แจงท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิเชียร ประเด็นข้อ ๑ นี้ เราตกลงเป็นประเด็นแล้ว ยังกัด ๑ อยู่ ทำไมมีปัญหาอะไร เด็วคุณวิเชียร รอเด็ว เชิญครับ

นายชานินทร์ ใจสมุทร (สตุล) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชานินทร์ ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสตุล พรรค ประชาธิปัตย์ ผมจำได้ว่าการอภิปราย เสนอญัตติให้ตั้งคณะกรรมการ ศึกษปัญหาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ มีประเด็นหนึ่งซึ่งอยู่ในหัวข้อ ๑ และ ๒ คือเรื่องของสิทธิเสรีภาพของประชาชน ในเรื่องนี้มีหลายประการที่เป็นเรื่อง สำคัญ ผมได้เรียนฝากประเด็นให้กับท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เด็วค่อยอภิปรายครับ

นายชานินทร์ ใจสมุทร (สตุล) : ผมไม่อภิปราย ผมให้ กรรมการชี้แจงว่าผมได้เรียนประเด็นนี้แล้ว ได้นำเข้าไปกรรมการหรือไม่ คือประเด็นที่ผมพูดคุยกับคุณพิระพันธ์ เลขานุการของกรรมการวิสามัญ ในเรื่อง ของสิทธิของประชาชน ว่าในเรื่องเหล่านี้ไปพูดคุยกับกรรมการ เขาได้เสนอและก็มีแนวคิดอันเดียวกัน ได้นำเรื่องนี้ไปเสนอกรรมการ หรือไม่ ทำไมไม่มีใน ๒๕ ข้อ ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เด็วขอชี้แจงสั้นหน่อย ใครจะชี้แจง และเด็วได้พูดประเด็นข้อ ๑ คุณคณิน เชิญครับ

นายคณิน บุญสุวรรณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม คณิน บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี พรรคเอกภาพ ในฐานะกรรมาธิการ กระผมขออนุญาตกราบเรียนถึงแนวทางในการอภิปราย ที่คณะกรรมการร่วมประสานงานได้ตกลงหาหรือกันว่า คณะกรรมการจะ เสนอทั้ง ๒๕ ประเด็น และก็จะมีกรอภิปรายกันทุก ๆ ประเด็น ทีละประเด็น ส่วนเมื่อได้พิจารณาครบ ๒๕ ประเด็นแล้วนั้น จะมีท่านสมาชิกสภา ผู้มีเกียรตินั้นจะได้กรุณาเสนอความเห็นว่ามีบางประเด็นในรัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๓๕ นั้น ที่คณะกรรมการไม่ได้เสนอขอแก้ไขนั้น ท่านก็มีสิทธิที่จะ หยิบยกประเด็นนั้นขึ้นมา และคณะกรรมการก็จะทำหน้าที่ชี้แจงว่า เพราะเหตุใดคณะกรรมการจึงไม่ได้บรรจุการเสนอขอแก้ไขในประเด็น

ดังกล่าวนั้น จะได้มีการอภิปรายต่อไป เพราะฉะนั้นประเด็นที่ท่านจะกรุณา
หยิบยกขึ้นมาภายหลังจากที่ได้พิจารณา ๒๕ ประเด็นแล้ว ก็น่าจะกระทำได้
แล้วคณะกรรมการจะได้ชี้แจงภายหลัง ถ้าไม่เช่นนั้นก็จะเกิดความสับสน
กันตรงนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาไว้ทีหลังแล้วกันนะครับ
ที่นอกเหนือจากนี้ เชิญคุณวิเชียรเลยครับ

นายวิเชียร ขาวขำ (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม วิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี
พรรคชาติพัฒนา เมื่อสักครู่นี้ผมได้ฟังกรรมาธิการได้ชี้แจงเรื่องที่ผมกำลัง
จะอภิปราย มันเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพของประชาชน แต่จริง ๆ
มันไม่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ข่าวสาร ผมอยากจะหารือท่านประธานว่า
ผมจะอภิปรายเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชน แต่อีกคนละประเด็นกับการ
รับรู้ข่าวสาร ที่นี้จึงหวั่นกำลังจะพูดเมื่อสักครู่นี้ บังเอิญท่านกรรมาธิการ
ชี้แจงแล้ว ผมจะขออนุญาตใช้ตรงนี้นั้น ๆ ๒ ประเด็น แล้วก็ผมจะไม่
อภิปรายเลยได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงครับ

นายวิเชียร ขาวขำ (อุดรธานี) : ขอพระคุณครับ ผมอยาก
กราบเรียนท่านประธานเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการรวมกัน
ตามมาตรา ๔๑ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การรวมกันจัดตั้ง
การดำเนินการกิจการของพรรคการเมืองเขียนว่า การดำเนินงานกิจการ
และการเลิกของพรรคการเมือง ย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
ว่าด้วยพรรคการเมือง ตรงนี้อาจจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง
คณะกรรมการว่า กรรมาธิการเองอาจจะไม่ได้หยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมาพูด
ขณะนี้เรามีกฎหมายพรรคการเมือง ซึ่งถ้าจะกล่าวว่าเป็นกฎหมายเผด็จการ
ที่ยังหลงเหลืออยู่ มันก็ค่อนข้างจะแรงเกินไป เพราะฉะนั้นอยากจะ
กราบเรียนว่า มันเป็นกฎหมายที่ยังทรงอำนาจของคณะปฏิวัติอยู่ มันยัง
ไม่เป็นประชาธิปไตย ทำไมเราเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา เรื่องประชาธิปไตย
หรือบางท่านก็บอกพัฒนาแล้ว เราจำเป็นจะต้องเขียนกฎ ระเบียบ เรื่อง
เกี่ยวกับพรรคการเมือง ต้องมาคุมตัวเองอยู่ สิทธิเสรีภาพของประชาชน
ทำไม่ต้องบังคับให้ส่ง ส.ส. ๑๒๐ คน ทำไม่ต้องบังคับให้พรรคการเมือง
ส่งผู้สมัครตาม ๑ ใน ๕ ๑ ใน ๓ เศษ ๑ ส่วน ๒ ทำไม่ต้องทำอย่างนั้น

ท่านประธานครับ บางคนบอกว่าถ้าไม่มีกฎหมายพรรคการเมืองแล้ว ส.ส. จะขายตัว จะย้ายพรรค นั้น เป็นคนที่มีมองในแง่ร้าย ผมกราบเรียน ท่านประธานด้วยความเคารพว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่นั่งอยู่ในตรงนี้ ผมกราบเรียนว่ามีสักกี่คนที่มีความคิดอย่างนั้น แล้วบุคคลที่มีความคิดแล้วจะประพฤติอย่างนั้น ประชาชนจะตัดสินเองว่าเหมาะที่จะเป็นผู้แทนราษฎรหรือไม่ ตรงนี้คณะกรรมการวิสามัญที่กำลังร่างอยู่ขณะนี้ จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องนำเรื่องนี้ไปทบทวน ในประเทศหลาย ๆ ประเทศที่เจริญแล้วที่มีการพัฒนาระบบประชาธิปไตยแล้ว เขาไม่มีกฎหมายพรรคการเมือง ประเด็นที่ ๑ สิ้น ๆ

ประเด็นที่ ๒ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๓ ว่าด้วยการร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน ผมเคยกราบเรียน ท่านประธานมาแล้วครั้งหนึ่ง ผมจะกราบเรียนท่านประธานอีกสั้น ๆ ว่า ในสภาแห่งนี้ประกอบไปด้วยสมาชิกที่เป็นนายกรัฐมนตรี ที่เป็นรัฐมนตรี ที่เป็นเลขาธิการรัฐมนตรี แล้วก็ ส.ส. พรรคฝ่ายค้าน รวมกันแล้ว ๓๖๐ คน ตามข้อบังคับการประชุมสภา ข้อ ๙๒ เมื่อท่านประธานได้รับร่างพระราชบัญญัติจากสมาชิกแล้ว เมื่อประธานวินิจฉัยว่าอาจจะเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน ประธานสภาจะต้องส่งไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อลงนามเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในกฎหมายนั้น ๆ ท่านประธานครับ วุฒิสภา มีสมมุติของสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๓๖๐ คน วินิจฉัยไม่ออก หรืออย่างไร พิจารณากฎหมายตัวเองไม่ได้หรืออย่างไร ถึงต้องให้ฝ่ายบริหารคือนายกรัฐมนตรีไม่ว่าสมียใด ไม่จำเป็นจะต้องเป็นคนชื่อ นายชวน หลีกภัย อาจจะเป็นคนอื่นก็ได้ ทำไมไม่ให้อยู่ในดุลพินิจของสภาผู้แทนราษฎร ถ้ากฎหมายใดฝ่ายบริหารหรือนายกรัฐมนตรีเห็นว่า กฎหมายนี้ฝ่ายบริหารไม่สามารถดำเนินการตามความประสงค์ของสมาชิกที่ร่างกฎหมายนั้นได้ ก็ย่อมสามารถแสดงความคิดเห็นในสภาแห่งนี้ได้ ย่อมแสดงความคิดเห็นผ่านสมาชิกฝ่ายรัฐบาลที่มีเสียงข้างมากในสภาแห่งนี้ได้ และไม่ยอมรับหรือไม่ผ่านกฎหมายฉบับนี้ได้ ทำไมจะต้องให้ท่านประธานส่งไปยังนายกฯ แล้วนายกฯ ต้องลงนาม รอลงนามหรือไม่ลงนาม สมาชิกก็ท้วงแล้วท้วงอีก ในหลาย ๆ ประเทศ กฎหมายสำคัญ ๆ ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ร่างขึ้นมา แล้วก็ส่งเข้าสภาผู้แทนราษฎรเป็นผลงานของสภา เป็นผลงานของสมาชิกรัฐสภา

เป็นเกียรติประวัติแก่วงศ์ตระกูล ว่าตัวเองได้ร่างกฎหมายฉบับนั้นขึ้นมา
 แต่ว่ในปัจจุบันนี้กฎหมายฉบับดี ๆ ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ
 เข้ามา ท่านประธานส่งไปยังนายกรัฐมนตรี ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๒
 นายกรัฐมนตรีอาจจะลงนาม เมื่อพิจารณากฎหมายฉบับนี้ดี รัฐบาลไป
 แอบร่างกฎหมายฉบับนั้นเข้ามาประกบ แล้วก็บอกว่า เป็นผลงานของ
 รัฐบาล แล้วก็บอกว่าให้สภารับเอาร่างของรัฐบาลเป็นหลัก
 อย่างนี้เป็นต้น สภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกทุกคนที่นั่งอยู่ตรงนี้ ไม่เคย
 มีผลงานในการร่างกฎหมายเป็นของตนเอง เพราะรัฐบาลฉวยโอกาส
 ในการลอกเลียนแบบกฎหมายฉบับนั้นของสมาชิก ตามรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๑๓๓ ที่ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ลงนามนั้น เพราะฉะนั้น
 กราบเรียนว่าประเด็นนี้ เราควรจะหยุดได้แล้ว มาตรา ๑๓๓
 ควรจะยกเลิกได้แล้ว สมาชิกทุกท่านที่นั่งอยู่ตรงนี้มีวุฒิภาวะพอ มีความรู้
 ความสามารถพอที่จะร่างกฎหมายและจะวินิจฉัยว่าเหมาะสมหรือไม่
 สมควรหรือไม่ที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้เป็นกฎหมายของชาติ
 บ้านเมืองสืบไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในประเด็นข้อ ๑ มีผู้ใด
 อภิปราย คุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม อลงกรณ์
 พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี สังกัดพรรคร่วมรัฐบาล
 ประชาธิปัตย์ ตามที่คณะกรรมการวิสามัญได้รับมอบหมายจากสภาไป
 พิจารณาศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน
 ๒๒๓ มาตรา ๑๑ หมวด และ ๑ คำปรารภ และ ๑ บทเฉพาะกาล
 และได้สรุปประเด็นต่าง ๆ ออกมาเป็นประเด็นหลัก ๆ ๒๕ ประเด็น
 และได้นำเสนอเพื่อขอการรับรองสู่สภาในวันนี้ กระผมมีประเด็นใน
 เรื่องของสิทธิเสรีภาพของประชาชน อันเป็นเรื่องที่จำเป็นจะต้องมีการ
 พิจารณา โดยเฉพาะในเรื่องของสิทธิการรับรู้ข่าวสารของประชาชน
 นั่นก็คือในมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๕๓๕
 ในประเด็นนี้ สิทธิการรับรู้ข่าวสารของประชาชนจะได้รับการคุ้มครอง
 โดยรัฐธรรมนูญโดยผ่านสื่อมวลชนในรูปแบบหนึ่ง แน่แน่นอนที่สุดว่าตาม
 บทบัญญัตินั้นได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการพูด การ
 เขียน การพิมพ์ การโฆษณาและการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น และมี
 วรรคสองตามมา แต่ตามแนวทางของคณะกรรมการนั้นได้มีการ
 พิจารณาเพิ่มเติม ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ที่มาบนหลักการที่ดีมาก
 จากการศึกษาของคณะกรรมการ นั่นก็คือการที่ไปพิจารณาบททวนดู
 รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๑๗ ในมาตรา ๕๐ วรรคสามและวรรคสี่ โดย
 ดึงในส่วนวรรคสาม วรรคสี่ของมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๑๗
 ซึ่งถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่มีความเป็นประชาธิปไตยมากที่สุดฉบับหนึ่ง
 ตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมา ๖๑ ปี แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้
 กระผมจะเห็นด้วยในส่วนที่ได้มีการนำวรรคสาม วรรคสี่ ในมาตรา ๕๐
 ของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๑๗ มาเพิ่มเติม แต่ยังมีบางประเด็นที่เป็นสิ่งที่ทุก
 รัฐธรรมนูญได้ละเว้นหรือมองข้ามไป แม้แต่แนวทางการศึกษาของ
 คณะกรรมการชุดนี้ก็ตาม นั่นก็คือประเด็นในเรื่องของการที่กำหนด
 ไว้ว่า การจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน ของสื่อมวลชนนั้นจะกระทำ
 ได้นั้นก็โดยบทบัญญัติของกฎหมาย หรืออีกนัยหนึ่งก็คือการจำกัดเสรีภาพ
 เช่นว่านี้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
 แน่แน่นอนที่สุด ก็มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องเข้ามา เช่น กฎหมายอาญา กฎหมาย
 พ่วง และกฎหมายอื่น ๆ นั้นหมายความว่าสิทธิเสรีภาพของประชาชน

หรือสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชนนั้นได้รับการค้ำประกันแล้วจากรัฐธรรมนูญ
 แต่มีข้อยกเว้น ว่าในส่วนนั้นถ้าหากว่ามีกฎหมายอื่นรองรับ ก็สามารถที่จะ
 ถูกจำกัดได้ อันนี้เป็นหลักการที่ถูกต้อง กระผมไม่มีข้อโต้แย้ง แต่ข้อโต้แย้ง
 ที่กระผมมีอยู่ในส่วนที่คณะกรรมการฯ ได้ศึกษาและกำหนดไว้ หรืออาจจะ
 มีการพิจารณา แต่ว่าเป็นของกรรมการฯ เลี่ยงข้างน้อย กระผมมีอาจ
 ทราบได้ เพราะมิได้ไปดูรายงานการประชุมทุกการประชุม ดูเพียงรายงาน
 โดยสรุป แต่สิ่งที่เป็นหลักการสำคัญที่กระผมจำเป็นต้องมาโต้แย้ง หรือ
 เสนอแนะต่อคณะกรรมการฯ ผ่านท่านประธานไปก็คือว่า ในประเด็นที่
 รัฐธรรมนูญได้เปิดช่องให้สามารถออกกฎหมายในกรณีประเทศอยู่ใน
 ภาวะการรบ หรือการสงคราม หรือในระหว่างที่มีประกาศสถานการณ์
 ฉุกเฉิน หรือประกาศใช้กฎอัยการศึก ในส่วนนี้ได้เป็นช่องทางประการหนึ่ง
 ที่ทำให้รัฐบาลเผด็จการหรือคณะผู้ก่อการรัฐประหารได้ฉวยโอกาสใช้
 โอกาสอย่างนี้ออกกฎหมายพิเศษขึ้นมาที่เป็นเผด็จการมาจำกัดสิทธิ
 เสรีภาพของประชาชน มาจำกัดสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชน ตัวอย่าง
 กฎหมายที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดก็คือประกาศคณะปฏิรูป ฉบับที่ ๕๒

ท่านประธาน แน่แน่นอนที่สุดว่า ในสถานการณ์ที่มีการก่อรัฐประหาร มีการยึดอำนาจก็ดี หรือในสถานการณ์ฉุกเฉิน เราได้ให้สิทธิพิเศษแก่ผู้กุมอำนาจรัฐ ในการออกกฎหมายพิเศษ แต่ทั้งนี้รัฐธรรมนูญควรมีการแก้ไขในประเด็นที่ว่า กฎหมายดังกล่าวนั้นจะต้องมีกำหนดเวลา มีกำหนดเงื่อนไข เช่น ในกรณีที่มีการก่อรัฐประหารอย่างนี้เกิดขึ้น เงื่อนไขในการอ้างเพื่อออกกฎหมายพิเศษออกมานั้นจะต้องเป็นเงื่อนไขเกี่ยวกับการยกเลิกกฎหมายดังกล่าว แต่ตลอดเวลาที่ผ่านมากในการปกครอง ๑๑ ปีของระบอบประชาธิปไตยของเรานั้น เรามิได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ในเรื่องนี้ อย่าง พร. ๕๒ นั้น ออกมาในสมัยยุคของการปฏิรูปในปี ๒๕๑๙ และก็ใช้ต่อเนื่องมาอีก ๑๐ กว่าปี ทั้งที่สถานการณ์ดังกล่าว เงื่อนไขดังกล่าวนี้ได้เสร็จสิ้นลงไปแล้ว เรามีการตั้งรัฐบาล และสภาที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน หลายยุคหลายสมัย แต่กฎหมายดังกล่าวยังคงคาอยู่ นั่นแสดงว่ารัฐธรรมนูญในอดีตจนถึงฉบับปัจจุบันนั้น หรือแม้แต่ผลการศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญยังไม่ได้ให้คำประกันสิทธิเสรีภาพอย่างเพียงพอในประเด็นนี้ เพราะฉะนั้นกฎหมายที่มีข้อบกพร่องที่จะออกมาในภาวะฉุกเฉินก็ดี ในภาวะของการก่อรัฐประหาร หรืออะไรก็ตามนั้น เมื่อเงื่อนไขของการอ้างเหตุจะต้องเป็นเงื่อนไขเกี่ยวกับการสิ้นสุดของกฎหมายที่ออกมา มีอย่างนั้นแล้วจะถือเป็นการฉวยโอกาสของรัฐ ในการที่ใช้กฎหมายดังกล่าวที่ไม่มีใครหยิบยกขึ้นมา หรือไม่สามารถหยิบยกขึ้นมาได้นั้น เป็นกฎหมายในการจำกัดและลดทอนสิทธิของประชาชนและสื่อมวลชน จึงขอฝากประเด็นนี้เป็นข้อโต้แย้งสำหรับรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เฉพาะประเด็นข้อ ๑ นะครับ

เชิญคุณสมพงษ์

นายสมพงษ์ สู้ศุภอรรถ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายสมพงษ์ สู้ศุภอรรถ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมจะขอพูดในส่วนที่ ๓ เรื่องสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย เมื่อสักครู่นี้ท่านคณะกรรมการวิสามัญโดยท่านประธานกรรมาธิการได้อภิปรายแก่สภานี้ว่า ได้กำหนดสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหาและจำเลยไว้ว่า มีการแก้ไขเพิ่มเติม ในมาตรา ๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ มาตรา ๓๑ นั้น ซึ่งเดิมได้บัญญัติไว้ว่า ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอนนี้เราอยู่ในประเด็น
สิทธิการรับรู้ข่าวสารของประชาชน ต้องเอาประเด็นนี้เดี๋ยวจะไปไกล

นายสมพงษ์ สู้ศุภอรอด (กรุงเทพมหานคร) : ในหมวด
เดี๋ยวกันสิทธิและเสรีภาพ เขาพูดมาตรา ๓๗ ผมพูดมาตรา ๓๑ ซึ่งเป็น
มาตราอยู่ในหมวดเดี๋ยวกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือในหัวข้อที่กะไว้ ๒๕ หัวข้อ
หัวข้อที่ ๑ สิทธิในการรับรู้ข่าวสารของประชาชนก็ต้องว่าอันนี้ ส่วนอันนั้น
เอาไว้ทีหลังเมื่อหมดแล้ว ถ้าอย่างนั้นไม่จบ อย่างหัวข้อที่ ๒ ก็เป็นสิทธิ
เสรีภาพของประชาชนเหมือนกัน สิทธิที่จะไม่เป็นข่าวในเรื่องส่วนตัว
ก็ต้องเป็นเรื่อง ๆ ไป คงจะกว้างไปกว่านี้ไม่ได้

นายสมพงษ์ สู้ศุภอรอด (กรุงเทพมหานคร) : ผมหารือ
ท่านประธานว่า อย่างนั้นผมจะพูดในหัวข้อที่ ๓ หรืออย่างไร เพราะว่า
ผมดูตามหัวข้อแล้วท่านจะให้ผมพูดในช่วงไหน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หัวข้อที่ ๓ ก็เป็นเรื่องอำนาจ
ของกรรมาธิการ

นายสมพงษ์ สู้ศุภอรอด (กรุงเทพมหานคร) : นั้นสิครับ
ผมเห็นว่าอยู่ในเรื่องเดี๋ยวกัน ท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ตกลงกัน ผมก็เพิ่งได้รับบันทึก
เดี๋ยวนี้อเอง บันทึกของคณะกรรมการประสานงานทั้ง ๒ ฝ่ายที่ตกลงกัน
ก็ให้เป็นประเด็น และถ้านอกเหนือจากประเด็นที่ว่าไว้ต้องเอาไว้ตอนจบ
ขอเพิ่มมา ตอนหมด ๒๕ ประเด็นแล้วขอเพิ่มมาเรื่องอะไรก็ได้ ถ้าจะพูด
อย่างนั้นแล้วยาว

นายสมพงษ์ สู้ศุภอรอด (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ความจริงแล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ท่านประธานกรรมาธิการพูดขึ้นมาเมื่อสักครู่
เป็นเรื่องที่ท่านกล่าวถึงเป็นเรื่องเฉพาะเลย และท่านเน้นมากในเรื่องนี้
ซึ่งกระผมเองคิดว่าอยู่ในหมวดเดี๋ยวกัน ถ้าท่านประธานจะกรุณาให้ผมพูด
ในหัวข้อที่ ๓ ผมก็จะยินดี เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญพอสมควรทีเดียว
ไม่เช่นนั้นแล้วท่านประธานกรรมาธิการคงจะไม่พูดถึงเรื่องนี้เป็นเรื่องกรณี
พิเศษหรอก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอไว้ทีหลังดีกว่า ผมให้พูด
ผมจำได้ ต้องขอโทษ เอาเฉพาะหัวข้อ ๑ ใครจะพูดหัวข้อ ๑ สิทธิในการ
รับรู้ข่าวสารของประชาชน เชิญท่านณรงค์ นิยมไทย

นายณรงค์ นิยมไทย (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่
พรรคประชาธิปัตย์ ผมจะพูดในประเด็นการแก้ไขตามมติของคณะกรรมการ
เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๗ อันเดิมคือปี พ.ศ. ๒๕๓๕
นั้น มาตรา ๓๗ ได้เขียนไว้ว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการพูด การเขียน
การพิมพ์ การโฆษณาและการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น แล้วก็บอกว่า
การจำกัดเสรีภาพเช่นนี้จะกระทำมิได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อคุ้มครอง
สิทธิเสรีภาพ เกียรติยศหรือชื่อเสียงของบุคคลอื่น ท่านประธานครับ
การแก้ไขของคณะกรรมการนั้น กระผมเห็นด้วย แต่มีบางประเด็น
ที่ผมไม่เห็นด้วย ก่อนอื่นที่ผมไม่เห็นด้วยผมขอเรียนท่านประธานว่า
สิ่งที่ผมเห็นด้วยนั้นก็คือการให้เสรีภาพกับสื่อมวลชน ไม่ว่าจะ เป็นหนังสือพิมพ์
วิทยุหรือโทรทัศน์-----

เพราะในอดีตที่ผ่านมา นั้น โดยเฉพาะวิทยุได้ถูกควบคุมอย่างชนิดที่ว่า กระทบกระเทือนไม่ได้ จะต้องถูกควบคุมโดยกลไกต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น การพูด บทความก็กระทำมิได้ในอดีตที่ผ่านมา เช่นว่าจะแสดง ความคิดเห็นในทางที่สร้างสรรค์เสนอแนะก็ไม่ได้ ท่านอธิบดี กรมประชาสัมพันธ์ท่านไม่ยอม คณะ กบว. ในอดีตที่ผ่านมา ก็ไม่ยอม นี่คือสื่อของวิทยุ ส่วนสื่อของโทรทัศน์นั้นยิ่งหนักเข้าไปกว่าเดิม ถ้าใคร มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมสื่อของโทรทัศน์ยิ่งหนัก และอีกประเด็นหนึ่ง คือสื่อหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์นั้นในอดีตที่ผ่านมาถูกควบคุมโดย ท่านอธิบดีกรมตำรวจคดี ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี ถ้าสิ่งพิมพ์นั้น อยู่ต่างจังหวัดอยู่ภูธร หนังสือพิมพ์ภูธร เขียนกระทาะกระทะแทน ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนิดเดียว หนังสือพิมพ์นั้นถูกสั่งปิดทันทีโดย ผู้ว่าราชการจังหวัด โดยใช้อำนาจที่ว่า เกียรติยศหรือชื่อเสียงของบุคคลอื่น ปิดทันทีเหมือนกัน โดยเฉพาะในอดีตที่ผ่านมาถูกทุบแท่นพิมพ์หนังสือพิมพ์ อีสระของคุณประยูร ชื่นสวัสดิ์ ถูกทุบแท่นมาแล้วโดยผู้มีอำนาจในยุคนั้น และขณะเดียวกันที่นั่นมาตรา ๓๗ ที่คณะกรรมการได้แก้ไข กระผมเห็นด้วย ในบางประเด็น แต่ว่าบางประเด็นบอกว่าชื่อเสียง รักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เพื่อป้องกันระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจ หรือสุขภาพจิตของประชาชน ตรงนี้ละครับท่านประธาน เพื่อป้องกันระงับ ความเสื่อมทางจิตใจ ซึ่งกระผมเห็นว่าท่านกรรมาธิการควรจะมีการ เพิ่มเติมอีกสักนิดหนึ่งนั่นคือการพาดหัวข่าว บางครั้งพาดหัวข่าวเกินไป ต้องมีการเพิ่มเติมอีกสักนิดหนึ่ง ถ้าให้เสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพจิต หรือวัฒนธรรมหรือศีลธรรมอันดี หนังสือพิมพ์ทุกวันนี้ ท่านประธานครับ ผมเองมาจากสื่อสารมวลชน กระผมเห็นด้วยที่จะให้สิทธิ แต่คำว่า ศีลธรรมอันดีนั้นจะต้องเขียนให้ชัดเจนในการพาดหัวข่าว และจะมีบทลงโทษ บทตักเตือนอย่างไร และมีเขียนว่า ห้ามปิดโรงพิมพ์จนกระทั่งถึงศาล ถึงที่สุด บางครั้งพาดหัวข่าว ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะยกตัวอย่าง ผมมีตัวอย่างเยอะ ผมไม่อยากจะยกสำเนาบอกกล่าวกันในสภาแห่งนี้ แต่ผมเห็นว่าบางครั้งพาดหัวข่าวดูเดือดมาก บางครั้งใช้คำว่า ผมไม่อยากจะพูดออกอากาศไปทั่วประเทศและจะเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนด้วย ไม่ดี ไม่อยากจะทำเอาไอ้ จะนั้นผมบอกว่าควรจะให้กรรมาธิการเขียนให้

ชัดเจนกว่านี้อีกสักนิดหนึ่งในเรื่องศีลธรรมและความเลื่อมทราทางจิตใจ
 เท่านั้นเอง ประเด็นนี้ผมขอพูดเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณท่านประธานครับ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นข้อ ๑ คุณเอกภาพ เชิญ
 นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ พรรคเอกภาพ จากร้อยเอ็ด กระผมขอหารือ
 ท่านประธานนิดหนึ่ง เพื่อความเข้าใจกัน ท่านอภิปรายตามประเด็นที่
 กรวมมาธิการช่วยมาเป็นการสรุปย่อ ไม่มีระบุมาตรา แต่ปรากฏในรายงาน
 เล่มที่ ๑ หน้า ๗๐ นั้น หมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยนั้น
 จะพูดเรื่องสิทธิเสรีภาพทางการเมือง สิทธิในการถูกฟ้องคดีอาญาหรือพื้น
 คดีอาญาตามที่ท่านสมพงษ์พูดเมื่อกี้ ถ้าท่านไม่อภิปรายให้อภิปรายจุดไหน
 เพราะวามติกรรมาธิการมีการเพิ่มเติม ถ้าจะเอาข้อตรงนั้นไม่ละเอียด
 อะไรเลย มีแต่หัวข้อเฉย ๆ ผมขอหารือท่านว่าขออภิปรายตามที่ เขาแก้ไข
 เพิ่มเติมได้ไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาตามที่ตกลง เอาตามนี้
 ถ้าหากนอกเหนือนั้นพัน ๒๕ ข้อแล้วผมให้อภิปรายได้ เราตกลงกันอย่างนั้น

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ๒๕ ข้อจริง แต่ในข้างใน
 เป็นการแก้ไขเรียงมาตรา อย่างหน้า ๒๐ หน้า ๓๐ หน้า ๗๐ เกี่ยวกับ
 สิทธิเสรีภาพของชนชาวไทยนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเวลาเดี๋ยว ผมถาม
 ท่านประธานกรรมาธิการหน่อยครับ ข้อ ๑ คลุมมาตราไหนบ้างให้ชัด ๆ หน่อย
 เดี๋ยวเอาให้แน่เลย ข้อ ๑ มาตราไหนบ้าง

นายชุมพล ศิลปอาชา (ประธานคณะกรรมการ) :
 ท่านประธานสภาที่เคารพ ความเข้าใจของท่านสมาชิกรู้กันถูกต้อง ในทาง
 ความสะดวกของคณะกรรมการนั้น ถ้าจะยกขึ้นมาทั้งหมดเลยจะกลายเป็น
 ประมาณ ๕๐ ประเด็นด้วยกัน ทั้งนี้เฉพาะในกติกาก็ฝ่ายทางประสานงาน
 รัฐบาลและฝ่ายค้านเราตกลงกันก็ให้อาตามนี้ก่อน เสร็จแล้วประเดี๋ยว
 พอมารอบหลังก็มาเอาทีละประเด็นในบันทึกรายงานของคณะกรรมการ
 อย่างที่ได้ตกลงกันไว้แล้วได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาครับ ให้พูดทีหลัง
ไม่อภิปรายตอนนี้ เพราะเมื่อกี้ผมห้ามคุณสมพงษ์ไปคนหนึ่งแล้ว

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ขออนุญาตนิด
ผมขอเรียนถามว่า ที่ท่านสรุปมา อยากทราบว่าแต่ละข้อที่สรุป
๒๕ ที่นั่นคุณมามาตราไหนบ้างที่อภิปรายได้ อันนี้อภิปรายกว้าง ๆ
เลย ไม่มีประเด็นที่แก้ไขจุดไหนถ้าอย่างนั้น ขอเรียนถามท่านประธาน
ชุมพล ช้างด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา (ประธานคณะกรรมการ) :
ทั้งหมดนี้อยู่ในรายงาน ท่านสามารถหยิบรายงานมาตราเอาขึ้นมาพูดได้ว่า
มาตราอะไร ในรายงาน ๒ เล่ม ถ้าในเล่มแรกไม่เจอ ดูในรายงาน
ศึกษาเล่มโตนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านประธานครับ อย่างนั้น
ก็กว้าง คือถ้าหมวดเสรีภาพของประชาชนมีตั้งหลายสิบบมาตรา คือถ้าจะให้
กำหนดไว้อย่างนี้ก็ต้องเป็นตามที่กำหนด สิทธิในการรับรู้ข่าวสารของ
ประชาชน ว่าเรื่องนี้เลย ถ้าหมดแล้ว ต่อไปมีอะไรก็ว่ากันไปทีละเรื่อง
ผมขอค้าน^{ms}ตามนี้ กลับไปกลับมาไม่ได้ หัวข้อที่ ๑ สิทธิในการรับรู้
ข่าวสารของประชาชน คุณสุวโรช

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์
กระผมขอใช้สิทธิในการอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นข้อที่ ๑ คือเรื่องสิทธิ
ในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน ขอรบกวนเวลาของท่านประธานผ่านไป
ยังท่านกรรมาธิการเพียงนิดเดียวเท่านั้นเอง เนื่องจากในแนวทางของ
คณะกรรมการได้สรุปมาในข้อ ๑ ว่า ในมาตรา ๓๗ ในวรรคสาม
เกี่ยวกับการปิดโรงพิมพ์หรือห้ามการทักการพิมพ์ การห้ามเผยแพร่ภาพ
หรือเสียงเพื่อบั่นทอนเสรีภาพตามมาตรานี้จะกระทำมิได้ เว้นแต่มี
คำพิพากษาถึงที่สุดให้กระทำการดังกล่าว ถ้าหากเป็นไปตามแนวทางที่
ทางคณะกรรมการได้กรุณาเรียนไว้ในหนังสือดังกล่าวนี้แล้ว กระผมคิดว่า
ถ้าหากแนวทางดังกล่าวนี้ได้รับการบรรลุผล ได้มีการแก้ไขในกฎหมาย
รัฐธรรมนูญในอนาคตข้างหน้า ผมขออนุญาตเรียนถามท่านประธานผ่านไป
ยังคณะกรรมการว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญนี้เป็นกฎหมายแม่บท เรายังมี

กฎหมายลูก กฎหมายหลาน เช่น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งได้มีการระบุถึงวิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนศาลมีคำพิพากษาไว้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๒๖๔ ซึ่งเป็นการคุ้มครองชั่วคราวก่อนศาลมีคำพิพากษานั้น ถ้าหากเป็นไปตาม ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการแล้ว การที่จะปิดโรงพิมพ์จะกระทำได้ เมื่อมีคำพิพากษาถึงที่สุด เราจำเ็นที่จะต้องมีการแก้ไขประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่งในมาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๒๖๔ ด้วยใช้ใหม่ ซึ่งถ้าหากเป็นไปตามแนวทางดังกล่าวนี้ ผมคิดว่าจะกระทบกระเทือนถึง สิทธิเสรีภาพในวิธีปฏิบัติส่วนบุคคล ซึ่งเป็นแนวทางที่ได้รับการประพฤติปฏิบัติ ในทางศาลสถิตยุติธรรมอยู่แล้ว ซึ่งเป็นแนวทางที่ดี เพราะฉะนั้นผมอยากจะ ขออนุญาติ เรียงถามท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการว่า ถ้าหาก เป็นไปตามแนวทางดังกล่าวนี้จะขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือไม่ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความสงบสุขและแนวทางที่ ปฏิบัติอยู่แล้ว ขอขอบคุณมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาข้อ ๑ เสียให้เสร็จ
เราจะได้ให้คณะกรรมการอภิปราย เชิญคุณพินิจครับ ประเด็น ๑ นะครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง ตามข้อตกลงของวิญที่ท่านประธานได้กรุณาชี้แจง เราเข้าใจ แต่การที่ เราจะอดไม่ได้ตามที่สมาชิกได้อภิปรายในทุกประเด็น เพราะว่าคำชี้แจง ท่านต้องบอกว่า อย่างนี้ใช้ใหม่ จะถูกต้องไหม ไม่เช่นนั้นทุกประเด็น ที่จะต้องพิจารณากัน กล่าวคือก็หมายความว่า ผมอยากจะยกตัวอย่าง สิทธิเสรีภาพในการพูด มีการเพิ่มเติมในวรรคสามมีอะไรบ้าง เขียนไปหมดเลยจนจบ แต่ว่าพอพูดถึงสิทธิบุคคลที่จะไม่เป็นข่าวก็น่าดี สิทธิที่จะ รับทราบข้อมูลพื้นฐาน อันนี้เพิ่มเติมเพื่อให้ประชาชนรู้ แต่ไม่ได้พูด คำพูด หรือว่าข้อบัญญัติของรัฐธรรมนูญเขียนไว้ -----

ถ้าเป็นเช่นนี้ก็ทำให้สมาชิกจะต้องย้อนกลับไปดู แล้วก็สับสนเป็นอันมาก
 ผมอยากจะเรียนถามว่า อันนี้ต้องยอมรับว่าทั้งหมดที่ส่งให้สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรไปศึกษา ที่กรรมาธิการส่งไปให้ แต่เราจะเอาเพียง
 ๒๕ ประเด็นใช้ไหม ถ้าเอา ๒๕ ประเด็นเท่านี้ อันอื่นห้ามพูด ห้ามไป
 เกี่ยวข้อง เอา ๒๕ ประเด็นนี้ให้จบเสียก่อน ว่าจะเห็นสอดคล้อง
 ต้องกันไหม ไม่เช่นนั้นจะต้องไป มาตรา ๓๗ สิทธิในการพูดที่ท่าน
 เอาออกมาส่งมาลักษณะเป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะพูดถึง
 เรื่องอย่างนี้ถ้าเราดูหลักฐาน ไม่ว่าจะ เป็นเล่มที่ ๑ เล่มที่ ๒ ก็ตาม
 จะระบุไว้เลยว่าเพิ่มเติมอะไร เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า
 ถ้าเราจะเอาตรงนี้ แล้วเมื่อตั้งกรรมาธิการชุดใหม่นี้ แนวทางที่เรา
 จะเห็นข้อบัตริยใหม่ที่เราจะแก้ไขตรงนี้ แล้วเราถึงจะไปตั้ง
 กรรมาธิการใหม่ เพื่อที่จะร่างขร่างแต่ละข้อแต่ละมาตรา ถ้าเป็น
 เช่นนี้จะได้ง่ายขึ้น ไม่เช่นนั้นสมาชิกทุกคนจะต้องกลับไปสิทธิเสรีภาพ
 จนทุกมาตราถึงมาตรา ๔๘ เพราะฉะนั้นมาตรานี้ อย่างมาตรา ๔๘ นี้
 ต่อมาแล้วเอาสิทธิต่าง ๆ เข้าไปใส่มาจะใช้หรือไม่ ถ้าเป็นอย่างนี้
 ถ้าเราจะจำกัด ๑ ๒ ๓ ถึง ๒๕ ผมว่าชอบถ้าจะทำอย่างนี้ เพราะเห็นว่
 ประเด็นต่าง ๆ นี้ น่าจะเป็นไปได้มากกว่าที่ได้ศึกษามา ถ้าเป็นอย่างนี้
 เราจะได้ไปได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช้ผมเห็นด้วย

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ล่าปาง) : ไม่เช่นนั้นกลับไปหมด
 ผมจะต้องกลับไปสิทธิต่าง ๆ เพราะเกี่ยวข้องกันหมด ในเรื่องสิทธิของ
 ปวงชนชาวไทย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเห็นด้วย ผมพยายาม
 ท้วง ๆ ไว้ เพื่อให้สิ้นเข้า เอาเฉพาะเรื่องนี้ มาตรา ๑ เฉพาะ
 ขอบเขตไม่มีผู้ใดอภิปรายแล้วใช้ไหม ประเด็นที่ ๒ สิทธิของบุคคลที่จะ
 ไม่เป็นข่าวในเรื่องส่วนตัว ขอเชิญกรรมาธิการชี้แจง

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ในฐานะ
 กรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงเรื่องสิทธิเสรีภาพของปวงชน
 ชาวไทย โดยเฉพาะในประเด็นซึ่งท่านประธานได้กรุณาให้คณะกรรมการ
 ชี้แจงคือ สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว สิ้น ๆ สิทธินี้แต่เดิมนั้นยังไม่มี

มีความรู้สึกกันว่ามนุษย์เรา นอกจากจะมีสิทธิในร่างกายในชีวิตในเสรีภาพ
 ในทรัพย์สินแล้ว มันมีอยู่อีกบางสิ่งซึ่งคล้ายกับสิทธิในร่างกายของเรา
 นั่นคือสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว ซึ่งมีความหมายกว้าง รวมทั้งข้อมูล
 ที่เป็นส่วนบุคคล ที่ท่านสมาชิกและประชาชนทั้งหลายได้ให้กับส่วนราชการไว้
 ได้ให้กับภาคเอกชนไว้ สิ่งเหล่านี้ปัจจุบันนี้มีมูลค่าทางเศรษฐกิจขึ้นมา
 เป็นอันมาก และมีการนำข้อมูลที่ท่านทั้งหลาย และประชาชนไปหา
 ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ ผมขอประทานอนุญาตยกตัวอย่างสั้น ๆ
 เวลานี้มีบริษัทขายข้อมูล ที่จัดการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับประชาชน
 ทั้งหลาย ข้อมูลที่เกี่ยวกับการชำระค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าภาษี ค่าเช่า
 ข้อมูลที่เกี่ยวกับการเป็นโรคของแต่ละคน เพื่อนำไปขายให้กับสถาบัน
 ต่าง ๆ ที่อยากได้ข้อมูลเกี่ยวกับเรา แล้วต้องตัดสินใจเกี่ยวกับ
 ตัวประชาชนทั้งหลาย เช่นกระผมอยากจะไปขอกู้เงินจากธนาคาร
 เขาอยากรู้เรื่องของเราให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพราะฉะนั้น
 ก็มีการเอาข้อมูล ซึ่งตัวกระผมได้ให้ไปกับเอกชนบ้าง ราชการบ้าง
 เพื่อไปทำกิจการที่ราชการอยากได้ แต่ว่าก็มีการเอาข้อมูลเหล่านี้
 ไปรวบรวม แล้วขายให้กับบริษัทเอกชน บริษัทเอกชนเมื่อได้ข้อมูล
 ส่วนตัว ที่ระบุชื่อของกระผมมาแล้ว-----

ก็จะใช้ข้อมูลนั้นมาตัดสินให้เป็นโทษ หรือเป็นคุณกับตัวกรรม เช่น ข้อมูลที่รวบรวมมาได้ว่ากรรมเคยเป็นโรคบางโรคซึ่งอาจจะหายแล้ว กรรมเคยค้างชำระค่าเช่า กรรมเคยถูกคดีล้มละลาย เหล่านี้เมื่อรวมกันแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เข้าไปช่วย ก็จะมีประสิทธิภาพอย่างสูงสุด เพราะฉะนั้นในประเทศทั้งหลายก็มีความกังวลกันว่า ข้อมูลเหล่านี้ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และเป็นสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของเขา ที่เขาให้ใครก็ให้ด้วยความสมัครใจ ให้ไปทำกิจการอย่างหนึ่ง ไม่พึงเอาไปค้าขายแลกเปลี่ยนโดยไม่ได้รับความยินยอมของเจ้าตัว เพราะฉะนั้นสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนบุคคล จึงได้รับการยอมรับในต่างประเทศ กรรมขอประทานอนุญาต ยกตัวอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา มีพระราชบัญญัติที่เรียกว่า โพรเวซีแอกต์ (Privacy Act) หรือพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวออกมา แล้วก็ในประเทศยุโรปทั้งหลายก็รับรองสิทธินี้ จนถึงเวลานี้ในระดับระหว่างประเทศก็มีการออกอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล นั้นเป็นประเด็นแรกที่เป็นความเป็นอยู่ส่วนบุคคล

ประเด็นที่ ๒ ก็คืออย่างที่ท่านประธานกรรมการ ท่านประธานชุมพลได้ชี้แจงแล้วว่า คนบางคนอยากอยู่เฉย ๆ ก็ถูกมีการรุกล้ำเข้ามาในสิทธิส่วนบุคคล ไปถ่ายรูปเขาในที่อื่นไม่ควรจะถ่ายบ้าง อย่างที่เป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ ๒ ประการนี้เป็นสิ่งที่รัฐธรรมนูญควรจะให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนทุกคน เพราะฉะนั้นจึงเป็นสิ่งที่คณะกรรมการกราบเรียนเสนอว่า ควรจะใส่ไว้ในรัฐธรรมนูญ ส่วนรายละเอียดของบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองนั้น กรรมขอประทานอนุญาตกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกว่า เนื่องจากรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายหลัก บทบัญญัติที่ควรจะมีเพิ่มเติมขึ้น คณะกรรมการก็คิดว่าท่านสมาชิกซึ่งจะได้กรุณาไปพิจารณาถ่วงกันในรายละเอียดนั้นคงจะนำไปใส่หลักการไว้ได้ ส่วนรายละเอียดนั้นอาจจะนำไปอยู่ในพระราชบัญญัติ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดจะอภิปราย
โต้แย้งใหม่ครับประเด็นนี้ เชิญครับ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) :
ท่านประธานครับ ผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ชำติพัฒนา

นครราชสีมา ท่านประธานครับ ผมเองติดใจอยู่นิดหนึ่ง อยากจะ
เรียนถามท่านกรรมาธิการที่ได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ว่า สิทธิของบุคคล
ที่จะไม่เป็นข่าวในเรื่องส่วนตัว ที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ
ที่ทางท่านกรรมาธิการได้พิจารณาเสนอ ผมเรียนถามนิดหนึ่ง
ถ้าเกิดสิทธิในเรื่องของส่วนตัวนั้น ถ้าหากว่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิด
ผลเสียหายต่อสังคมและส่วนรวมแล้ว ท่านกรรมาธิการจะพิจารณา
ในเรื่องนี้อย่างไร ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายบรรศักดิ์ อวรรณโณ (กรรมาธิการ) :

เรียนท่านประธานครับ อันนี้เป็นรายละเอียดซึ่งจะต้องอยู่ในกฎหมาย
ระดับพระราชบัญญัติ แต่หลักการที่ท่านสมาชิกถามนั้นก็คือว่า บุคคล
ที่เป็นคนของสาธารณชน ไม่ว่าจะป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ พระภิกษุ
สามเณร แม้กระทั่งข้าราชการการเมือง หรือนักการเมืองทั้งหลาย
อาจจะต้องมีข้อยกเว้นเป็นกรณีพิเศษว่า ท่านเหล่านี้แม้กระทั่ง
ดาราภาพยนตร์ ในกฎหมายต่างประเทศยกเว้นให้ท่านเหล่านี้
อาจจะต้องถูกสาธารณชนติดตามชีวิตความเป็นอยู่ได้ในบางระดับ
ในบางระดับครับท่านประธาน แต่ไม่ใช่ในระดับถึงขนาดไปแอบถ่ายรูปกัน
ในบ้าน ในที่ลับตา ซึ่งเป็นสิทธิเด็ดขาดของเขาที่เขาจะปกปิด
เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเห็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชนแล้ว บุคคลที่
เป็นคนของสาธารณชนไปทำอะไรไม่ได้เข้า เขาย่อมจะต้องถูกเป็นข่าวได้
แต่ถ้าหากว่าเห็นข่าวอย่างในเวลานี้ คือเป็นข่าวไปแม้กระทั่งเรื่องที่ไม่
ไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไรกับสาธารณชนเลยแม้แต่หน่อย กระผมเข้าใจว่า
ในกฎหมายต่างประเทศเองก็คงไม่ยอมรับอันนี้ แต่กราบเรียน
เป็นเบื้องต้นว่า เป็นรายละเอียดที่อาจจะนำไปบัญญัติไว้ในกฎหมาย
ระดับพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณทรงธรรมครับ
 นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติไทย ผมอยากกราบเรียนถามทาง
 คณะกรรมาธิการว่า คณะกรรมาธิการพิจารณาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 ใช้เวลาตั้งเนิ่นนานพิมพ์ออกมาตั้ง ๒ เล่มใช้ไหมครับ เสร็จแล้วก็ย่อ
 เอามาให้พวกเราพิจารณากัน ๒๕ ประเด็น แล้วมีข้อความในแต่ละบรรทัด
 นั้นนิดเดียว สิทธิการรับรู้ข่าวสารของประชาชนในมติคณะกรรมาธิการ
 เพิ่มเติมแค่นี้ ข้อ ๒ สิทธิบุคคลที่ไม่เป็นข่าวในเรื่องส่วนตัว มติ
 คณะกรรมาธิการเพิ่มเติม คือผมอยากเรียนถามว่า คณะกรรมาธิการ
 ชุดนี้เป็นคณะกรรมาธิการศึกษาว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญอันนี้ที่เราใช้กัน
 ปัจจุบันนี้ ซึ่งออกมาในสมัยซึ่งผู้ถืออำนาจยึดอำนาจออกมาให้เราใช้ ออกมา
 ในลักษณะของผู้ที่ต้องการจะมาปกป้องผลประโยชน์ของพรรคพวก ของ
 ผู้มีอำนาจในขณะนั้น ซึ่งผมเองก็เป็นคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
 กฎหมายเลือกตั้งและกึ่งพิจารณาพระราชบัญญัติพรรคการเมือง ผมก็กำลัง
 รอฟังว่าคณะกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญนี้จะออกมาในรูปใด เราก็จะ
 แก้กกฎหมายเลือกตั้งของเราให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่จะออกมา รวมทั้ง
 กฎหมายเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ ผมอ่านดูทั้งหมดแล้วผมก็อยากจะ
 ลุกขึ้น ท่านประธานก็ไม่ได้ผมพูด ว่าการพิจารณาอย่างนี้เมื่อพิจารณาไปแล้ว
 เราจะทำอย่างไร ท่านได้พิจารณาข้อ ๑ ผ่าน แล้วข้อ ๒ ผ่าน ข้อ ๓ ผ่าน
 ผ่านแล้วจะต้องตั้งคณะกรรมาธิการไปพิจารณาอีกทีหนึ่ง ผมขอกราบเรียนว่า
 ขณะนี้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างกฎหมายเลือกตั้งสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร เราตั้งอนุกรรมาธิการขึ้นมาไปร่างตัวตุ๊กตาเข้ามาให้
 สภาดู ว่ากฎหมายเลือกตั้งจะออกมาในรูปนี้จะเอาใหม่ ถ้าไม่เอาก็ตั้ง
 คณะกรรมาธิการร่างขึ้นมาใหม่ไปขีดเกล้า ทำไมคณะกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ
 ไม่ร่างเป็นฉบับออกมา ผมดูในนี้แล้วมันเป็นการร่างเหมือนกัน แต่มัน
 ไม่ร่างทั้งหมดทั้งฉบับ มันมีข้อสอดคล้องอะไรต่อมิอะไรอย่างนี้เป็นต้น
 ก็ร่างมาให้เราเป็นฉบับเป็นตุ๊กตามาสีครับ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓
 คณะกรรมาธิการร่างมาอย่างนี้เป็นตุ๊กตามาให้เราดู สอดแทรกสิ่งต่าง ๆ
 เหล่านี้ลงไปในแต่ละมาตรา สิทธิที่ประชาชนไม่เป็นข่าวในเรื่องส่วนตัวอย่างไร
 ในมาตราไหน หมวดไหนใช้ไหมครับ อำนาจคณะกรรมาธิการมีอำนาจอย่างไร

ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๒๑ อำนาจคืออะไร อย่างไร แค่นั้นใส่มา
สภาทั้งหมดนี้เอาได้ไหม จะเอาตามคณะกรรมการใหม่ ถ้าไม่เอา
ก็ไปตั้งคณะกรรมการร่างขึ้นไปแก้ไข อย่างนี้ไม่รู้จะพิจารณาอย่างไร
พิจารณาอย่างไรครับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้มันไม่ได้เป็นของฝ่ายรัฐบาล
ไม่ได้เป็นของฝ่ายค้าน เป็นของผู้แทนราษฎร ๓๖๐ วุฒิสมาชิกด้วย
มันเป็นกฎหมายสูงสุดที่จะใช้ปกครองประเทศเสียเวลา เสียชาย
เบียเลี้ยง เสียชายเงินที่ไปประเทศอังกฤษ เสียชายเงินที่ไปประเทศฝรั่งเศส

(นายโสภณ เพชรสว่าง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ประท้วงหรือครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (กรรมาธิการ) : ความเรียบร้อยที่ประธาน
ที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา
ด้วยความเคารพต่อท่าน ส.ส. ทรงธรรม ปัญญาดี เมื่อกี้ข้อตกลงเรา
อภิปรายในเรื่องของข้อมูลข่าวสาร การที่คณะกรรมการทุกคณะ
จะไปดูงานศึกษานั้นเป็นเรื่องของกรรมาธิการมีมติไป เราทำเพื่อประโยชน์
ของส่วนรวม ทุกคนรักประเทศไทย ทุกคนรักส่วนรวม อยากจะให้
บ้านเมืองดี เพราะฉะนั้นเราจึงได้กลั่นกรองมาแล้ว ท่านอภิปรายใน
ประเด็นครับ อย่าไปเที่ยวว่า ไปว่าลิครับ ว่าเขาไปเที่ยว ทุกคนมันรู้แก่
ตัวเองนะครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจแล้วครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ

อีกนิดหนึ่ง ผมขอกราบเรียนว่าเราอภิปรายรัฐธรรมนูญนี้ ผมขอความ
กรุณาท่านเพื่อนสมาชิกทุกท่านด้วย อย่าไปฮั่นถึงว่าใครบ้างออกมา
ถืออาวุธอะไรต่าง ๆ อย่าไปพูดถึงเลยครับ เอาเฉพาะในประเด็น
ท่านประธาน ผมขอความกรุณาจากเพื่อนสมาชิก ท่าน ส.ส. ผู้อาวุโสด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรมสงสัยก็ถามได้
ไม่เป็นไร เชิญเลยครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธานพูด
ถูกแล้ว ผมพูดอยู่ในประเด็นตลอด มีแต่บางคนบางพวกอาจจะฟังประเด็นที่
ผมพูดในประเด็นไม่ออกก็อาจจะเป็นได้ นี่ผมให้อภัย ก็ผมพูดในประเด็นว่า
กรรมวิธีการทำมาอย่างนี้พวกเราพิจารณาไม่ถูก นี่พอแก้ไข เขาประชุมกันแล้ว
บอกของกรรมวิธีการตรงนี้เห็นด้วย อันนี้ไม่เห็นด้วย เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
ถ้าจะเอาตามนี้อย่างเดียวไม่ต้องประชุมกันเลย เลิก ตั้ง ๒ วันเสียเวลา
สภาเปล่า ๆ เรื่องน้ำเลี้ยงอะโรมาว่ากันดีกว่า เพราะไม่มีประโยชน์ ถ้าให้
ผมพูดค่าไปต่างประเทศเสียเงินเสียทองมันได้ก็แค่นี้ ได้ประโยชน์อะไร
(ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำง ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตี่ยวครับ คุณกุเทพ ไส้กระจำง
ประท้วง เชิญ

ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม กุเทพ ไส้กระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
พรรคพลังธรรม ผมขอประท้วงท่านประธาน และผมมีความรู้สึกที่ตอนนี้เรา
กำลังดำเนินไปด้วยดีแล้ว และผมคิดว่าเราควรจะต้องพิจารณาในประเด็น
ท่านประธานกำลังบอกเราว่าให้พูดอยู่ในระเบียบที่ท่านประธานกำหนดไว้
แต่ท่านก็ไปอนุญาตให้ท่านสมาชิกผู้อาวุโสได้พูดในสิ่งทีนอกเหนือจากนั้น
เราก็ไม่รู้ว่าจะปฏิบัติอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เออละ เข้าใจ ผมก็มีส่วน
ผิดพลาดเหมือนกัน แต่เห็นว่าคุณทรงธรรมสงสัยก็ให้ถามนิดหนึ่ง อันนี้
คุณทรงธรรมต้องขอความกรุณาเอาเรื่องนี้

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ผมสงสัยว่า
ทำไมไม่ทำเป็นร่างเข้ามาให้เรา ร่างรัฐธรรมนูญมาให้เราก่อน แล้ว
ใส่ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ไปให้เราพิจารณา หากประเด็นตรงไหนที่เรา
ไม่เห็นด้วย เราก็ไม่เห็นด้วย อันไหนที่เราเห็นด้วย เราก็เห็นด้วย แล้ว
เราก็ตั้งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาอีก เหมือนคณะกรรมการ
วิสามัญร่างกฎหมายเลือกตั้งได้ตั้งอนุกรรมการขึ้นมาร่างอย่างที่กระผม
กราบเรียน อย่างนี้ต่างหากจะได้เร็วขึ้น ถ้าในกรณีอย่างนี้ผมว่าขอให้
คณะกรรมการถอยกลับไปก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้กรรมการชี้แจง
คุณเชาวริน เชิญ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (กรรมการ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะเป็น
กรรมการวิสามัญ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติซึ่งอภิปรายเมื่อสักครู่ว่า การที่วงขณะ
คณะกรรมการไม่เป็นไปตามที่ท่านต้องการ คือคณะกรรมการชุดนี้
มีหน้าที่เพียงไปศึกษา โดยมติของสภามอบหมายให้คณะกรรมการ
วิสามัญชุดนี้ไปศึกษาแนวทางในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แล้วจะดำเนินการ
อย่างไรเป็นหน้าที่ของท่าน ในฐานะที่เป็น ส.ส. ในสภา ในฐานะที่
เป็นสมาชิกในพรรคการเมือง ท่านก็ดำเนินการเคลื่อนไหวทั้งหมด
๒๕ ประเด็นที่คณะกรรมการสรุปมานั้น ท่านจะเห็นด้วยเพียง
๑ ประเด็น หรือจะเห็นด้วย ๒๕ ประเด็นก็เป็นสิทธิของท่าน
คณะกรรมการชุดนี้ไม่มีหน้าที่ในการที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเข้ามาสู่การพิจารณาของสภา แต่มีหน้าที่
เพียงศึกษาว่าจุดไหนควรแก้การแก้ไข แล้วก็นำมารายงานเท่านั้น
ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละพอแล้วครับ ประเด็นข้อ ๒
ไม่มีผู้สงสัย ประเด็นข้อ ๓ เชิญท่านวิเชียร

นายวิเชียร ดันฉ่อง (ตวัง) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม วิเชียร ดันฉ่อง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตวัง เกี่ยวกับ
เรื่องนี้ ในประเด็นนี้ผมมีข้อสงสัยว่า สิทธิของบุคคลที่จะไม่เป็นข่าว
ในเรื่องส่วนตัว คำว่า ส่วนตัว ก็พอจะรู้ละครับ อย่างที่ท่านกรรมการ
เมื่อกี้ได้ชี้แจงว่าอะไร แต่ที่นี้ถ้าสมมุติว่ามีการตักฟุ้งทางโทรศัพท์กันใน
ลักษณะเช่นนี้ เป็นลักษณะของเรื่องส่วนตัวหรือไม่ครับ

ประการที่ ๓ ผมยังสงสัยว่าถ้าในกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ของเราได้บัญญัติเกี่ยวกับเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชนเอาไว้
แม้กระทั่งว่าในการสื่อข่าวต่าง ๆ ก็คงจะไม่ต้องมาพาดพิงกันใน
เรื่องส่วนตัว-----

ด้วยเหตุนี้ผมคิดว่า ในเมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เช่นนั้นแล้ว ไม่จำเป็น
ที่จะต้องมาบัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับเรื่องนี้ในกฎหมาย
รัฐธรรมนูญอีก

ประการที่ ๓ เมื่อก็ฟังกรรมาธิการชี้แจงแล้ว ท่านบอกไว้
เกี่ยวกับเรื่องกฎหมายนี้ ต่างประเทศเขาก็ออกกฎหมายเป็นการเฉพาะ
มาแล้ว เพราะฉะนั้นในเมื่อเรามีโอกาสที่จะออกกฎหมายเป็นการ
เฉพาะเรื่องมาเกี่ยวกับเรื่องสิทธิส่วนบุคคล ผมคิดว่าน่าจะออกกฎหมาย
นั้นมาทำได้ โดยไม่ต้องออกเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญ ท่านประธาน
ผมก็เลยมีข้อสงสัยที่จะเรียนถามท่านประธานเพียงแค่นี้ ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสกสรรค์ ประเด็น
เรื่องส่วนตัว เชิญ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎร
จากจังหวัดสุรินทร์ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพ
ต่อท่านประธาน และอยากให้การประชุมในวันนี้ผ่านไปด้วยความเรียบร้อย
แต่กระผมเองใคร่อยากจะขอกราบเรียนท่านประธาน ผ่านไปถึง
ท่านประธานกรรมาธิการที่พิจารณากฎแก้ไขรัฐธรรมนูญ ความจริงแล้ว
ผมตั้งใจฟังมาตลอด อยากจะกราบเรียนตรงนี้ว่า ในลักษณะการดูเอกสาร
ประกอบกับรายงานของกรรมาธิการพิจารณาศึกษาแนวทางแก้ไข
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตรงนี้อยู่ในหมวด ๓ หรือเปล่า
ถ้าเปิดรัฐธรรมนูญก็ขอเรียนว่า ถ้าอยู่ในตรงนี้แล้วผมดูประกอบกัน
ถูกต้องแล้ว อยากจะเรียนถามว่าที่ท่านเพิ่มเติมในข้อตกลงย่อที่ส่งไปนั้น
ความหมายของการเพิ่มเติมนั้นเป็นประการใด ขอกราบเรียนให้ผม
เข้าใจอีกครั้งหนึ่ง กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการ
ใครชี้แจง เชิญอาจารย์บวรศักดิ์

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมกราบเรียนในนามคณะกรรมาธิการว่า จริง ๆ แล้ว
หมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยนั้น คณะกรรมาธิการ
ได้พิจารณาทั้งหมด แล้วก็พยายามปรับปรุงให้เพิ่มสิทธิเสรีภาพให้กับ
ประชาชนให้มากที่สุด โดยเหตุที่เห็นว่าสิทธิเสรีภาพนี้เป็นมูลฐานของ

ระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วประเด็นทั้งหลายอยู่ในนี้
 ประมาณ ๒๐ กว่าประเด็น แต่ว่าคณะกรรมการก็เห็นว่า จุดที่เป็น
 จุดหลัก ๆ ที่ทำนบระบอบอันซุ่มพลได้ส่วนนี้ก็คือจุดที่คิดว่า เป็นจุดน่าสนใจ
 หลักที่ ปัญหาเพิ่มเติมควรจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ เพราะฉะนั้น
 ก็ขอกราบเรียนที่แจ้งในเบื้องต้น ข้อแรกอย่างนั้น ข้อ ๒ ที่พูดกันเมื่อ
 สัปดาห์ที่ ท่านสมาชิกตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับ เรื่องโทรศัพทที่มีหรือไม่มีดักฟังโทรศัพท์
 ก็ขอเรียนว่า คณะกรรมการพิจารณาได้ ๕๖ ในมาตรา ๕๒ แล้วพอพูดถึง
 แต่เพียงว่าการตรวจ คือมาตรา ๕๒ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้บอกว่า
 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางที่ชอบโดยกฎหมาย
 การตรวจ การดัก หรือการเปิดเผยสิ่งสื่อสารที่บุคคลมีต่อกันกระทำไม่ได้
 เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของกฎหมายอย่างใด ๆ คณะกรรมการก็มีความเห็นว่า
 ควรที่จะขอแก้ไขให้ชัดขึ้น ว่าถึงการสื่อสารทุกชนิดที่เป็นการสื่อสาร
 ใหม่ ๆ

ประเด็นต่อไปที่ท่านสมาชิกกรุณาสงสัยเกิดว่า ออกกฎหมายระดับ
 พระราชบัญญัติไว้แล้ว เหตุใดจึงมาบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น คณะกรรมการ
 ก็ได้พิจารณาประเด็นนี้แล้วโดยละเอียด และมีความเห็นที่จะต้องกันว่า

ประการแรก การบัญญัติในรัฐธรรมนูญนั้น เป็นการบังคับ
 ให้รัฐต้องออกกฎหมาย ในขณะที่การออกกฎหมายธรรมดาขึ้นอยู่กับ
 เลียงข้างมาก และขึ้นอยู่กับรัฐบาล แต่ถ้ารัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า จะต้อง
 มีกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลแล้ว เหมือนเมื่อ
 ครั้งหนึ่งเคยมีกฎหมายให้หญิงเท่าเทียมชาย ก็เป็นหน้าที่ที่ทุกฝ่ายจะต้องจัดการ
 ให้มีกฎหมายฉบับนี้

ประการที่ ๒ ก็คือว่า เมื่อบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแล้ว
 จริง ๆ แล้วคณะกรรมการยังเสนอในเบื้องต้นต่อไปอีกว่า การเขียนกฎหมายนั้น
 จะขัดต่อเจตนารมณ์ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญไม่ได้ มีเช่นนี้กฎหมายนั้น
 ก็จะกลายเป็นกฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นการบัญญัติหลักการ
 ไว้ในรัฐธรรมนูญจึงเป็นสิ่งจำเป็น กราบขอพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสวัสดิ์

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (เนครสวรรค์) : ท่านประธาน

ที่เคารพ ได้พิจารณาการดำเนินงานของคณะกรรมการโดยตลอด
 ก็ขอกราบเรียนด้วยความจริงใจว่า กระผมมีความซมเขยที่ได้พยายาม

ต้นค้ำ สรรหาความรู้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เอามาผนวก
เอามาประมวลเพิ่มเติมกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพื่อให้มีความสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น
อันนี้ต้องขอชมเชย แต่ในบางกรณีก็เกิดความสงสัยต่อผู้แทนราษฎรในสภานี้
ว่าที่เพิ่มเติมมานั้น ในทางปฏิบัติจะเห็นไปได้หรือไม่ แล้วจะเป็นประโยชน์
แต่ไหนเพียงไร ประเทศไทยจะก้าวไกลไปถึงอย่างนั้นไหม สมควรหรือไม่

กระผมขอยกตัวอย่างในข้อ ๒ ประเด็นที่เราจะพูดกันก็มีว่าสิทธิของบุคคล
 ที่จะไม่เป็นข่าวในเรื่องส่วนตัวทำให้เกิดสงสัยในข้อกฎหมายที่ท่านจะ
 บัญญัติไว้ว่าสิทธิที่จะไม่เป็นข่าวไม่รู้ว่ามีบัญญัติแล้วจะต้องด้วยบทบัญญัติของ
 กฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งหรือกฎหมายอะไรที่จะคุ้มครองอย่างไร
 สิทธิเราต่อมทราบดีคะไร หน้าที่คืออะไร บุคคลย่อมมีสิทธิและหน้าที่
 ตามรัฐธรรมนูญ ความหมายของสิทธิ ท่านประธานครับ เป็นสิทธิที่
 กฎหมายคุ้มครอง กฎหมายให้อำนาจไว้เราจะได้อะไรบ้าง มีสิทธิไปถึง
 บัตรลงคะแนนเสียง มีสิทธิอย่างนั้นไม่มีสิทธิอย่างนี้ มีสิทธิที่จะเป็นทหาร
 มีสิทธิที่จะรับราชการ มีสิทธิที่จะมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน มีสิทธิที่จะได้มา
 ในสิ่งซึ่งจะอำนวยความสะดวกให้แก่ตัวเองสิทธิของเรามีอยู่ ส่วนหน้าที่เรา
 ก็รู้ว่าเป็นอะไร ท่านประธานที่เคารพ กรวมาธิการคงเข้าใจคำว่า สิทธิ
 เป็นอย่างดีอยู่แล้ว เพราะส่วนมากก็เป็นนักกฎหมายผู้เชี่ยวชาญอยู่
 ที่นี้ปัญหาสิทธิที่จะไม่เป็นข่าว ผมมองภาพไม่ออกว่าสิทธิที่จะไม่เป็นข่าว
 หมายความว่าอย่างไร สิทธิอะไรไม่เป็นข่าว ข่าวก็เป็นข่าว
 ท่านกรรมาธิการ ข่าวหรืออะไรข่าวที่ไม่ใช่เรื่องของสิทธิ ไม่ใช่เรื่อง
 ของหน้าที่ อะไรจะเป็นข่าวก็เป็นข่าวของมันอยู่นั่นเอง จะไปคุ้มครอง
 ก็ไม่ได้ จะไปมีสิทธิก็ไม่ได้ ถ้าจะเป็นข่าวของมันขึ้นมา ไม่ใช่เป็นสิทธิ
 ของใคร สิทธิเป็นข่าว สิทธิไม่อยากเป็นข่าว ไม่น่าจะอยู่ในข้อที่ว่าสิทธิ
 ตัวอย่างอย่างนี้ท่านประธานที่เคารพ จะไปหวงห้ามจะไปคุ้มครองป้องกัน
 ไม่ให้เป็นข่าวได้อย่างไร สมมติว่านาย ก เป็นโรคเอดส์ไปรักษาตัว
 อยู่ที่โรงพยาบาล หมอตรวจเชื่อว่า เป็นเอดส์ ข่าวก็ลือออกไปทั่วทั้งจังหวัด
 ทั่วทั้งประเทศว่าบุคคลสำคัญคนนี้เป็นเอดส์ก็เป็นข่าวออกไป จะไปใช้สิทธิ
 อะไรว่าฉันเป็นเอดส์ก็อย่าเป็นข่าว ข่าวก็เป็นข่าวสิครับ คนก็รู้กันทั่ว
 เขาก็พูดกันไป จะไปเที่ยวจับใครละครับว่า อย่าพูดนะฉันเป็นเอดส์
 ก็เป็นเข้าไปแล้วก็ต้องพูดกัน ต้องระวังสิ บรรดาผู้หญิงทั้งหลายเขาก็ต้อง
 ระวังตัวว่านายหมอนี้เป็นเอดส์อย่าไปใกล้กับมัน หรืออย่าไปสัมผัสกับมัน
 เด็ดว่ามันจะเอาเอดส์มาติด หรือนางสาวคนนี้เป็นพาร์ตเนอร์อยู่ที่นั่น
 ไปตรวจเชื้อเอดส์เข้าพวกเราก็ต้องระวัง แม่นั่นจะไปห้ามบอก
 อย่าเป็นข่าว ฉันเป็นเอดส์ ไม่ได้หรอกครับ เรื่องข่าวนี้จะไปคุ้มครอง
 จะไปป้องกันอย่างไรผมไม่เข้าใจเลย เรื่องส่วนตัว ยกตัวอย่างในทาง
 ที่ดีบ้าง เด็ดว่าจะหาว่าผมพูดแต่เรื่องเอดส์ เอาทางที่ดีบ้าง ผมยกตัวอย่าง

งาย ๆ ดอกเตอร์ลลิตา อยู่ใกล้ ๆ ซ้างหลังผมนี้ครับ ไปประชุมที่
สหรัฐอเมริกาเป็นชาวคริกโครม เป็นชาวคริกโครมในทางที่ดี วันนั้น
ดอกเตอร์อาจองไม่ได้ไปประชุม หากคนพูดภาษาอังกฤษที่เก่งกาจไม่ได้
ดอกเตอร์ลลิตาเป็นหัวหน้าการพูดภาษาอังกฤษในที่ประชุมอย่างเพียงพอ
เหลือเกิน -----

จนประธานของที่ประชุมของสหรัฐอเมริกาพูดขึ้นมาผมจำได้ ยู สปีค
 เวรี บิวตีฟูล (You speak very beautiful) เราก็ไม่รู้ว่
 สปีค เวรี บิวตีฟูล (Speak very beautiful) แปลว่าอะไร
 นี่ก็เป็นข่าวในวงการพวกเรว่ว่าเชอพูดเก่งเหลือเกิน จนฝรั่งต้อง
 ยกย่องอย่างนี้ แล้วจะไปห้ามได้อย่างไรไม่ให้เป็นข่าว ผมก็ช่วยกระจาย
 เรือชไป เมื่อเลือกตั้งคราวที่แล้วผมก็เที่ยวพูดเรือชไปว่า ซี สปีคส
 เวรี บิวตีฟูล (She speaks very beautiful) จนได้เป็นผู้แทน
 ผมเชียร์ท่าน ข่าวอย่างนี้จะไปห้าม จะไปสงวนสิทธิกันอย่างไร
 ข่าวก็เป็นข่าว ไม่เป็นข่าวก็ไม่เป็นข่าว ถ้าไม่อยากไม่เป็นข่าว อาจจะ
 สงวนสิทธิไม่ให้มีข่าว ก็อย่าไปทำข่าวลือครับ อย่าไปทำข่าวก็ไม่เป็นข่าว
 อย่างสมมุติว่ากระผมสมัยเป็นหนุ่ม ๆ เขาหาว่าผมรูปหล่อ ข่าวก็กระฉ่อนไป
 ใครก็อยากเห็น ว่าที่พ่อตาทั้งหลายก็มาดูตัวคุณสวัสดี นี่เป็นนายกเทศบาล
 เมืองนครสวรรค์ตั้งแต่อายุ ๒๓ ปี รูปหล่อด้วย ว่าที่พ่อตาก็มาดูตัว ก็เป็น
 ข่าวลือออกไป ผมจะไปห้ามได้อย่างไร อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นจึง
 ขอประธานกราบเรียนว่ามาตรานี้ในทางปฏิบัติจะปฏิบัติยากท่านประธาน
 ท่านประธานก็เป็นนักกฎหมายมือหนึ่งของประเทศไทยอยู่แล้ว น่าจะ
 ควบคุมกรรมาธิการว่าอย่าไปเขียนไว้ นะเขาไป สิทธิของบุคคล
 ที่จะไม่เป็นข่าวเป็นสิทธิอย่างไร สิทธิไม่เป็นขาวนี้ เมื่อทำอะไรเป็นข่าว
 จะเป็นสิทธิอย่างไรขึ้นมา ไม่ได้ กฎหมายเรื่องสิทธิ ผมขอกราบเรียน
 ก็เห็นใจท่านผู้ที่สนใจเรื่องสิทธิอันนี้ ขอให้ไปทบทวนอีกครั้งหนึ่งว่า
 สิทธิไม่เป็นขาวนี้ไม่ได้เสียแล้ว ไม่ใช่สิทธิและหน้าที่ มันเป็นอะไรสักอย่าง
 ขาว นีคัลย ๆ เหมือนไวรัส ก็ไปของมันตามเรื่องตามราว หากทาง
 ป้องกันก็ไม่ได้ ไม่เหมือนเชื้อโรค ไม่เหมือนอหิวาต์เราป้องกันได้
 ไวรัสนี้ป้องกันไม่ได้ ขาวก็ป้องกันไม่ได้ คุ้มครองก็ไม่ได้ เป็นขาวไปแล้ว
 ไปตามอากาศ ไปตามเสียงคนพูด จะไปห้ามอย่างไร นี่แหละครับ
 ขอประธานกราบเรียนว่าอันนี้น่าจะเป็นจุดที่ท่านกรรมาธิการต้องชี้แจง
 ให้เข้าใจสิทธิและหน้าที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครบกรรมาธิการ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ในฐานะกรรมาธิการวิสามัญ
 ศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน

ว่าทางคณะกรรมการนั้นได้พิจารณากันโดยเรียงลำดับ ถ้าท่านประธาน จะกรุณาย้อนไปดูในข้อ ๑ สักหนึ่ง จะเห็นว่าสิทธิเรื่องการรับรู้ข่าวสาร ซึ่งเราได้พูดกันไปแล้ว และที่ประชุมแห่งนี้มีความเห็นพ้องต้องกันว่าเป็น สิทธิที่ประชาชนพึงมี อันจะเป็นผลประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน อย่างยิ่ง ในขณะที่เดียวกันในประเด็นข้อที่ ๒ ที่กำลังอภิปรายอยู่ในขณะนี้ ก็จะได้ชัดเจนว่า เมื่อขอขยายของข้อที่ ๑ ว่าด้วยการรับรู้ข่าวสาร ของประชาชนเขื่อนไว้อย่างกว้าง ๆ เช่นนี้แล้ว เราก็หาขอบเขตของ การใช้สิทธิตามข้อ ๑ ว่าสิทธิโอกาสที่ประชาชนจะได้รับรู้ข่าวสารดังที่ ได้อภิปรายไปแล้วนั้นมีขอบข่ายกว้างขวาง ข้อที่ ๒ ก็จะต้องดูว่าสิทธิอัน กว้างขวางในข้อที่ ๑ นั้นควรจะมีความจำกัดอย่างไร เราจึงกำหนดเป็น ข้อที่ ๒ ในการอภิปรายในวันนี้ว่า สิทธิส่วนบุคคลเป็นสิทธิซึ่งทุกคนต้องการ ที่จะสงวนไว้ ดังเช่นท่านกรรมาธิการ บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ได้พูดไปแล้ว ในรอบแรก ยกตัวอย่างให้ท่านที่เคารพทั้งหลายได้เห็นแล้วว่า บางประการนั้น เป็นสิทธิที่ประชาชนพึงสงวนไว้ เป็นสิทธิส่วนตัว แต่อย่างไรก็ตาม ท่านประธาน ถ้าเราอภิปรายกันในวันนี้โดยยกตัวอย่างทั้งในเรื่องที่ดี และเรื่องที่ไม่ดีแล้ว ผู้อภิปรายที่เห็นด้วยกับการเสนอขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในข้อนี้ก็จะต้องยกตัวอย่างในทางที่จะมองเห็นได้ว่า น่าจะเป็นเรื่อง ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ถ้าท่านผู้ใดที่ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไข เปลี่ยนแปลงในข้อนี้ ก็จะยกตัวอย่างที่มองแล้วน่าสะพึงกลัว น่าจะเกิด ความเสียหายกับประชาชน ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า ขอบข่ายของสิทธิที่พึงสงวนไว้ เป็นสิทธิส่วนบุคคลที่จะไม่เป็นเช่นนั้น แท้ที่จริงก็คือเป็นหลักเกณฑ์ธรรมดาที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญที่เป็นมาแล้ว หลายฉบับ ถ้าจะพูดอย่างกว้าง ๆ ในฐานะที่เป็นนักกฎหมาย ก็จะพูด ได้ว่าการใช้สิทธิส่วนบุคคลนั้นจะต้องไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้อื่น นั้นเอง ผมจะรบกวนเวลาเพียงเท่านี้ ผมหวังว่าท่านประธานคงจะ เข้าใจข้อเสนองของคณะกรรมการที่ขอแก้ไขเพิ่มเติมให้มีการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณมานะ

นายมานะ คูลกุล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ ผม มานะ คูลกุล ส.ส. จังหวัดนครพนม พรรคชาติพัฒนา
 ผมได้ฟังคำชี้แจงของท่านกรรมาธิการแล้ว แล้วได้อ่านศึกษามาตั้งแต่
 ได้รับหนังสือไป การที่เป็นข่าวหรือไม่เป็นข่าวนั้น ผมดูแล้วว่าท่านเขียน
 มาแล้ว ท่านก็ขีดชากันเอง ตอนแรกท่านบอกว่าจะต้องมีการให้ประชาชน
 รับรู้ข่าวสาร ตรงนั้นท่านเขียนหมายถึงข่าวสารทางราชการ แต่พอมาถึง
 บทที่ ๒ ท่านก็บอกว่าจะต้องสงวนสิทธิ ให้มีสิทธิของบุคคลในการที่จะเป็น
 ข่าวหรือไม่ ผมขอกราบเรียนว่า ถ้าจะว่าไปแล้วท่านจะต้องปิดหนังสือพิมพ์
 ทั้งหมดเลย เพราะหนังสือพิมพ์จะลงได้เฉพาะข่าวสารที่ทางราชการแถลง
 อย่างเดียวตามรัฐธรรมนูญ สำหรับข่าวของบุคคลนั้น นาย ก ที่ถูกจับ
 โดยรัฐธรรมนูญก็เขียนไว้ว่า ให้ถือว่าผู้ต้องหานั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ เพราะฉะนั้น
 หนังสือพิมพ์จะเอาข่าวไปลงไม่ได้ ถ้าเอาไปลง เขาก็มีสิทธิที่จะฟ้องหนังสือพิมพ์ได้
 ถ้าเรามีการจำกัดสิทธิตรงนี้ เพราะฉะนั้นการแพร่ข่าวของหนังสือพิมพ์ก็
 จะเห็นว่าตอนนี้ก็มีการจะฟ้องร้องหนังสือพิมพ์ว่าเอาข้อความในเทปลับอะไร
 ไปเปิดเผย ผมว่าก็น่าคิดนะครับท่านประธาน ถ้าเราจะเขียนจำกัดสิทธิตรงนี้ได้
 จริงอยู่ครับ ถ้าเป็นข่าวในบางอย่าง เดียวผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า
 เป็นข่าวที่ภรรยา กับสามีทะเลาะกันอยู่ภายในบ้าน อันนี้อาจจะไม่เสนอ
 เป็นข่าวออกมา แล้วถ้าเรื่องไปถึงโรงพักเมื่อไร เพราะมูลเหตุทะเลาะกันนั้น
 ภรรยาใช้มีดแทงสามี ก็ต้องเป็นข่าวออกไปหนังสือพิมพ์ก็ต้องเอาไปลง
 เพราะเป็นข่าวอันหนึ่งซึ่งสาธารณชนพึงรับทราบ เพราะฉะนั้นถ้าหนังสือพิมพ์
 ไปลงเมื่อไรแล้ว เขาก็จะถูกฟ้องในกรณีไปจำกัดสิทธิของบุคคลในการเป็นข่าว
 แม้กระทั่งข่าวดี อย่างบอกว่าท่านประธานมารุดท่าหน้าทีในสภาคีเหลือเกิน
 เป็นข่าวออกไปในข่าวสังคม ท่านประธานบอกไม่พอใจที่ไปเขียนข่าวดีเกินไป
 ฟ้องหนังสือพิมพ์ อันนี้ผมถึงบอกว่า หนังสือพิมพ์ก็ดี วิทยุก็ดี โทรทัศน์ก็ดี
 จะต้องปิดทั้งหมด เพราะเป็นสิทธิส่วนบุคคล จะล่วงละเมิดมิได้ เพราะฉะนั้น
 ผมอยากฝากท่านกรรมาธิการว่าให้ศึกษา แล้วในกรณีที่จะแก้รัฐธรรมนูญนั้น
 อยากให้มีข้อสังเกตไว้ให้ชัดเจนว่า ข่าวดังระดับไหนสิทธิคุ้มครองบุคคลนั้น
 อยู่ถึงขั้นไหน เพื่อจะเป็นแนวทางถ้าเกิดกรณีฟ้องร้องอย่างที่ผมกราบเรียนไปแล้ว
 โดยอ้างสิทธิตามรัฐธรรมนูญนั้น จะได้มีข้อปฏิบัติโดยทางผู้พิพากษาก็ดี
 หรือทางเจ้าพนักงานสอบสวนก็ดี จะได้ยึดเป็นแนวทางไว้ เพราะกฎหมาย

ของเราทุกวันนี้ที่เขียน ๆ กันไปต่างคนต่างตีความ แล้วกฎหมายเองจาก
สถาบันเดียวกันก็ตีความไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมอยากจะฝากตรงนี้ไว้ด้วย
แต่สำหรับผมนั้นไม่เห็นด้วยที่จะไปเขียนบังคับลงไปจนถึงนั้น ขอให้เป็นที่
โดยธรรมชาติ คือเขียนไว้กว้าง ๆ อย่างเดิม แล้วก็ให้ถือเอาการวินิจฉัย
ผม เชื่อมั่นว่าความมีมโนกรรม ความมีจรรยาบรรณของผู้ที่จะตัดสินนั้นถือเป็น
ที่พึงได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณป๋วยจะ เกสรวทอง ครับ

นายป๋วยจะ เกสรวทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ

คือกระผมก็ยังไม่มีอภิปรายอะไรหรอกครับ แต่อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า
ในหัวข้อนี้ น่าจะสรุปได้ละเอียดครับ ถ้าหากท่านประธานปล่อยให้อภิปรายกัน
อย่างนี้ ผมว่า ๒ วันก็คงจะไม่ก้าวหน้าไปไหน เพราะว่าขั้นตอนในการแก้ไข
รัฐธรรมนูญนั้น ยังมีอีกหลายขั้นตอน วันนี้เพียงแค่ให้สภามาเห็นชอบแล้วก็ฟัง
คำท้วงติงของสมาชิก เสร็จแล้วก็ส่งให้รัฐบาลหรือแต่ละพรรคการเมืองไปแก้
ก็คงจะได้ไปปรับปรุงอีกที พอเสร็จแล้วมาเข้าวาระหนึ่ง ก็ต้องไปตั้งกรรมาธิการ
พิจารณาอีกครึ่งหนึ่ง เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าให้ เวลาอย่างนี้ก็คงจะอีกนานครับ
ท่านประธาน ผมว่าให้สมาชิกอภิปรายหลาย ๆ คนในหัวข้อเสียก่อน แล้วก็ให้
ท่านกรรมาธิการสรุปแล้วก็ผ่านไป อย่างนี้จะเร็วขึ้นครับ ถ้าอย่างนี้กระผม
เชื่อว่า ๒ วันไม่เสร็จ กระผมว่าหัวข้อใหญ่ ๆ นั้นก็คงจะไม่มีอะไรมาก กระผม
กลับเห็นด้วยกับท่านมหาจำลองที่ขึ้นไปอภิปรายในประเด็นที่ท่านสนใจ แล้วก็
ผ่านไป แต่ถ้ามาเอาเป็นข้อ ๆ นี้ กระผมว่าคงอีกนาน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ เป็นมติ
ของกรรมการประสานงานแล้ว ก็จำเป็นต้องดำเนินการไปแต่อยากจะให้สมาชิก
อภิปรายในหัวข้อของตัวเองเสียก่อน หลาย ๆ คนในข้อนี้ ถ้าเสร็จแล้ว
กรรมาธิการตอบก็น่าจะจบไป เพราะว่ายังขั้นตอนในการเสนอไม่ใช่จบตรงนี้
แล้วจะต้องนำกลับไปยกร่าง ยกร่างเสร็จแล้วก็ยังต้องเข้าวาระที่ ๑ แล้วตั้ง
กรรมาธิการอะไรอีกหลายขั้นตอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เห็นตรงกันครับ ผมก็อยาก

จะให้อภิปรายรวม ๆ แต่เมื่อแยกประเด็น ผมก็จะสรุปอยู่แล้ว พอตี
ท่านป๋วยจะยกมือมา อันนี้หัวข้อที่ ๓ อำนาจการทำงานของคณะกรรมาธิการ
เชิญกรรมาธิการชี้แจงหน่อยครับ

นายปาน พึ่งสุจริต (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ในหัวข้อที่ ๓ นั้น ตามรูปการณ์แล้ว ท่านสมาชิกทั้งหลาย
 ถ้าท่านได้อ่านแล้วก็คงจะจบ แต่เนื่องจากว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น
 ที่สำคัญที่สุด คือประชาชนอีก ๒๐ ล้านคนกำลังเฝ้ามองอยู่ว่า เราจะ
 แก้ไขอะไร อย่างไร เพราะฉะนั้นที่กล่าวไปใน ๒ ข้อนั้น ดูประหนึ่งว่า
 จะเป็นนามธรรม บัดนี้เรามาดูที่เป็นรูปธรรมอย่างเด่นชัดว่าการแก้ไข
 ในหัวข้อที่ ๓ ที่พูดถึงอำนาจการดำเนินงานของคณะกรรมการ ท่าน
 ประธานที่เคารพ รัฐธรรมนูญที่เราให้กันมานั้น เราก็มักจะพูดว่า
 อำนาจทั้ง ๓ คือนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการนั้นจะต้องเอื้ออำนวย
 ซึ่งกันและกันและคานอำนาจกับพอสถคต แต่ปรากฏอย่างเด่นชัดว่า
 การคานอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติต่อฝ่ายบริหารนั้น รัฐธรรมนูญใน
 มาตรา ๑๔๙ ได้พูดถึงการตั้งกระทู้ถาม ซึ่งก็เป็นประเด็นที่เราจะ
 ต้องหยิบยกมาพูดกันว่า ฝ่ายนิติบัญญัตินั้นสามารถควบคุมฝ่ายบริหาร
 หรือไม่ ซึ่งจะอยู่ในหัวข้อที่ ๔ ในมาตรา ๑๕๐ ก็เขียนไว้ชัดเรื่อง
 การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลเป็นรายบุคคลหรือรายคณะ ๒ ประเด็นนั้น
 เป็นการควบคุมการบริหารของฝ่ายนิติบัญญัติต่อฝ่ายบริหาร ท่านประธาน
 ในมาตรา ๑๕๓ ก็เขียนไว้ดี ก็บอกว่าการควบคุมอีกอย่างหนึ่งก็คือ
 การตั้งคณะกรรมการ ท่านประธานในการตั้งคณะกรรมการ
 ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เกิดความบกพร่องขึ้นใน ๒ ประเด็น
 ประเด็นแรกเราจะเห็นอย่างเด่นชัดว่าในวรรคสอง ซึ่งท่านสมาชิก
 ทั้งหลายก็ได้อ่านดูแล้วว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้เขียนไว้ที่จะจัด
 อำนาจบางประการของกรรมการ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมจำ
 จะต้องอธิบายหรืออ่านให้ท่านฟังนิดเดียวว่าวรรคสอง ว่าอย่างไร
 บอกว่า กิจกรรมที่สภาจะมอบหมายให้คณะกรรมการกระทำ ต้อง
 เป็นกิจการอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา และต้องระบุโดยชัดแจ้งไว้
 ในมติของสภาเป็นกรณีไป เราได้ทบทวนดูแล้วว่ารัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ นั้น
 ไม่ได้กำหนดไว้อย่างนี้เพราะอะไร เพราะเขาแปลว่าคณะกรรมการ
 จะทำงานอย่างไรมันจะต้องมาขออนุมัติในสภาทุกกรณีไป เราอยาก
 จะยกประเด็นถ้าสภาปิดเกิดเหตุการณ์ปัจจุบันทันด่วนที่กรรมการ
 จะต้องศึกษาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ไม่มีโอกาสกระทำได้ เพราะฉะนั้น
 คณะกรรมการจึงเห็นว่าวรรคนี้ควรจะตัดทิ้งไปเพื่อให้การควบคุม

การทำงานของฝ่ายสภาต่อฝ่ายบริหารนั้นกระทำได้ราบรื่น

ประเด็นที่ ๒ เป็นเรื่องที่ผมถือว่าทำทนายอำนาจสภานิติบัญญัติ
 อย่างยิ่ง แล้วเรื่องนี้ผมเชื่อว่าท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ในสภาแห่งนี้มีความคิด
 ๒ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อท่านมาเป็นฝ่าย
 นิติบัญญัติ ท่านก็อยากรู้ อยากทราบ อยากเรียกเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ
 มาชี้แจงแถลงไขต่อกรรมาธิการก็ปรากฏว่าด้วยชั้นเชิงของฝ่ายบริหาร
 ในบางกรณี บางประเด็นได้ก็กัก ไว้ได้เก็บ ไม่ยอมปล่อยให้บุคคลหรือ
 เอกสารให้สภาพพิจารณา ประเด็นตรงนี้ก็มักจะกล่าวอ้างกันว่า ตัวอย่าง
 ที่เคยมีเมื่อปี ๒๕๒๖ เขายังทำได้ เมื่อเราขึ้นมาเป็นฝ่ายบริหาร เรา
 ก็จะทำบ้าง ท่านประธานที่เคารพ เราไม่จำเป็นจะต้องไปลอกเลียนแบบ
 สิ่งที่ดี ๆ มา เพราะฉะนั้นต่อกรณีนี้ ท่านประธาน ผมไม่ได้สมัคร
 ผู้แทนราษฎร ไม่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ผมสนใจ เมื่อผม
 สนใจแล้วก็เข้าภาคีคิดว่า สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น สิบตาเห็นไม่เท่า
 สองมือคลำ กระผมได้มาเป็นกรรมาธิการวิสามัญหลายคณะในสภา
 แห่งนี้ ต้องกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่าขณะนี้ฝ่ายบริหารได้
 พยายามที่จะสร้างมติบางประการเพื่อปิดการรับรู้ต่อสภานิติบัญญัติ
 ท่านประธาน ท่านกำลังจะถูกย้ายโดยฝ่ายบริหาร เพราะอะไรครับ
 ท่านประธานที่เคารพ ผมเคารพท่านแต่ผมอาจจะเคารพท่านไม่ได้ถ้าท่าน
 ปล่อยให้ฝ่ายอื่นมาย้ายฝ่ายนิติบัญญัติ กล่าวคือ ขณะนี้กรรมาธิการได้เรียก
 ได้บอกให้มาชี้แจง ส่งเอกสาร ฝ่ายบริหารก็มักจะอ้างเหตุนานาและ
 กลับตีความ ท่านครับ ในนี้เขียนไว้ชัด บอกว่าคณะกรรมาธิการนั้น
 อาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด ๆ หรือเรียกบุคคลใด ๆ -----

เขาตีความว่า อาจเรียก แปลว่า อาจจะมีก็ได้ไม่มีก็ได้ ท่านประธาน
ที่เคารพ ประเด็นนี้ชี้ชัดว่า อาจเรียก นั้นเป็นสิทธิที่ฝ่ายนิติบัญญัติ
จะเรียกจากฝ่ายบริหาร หรือเรียกใครมาก็ได้ แต่ปรากฏไม่มา
ผมเป็นกรรมาธิการอยู่ ๒ คณะ คณะหนึ่งเรียกแล้วเรียกอีก ทั้ง ๆ ที่
เป็นประเด็นสำคัญ นั่นคือเรื่องอัยการ เราอยากจะดูแลเกินกว่า
ที่ท่านพูดเรื่องอาวุโส ท่านเอาอะไรเป็นหลัก เพราะทั้งกฎหมายและ
การปฏิบัติของอัยการนั้นพูดว่า จะเลื่อน ลด ปลด ข้ายันนั้นต้องพิจารณา
อาวุโสเป็นหลัก แต่ไม่นำมามอบให้ เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงมีความคิด
ต่อกันไปว่า ถ้าเป็นอย่างนั้นทำไมในบางกรณีบอกว่า เจ้าหน้าที่
เรียกแล้วถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความผิดทางกฎหมายอาญา
เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ต่อประเด็นนี้ผมเริ่มเห็นว่า
ฝ่ายนิติบัญญัตินั้นเกือบจะไม่มีทำอะไรเลย ถ้าฝ่ายบริหารไม่ให้ความ
ร่วมมือ หรือไม่ให้ความเคารพต่อสภานี้ ประเด็นนี้เราก็เสนอ
ลงไปว่าจะทำอย่างไร ออกเป็นกฎหมายพวง หรือออกเป็นกฎหมาย
รองลงมา ว่าทำอย่างไรถ้าเรียกแล้วจะต้องมาชี้แจงแถลงไข ท่าน
อาจจะตอบต่อไปว่า แล้วถ้ามันเป็นความลับ ถ้ามันเป็นความมั่นคงของ
ประเทศชาติ ผมยืนยันว่าสภาแห่งนี้จะมีวินิจฉัยพอสมควรว่า เรื่องนั้น
มันจำเป็นหรือไม่ รัฐมนตรีมีความจำเป็นกี่ครั้งกี่หนที่จะไม่อภิปราย
ไม่มาแสดงความคิดเห็นต่อกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นต่อประเด็นนี้
ผมถือว่าเป็นการคานอำนาจกันอย่างเด่นชัด ถ้าหากว่าสภาแห่งนี้ได้แก้
อย่างที่กรรมาธิการเสนอไปแล้ว ผมเชื่อว่าระบอบประชาธิปไตยที่เรา
วางแพลนกันนั้น น่าจะได้ทดสอบกันพอสมควร ท่านประธานที่เคารพ
ผมชื่อ ปาน พิงสุจริต พรรคราษฎร ในฐานะกรรมาธิการ ขอเสนอ
อย่างนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณทรงธรรมครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธาน

ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติไทย ผมเองเป็นคนหนึ่งที่
เป็นกรรมาธิการมาหลายคณะ และเคยเป็นกรรมาธิการมาตั้งแต่ปี
พ.ศ. ๒๕๒๑ ผมไม่เข้าใจคณะกรรมการชุดนั้นบอกว่า อำนาจ
การทำงานของคณะกรรมการ มติของคณะกรรมการชุดนี้ให้มีอำนาจ

เช่นเดียวกันกับที่เคยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ผมอยู่ใน
 รัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ มาจนปี พ.ศ. ๒๕๓๕ จนกระทั่งวันที่ ๒๓
 กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ รัฐธรรมนูญฉบับนั้นถูกกลุ่มผู้มีอำนาจใช้อำนาจเป็น
 ใช้อำนาจรุดถึง ปล้นแล้วก็ฉีกทิ้ง มีอำนาจตรงไหนครับ ฝ่ายนิติบัญญัติมี
 อำนาจตรงไหน ถึงจะให้เหมือน พ.ศ. ๒๕๒๑ กรรมวิธีการไม่มีอะไร
 ที่ดีกว่านั้นแล้วหรือ ทำไมต้องเอาปี พ.ศ. ๒๕๒๑ มาเป็นหลัก ผมจะ
 กราบเรียนให้ทราบ อย่างท่านอาจารย์บ้านพูดเมื่อก่อน อาจารย์บ้าน
 เป็นกรรมวิธีการกฎหมายเลือกตั้งและกรรมวิธีการกฎหมายพรรคการเมือง
 ร่วมกัน เขาเป็นสมาชิกพรรคราษฎร เราถกเถียงกันว่าเราไม่มีอำนาจ
 ผมจะยกตัวอย่างง่าย ๆ สมัยปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ผมเป็นกรรมวิธีการ
 การคมนาคม มีปัญหาเกี่ยวกับกระทรวงคมนาคม เรียกผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจง
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีหนังสือส่งไปเลย ให้หน่วยงาน
 ทุกหน่วยที่อยู่ในกระทรวงคมนาคมก่อนจะไปชี้แจงตอบกรรมวิธีการ
 ให้ขออนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการก่อน เมื่อขอมาแล้วรัฐมนตรีว่าการ
 ไม่อนุมัติก็มาไม่ได้ แล้วเร็ว ๆ นี้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้
 ขณะนี้ผมเป็นกรรมวิธีการสาธารณสุข เราอยากจะทราบว่าอัตรากำลัง
 ของแพทย์และบุคลากรในโรงพยาบาล ในสถานพยาบาล เราขอเชิญ
 รัฐมนตรีว่าการมาชี้แจงเกี่ยวกับการยกเลิกสูตรธาเอ็ดตามีแวน
 (Ethamivan) ท่านรัฐมนตรีไม่มา ท่านส่งเฉพาะเอกสารมา และส่ง
 เจ้าหน้าที่จากกระทรวง ชี. ศ มาชี้แจง ท่านก็เป็นผู้หนึ่งที่มาจาก —
 การเลือกตั้งนั่งอยู่ในสภา คณะกรรมการไม่สามารถจะรู้รายละเอียด
 อะไรได้ จึงได้มีมติกันว่า จะมีหนังสือเชิญท่านอีกครั้งหนึ่งวันพรุ่งนี้
 ขอให้มาประชุมอีกครั้งหนึ่ง ถ้าวันพรุ่งนี้ท่านยังไม่มาคณะกรรมการ
 การสาธารณสุขพูดกันแล้วว่า มีอยู่ทางเดียวที่เราจะทำได้ตามอำนาจ
 หน้าที่ที่เรามีคือ

๑. ทำหนังสือถึงประธานคณะกรรมการกิจการสภา

๒. ลงมติกันขึ้นญัตติด่วนเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร โดยจะขอร้อง

ท่านประธาน เพราะเป็นปัญหาของประชาชนทั้งประเทศเกี่ยวกับธา
 เอ็ดตามีแวนที่กำลังขายอยู่ทั่วไปในประเทศขณะนี้

อันนี้ผมไม่พูดถึงรายละเอียด ผมจะยกเป็นตัวอย่างให้เห็นว่า อำนาจของ
 กรรมธิการมีตรงไหน ขณะนี้เราไม่มี อำนาจไม่มี ตรงนี้มีอยู่คนเดียวว่า
 กรรมธิการทำงานนอกสมัยประชุมไม่ได้ แต่ขณะนี้กรรมธิการทุกคณะ
 ได้ขออนุญาตจากท่านประธาน ขออนุญาตต่อสภาขอทำงานนอกสมัยประชุม
 ไปด้วยแล้ว ไม่มีปัญหา ก็แจกเช่นเดียวกับ พ.ศ. ๒๔๓๑ อำนาจนั้น
 ไม่แตกต่างกันเท่าไร ดูการทำงานของคณะกรรมธิการแล้วไม่เห็นมีอะไร
 พิเศษขึ้นมาเลย ท่านจะใส่อย่างไรว่า การเรียกบุคคลใดก็ดีที่คณะกรรมธิการ
 เรียกมาแล้วต้องมา เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ถ้าการ
 ชักคำสั่งคณะกรรมธิการเท่ากับเป็นการชักคำสั่งเจ้าพนักงานตามประมวล
 กฎหมายอาญา อย่างนั้นแล้วครั้นถึงจะทำให้กรรมธิการมีอำนาจ อย่างนั้น
 แล้วครั้นถึงจะทำให้ฝ่ายนิติบัญญัติอย่างเรามีศักดิ์มีศรี ไม่ใช่ถูกฝ่ายบริหาร
 ใช้เล่ห์เพทุบาย ส่งเจ้าหน้าที่มา ส่งเอกสารมา นั่นแหละคือศักดิ์ศรีของฝ่าย
 นิติบัญญัติเราไม่มีอะไรเหลือ เขาเหยียบย่ำเรา เพราะฉะนั้นเราถึงอยาก
 จะให้ฝ่ายนิติบัญญัติของเรามีศักดิ์มีศรี จึงฝากความหวังไว้กับคณะกรรมธิการ
 ร่างรัฐธรรมนูญนี้ คิดหาวิธีการใด ๆ ที่ว่าสามารถที่จะกำราบปราบปราม
 หรือมอบอำนาจให้แก่กรรมธิการของสภาทั้งหมด ซึ่งมีทั้งหมด ๒๓ คณะนี้
 สามารถที่จะเรียกบุคคลใด ๆ ก็ได้มาให้ปากคำ มาให้ถ้อยคำโดยชัดขึ้น
 มิได้เหมือนกับกรรมธิการของประเทศต่าง ๆ ที่เขาเจริญแล้ว ซึ่งเขา
 ไม่สามารถจะชักกรรมธิการได้ กรรมธิการชุดนี้เขียนแค่เอาปี ๒๔๓๑ มา
 ไม่มีความหมาย ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณสวัสดิ์

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ
 และท่านกรรมธิการผู้ทรงเกียรติ เมื่อกี้กระผมพูดอภิปรายไปนั้นก็อย่าถือ
 เป็นเรื่องจริงจิงอะไรนัก ก็พูดให้เป็นการเตือนสติ เตือนแนวความคิดเท่านั้น
 แต่ในประเด็นที่ว่าเรื่องอำนาจของกรรมธิการนี้ พูดจริงหรือครับ ขอประทาน
 กราบเรียนว่าผมอดอดใจมานานแล้วว่า อำนาจของกรรมธิการของสภา
 จะเป็นกรรมธิการวิสามัญก็ดี กรรมธิการสามัญประจำสภาก็ดีมีอำนาจแค่ไหน
 เพียงไร เรียกเอกสารไปเขาไม่ให้ ขอเชิญมาชี้แจงเขาไม่มา เราก็อ้างว่า
 กรณีอย่างนี้ฝ่ายนิติบัญญัติเสียเกียรติ ฝ่ายบริหารเจ้าหน้าที่หน่วยงานทั้งหลาย
 ไม่ให้เกียรติเท่าที่ควร ตอนที่กระผมเป็นรัฐมนตรี ผมก็บอกข้าราชการของผม
 เหมือนกัน บอกถ้ากรรมธิการเรียกไปก็ไปไม่ได้ไม่ไปก็ได้ ผมก็ว่าอย่างนั้นอีกแหละ

ผมก็รักษาเกียรติฝ่ายบริหารเหมือนกัน ทั้งนี้เพราะอะไร เพราะกฎหมาย
รัฐธรรมนูญที่เขียนเรื่องอำนาจของกรรมาธิการเขียนไว้ไม่แจ่มชัด จึงอยาก
จะเตือนว่าเขียนให้มันชัดเสีย จะเอาอย่างไรก็เอา อย่าให้ฝ่ายบริหารกับ
ฝ่ายนิติบัญญัติตีความไปคนละอย่าง ดีความเอาประโยชน์กับฝ่ายตนเป็นที่ตั้ง
ขอประทานกราบเรียนเรื่องประวัติเก่า ๆ ให้ฟังว่าในสมัยเมื่อ ๔๐ กว่าปีมาแล้ว
ผมเป็นผู้แทนครั้งแรก ๆ เรื่อย ๆ มา เคยพูดกันในสภาพระที่นั่งอนันตสมาคม
ว่าอำนาจของกรรมาธิการมีแค่ไหน มีอำนาจที่จะเข้าไปก้าวก้าวฝ่ายบริหาร เขา
แค่ไหน ได้พูดแยกแยะกันว่าการบริหารประเทศนี้เราแบ่งฝ่ายบริหารไปพวกหนึ่ง
ฝ่ายนิติบัญญัติไปฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายบริหารก็มีหน้าที่ควบคุมการบริหารประเทศ ควบคุม
ข้าราชการทั้งหลายทั้งปวง การควบคุมข้าราชการไม่ใช่หน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ
เคยพูดกันอย่างนั้น -----

การที่จะลงโทษข้าราชการ ก็มี ก.พ. ลงโทษ ตั้งกรรมการลงโทษ
 ทูจวิตต่อหน้าที่ก็ลงโทษกันไปตามเรื่อง ผู้แทนราษฎรไม่มีอำนาจที่จะไป
 ก้าวก้าวของเธอ กรรมการของสภาไม่มีอำนาจที่จะไปก้าวก้าว
 ไปลงโทษ ไปพิจารณาเสนอแนวความคิด ผมก็พูดในสภาครั้งนั้นว่า
 ถ้าอย่างนั้นผู้แทนจะควบคุมประเทศ จะควบคุมการปกครองบ้านเมือง
 ได้อย่างไรในฐานะตัวแทนประชาชน ก็มีผู้แทนคนหนึ่งพูดขึ้นมาว่าสนใจ
 ว่าผู้แทนก็มีอำนาจไม่ใช่ไม่มีอำนาจ เมื่อเห็นข้าราชการกระทรวง
 ทบวง กรมใดบกพร่องต่อหน้าที่ ทูจวิตต่อหน้าที่ ท่านไม่มีอำนาจไป
 สอบสวนเขา ท่านไม่มีอำนาจไปตั้งกรรมการดำเนินคดีกับเขา แต่
 ท่านมีอำนาจ ไม่ใช่ไม่มีอำนาจ ตั้งกระทู้เลขาธิการรัฐมนตรี ว่ารัฐมนตรี
 กระทรวงนี้หย่อนยานต่อหน้าที่ ดูแลดูหน่อยเรื่องนั้น ๆ ไม่ได้เรื่องได้ราว
 ปล่อยให้คอรัปชั่น ทูจวิต ต้องว่าไปทางนั้นเพราะในกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 บัญญัติให้ผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ควบคุมรัฐบาล เพราะฉะนั้นสมัยนั้นเราจึง
 ได้ร่างรัฐธรรมนูญกันไว้ชัดเจนใช้มาจนปัจจุบันนี้ว่า กรรมการมีหน้าที่
 ดำเนินพิจารณาปัญหาต่าง ๆ กิจกรรมต่าง ๆ ในวงงานของสภา
 เพราะฉะนั้นท่านกรรมการ เขียนให้ชัด อะไรคือวงงานของ
 สภา อย่างท่านปานกับผมไปตรวจโต๊ะ เก้าอี้ที่จังหวัดเลย ว่าทำไม
 ลูกสเปค วงงานสภาหรือเปล่าผมก็ไม่รู้ ผมไปผมก็จิกจี้ใจเหมือนกัน
 ไปดูโต๊ะ เก้าอี้ อ้ายนี้ไม้ฉำฉา อ้ายนี้ไม้ประดู่ อ้ายนี้ไม้เนื้ออ่อน
 ไปตรวจเขาย่างไปหมด หน้าที่ผมหรือเปล่าผมก็ไม่รู้ แต่ต้องไปครับ
 พวกเขาจะไปผมก็ไปด้วยสิ จะปล่อยให้พวกเขาไปเจออยู่คนเดียวอย่างไรผม
 ก็ไปด้วย แต่ก็ไม่ใช่สบายใจไปตรวจเขา เล่นงานเขาย่างไปเลยครับ
 เดียวนี้ละครับจึงขอประทานกราบเรียนว่า ในสมัยก่อนกรรมการ
 จะพิจารณาเฉพาะปัญหาที่ผ่านสภานี้ อย่างกฎหมายผ่านสภาไปแล้ว
 กฎหมายรถยนต์ผ่านสภาไปส่งกรรมการการคมนาคมพิจารณากฎหมายนี้
 ใช้ได้ไม่ได้ส่งเรื่องกลับเข้ามา พิจารณาเฉพาะปัญหาต่าง ๆ ของสภา
 เท่านั้น กิจกรรมใดเมื่อผ่านสภาไป หน้าที่กรรมการไหนส่งไปพิจารณา
 กันเท่านั้นนะครับ สมัยก่อนเป็นแค่นี้ ขอประทานกราบเรียน แต่ต่อมา
 เปลี่ยนแปลงไปโดยอะไรที่ผมก็ไม่ทราบ จะเปลี่ยนแปลงไปตาม
 บทบัญญัติรัฐธรรมนูญให้อำนาจกว้างขวางหรืออย่างไรก็ไม่ทราบ
 หรือเราจะไปเพื่อผันตามกฎหมายรัฐธรรมนูญของอเมริกาก็ไม่ทราบ

กรรมมาธิการของอเมริกันสอบสวนอะไรก็ได้ ใต้สวนอะไรก็ได้
 ว่ากันละเอียตล่อมากมาช และกรรมมาธิการของผู้แทนราษฎร
 ประเทศไทยเดี๋ยวนี้ไปอย่างนั้นแล้ว ที่ไปอย่างนั้นได้เพราะอะไร
 ผมก็ไปกับเขาด้วย ไปสอยจะไปจับ นี่วันก่อนก็เข้ากรรมมาธิการของเรา
 ถามกันที่ว่าที่เราใต้สวนเรื่องการซื้อโต๊ะเก้าอี้ผัดสเปค ผัดเนื้อไม้
 หมดไป ๑๓๐ กว่าล้านไปถึงไหน จะไปถึงไหนละครับ ฝ่ายบริหาร
 เขารบอกเขาไม่รู้ ว่าอย่างไรก็ว่าไปสิ กรรมการของกระทรวงศึกษา
 เขาก็ว่าของเขาไปทางหนึ่ง เขาก็ตั้งกรรมการสอบสวน ไปดูเหมือนกัน
 फिल्म สไลด์ फिल्मอะไรต่ออะไรของเขาก็ดู เขาก็ว่าของเขาไปกระทรวงศึกษา
 อะไรๆจืดไม่จืดเขาว่าไปเราก็อ่าของเราไป ในที่สุดใครชนะก็ไม่รู้เดี๋ยวนี้
 ยังไม่ลงเอยกันครับ นี่ละครับจึงขอให้กรรมมาธิการเขียนให้ชัดว่า กรรมมาธิการ
 ให้อำนาจขนาดไหน ให้อำนาจอย่างมาผมก็เอาด้วย ผมก็ดีใจ ผมจะ
 ได้ก็หรือให้อำนาจอย่างน้อยในขอบเขตจำกัดไม่ไปก้าวก้าวบริหารเขา
 ก็เอาจะได้ไม่ต้องทำงานมาก เขียนให้ชัดเลย เดี่ยวนี้เรายังกำกวม
 อย่างเป็นต้นว่า กรรมมาธิการมีหน้าที่บริหารดำเนินการกิจการในวงงาน
 ของสภา อะไรคือวงงานของสภาให้ชัด อย่างท่านปานบอกวงงานของ
 สภาคลุมจักรวาลเลย ใครโง่งที่ไหนเง่างานสภา เพราะสภาควบคุมประเทศ
 ก็เอาเข้าทุกอย่าง แล้วจะไหวหรืออย่างนี้ อันนี้ขอฝากกรรมมาธิการด้วย
 เขียนให้ชัดเถอะครับ เรากำลังเกิดความสับสนว่าอะไรคือวงงานของ
 สภา อะไรวงงานของสภาแค่ไหน เดิมตีความว่าวงงานของสภาก็คือ
 งานซึ่งผ่านสภาตรงนี้ออกไปแล้วไปทำ ไม่ใช่ไปก้าวก้าวเขา -----

แต่เดี๋ยวนี้งานของสภาไม่อย่างนั้นแล้ว อะไรซึ่งจะเป็นความเสียหาย
 ของชาติบ้านเมืองเราไปสอบสวนได้หมด เอาอย่างนั้นก็เอา หรือเอา
 แต่เพียงว่าเรามีสิทธิควบคุมคณะรัฐบาล กระทรวงไหนข้าราชการทุจริต
 คอร์รัปชั่น โตะเก้าอี้่ออย่างเราไม่ไปเกี่ยว ไม่มีอำนาจ แต่เราต้อง
 เล่นงานกับหัวหน้า ตั้งกระทู้ถาม ลงมติไม่ไว้วางใจ เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ
 หรืออย่าง เป็นต้นว่า ในกระทรวงพาณิชย์มีข่าวว่าคอร์รัปชั่น
 เรื่องมันสำปะหลัง เขาจะไปสอบสวนเขาได้เอายังไร อธิบดี ปลัดกระทรวง
 มันสำปะหลังเป็นอย่างไร นอกโควตา เราสอบสวนเขาทำไม เล่นงาน
 นายอู๋ทึย มันต้องอย่างนั้น อย่างนั้นเอาไหม เพราะฉะนั้นอันนี้ผมก็ยัง
 ไม่แน่ใจว่า เราจะเอาอย่างไรเลย แต่ให้ข้อคิดแก่กรรมการฯ ไปเขียน
 ให้ชัดเจนว่า หน้าที่กรรมการทำงานในวงงานของสภาแล้วไหนให้ชัดเจน
 แต่ว่าวงงานของสภาอย่างนี้ เรียกเจ้าหน้าที่ไม่มาแล้ว เล่นงานได้ มีกฎหมาย
 รับรองให้ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปัญญา และจะต่อด้วยคุณสมาน

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ปัญญา เกสรทอง พรรคชาติพัฒนาจากเพชรบูรณ์ กระผมขอ
 ประธานกราบเรียนว่า ที่คณะกรรมการการศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 บัญญัติไว้หน้าน่าจะถูกต้องแล้วในปี ๒๕๓๑ เพราะฉะนั้นเราต้องมาดูข้อบ่งชี้
 ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสียก่อน เพราะว่าเรามีหน้าที่อะไร เพราะ
 ในรัฐธรรมนูญนี้ก็เขียนไว้เปิดทางให้เหมือนกัน คณะกรรมการอาจจะ
 เรียกเอกสารบุคคลใดหรือบุคคลใด ๆ มาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดง
 ความคิดเห็น ก็เปิดทางไว้ แต่การที่เราจะเน้นลงไปว่า เขาไม่มานั้น
 เราจะเขียนไปขัดในรัฐธรรมนูญ อย่างสิมรัฐธรรมนูญไม่มีบทบัญญัติลงโทษ
 หรือให้คุณและให้โทษก็คงเขียนไม่ได้ เพราะฉะนั้นหน้าที่ของสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎรคือ การควบคุมการบริหาร การที่กรรมการมาแก้ไข
 เรื่องการตั้งกระทู้ขึ้นเป็นการรองรับอยู่แล้ว เมื่อเราเรียกเอกสารใด ๆ
 แล้วเขาไม่มา กรรมการก็ย่อมมีสิทธิ หรือสมาชิกก็ย่อมมีสิทธิตั้งกระทู้ถาม
 ให้รัฐมนตรีนั้นรับผิดชอบ น่าจะเป็นข้อบ่งชี้แต่นั้น กระผมขอประธาน
 กราบเรียนว่า เดี๋ยวนี้อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจกว้างขวางเหลือเกิน
 ดังที่คุณสวัสดิ์ คำประกอบ อดีตหัวหน้าพรรคเกษตรสังคมได้อภิปรายไปแล้ว
 ไม่รู้เอาจุดตรงไหนอยู่ ๆ กรรมการ เขาเขียนคำร้องมาฉบับที่ตั้งกรรมการ

สอบสวน ผมว่ามันไม่ใช่หน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะฝ่ายบริหารเขาก็มีครรลองในการบริหารอยู่แล้ว อย่างลืมน่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ในนิติบัญญัติควบคุมรัฐบาลเท่านั้น แต่ถ้าจะเขียนขอขยายให้ชัดเจนว่ามีหน้าที่ก้าวล่วงไปฝ่ายบริหาร ผมว่ามันจะยุ่งกันใหญ่ เดี่ยวนี้มันก็ยังไม่พอการอยู่แล้ว กรรมาธิการคณะต่าง ๆ เพราะฉะนั้นเราเขียนไว้เปิดทาง แต่ถ้าจะเอาให้ชัดเจนท่านต้องไปมีกฎหมายรองรับอีกทีหนึ่ง อีกฉบับหนึ่งว่าถ้าหากไม่มาก็มีโทษตัดเงินเดือนหรืออะไรก็ไปอีกส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้นจะมาบัญญัติในรัฐธรรมนูญนี้กระผมไม่เห็นด้วย เขียนไว้อย่างนี้ถูกต้องแล้ว ส่วนความรับผิดชอบของรัฐมนตรีว่าการหรือเจ้าหน้าที่ไม่มาก็อยู่ที่รัฐมนตรีว่าการ เพราะฉะนั้นการแก้ไขที่ให้ขี้ตั้งกระทู้ถามในสภาได้ เป็นสิ่งที่ควบคุมได้อยู่แล้ว ถ้าหากรัฐมนตรีไม่สามารถควบคุมข้าราชการให้มาชี้แจงได้ เราก็ต้องเอาโทษกับรัฐมนตรี เราจะไปเอาโทษกับข้าราชการคงไม่ได้ เพราะเราไม่มีหน้าที่เลยฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเขียนไว้หน้าที่ก็ชัดเจน มีหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติออกกฎหมายอะไรต่าง ๆ ไม่ได้มีหน้าที่ไปร่วมในการบริหารเลย กระผมขอประทานกราบเรียนอย่างนั้น เพราะประเด็นนี้ผมว่า กรรมาธิการร่างมาอย่างนี้ถูกต้อง เว้นแต่ท่านจะมีความคิดที่จะเน้นหนักลงไปเอาให้มันชัดเจนก็ต้องไปออกกฎหมายรองรับในมาตรานี้ ถ้าหากไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญมาตรานี้ถึงจะมีโทษ แต่จะมาบัญญัติในรัฐธรรมนูญนั้นให้ชัดเจนนั้นคงไม่ได้ ผมว่าหนาเป็นศอก ถ้ารัฐธรรมนูญบัญญัติไว้อย่างนั้น ให้ละเอียดอย่างนั้นมันไม่ใช่รัฐธรรมนูญ กระผมขอประทานกราบเรียน ผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมานครับ

นายสมาน ชัมภูเทพ (ล่าพูน) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผม สมาน ชัมภูเทพ จากล่าพูน พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ พอพูดถึงเรื่องกรรมาธิการแล้วผมก็คงอดไม่ได้ที่อยากจะขอเสนอแนะหรือถามบ้าง ความจริงแม้กระทั่งกรรมาธิการในชุดปัจจุบันที่กันไปอยู่ข้างบนนั้น คือความจริงทุกคนก็รู้แล้ว บางท่านก็เป็นถึงรองประธานมาก่อนและเป็นผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายด้วย หน้าที่ของกรรมาธิการของเรานั้นคือให้ศึกษาและค้นคว้าและมารายงานต่อสภาและเสนอให้ท่านประธาน และเสนอให้ทางรัฐบาล ทางรัฐบาลจะปฏิบัติหรือไม่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง อาจจะไปปฏิบัติก็ได้ ที่ผมจะเรียนถามที่มาพูดกันตอนนั้นลักษณะจะเลิกไปแล้ว ความจริงน่าจะ เป็นกรรมาธิการชุดหลังหลังจากที่มีการเสนอเข้าสู่สภาแล้ว แล้วมีการตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมาชุดหนึ่งว่าจะแก้ไขตรงไหน เป็นอย่างไร ผมอยากถามกรรมาธิการชุดในปัจจุบัน ไม่ใช่ท่านสำคัญผิดว่า ตอนนั้นเสนอร่างเข้ารัฐบาลจะรับหรือยัง เพราะฉะนั้นเมื่อยังไม่รับผมคิดว่าท่านมีรายงานท่านก็รายงานมาสิครับ ตรงนั้น ๆ จะได้เร็วขึ้น เสร็จแล้วทางสภาก็เป็นอันรับทราบ ท่านนั้นไม่ใช่ว่าพูดแต่ละประเด็นแต่ละมาตรา เรื่องนั้นเรื่องนั้นผมก็รู้ว่าเรื่องของกรรมาธิการเป็นอย่างไร แต่ในทีนี้ผมคิดว่าท่านจะสำคัญผิดตัวเองว่ากลายเป็นเรื่องของการไปแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญเสียแล้ว คือเราไปศึกษาและค้นคว้าที่ท่านอำนาจของท่านในขณะนี้และเดี๋ยวนี้ เพราะฉะนั้นท่านจะต้องรีบพูดว่าตรงไหนศึกษามาแล้วมาถึงจุดนี้ ๆ แล้วท่านจะเสนอต่อท่านประธาน และเสนอรัฐบาล รัฐบาลจะไปแก้ไขหรือไม่ผมก็ยังไม่รู้ หรือท่านรู้แล้วว่ารัฐบาลจะเอาด้วย ก็ขอให้ตอบผมมาด้วย แล้วเราจะได้รู้ว่าหลักการที่จะแก้ไขตรงไหนบ้าง จะเอาอย่างนั้นด้วย เพราะฉะนั้นผมขอให้ทางกรรมาธิการยังไม่ตีหน้า ๓ วัน ๕ วัน ยังไม่จบเลยครับ รายงานต่อสภาครับท่านประธาน และหลังจากนั้นก็เสนอท่านประธานแล้วเสนอรัฐบาล รัฐบาลจะปฏิบัติหรือไม่เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ผมขอกรรมาธิการช่วยชี้แจงด้วยที่ผมถามไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานกรรมาธิการ

นายชัมพล ศิลปอาชา (ประธานคณะกรรมาธิการ) :

ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงก็ตรงกับที่ท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติได้พูดเมื่อสักครู่นี้ คณะกรรมการก็รับไปศึกษาว่าควรจะมี
ประเด็นอะไรบ้างที่จะมาเสนอแก้ไข แต่เราไม่ได้หมายความว่าไปยก
ร่างรัฐธรรมนูญมาทั้งหมด ไม่ใช่หน้าที่ของเรา ไม่ใช่หน้าที่ของเราไป
ยกร่างกฎหมายมา แม้กระทั่งคำพูดอะไรต่าง ๆ เราเอาจากการฟัง
คำอภิปรายของท่านสมาชิกในสภาตลอดเวลาที่อภิปรายกันมา เมื่อตอน
เสนอกฎฉบับแรกก็หยิบเอาประเด็นสำคัญ ๆ ที่เห็นว่าพวกเราร่วมใจกัน
เอาไปตั้ง เป็นศูนย์กลางในการพิจารณาของคณะกรรมการ
เมื่อพิจารณาเสร็จ เห็นควรแต่เดิม เสร็จแต่อย่างไร อย่างเช่นเรื่อง
อำนาจกรรมการนั้นรัฐธรรมนูญฉบับนี้เราไม่พอใจ เราก็อยากจะกลับไป
ใช้รัฐธรรมนูญแบบเดิม กรรมการก็เห็นด้วยกับ
ความคิดเห็นอันนั้น ก็บอกควรจะไปไล่ไปเรื่อยแต่เดิม ในขณะที่เดิรกันใน
คณะกรรมการเองก็ได้มีการถกกันว่า แล้วอำนาจบังคับที่จะให้
ข้าราชการเข้ามาสั่งให้ เสนอให้อำนาจเรียกไปแล้ว เขาไม่มาจะทำกันอย่างไร
เราก็มานั่งถกเถียงกันหลายรอบทีเดียว ก็ปรากฏว่าถ้าเราบัญญัติเรื่อง
บทลงโทษไว้ในรัฐธรรมนูญ เราคงจะบัญญัติลำบาก ก็ต้องปล่อยให้เป็น
เรื่องของภาคปฏิบัติ ภาครัฐบาล ภาคสมาชิกสภาผู้แทนเสนอกฎหมาย
ถ้าเห็นสมควร เพราะยังมีข้อโต้แย้งกันอยู่หลายฝ่าย บางคนก็เห็นว่าไม่ควร
จะไปบังคับ เขาบางคนก็เห็นว่าควรจะไปบังคับ ไม่อย่างนั้นการทำงานของ
คณะกรรมการจะไม่มีประสิทธิภาพ ความเห็นก็เลยแตกออกเป็น ๒ ฝ่าย
คณะกรรมการก็เลยต้องทิ้งปัญหานี้ไว้ เพื่อให้ท่านสมาชิกได้แสดง
ความคิดเห็น ถ้าท่านสมาชิกเห็นว่าควรจะทำออกกฎหมายรองรับในการ
ทำงานของคณะกรรมการ ควรจะมีบทลงโทษ เราเสนอกฎหมายเข้าสู่สภา
ถ้าที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยก็จะเป็นการรองรับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเรา
สำหรับในประเด็นเรื่องวงงานของสภานั้นเราก็ได้พิจารณากันมาก
เราได้พิจารณากันในกรณีที่ว่า ถ้าเป็นในกรณีเดิมถ้ามีการตีความนั้น
เราก็ได้ให้สภาเป็นคนตีความ ไม่ใช่ตุลาการรัฐธรรมนูญ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นนี้ผ่านไปนะครับ
ต่อไปเอกลักษณ์คุ้มครอง เชิญท่านกรรมการชี้แจง

นายคณิน บุญสุวรรณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม คณิน บุญสุวรรณ ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาต
 กราบเรียนการศึกษาของคณะกรรมาธิการเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของ
 สมาชิกรัฐสภา ซึ่งหมายถึงทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
 คณะกรรมาธิการได้พิจารณาเรื่องนี้ด้วยความละเอียดรอบคอบ และ
 มีประเด็นที่ต้องทำการโต้แย้งกันค่อนข้างมาก เนื่องจากพิจารณา
 เห็นว่าการดำเนินงานของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา
 วุฒิสภาก็ตามนั้น เป็นการดำเนินงานที่เป็นหัวใจของการปกครอง
 ในระบอบประชาธิปไตย การดำเนินงานในที่ประชุมสภาในเรื่อง
 ของการอภิปรายก็เป็นหลักในการที่จะปกป้องผลประโยชน์ของประชาชน
 ที่สมาชิกรัฐสภานั้นเป็นผู้แทน เราได้พิจารณาเห็นว่าเอกลักษณ์นี้
 เป็นสิ่งสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นมากในการดำเนินงานของสมาชิกรัฐสภา
 เพราะถ้าหากสมาชิกรัฐสภานั้นไม่สามารถที่จะอภิปรายหรือดำเนินการ
 ในที่ประชุมสภาได้โดยมีอิสระปราศจากความกดดัน ปราศจากความเกรงกลัว
 อคติพลหรือสิ่งใด ๆ ก็ตาม ก็จะมากำหนดจากภายนอกแล้ว ผลประโยชน์
 ของประชาชนก็จะไม่ได้รับอย่างเต็มที่ กรรมาธิการหลายท่านได้เสนอ
 ความเห็นว่าเอกลักษณ์ของสมาชิกรัฐสภานั้นควรจะมีโดยตลอด ไม่ว่าจะ
 การอภิปรายในขณะนั้นจะได้รับการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียง
 หรือทางโทรทัศน์หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้มีการใช้การถ่ายทอด
 ทางวิทยุและโทรทัศน์มาปิดกั้นอิสระและเสรีภาพในการดำเนินการ
 อภิปรายของสมาชิกรัฐสภาได้ แต่ในเวลาเดียวกัน กรรมาธิการส่วนหนึ่ง
 ก็มีความเห็นว่าการอภิปรายถ้าหากไม่มีการถ่ายทอดทั้งวิทยุและ
 โทรทัศน์เลยนั้น ก็เป็นเอกลักษณ์โดยตลอดแล้วและโดยประเพณีที่มีมา
 ในรัฐธรรมนูญทุกฉบับนั้นก็ทำให้เอกลักษณ์แก่สมาชิกรัฐสภาโดยตลอด
 โดยสมบูรณ์ โดยไม่มีอะไรมาปิดกั้นอย่างเต็มที่ แต่ในระยะหลัง
 ซึ่งการอภิปรายในสภานั้นมักจะได้รับการถ่ายทอดทางวิทยุและโทรทัศน์
 อยู่เสมอ เนื่องจากได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก
 และเป็นสิ่งที่ประชาชนต้องทราบสมควรที่จะได้รับทราบและ
 ติดตามความเคลื่อนไหวของสมาชิกรัฐสภา การอภิปรายของสมาชิกรัฐสภานั้น
 ในบางครั้งอาจจะไปกระทบถึงสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลของบุคคล
 ภายนอก บุคคลที่ ๓ ซึ่งไม่มีโอกาสที่จะมาโต้ตอบและมาชี้แจง

ในที่ประชุมสภาได้ ด้วยเหตุนี้ด้วยความระมัดระวังเป็นที่สุด คณะกรรมการ
จึงได้มีความเห็นว่าการอภิปรายในสภานั้น ถ้าหากมีการถ่ายทอด
ทางวิทยุและโทรทัศน์ สมควรที่จะปกป้องสิทธิของบุคคลภายนอก
ซึ่งไม่มีโอกาสมาโต้ตอบและชี้แจงในสภาได้ จึงให้มีการขอเว้น
การคุ้มครองเอกลักษณ์ของสมาชิกสภาที่ไปกระทบถึงบุคคลภายนอก
นั้นเป็นประการที่ ๑

สผ. ๒๐/๒๕๓๖ (ส. ๑)

ในการประกาศที่ ๒ นั้น เนื่องจากรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันคือ ๒๕๓๕ ในมาตรา ๑๒๕ และมาตรา ๑๒๖ นั้น การอภิปรายในที่ประชุมสภาถ้าหากมีการถ่ายทอดทางวิทยุและโทรทัศน์นั้น ถ้อยคำที่กล่าวในที่ประชุมไปปรากฏนอกบริเวณสภานั้นมีลักษณะ เป็นความผิดทางอาญาหรือละเมิดสิทธิทางแพ่งต่อบุคคลอื่นก็จะมี การฟ้องร้องกันได้ แต่ใน มาตรา ๑๒๖ นั้น สิทธิเอกสิทธิ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๕ วรรคหนึ่ง นอกจากจะคุ้มครองไปถึงผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา ราชบัณฑิตยสถานตามหลักบังคับ ของรัฐสภา วุฒิสภา หรือสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่กรณีแล้ว ในมาตรา ๑๒๖ ในช่วงตอนท้ายนั้นยังคุ้มครองไปถึงบุคคลภายนอก บุคคลที่ไม่ได้เป็น สมาชิกรัฐสภาซึ่งประชาชนในที่ประชุมอนุญาตให้แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมด้วย อันนี้จึงทำให้เกิดความลึกลับกับสิทธิที่จะ ได้รับความคุ้มครอง คือถ้าเป็นสมาชิกรัฐสภาอภิปรายในที่ประชุมสภา สมาชิกรัฐสภาท่านนั้นอาจจะ เป็นรัฐมนตรีหรือ เป็นสมาชิกสภาธรรมศาลา ถ้ามีการถ่ายทอดทางวิทยุและโทรทัศน์นั้นจะไม่ได้รับการคุ้มครอง แต่ตรงกันข้ามกลับไปให้การคุ้มครองกับบุคคลซึ่งมิได้ เป็นสมาชิกรัฐสภา ซึ่งประชาชน อนุญาตให้มาชี้แจงอาจจะ เป็นในฐานะรัฐมนตรีก็ได้ แต่เป็นรัฐมนตรีที่ไม่ได้ เป็นสมาชิกรัฐสภากลับได้รับความคุ้มครอง ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการจึง มีความเห็นว่าน่าที่จะได้ตัดการคุ้มครองบุคคลที่มีได้ เป็นสมาชิกรัฐสภาที่มา ชี้แจงในที่ประชุมสภาด้วยในกรณีที่มีการถ่ายทอดทั้งวิทยุและโทรทัศน์ กระผม ขอกราบเรียนในเบื้องต้นแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมัคครับ

นายสมัค สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม สมัค สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ขอกราบเรียนท่านประธานว่าผมเองเป็นคนเดือดร้อนในมาตรานี้มากที่สุด ผมเห็นว่าคนที่ เป็นผู้แทนราษฎรนั้นควรจะมี เอกสิทธิ์ได้รับความคุ้มครอง แม้แต่ รัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๓๑ นั้น แม้จะเขียนไว้ในลักษณะที่ไม่เรียบร้อย เมื่อมี คดีความขึ้นถึงศาลนั้นศาลก็ยังได้กรุณาให้ข้อความซึ่งยังไม่ชัดเจนนั้นวินิจฉัย ว่าได้รับความคุ้มครอง ขอเรียนท่านประธานว่าเรื่องนี้เอาย้อนไปแค่ ๒๕๓๑ เท่านั้น ตลอดระยะเวลา ๒๕๓๑ ถึง ๒๕๓๕ เป็นเวลา ๑๓ ปี ความจริง ก็ ๑๔ ปี เคยมีบุคคลภายนอกรายเดียวเท่านั้นที่ฟ้องคดีผู้แทนราษฎร เขา ใช้สิทธิรายเดียวเท่านั้นในรอบ ๑๔ ปี เมื่อเขาใช้สิทธิแล้วคดีขึ้นถึงศาลนั้น

ศาลวินิจฉัยเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้เอ่ยถ้อยคำนั้นได้รับความคุ้มครอง
 เรื่องนี้ผมอยากกราบเรียนว่าถ้าเทียบเคียงกับความเดือดร้อน ๑ ราย
 ที่เกิดขึ้นกับเหตุที่จะเป็นประโยชน์กับบ้านเมืองมากมายเหลือเกินที่
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยสมาชิกจะได้้นำเรื่องไม่ชอบมาพากลมาพูดจากันนั้น
 ถ้าหากสิ่งที่นำมาพูดเป็นความจริง สมาชิกคนนั้นไม่น่าจะมีสถานะอยู่ได้ต่อไป
 ถ้าเอาความเท็จมาเอ่ยถึง กรณีที่ต้องกราบเรียนก็คือว่ารัฐธรรมนูญ
 ฉบับ ๒๕๒๑ นั้น ใช้มา ๑๕ ปี ไม่ได้มีปัญหาอื่นเลย แต่เมื่อมีการแก้ไข ๒๕๓๕
 แต่ก่อนนี้อยู่มาตรา ๑๑๔ ผมเป็นคนแจ้งไปว่ากรุณาดูให้หน่อย ปัญหามาตรา ๑๑๔
 นั้น ข้อบกพร่องอยู่ตรงที่ว่าไม่มีคำจำกัดความว่า ผู้พิมพ์และผู้โฆษณาอันใดใคร
 เวลาเกิดเรื่องนั้นทนายความ ๕ คน ใช้ ๑๐ คน จะคิดว่าผู้พิมพ์และผู้
 โฆษณาซึ่งจะได้รับความคุ้มครองด้วยนั้นเป็นผู้พิมพ์ผู้โฆษณาเอกสารของสภา
 เท่านั้น นั่นคือคนที่เป็นคนพิมพ์เอกสารสภาเท่านั้น ผู้พิมพ์ผู้โฆษณาของสภา
 เท่านั้นได้รับภูมิคุ้มกัน หนังสือพิมพ์ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ที่รายงานข่าว
 ไม่ได้ภูมิคุ้มกัน ปรากฏว่าผมขอว่าให้ช่วยกรุณาเพิ่มคำจำกัดความของ ๒ อันนี้
 ว่า ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณานั้นให้หมายรวมถึง ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณาหนังสือพิมพ์ที่ได้รายงาน
 ข่าวต่อประชาชนด้วย เท่านั้นครับ ปรากฏว่าเมื่อออกไปแล้วผมเองพอผมเห็น
 ผมก็ตกใจไปแปลงสารเสียใหม่เลยคือเห็นได้ชัดว่าเขียนอย่างนี้เป็น การเขียน
 เพื่อว่าใครเข้ามาเป็นรัฐบาลแล้วฝ่ายค้านทำอะไรไม่ได้เลย เป็นการปิดปาก
 ฝ่ายค้านถ้าฝ่ายค้านพูดจาอะไรก็โดนฟ้องหมด ผมเองก็เป็นเหยื่อของมาตรานี้
 ผมโดนมาแล้วกรณีที่มีการเอ่ยเพียงแต่ว่า เมื่อได้มีการอภิปรายไปแล้วนั้น
 กฎหมายคุ้มครอง คุ้มครองผมในการพูดไม่มีการฟ้องร้อง แต่ว่าวันหนึ่งผม
 หยิบเอา เอกสารของสภาเป็นการถอดเทปของสภาเอง แล้วก็เอาไปถ่าย
 ลงหนังสือพิมพ์เพื่อเปรียบเทียบกับผมพูดเพียงเท่านั้น แต่มีความเคลื่อนไหว
 ข้างนอกถึงอย่างนี้ เท่านั้นเองครับ -----

ผมว่าผมไม่ได้เอ่ยถึงเลขว่าจังหวัดไหน อุตส่าห์ไปค้นคว้าหาจังหวัดมาได้ ผมเอ่ยถึงชื่อเล่นของคน แต่ปรากฏว่าไปหาชื่อจริง นามสกุลจริง และบอก ได้ว่ามีที่ดินจริง เพียงเท่านั้นไม่ได้หมิ่นประมาทใครเลย พูดในสภา พูดไปแล้ว ถ่ายทอดทั้งวิทยุ ทั้งโทรทัศน์ ออกอากาศทั่วประเทศ ไม่มี การฟ้องร้อง แต่ปรากฏว่าพ่อเอาเอกสารสภา ซึ่งบันทึกถ้อยคำที่พูดไปแล้ว ไม่มีการฟ้องร้องนั้น มีคนเอาไปฟ้องคดีความ ถึงขนาดผมต้องขอขมา เพราะฉะนั้นคดีนั้น เต็มที่ตอนนั้น เป็นจำเลยมาหลายทีเข้า ต้องขอขมา เพื่อจะได้ดับจำนวนคดีเสียบ้าง แต่ท่านประธานคิดถือว่า สิ่งที่พูดออกอากาศ ฟังที่บ้านทั่วเมืองไม่เป็นปัญหา แต่บันทึกที่พูดนั้นเอง เอาไปลงหนังสือพิมพ์ เข้า บอกว่า บรรณาธิการนั้นไม่ได้รับความคุ้มครอง ผมเอาไปเผยแพร่ไม่ได้รับความคุ้มครอง คนที่พิมพ์ในสภานั้นไม่ได้รับความคุ้มครอง นั้นแหละครับ ต่อมาก็ขอร้องว่าให้มีการเปลี่ยนแปลงตรงนี้ เพื่อให้ได้ค่าจำกัดความ พอไป ๆ มา ๆ ปรากฏว่าเมื่อกลับออกมาอีกก็กลายเป็นอย่างที่ว่านี้ คือเขียนแบบว่าคนที่เขียนนั้นต้องการมาเป็นรัฐบาล และจะต้องการ ความปลอดภัยทั้งหลายทั้งปวง แปลว่าฝ่ายค้านไม่สามารถจะเอาอะไร มาเอ่ยได้เลย โดนฟ้องหมด ผมก็เห็นว่าแย่เต็มที แล้วผมก็นั่งรอโอกาสนี้ ว่าควรจะต้องมีการแก้ไข ท่านกรรมาธิการที่ได้อธิบายความเมื่อสักครู่ ถ้าท่านอ่านรายงานที่ท่านออกมามีนิดเดียว ท่านบอกว่าพูดกันมาก แต่ว่า สงสัยจะไม่ได้พูดกันมากเท่าไร รายงานครั้งหน้าเท่านั้นเอง พูดถึงเรื่อง นิดเดียวเท่านั้นเอง เหมือนไม่มีความสำคัญเลย แต่ท่านลองคิดนิดหนึ่ง สิ่งที่ท่านทำมา เหมือนที่ทำแล้วเมื่อปี ๒๕๓๕ ถ้าหากว่าถ่ายทอดวิทยุหรือ โทรทัศน์ไม่คุ้มกัน ถ้าไม่ถ่ายทอดคุ้มกัน พูดอย่างเดียวกัน อาจจะตีความ ได้ว่าเป็นการดูหมิ่นบุคคลภายนอก หรือทำให้บุคคลภายนอกเสียหาย เหมือนกัน แต่ถ้าว่าที่ไม่ถ่ายทอดทั้ง ๒ อันนั้น ถ้ามว่าหนังสือพิมพ์รายงานนั้น ได้ใหม่ สิ่งที่คุณพูดนั้นหนังสือพิมพ์รายงานได้หรือไม่ เพราะเหตุว่ามีบันทึก รายงานการประชุม และไม่ใช่เป็นการประชุมลับ ถ้ามว่าการที่พูดในที่ และคนที่สโมสรรข้างหน้าได้ยิน สโมสรรข้างหลังได้ยิน คนที่อยู่ใต้ถุนได้ยิน ถือว่าเป็นการถ่ายทอดหรือไม่ โทรทัศน์วงจรปิดที่ออกไปข้างนอกนั้น ถือเป็นการถ่ายทอดโทรทัศน์หรือไม่ รอบสภามีโทรทัศน์วงจรปิด ต้องถือว่า มีการถ่ายทอดโทรทัศน์ เสียงที่ออกไปรอบสภานั้นต้องถือว่ามีการถ่ายทอดวิทยุ แล้วปรากฏว่าถ้าหากไม่ถ่ายทอดกรมประชาสัมพันธ์

โดยกรมประชาสัมพันธ์ ที/วี เท่านั้น ก็แปลว่าได้รับภูมิคุ้มกัน และสิ่งที่จะเป็นการดูหมิ่น หรือดูแคลน หรือพูดจาให้ได้รับความเสียหายอย่างเดียวกันนั่นเอง สิ่งนั้นจะไม่ถูกรายงานใช้ใหม่ ก็ถูกรายงานอยู่เหมือนกัน ถามว่าถ้ารายงานแล้ว คนที่รายงานหนังสือพิมพ์นั้น เขาได้รับภูมิคุ้มกันหรือไม่ เอาละไปพูดจาพาดพิงถึงใครบุคคลที่ ๓ นั้น จะมีข่าวปรากฏหน้าหนังสือพิมพ์ใหม่ มีแน่นอน มีรายงานข่าวแน่นอน คนที่อยู่ข้างนอกห้องประชุมได้ยินไหม ได้ยินแน่นอน บุคคลที่ ๓ ถูกเอ่ยถึงมีคนข้างนอกได้ยิน ถามว่าไปทำลัทธิตรงนั้นไว้เพื่ออะไร ไปทำตรงนั้นไว้เพื่ออะไร ว่าถ้าถ่ายทอดวิทยุ โทรทัศน์ละก็ไม่ได้รับภูมิคุ้มกัน แต่ถ้าไม่ถ่ายทอดได้รับภูมิคุ้มกัน ปัญหาอยู่ที่ว่าเมื่อสมาชิกได้ใช้เอกสิทธิ์ตามที่บอกไว้ตามมาตรา ๑๒๖ บอกว่าเรียกร้องขอให้มีการไม่ถ่ายทอด ถามว่าสิ่งที่พูดนั้น คนที่อยู่นอกห้องประชุมนี้ได้ยินหรือไม่ ได้ยิน คนที่อยู่ข้างนอกห้องนี้ ได้ดูโทรทัศน์หรือไม่ ได้ดู แล้วปรากฏว่าได้รับภูมิคุ้มกัน ถามว่าสิ่งที่พูดนั้น เมื่อไม่ได้ประชุมลับนั้น หนังสือพิมพ์รายงานสิ่งที่พูดได้หรือไม่ รายงานได้ เมื่อรายงานแล้วก็อย่างที่ผมว่าไว้ เขาว่าไม่ตามไปคุ้มครองผู้พิมพ์ ผู้โฆษณาหนังสือพิมพ์ ผมถึงได้ขอทางแก้ไขว่า ให้จัดการทำค่าจำกัดความเสียหาย ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณานั้น ได้รับความคุ้มครองนั้น ต้องหมายถึงบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ที่รายงานข่าวสภาพด้วย ถามว่าเขียนมาอย่างนี้ ดูก็เกินขนาดไหน ไม่ถ่ายทอดวิทยุ ไม่ถ่ายทอดโทรทัศน์ แล้วก็ได้รับความคุ้มครอง แต่ว่าถ่ายทอดแล้วไม่ได้รับความคุ้มครองแตกต่างกัน ตรงไหน เพียงแต่ได้ฟังทันที กับได้ดูรุ่งขึ้นในหน้าหนังสือพิมพ์ ถ้าจะเป็นการดูหมิ่น ก็ดูหมิ่นเหมือนกัน ถ้าเป็นการรุกราก็เป็นการรุกรานเหมือนกัน พาดพิงก็พาดพิงเหมือนกัน ทำไมละฟังทันทีกลายเป็นพาดพิง แต่ว่ารายงานรุ่งขึ้นไม่เป็นไรอย่างนั้นหรือ ถ้าพูดจาให้คนเสียหายอย่างยิ่งเลย รุ่งขึ้นก็ต้องมีการรายงานข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์เสียหายไหม เสียหาย เสียหายแน่นอนเลย แต่ว่าได้รับความคุ้มกัน แต่ว่าถ้าถ่ายทอดสด ๆ ไม่ได้รับความคุ้มกัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่กรรมการเขียนมานี้ แสดงว่ากรรมการนั้นไม่ได้มีความรู้สึก ว่าเราอยู่ในสถานะที่จะทำงานอะไรกันอย่างไร มีหน้าข้ายังมีความรู้สึกเป็นซีกรัฐบาลเสียด้วยซ้ำไป ผมบอกให้ฟัง เขียนหนังสืออย่างนี้แปลว่าต้องการให้เป็นประโยชน์กับซีกรัฐบาล ผมเองวันหนึ่งข้างหน้าผมก็อาจจะต้องขึ้นไปนั่งเป็นรัฐบาล

แต่ผมไม่ต้องการภูมิคุ้มกันอย่างนี้เลย ผมต้องการให้มีการตรวจสอบ
แล้วผมเองนั้นผมพูดได้ ว่าผมเคยเป็นรัฐมนตรีซึ่งถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ
ในสภานี้มาแล้ว ผมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ไม่ไว้วางใจผม
คนเดียวเท่านั้น มีคนอภิปรายผมตั้ง ๒๕ คน ผมจำได้ เพราะผมนั่งพิ้นก
ไว้ ๒๕ ตัว แล้วผมเขียนชื่อคนที่อภิปรายไว้ที่พิ้นกทุกตัว แล้วผมไม่ได้เอา
ข้าราชการมาสักคนเดียว ทั้งกระทรวง ทบกรม ไม่ได้เอามาสักคนเดียว
ผมอธิบายของผมคนเดียว บอกคุณไม่ต้องมา ผมชี้แจงเอง ผมทำผมรู้
แล้วผมก็ชี้แจง แล้วคราวนั้นจะลงมติไม่ลงมติให้รู้แล้วรู้รอดไป เขาก็เกิด
ให้ยกเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณา ก็เลยจบไปในลักษณะนั้น -----

แต่ผมเขียนท่านประธานได้ว่า ถ้าสิ่งที่ผมทำสกปรกใช้ไม่ได้ ก็จะต้องถูก
แฉโพยกลางสภา จะต้องอภิปรายให้เห็นว่ารัฐมนตรีคนนี้ไม่ควรให้นั่งอยู่
ตรงนี้ แต่ปัญหาอยู่ที่ว่า แม้จะอภิปรายชี้แจงให้เห็นชัด ๆ สังคมสมัยนี้
เขาก็ไม่เอาใจใส่ ท่านประธานเรื่องเพิ่งผ่านไปหยก ๆ นั้น ฟังวิทยุ
เมื่อเขารายงานกันนั้น ประชุมเสร็จ ๒ วัน วิทยุ ๑๐๐๐ ๑๒๐๒.๕
รายงานข่าวโหดกันใหญ่ ประชาชนฟังข้างนอกเป็นอย่างไร โอ๊ย วันนั้น
คนนั้นพูดดี คนนี้ตอบได้ฉะฉาน อีกคนตอบไม่ได้เลย ให้คะแนนกันเลย
คนนี้รอด คนนี้สอบได้ คนนี้สอบไม่ได้ ผมนั่งอยู่ ผมต้องรู้สึก ผมว่ามัน
จะได้คะแนนอย่างไร ตอบไม่ได้ตรงประเด็น ตอบผิด ตอบความโกหก
กลางสภาแต่ไม่มีใครสนใจเลย เอาข่าวส่งไปนอก บอกว่าจะต้องต้นละ
๕๐ เหรียญเราต้องไปตรวจสอบข้างนอก กลางคืนครับ

(การประชุมดำเนินการมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์มารุต บุณนาค
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายถวิล ไพรสมท์
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่า
คนละประเด็นแล้ว

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ประเด็น
หมายความว่าอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นเอกสิทธิ์
พูดถึงเรื่องเอกสิทธิ์ ไม่ควรย้อนหลัง

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ใช่
ท่านประธาน ผมยกตัวอย่างให้ดูว่า แม้แต่ว่ากล่าวกัน ประชาชนก็ไม่ถือ
ผมกำลังยกตัวอย่างให้ฟังว่า อภิปรายว่ารัฐมนตรีว่าการ คนฟังแล้วก็
ไม่เห็นว่าเป็นความผิด ผมยกตัวอย่างให้ดูว่า รัฐมนตรีบอกส่งข่าวไป
ตะวันออกกลางต้นละ ๕๐ เหรียญ ในเวลาชั่วโมงครึ่งเราตรวจสอบได้ว่า
ต้นละ ๒๐ เหรียญ เห็นไหม รัฐมนตรีบอกว่า ๕๐ เหรียญ ข้อเท็จจริงต้นละ
๒๐ เหรียญ จะมีใครเป็นความเสียหายด้วยกันบ้าง ใครจะฟ้องรัฐมนตรี
พูดคำเท็จในสภาบ้างไหม ฝ่ายค้านพูดจะโดนขัด รัฐมนตรีพูดไม่มีใคร
ตามไปดูแล ผมยกตัวอย่างให้ท่านดูอย่างนี้ กรณีที่อภิปรายกันข้างในนั้น
เราพิสูจน์ให้เห็นเลย เขาตอบข้าง ๆ คู ๆ ไป คนบอกว่า เคยตอบได้
ตอบเก่ง คนฟังไม่ฟังเนื้อหา แต่ในสภาเราเห็นเลยว่าใช้ไม่ได้ เคยลุกขึ้น

ไม่ตอบเสียหาย พูดเฉไฉต่าง ๆ เสียหายไปแล้ว แต่ปัญหาว่า สิ่งเสียหายนั้น
 ที่เราไม่สามารถจะเอาใบเสร็จมาได้ นั้นต้องด้วยการเปิดเกมกันในสภานี้
 ใครจะเอาความอะไรมาเปิด ต้องเปิดในสภา แล้วตามไปดูแล ทุกอย่าง
 เขาบริสุทธิ์ผุดผ่องหมด เอาเขามาตำในสภา คนนั้นเลวมาก สื่อสารมวลชน
 ควรจะลงมือถล่มเลย บอกว่า มันไม่ควรจะเป็น ส.ส. อีกต่อไป ใช้ไม่ได้
 เขาบริสุทธิ์ผุดผ่องอย่างนี้ เอาความเท็จมากล่าวเขาแบบนี้ต้องทำ
 แต่ในขณะเดียวกัน เมื่อไม่มีใบเสร็จเราใช้ภูมิคุ้มกันในสภา สามารถจะ
 เริ่มบอกว่าเป็นอย่างนี้ ๆ พอออกจากนี้ไปปิ้งปิ้งเท่านั้น คนที่รู้เกี่ยวข้อง
 จะส่งเอกสารมา คนที่รู้มากก็จะไปสอบ แล้วเมื่อได้พูดออกไปแล้วนั้น
 ก็ต้องตามไปดูกันว่าอะไร เป็นอะไรอย่างไร ผมเรียนว่าภูมิคุ้มกันในสภา
 จะเป็นเครื่องช่วยให้เกิดการไม่ทุจริตในบ้านเมืองนี้ ใครทุจริตไม่ได้
 ทุจริตต้องถูกลากไล่กลางสภา แล้วคนลากไล่ ถ้ามือสกปรก ถ้าตัวเอง
 ก็ทุจริต แล้วไปลากไล่เขา ใครจะกล้าทำอย่างนั้น แต่คนที่กล้าทำ
 เพราะต้องการจะรักษาผลประโยชน์ของบ้านเมือง กลับถูกภูมิคุ้มกันบงการ
 แปลว่า พูดแล้วจะต้องไปเดือดร้อน พูดแล้วจะต้องโดนฟ้อง ที่ฟ้องกัน
 โครม ๆ ไม่ใช่เพราะภูมิคุ้มกันในสภาบงการ ถ้าในสภาไม่มีภูมิคุ้มกันแล้ว
 ในบ้านเมืองเราเราจะเอาที่ไหนเป็นที่พูด เพราะในบ้านเมืองเรา
 เวลาโก่งโก่งในที่ลับ ไม่มีใครโก่งในที่แจ้ง แต่จะต้องมีคนกล้าหาญ
 ที่จะต้องเอาประเด็นนั้นมาพูดกันในสภา เมื่อพูดเขาต้องการกล้าหาญแสดง
 ผมจะยกตัวอย่าง เดี่ยวท่านประธานจะว่าเอาอีก แต่ขอเชิญให้ฟังนิดเดียว
 เท่านั้นเองว่า เมื่อเวลาเขายกตัวอย่างว่า คนนี้ใช้ไม่ได้ พูดจาแล้ว
 ไม่อยู่กับร่องกับรอย นิดแล้วก็ไม่ใช่ ท่านี่ ท่านประธานเห็นไหมว่า
 มันออกไปข้างนอกยาวเท่าไร ถึงขนาดผมจะต้องจัดดอกไม้ชูปเทียน
 บอก แหม ไม่มีใครยอมรับความจริง ไปสาบานวัดพระแก้วดีกว่า
 เรื่องยาวไปข้างนอก แล้วคนจะดูว่าไปจริงหรือไม่ ไปแล้วพูดกันว่าอะไร
 ใครนิดใคร นิดกันที่ไหนอย่างไร คนกลางไม่ยอมพูด คนนี้ชวนเขา
 หรือเปล่า ฝ่ายค้านชวนหรือรัฐบาลชวน เรื่องอย่างนี้เห็นได้ชัดว่า
 นี้เพราะคนพูดจะหมิ่น ไม่หมิ่น ไม่รู้ แต่เขาพูดแล้ว บังเอิญเรื่องนี้
 ไม่ใช่เรื่องหมิ่นประมาท เป็นการเอ่ยเอาเรื่องที่ลับมาขายที่แจ้ง
 แต่ว่าคนจะสุดจะอดกลั้นว่า แหมเต็มที่แล้ว ครั้งที่ ๓ แล้ว เอาสักที่
 อย่างนี้ ท่านเห็นไหมว่า ลากออกมาขายทุกวัน ขายเพื่อชื่อเสียงบัดนี้

สผ. ๒๐/๒๕๓๒ (ส. ๑)

จงถนอม ๓๖/๓

จนกระทั่งถึงท้ายสภส่าบานกันว่าใครจะพูดความเท็จ เรื่องพรรคอย่างนี้
ฝ่ายค้านก็ต้องเป็นคนเลวมาก ถ้าอภิปรายไม่ไว้วางใจยื่นเข้าไปแล้ว
ดันไปชวนเขามาสนทนา เป็นไปไม่ได้-----

- ๓๗/๑

เราต้องการการพิสูจน์ว่า ใครชวนใคร เรายืนยันได้ว่าชวนเราไป แล้วเขาก็ไปตามนั้น ทำไม่ถึงไป เพราะเกรงใจคนกลาง ที่บ้านคนกลาง ได้ชวน อย่างนั้นต่างหากล่ะครับ นี่เป็นตัวอย่างให้เห็นชัดเจนว่า ได้มีการดำเนินการ เช่นนี้และเปิดเกมในสภาแล้วลากไปอยู่ข้างนอก เพราะว่า ถ้าทำอย่างนั้นจริง ประพจน์อย่างนั้นจริงก็ใช้ไม่ได้ จะอยู่กันได้อย่างไร จะมองหน้ากันได้อย่างไร เป็นรัฐบาลด้วยกันกำลังจะถีบหัวเรือส่งไป แล้วก็ไปพูดจากร่ำว่านายอภิธรรมันตรี เรื่องอย่างนี้นั้นจุดชนวนในสภาครับ จุดนิดเดียวเท่านั้นเองแต่ต้องมาแยะแยะข้างนอก เรื่องทุกจริตนั้นก็จะต้อง จุดชนวนในสภา ต้องกล่าวหาถึงพอสมควร กล่าวหาจนกระทั่งประชาชน บอก ต้องขอชื่อเท็จจริงแล้ว ต้องตรวจสอบแล้ว ต้องขอดูแล้ว ต้อง อยากรู้กันแล้ว อย่างนี้สิครับมันถึงจะให้บ้านเมืองนี้สะอาด การมีภูมิคุ้มกันให้ผู้แทนราษฎรนั้นเป็นการช่วยไม่ให้มีทุกจริตนี้หรือราษฎรบังหลวง เพราะถ้าใครทำทุกจริตนี้หรือราษฎรบังหลวง จะต้องถูกลากใส่ในสภา ผมหวังเรื่องนี้มาตลอด แต่ความหวังของผมกำลังจะหมดไป เพราะ ผมเป็นจำเลยนับคดีไม่ถ้วน เป็นจำเลยในการที่จะเอาคนเข้าตะราง แล้วเราเองต้องเดือดร้อน ถามว่าทำทำไม ถ้าจะต้องตรวจสอบ คนทุกจริตกล่าวหาผู้ทุกจริต จะต้องรับผิดชอบในการกล่าวหา เพราะถ้า ไปกล่าวหาความเท็จ ตัวเองไม่สามารถจะกลับมาสภาได้ แต่เมื่อ ยินดีทำอย่างนี้แปลว่าจะช่วยทำให้บ้านเมืองนี้สะอาด คดีความที่อยู่ใน ศาลผมนั้นกล่าวหาว่า คนอื่นทำทุกจริต ผมต้องแน่ใจว่ามีผมไม่ สกปรก แต่ว่าสภาจะคุ้มกันผมเบื้องต้น เพื่อจะได้ไปสอบต่อไป เบื้องสุดท้าย แต่บัดนี้คณะกรรมการก็รู้สึกว่ามีวินัยข้อนี้เป็นทำนองว่า เหมือนคณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่ นั้น จะทำทำว่าจะ เป็น รัฐบาลแล้วจะอยู่เป็นรัฐบาลตลอดไป ถ้าเป็นอย่างนี้บ้านเมืองนี้ ความสกปรกก็จะถูกปิดอยู่ข้างหลัง เอามาเปิดไม่ได้เอามาเผยแพร่ไม่ได้ เอามาแจ้งในสภาไม่ได้ ก็จะต้องตกเป็นจำเลยในคดีความ ผมโดน เสียจนนับคดีไม่ถ้วนแล้วท่านประธาน ผมจึงได้ต้องมาร้องอุทธรณ์ ตรงนี้ และเมื่อจะยกร่างแก้ตรงนี้ต้องได้ชักข้อมกันเป็นอย่างดีแน่นอนว่า ทำไม่ครับ ทำไม่ถ่ายถอด ๒ อัน แล้วปลอดภัย ในเมื่อมันไม่ได้ ปลอดภัยเลยเพราะพูดในสภานักข่าวก็ฟัง ข้างนอกก็ฟัง เขาก็จด แล้วเขาก็รายงาน แล้วมันแตกต่างกันตรงไหนว่า ฟังแล้วได้เรื่องทันที

กับพวงนี้ไปอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์ หรือถือว่าคุณพูดอย่างนี้แล้วรุ่งขึ้น
ถ้าไม่อยากจะให้ออกข่าวหนังสือพิมพ์ สามารถจะไปปิดข่าวหนังสือพิมพ์ได้
สามารถจะเอาสตางค์ไปซื้อหนังสือพิมพ์ได้ เรื่องอย่างนี้เป็นอย่างนั้น
หรือเปล่า จะทำให้หนังสือพิมพ์เขาพลอยเดือดร้อนไปด้วย ผมขอเรียน
ไว้เลย กรรมการลองคิดดูเสียใหม่ แต่ท่านไม่ใช่เป็นคนยกวาง
ต่อไปในแต่ละพรรคจะไปยกวางกันเอง ผมเองมี ๘ คน ผมต้องชวนคน
ที่มีเงิน ๒๐ คน ให้อยกวางให้มีภูมิคุ้มกันเรื่องนี้ให้ได้ เรื่องนี้เป็นสามัญ
สำนึกแท้ ๆ ผมกำลังจะดูใจเลย ว่าคนที่เขามาจากปฏิวัติเขาทำ
อะไรเอาประโยชน์อย่างนั้น คนที่มาจากเลือกตั้งแท้ ๆ ส่วนใหญ่ด้วย
ยังอุตส่าห์มีความรู้สึกนึกคิดที่ไม่ต้องจะเข้าทำ ผมขอเรียนท่านนี้ครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณกุเทพ

แล้วคุณส่งสุข

ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม กุเทพ ไส้กระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
ศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม ท่านประธานครับ ในหัวข้อเกี่ยวกับเรื่อง
เอกสิทธิ์คุ้มครอง กระผมได้ศึกษาเอกสารของคณะกรรมการแล้ว
เห็นว่า ได้มีการพูดกันค่อนข้างรัดกุมและถ่องแท้ มีความเห็นที่แยกเป็น
๒ กระแส กระแสหนึ่งนั้นได้เห็นสอดคล้องกับท่านผู้อภิปรายเมื่อสักครู่
ที่ต้องการให้มีการคุ้มครองโดยไม่มีข้อจำกัด แต่อีกกระแสหนึ่งเห็นว่า
ควรจะมีการคุ้มครองในกรณีที่มีการถ่ายทอดอย่างที่ท่านกรรมการ
ได้ชี้แจงตอนเริ่มพูดถึงหัวข้อนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมมองว่า
ในเรื่องนี้เป็นเรื่องการคุ้มครองบุคคลที่อยู่นอกสภา ซึ่งอาจจะต้อง
กระทบกระเทือนจากการปฏิบัติหน้าที่ของเรา ไม่ว่าจะเรานั้นจะมี
เจตนารมณ์ดีเลอเลิศประเสริฐยิ่งต่อบ้านเมืองเพียงใด แต่ถ้า
การปฏิบัติหน้าที่ของเรานั้นได้ไปกระทบกระทั่งสิทธิของคนอื่นเขา
ซึ่งไม่ได้ได้อยู่ ณ ที่นี้ ซึ่งจะต้องถูกกระทบกระทั่งควรมีโอกาส
ในการตอบโต้ในการป้องกันชื่อเสียงของเขา นั้นเป็นเจตนารมณ์
ของบทบัญญัติมาตรา ๑๒๕ ที่ท่านพูดถึงอยู่ในขณะนี้ แต่ผมกราบเรียน
ท่านประธานด้วยความเคารพว่า ความเห็นของคณะกรรมการชุดนี้
ในกลุ่มหนึ่งที่บอกว่า ต้องการให้มีการคุ้มครองแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสภา

สผ: ๒/๒๕๓๖ (ส. ๑)

สาริตรี ๓๗/๓

ในทุกกรณีนั้น ได้ให้เหตุผลไว้ที่น่าคิดอย่างยิ่งซึ่งผมเองมองว่าเป็น
เหตุผลที่น่าฟัง ท่านบอกว่าในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในปัจจุบัน
สมาชิกส่วนใหญ่ที่มีมารยาท มีความระมัดระวัง มีวุฒิภาวะในการ
ใช้ถ้อยคำ และที่สำคัญก็คือว่าวุฒิภาวะของพวกเรานั้นอยู่ในเกณฑ์ที่
ประธานสภาผู้แทนราษฎรอาจจะควบคุม และทำการระงับยับยั้งได้
ในกรณีที่เราจะไปละเมิดคนอื่น -----

สพ. ๓๐/๒๕๓๖ (ส. ๑)

เพราะฉะนั้นในจุดนี้กระผมมองว่าคณะกรรมการได้ให้เหตุผลที่ดี
 กระผมจึงกราบเรียนด้วยความเคารพว่า จริง ๆ แล้วถ้าเรามองไปยัง
 บุคคลภายนอกเราค่อนข้างเห็นใจ แต่ในลักษณะของอิสรภาพในการ
 ปฏิบัติงานในรัฐสภาเราก็จำเป็นต้องมี อย่างที่ทนายได้อภิปรายไปว่า
 การทุจริต การคดโกงย่อมจะไม่เปิดเผย เพราะฉะนั้นหน้าที่ในการ
 ฆ่าความเปิดเผยนั้นเป็น เรื่องต้องสมาชิกในสภาแห่งนี้เท่านั้น
 สิ่งที่เราจะมาพูดได้ แต่ประเด็นก็คือว่า เรื่องที่เรากำลังทำเพื่อ
 คัดกรองคนข้างนอกนั้น ถ้ามองดูตามบทบัญญัติที่มีอยู่และที่ทางต้องการ
 ให้มีต่อไป เพียงแต่เพิ่มการคัดกรองไปยังบุคคลที่เข้ามาที่แจ้งตรงนี้
 ผมคิดว่าไม่บรรลุเป้าหมายตามที่มาตรา ๑๒๕ ผมขอชี้แจงอย่างนี้ว่า
 เราไม่สามารถคัดกรองบุคคลภายนอกได้เลย และเราไม่สามารถ
 ที่จะเอา เอกสิทธิ์ตรงนี้ออกทิ้งไป เพื่อให้เขาารู้สึกสบายใจขึ้นมาได้ เลย
 ผมเคยอภิปรายในสภาแห่งนี้หลายครั้ง ปรากฏว่าบทบัญญัติข้อนี้
 ไปเป็นทางออก ไปเป็นเหตุผลของผู้อภิปรายบางท่านที่หยิบยกขึ้นมาพูด
 ในขณะที่อภิปรายว่า ท่านประธานครับ ตอนที่ผมไม่ได้เอกสิทธิ์คัดกรองแล้ว
 ถ้าผมพูดอะไรไปผมรับผิดชอบ เขาสามารถใช้สิทธิทางศาลฟ้องผมได้
 การฟ้องร้องง่ายหรือเปล่า การฟ้องร้องนั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายหรือ
 ผมเรียนท่านประธาน เมื่อกี้ท่านอภิปรายไปว่า คดีมีเพียง ๑ คดี
 ผมก็คิดว่าอาจจะ เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ แต่เท่าที่ตรวจสอบในขณะนี้
 ไม่ได้ยกเว้น หรือว่าไม่ได้ไปมองคดีภายนอกอย่างไต่สวน ผมเห็นว่า
 รัฐมนตรีกับ ส.ส. ในปัจจุบันนี้กำลังผู้คดีกันไม่น้อยกว่า ๒ - ๓ คดี
 จากการอภิปรายในสภา ส่วนข้างนอกก็กำลังฟ้องกันตามเข้ามา
 ไม่ว่าจะ เป็นบริษัทใด ซึ่งผมติดตามข่าวอยู่ เพราะฉะนั้นตรงนี้
 เราไม่สามารถคัดกรองสิทธิเขาได้เพราะอะไร เพราะการที่เรา
 อภิปรายและก็ไปบอกให้สภาได้รับรู้ที่เราไม่มีเอกสิทธิ์นั้น เป็นการ
 เอาไม่มีเอกสิทธิ์นี้มาประกันความบริสุทธิ์ใจของเราเอง แต่บุคคล
 ข้างนอกเขาจะต้องฟ้องถึงจะพิสูจน์ว่าเขาไม่เป็นผู้ผิดตั้งที่เรา
 กล่าวหาเขา เพราะฉะนั้นตรงนี้นางานในศาลจึงเพิ่มขึ้น และที่สำคัญ
 ก็คือ เมื่อมีการดำเนินการไปแล้วปรากฏว่าเรื่องราวต่อไปถึง
 มาตรา ๑๓๕ มาตรานั้นในเรื่องของการไปศาล เมื่อวันพฤหัสบดี
 ที่แล้วท่านประธานจะเห็นว่า มีคำขอมาให้พวกเราไปศาลประมาณ

๗ ราย มีขอไปศาล ๒ - ๓ ราย นอกนั้นไม่ไป ตรงนี้ต้นเราคุ้มครองบุคคลข้างนอก แต่ปลายเราไม่ได้ไปแก้เลย ไม่ได้แต่ต้องเลย เราบอกว่าคุณฟ้องได้นะ ผมไม่มีเอกลีขันธ์นะ แต่ฟ้องแล้วผมจะไปหรือไม่ไปไม่รู้ละ เพราะฉะนั้นตรงนี้ในมาตรา ๑๓๘ ได้เขียนข้อยกเว้นไว้ซึ่งเห็นเจตนาของกรมร่างคดีเลย ว่า ยกเว้นแต่เป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายเลือกตั้ง ท่านประธานเห็นไหม ถ้าเป็นกรณีนี้การเลือกตั้งก็เลยกับนักการเมือง กฎหมายรัฐธรรมนูญยกเว้นว่า ในกรณีนี้ศาลไม่ต้องขอมติ แต่ผมไม่ทราบว่าเกิดอะไรขึ้น เมื่อวันพฤหัสบดีมีสมาชิกท่านหนึ่ง ขอเอ่ยนามท่าน คุณลีสสระ สมภัย จากพรรคประชาธิปัตย์ จึงเกิดอุปสรรคขึ้น มีคดีกับเพื่อนสมาชิกของเราเองคือนายนี้ ในเรื่องของกฎหมายเลือกตั้ง มีการฟ้องร้องกัน เมื่อมาตรา ๓๘ แห่งกฎหมายเลือกตั้งกฎหมายยกเว้นว่า คดีนี้ศาลไม่ต้องขอมติ แต่สมาชิกจะต้องไป แต่จะต้องมีการพิจารณาในกรณีแบบนี้ คือบอกว่า การพิจารณาคดีจะต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการประชุมสภาของสมาชิก ตัวนี้ชัดเจน ปราบกฏว่าเอาเรื่องมาขอสภา ท่านสมาชิกท่านก็ลุกขึ้นขออนุญาตไป ซึ่งจริง ๆ แล้วผมไม่รู้ว่าจะเรากำลึงใช้รัฐธรรมนูญอย่างไร ในเมื่อมีบทบัญญัติไว้อย่างนั้น แต่ก็ยังมาขออนุมัติสภาอยู่ ซึ่งตรงนั้นเป็นข้อยกเว้น-----

เพราะฉะนั้นผมเรียนไปยังท่านประธานกรรมาธิการนะครับว่า เจตนาผม
 ในการคุ้มครองบุคคลภายนอกในเรื่องของการให้เอกสิทธิ์แก่สมาชิกนั้น
 ไม่บรรลุเป้าหมาย เพราะว่าเราปล่อยให้เขาฟ้องได้ แต่เราเข้าไปใช้
 ภูมิคุ้มกันตามมาตรา ๑๓๕ อยู่ เพราะเราไม่ได้บัญญัติลงไปว่า
 ในกรณีที่มีการอภิปรายที่นี้ ถ้าคนอื่นฟ้องเราไม่ได้ภูมิคุ้มกันตรงนั้น
 เราไม่ได้แก้ไขให้สัมพันธ์กัน ต้นเราให้เขาปลายเราไม่ให้ มันไม่ปฏิบัติ
 มันไม่สอดคล้อง ในประเด็นนี้หลายคน ผมคุยกับกรรมาธิการ ท้าย
 บอกว่า ส.ส. กุเทพ เข้าใจประเด็นผิด บอกว่าตรงนั้นเป็นเรื่อง
 แนวความคิดคุ้มครองฝ่ายค้านเกรงว่าฝ่ายบริหารจะไปกลั่นแกล้ง
 ในกรณีฟ้องร้อง เวลาจะวิหาคความเสี่ยงนับคะแนนรัฐบาลสั่งให้ศาล
 เอาคดีที่พิจารณาอยู่ วิจารณ์ในวันนั้นที่จะมีการวิหาคความเสี่ยง
 หรือมีการกันฝ่ายค้านไว้ ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์อันยาวนาน กระผม
 เข้าใจว่าในยุคหนึ่งสมัยหนึ่งเป็นอย่างนั้นครับท่านประธาน แต่สมัยนี้
 มันไม่เป็นอย่างนั้นแล้ว และสมัยนี้ท่านประธานครับ ปรากฏว่า
 รัฐบาลไม่สามารถที่จะไปใช้แทคติกส์ (Tactics) หรือว่ากลยุทธ์อย่างนั้น
 ได้อย่างง่ายดาย เพราะฉะนั้นประเด็นมันพุ่งไปที่คนข้างนอก เพราะคน
 ข้างนอกเขาดูถ่ายทอด ที/วี/ ฟังวิทยุ เราคุ้มครองเขา แต่เมื่อ
 คุ้มครองเขาไม่ได้มันก็เสียหาย กระผมจึงค่อนข้างเห็นด้วย ถ้า
 เพื่อที่เราจะยังไม่สามารถคุ้มครองเขาได้อย่างเต็มที่อย่างนั้น ผม
 ว่าจะต้องกลับไปให้การคุ้มครองเอกสิทธิ์แก่สมาชิก เพราะอะไรครับ
 เพราะกรรมาธิการชุดที่มีความเห็นว่าควรคุ้มครองนั้นให้เหตุผล
 ไว้ชัดเจนว่าเป็นหน้าที่ของท่านผู้มีอำนาจอันยิ่งใหญ่ในสภาแห่งนี้
 ที่นั่งอยู่ ณ บัลลังก์ตรงหน้าผม ที่จะใช้ความสามารถ ความพยายาม
 วิจารณ์คุณของท่าน ในการที่จะป้องกันไม่ให้สมาชิกของท่านนี้ไป
 พาดพิงคนอื่นหรือไปสร้าง ความเสียหายให้คนอื่น แต่อย่าได้สร้าง
 กฎเกณฑ์ขึ้นมาเพื่อบีบเขา ว่าเป็นเพราะไม่มีเอกสิทธิ์ ผมจึงไม่พูด
 หรือเป็นเพราะผมไม่มีเอกสิทธิ์ตรงนี้ไปอ้างให้คนภายนอกฟังเพื่อให้
 ผมฟังขึ้นว่าที่ผมแสดงอย่างนี้ ท่านประธานอย่ามาห้ามผมเลย เพราะ
 คนข้างนอกฟังผมอยู่ เขาก็ฟ้องผมได้ มันเป็นดาบสองคม เพราะฉะนั้น
 ผมอยากให้อ่านาจนันต์นี้ไปยังท่านประธาน ให้เอกสิทธิ์กับเราคืนมา
 เพราะว่าเราจะได้สบายใจ ทุกฝ่ายสบายใจ ประชาชนฟังเวลา

สพ. ๒๐/๒๕๓๖ (ส. ๑)

อภิปรายพาดพิงถึงเขา เขาก็จะบอกว่าเป็นหน้าที่ของผู้แทน เรา
ไม่มีสิทธิไปฟ้อง แล้วสมาชิกเราก็ไม่มีสิทธิไปอ้างไม่มีเอกสิทธิ์ตรงนี้ไป
ประกันหรือว่ารับความถูกต้องกับประชาชนข้างนอก เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้
ผมจึงกราบเรียนด้วยความเคารพว่า อาจจะให้ท่านกรมการพิจารณาโดย
รอบคอบอีกครั้งหนึ่ง ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณส่งสุข

นายส่งสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ส่งสุข ภัคเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ ในประเด็นที่ ๕
คือ เรื่องที่เกี่ยวกับเอกสิทธิ์คุ้มครองสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่
ในห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร กระผมขอกราบเรียนว่า ที่คณะกรรมการการ
ได้มีมติเสนอแนวทางมาให้สภาพิจารณาอีกครั้งหนึ่งนั้น ผมไม่เห็นด้วย
ในการที่จะให้เอกสิทธิ์แก่ผู้กล่าวถ้อยคำร้องขอประธานในที่ประชุมให้ระงับ
การถ่ายทอดเป็นการชั่วคราวได้ กระผมเคยปฏิบัติในสภานี้เมื่อไม่กี่วันมานี้เอง
กระผมขอให้ท่านประธานได้สิ่งให้มีการระงับการถ่ายทอด เพราะกระผม
ต้องการเอกสิทธิ์คุ้มครอง ปรากฏว่าท่านประธานไม่ให้ ผมขอกราบเรียน
ว่าแนวทางอย่างนี้คณะกรรมการก็ดู เหมือนว่าจะเอาความรู้สึกของ
กระผมตรงนั้นไปใช้ในการวินิจฉัยนี้ว่า ประธานต้องให้เป็นเอกสิทธิ์
เหมือนกัน ถ้าหากว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร้องขอประธาน ท่านประธาน
ต้องสั่งระงับการถ่ายทอดทันที กระผมขอกราบเรียนว่า คณะกรรมการ
ไม่ได้มีความรู้สึกที่เราอยู่ในสถานะอะไร นี่คือการพูดของท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ หัวหน้าพรรคประชากรไทยที่พูดไปเมื่อสักครู่นี้-----

คณะกรรมการสิทธิการที่ไม่ใช่สมาชิกสภา ที่ไม่ขึ้นต่ออำนาจของฝ่ายนิติบัญญัตินี้
 ขอประทานโทษ อาจจะเป็นคนนอก อาจจะเป็นนักวิชาการอย่างไร
 ก็แล้วแต่ ถ้าหากว่าไม่ได้สัมผัสกับปัญหาของประเทศโดยตรงแล้ว
 ไม่เข้าใจไม่รู้ลึกหรือกว่าอำนาจนิติบัญญัติอื่น เป็นอีกอำนาจหนึ่งใน
 ๓ อำนาจนั้น สมาชิกแห่งสภานี้ควรจะมีมากน้อยเท่าไร รายละเอียด
 ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากกรุงเทพมหานครได้พูดไปเมื่อสักครู่นี้คงจะมี
 พอสมควรแล้ว แต่กระผมใคร่ที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานว่ากระผม
 ไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดของคณะกรรมการที่ได้วินิจฉัยแก้ไขปรับปรุง
 เปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญฉบับนี้โดยยึดรากฐานและโครงสร้างมาจาก
 รัฐธรรมนูญที่เกิดขึ้นจากอำนาจ คณะกรรมการเล็ก ๆ ของสภา
 ชุดหนึ่งซึ่งกำลังทำหน้าที่ศึกษาและแก้ไขกฎหมายพรรคการเมืองและ
 กฎหมายเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขณะนี้ เราได้กำหนดกรอบ
 ที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการที่จะทำหน้าที่ของเราแทนสภาผู้แทนราษฎร
 ทั้งหมดที่ได้กรุณาอบหมายให้เราไปทำ ผมขอกราบเรียนว่าหลักการ
 ที่ใช้เป็นหลักการประกอบการพิจารณาศึกษาและแก้ไขพระราชบัญญัติ
 การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและพระราชบัญญัติพรรคการเมือง
 เรามีอยู่ ๖ ข้อ ข้อที่ ๓ เราเขียนไว้ชัดเจนเลยว่าเป็นกรอบเป็นคาถา
 ที่เราจะต้องยึดและจะต้องปฏิบัติในการพิจารณาศึกษาร่างแก้ไขปรับปรุง
 กฎหมายเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกฎหมายพรรคการเมือง
 ข้อที่ ๓ บอกว่าให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบ
 ประชาธิปไตยโดยการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพรรคการเมืองในทุกระดับ
 ตั้งแต่ระดับล่างในฐานะเป็นรากแก้วของระบบประชาธิปไตย เราได้พูด
 เราได้เถียงกันเป็นเวลา ๓ วันเต็ม ในการที่จะใช้หลักการในการร่าง
 แก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและศึกษา โดยจะยึดแนวทางอะไรหลักการ
 อะไร เราได้ใช้ศัพท์แสงของนักวิชาการที่พูดว่าเราจะยึดสปิริต ออฟ ลอว์
 (Spirit of law) อย่างไร ผมก็ไม่รู้จะแปลเป็นภาษาไทยอย่างไร
 ก็พูด ๆ กัน ผมก็ฟัง เขาบอกว่าสปิริต ออฟ ลอว์ นั้นจะต้องเป็นสปิริตที่
 จะต้องเอาอำนาจของประชาชน จนกระทั่งถึงระดับรากหญ้า ผมขอลา
 ท่านกรรมการที่นั่งอยู่ข้างบนสลอนนี้ว่าที่ท่านแก้ด้วยเหตุนี้ เมื่อสักครู่
 กรรมการท่านหนึ่งก็ได้ลุกขึ้นมาบอกว่าได้มีการอ้างอิงถึงรัฐธรรมนูญ
 ของ รสช. ทำไมละครับท่าน ท่านประธานที่เคารพ ทำไมเราจึงเป็นทาส

ที่ไม่ยอมปลดปล่อยตนเอง ทำไมเราจึงพยายามที่จะให้ตนเองและอำนาจ
 ของสภาแทนประชาชนทั้งประเทศนี้ไปอยู่ในคาดครองจำของอำนาจ เรา
 ทำไมไม่เป็นพาหนะที่จะทำให้อำนาจของสภาแห่งนี้ เป็นอำนาจของประชาชน
 ทำไม กลัวอะไร ท่านต้องการจะคุ้มครองคนภายนอก กระผมถามว่าปัญหา
 ของประเทศ ที่คนส่วนใหญ่ของประเทศได้รับวิบากกรรมต่าง ๆ นานา
 จากการปฏิบัติของคนที่มิอำนาจและดำเนินการทุกสิ่งทุกอย่างเอารัดเอาเปรียบ
 ไม่สร้างความสะดวกธรรมต่าง ๆ ให้กับประชาชนนั้น เมื่อตัวแทนของประชาชน
 จำนวน ๓๐๐ กว่าคนมาหนึ่งตรงนี้ เขาจะทำหน้าที่ในการดูแลและปกป้อง
 ผลประโยชน์ของประชาชนที่เลือกเขามา ทำไม ท่านกำลังปกป้องอะไรอยู่
 ท่านหลอกตัวเองหรือเปล่า เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าสภาแห่งนี้ เรากำลัง
 จะทำหน้าที่เพื่อสร้างกลไกกระบวนการและระบบที่จะให้ความรับผิดชอบ
 ของสภานี้เป็นบรรทัดฐาน ท่านผู้มีเกียรติท่านหนึ่งซึ่งอภิปรายไปก่อนหน้าผมนั้น
 ได้พูดถึงวุฒิสภาฯ ได้พูดถึงสมาชิกส่วนใหญ่ของสภา ได้ทำหน้าที่ในการที่จะ
 พูด อภิปรายและกล่าวพาดพิงถึงบุคคลภายนอก ส่วนใหญ่ก็มีความรับผิดชอบ
 แต่บางส่วนนั้นยังไปกระทบกระทั่งและเสียดสี ทำให้บุคคลที่ ๓ ซึ่งไม่มี
 โอกาสได้รับความเสียหาย กระผมขอกราบเรียน ถ้าหากว่าสภาแห่งนี้
 ท่านผู้มีเกียรติทั้งหมดทั้งมวลจะได้ทำหน้าที่ในการที่จะฉกฉวยโอกาสและ
 เวลาขณะนี้ ซึ่งเป็นเวลาที่ดีที่สุดในการแก้ไขกติกาสูงสุดของประเทศ คือ
 รัฐธรรมนูญ ในเรื่องของกฎหมายพรรคการเมือง ในเรื่องของกฎหมาย
 เลือกตั้ง-----

เราจัดรูปแบบ เราจัดกระบวนการเพื่อที่จะสร้างสมความรับผิดชอบ
 ของสมาชิกแห่งรัฐสภาซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนให้เขามีความรับผิดชอบ
 และสำนึกตรงนั้น แต่การที่สภาแห่งนี้จะทำหน้าที่ตัดสินวิพากษ์วิจารณ์
 และนำข้อเท็จจริงลากเอาหัวคนที่ทำการคดโกง แล้วก็ร้องแก้ให้
 ความเดือดร้อนแก่ประชาชนทั้งประเทศเอามาแฉเอามาพูดกันกลางสภา
 สภาแห่งนี้จะคุ้มครองหรือ จะคุ้มครองคนเลวพวกนั้นหรือ ระบบสังคมประเทศ
 ของเราเห็นอย่างนี้ เป็นระบบของอำนาจ เราพูดถึงประเทศ เราบอกว่า
 ประเทศไทยนั้นเป็นรัฐราชการ เราพูดถึงพรรคการเมือง เราบอกว่า
 เป็นพรรคที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ คือพรรคราชการ นักวิชาการทั้งหลาย
 ในเรื่องของรัฐศาสตร์ กล่าวประณามในเรื่องระบบพรรคการเมืองทุกวันนี้
 ว่าเป็นพรรคการเมืองที่ไม่ใช่สถาบัน ท่านทั้งหลายครบใครจะต้องมาทำหน้าที่
 ตรงนี้ ก็สภาแห่งนี้จะต้องทำหน้าที่ตรงนี้ และขณะนี้เรากำลังทำอยู่ ท่านไป
 ห่วงใยอะไรในการพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ๒๕ ประเด็น และแน่นอน
 จะต้องมีข้อเสนอประเด็นเพิ่มขึ้นไปอีก หลังจากที่คณะกรรมการชุดนี้
 ไม่ได้เสนอมาในเอกสารและรายงานตรงนี้ กระผมขอเรียนว่าถ้าหาก
 มีการพิจารณาเป็นประเด็น ๆ ไป ประเด็นต่าง ๆ นั้นจะไปสอดคล้อง
 กับกฎหมายพรรคการเมือง อย่าไปสอดคล้องโยงใยไปถึงกฎหมายเลือกตั้ง
 ซึ่งสภาแห่งนี้กำลังดำเนินการศึกษาและแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่
 ตรงนั้นเราจะได้อรรถาพยพที่เกิดขึ้นจากอำนาจของสภาแห่งนี้ ที่เราจะพึง
 จะมีเอกสิทธิ์ในการคุ้มครอง อย่ามีเยื่อใยหรือครีบก เยื่อใยกับอำนาจ
 ที่เป็นอำนาจเลวทรามชั่วช้า ที่อยู่เหนือประเทศนี้มาเป็นเวลานานแล้ว
 เราปลดแอกโซ่ตรวนเหล่านั้นได้ไหมครับ เพราะฉะนั้นท่านประธาน
 ที่เคารพ สภาแห่งนี้ในกระบวนการหลาย ๆ กระบวนการกำลังทำหน้าที่
 ทองเขาอยู่ติดตามมองสิครับ มองให้กว้าง ๆ แล้วเราจะเห็นเองว่า
 ในอีกไม่นานสักเท่าใดนัก ในชั่วอายุขัยของสภาในวาระนี้แหละ เราจะสร้าง
 สิ่งเหล่านี้ด้วยมือของเราเองให้ได้ เพราะหน้าที่ของเราคือเป็นหน้าที่
 ของฝ่ายนิติบัญญัติ อำนาจของเราเป็นอีกอำนาจหนึ่ง เขาไม่ได้แบ่ง
 อำนาจทั้ง ๓ อำนาจนี้ให้อำนาจนิติบัญญัตินั้นต้องไปเป็นทาสอำนาจฝ่ายบริหาร
 เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ผมขอกราบเรียนไปยังท่านกรรมการ
 ทั้งหลายว่า กระผมไม่เห็นด้วยหรือครับ ในการที่ท่านยังจะมาใส่ตั้งว่าสมาชิก
 พึงจะต้องร้องขอต่อประธานก่อน ท่านจะสร้างสัญลักษณ์อันเป็นภาพที่อัปยศ

ของสภาแห่งนี้ ท่านจะต้องยอม ท่านจะต้องเคารพต่อสิทธิ เมื่อก็สมาชิก
ผู้มีเกียรติที่พูดก่อนกระผม พูดไปในทำนองที่เห็นว่าสภาของเรานี้มี
ความบกพร่องในเรื่องนี้ พูดไปว่าประธานสภานั้นไม่มีความรู้ ไม่มี
ความสามารถในการที่จะจัดระเบียบหรือควบคุมระเบียบในการที่จะ
ควบคุมการประชุมสภาแห่งนี้ เพื่อให้เกิดความถูกต้องและสิ่งที่ถูกต้องได้
ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ท่านไม่รู้ผมจะกราบเรียนท่านเสียวันนี้
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓๖๐ คน คนที่เขามีความรัก มีความสำนึกต่อ
อำนาจของประชาชนที่มาทำหน้าที่อยู่ตรงนี้ เขาได้สร้างกลุ่มใหม่ขึ้นมา
กลุ่มหนึ่งแล้ว นั่นคือกลุ่มพิทักษ์รัฐสภาไทย เขาจะทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อ
จะปกป้องอำนาจ และสร้างสมอำนาจนี้ไว้ กลุ่มนี้ไม่ได้โฆษณาประชาสัมพันธ์
อะไร ทำหน้าที่กันอย่างเงียบ ๆ ทำหน้าที่เพื่อที่จะให้สภาแห่งนี้เป็นสถาบัน
ที่ทรงอำนาจของประชาชน -----

เราถูกบีบเค้นมามากต่อมากแล้ว เราถูกบีบเค้นมาจากข้าราชการ
 เราถูกบีบเค้นมาจากนักวิชาการ เราถูกบีบเค้นมาจากสื่อหลาย ๆ
 สื่อในสังคมนี้ ผมขอกราบเรียนว่าถ้าหากว่ามองกันไปที่หลัก ๆ แนวทาง
 ในการที่จะแก้ไขปัญหาดัง ๆ เหล่านี้มี ๒๑ ปีที่เราเป็นประชาธิปไตย
 มาแล้ว กราบเรียนความจริง ๆ ว่าก็ปัจจัยที่ตัวแทนของประชาชนจะได้
 เข้ามาทำหน้าที่ได้ตรงนี้ และตัวแทนของประชาชนจะได้ขึ้นไปนั่ง
 ณ ที่นั่งของรัฐมนตรี ๑๐ กว่าปี อีก ๑๐ กว่าปีนั้นแต่ละปีสภาผู้แทน
 จะมาทำหน้าที่อย่างนี้ ทำานซ้ำขึ้นกับมันใช้ใหม่ อำนาจนอกระบบ อำนาจ
 ที่อยู่นอกอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ ทำานซ้ำขึ้นกับมันใช้ใหม่ ทำานถึงหวังโย
 กันหนักกันหนา สร้างเราให้ดี สร้างอำนาจของเราให้ดี สร้างเราให้ชัดเจน
 สร้างระบบของเราให้ดีให้ถูกต้อง หันหน้าเข้าหากันปรึกษาหารือกัน
 แล้วใช้อำนาจของเรา กระดมสติปัญญาที่สุดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ๒ - ๓ วัน
 และมาจนกระทั่งถึงวันนี้ ที่กรรมการประสานงานของรัฐบาลและของ
 ฝ่ายค้านได้ เข้าห้องประชุมร่วมกันและพิจารณาถึงวิธีการในการที่จะ
 ดำเนินการที่จะผลักดันรัฐธรรมนูญ ๒๐ กว่าประเด็นนี้ ให้มีการแก้ไข
 อย่างมีประสิทธิภาพให้ได้ วันหนึ่งมีคน ๓๖๐ คน ๑๑ พรรคการเมือง
 ได้หันหน้าเข้าหากัน ได้ปรองดองกัน และกระชับความเข้าใจซึ่งกันและกัน
 อย่างแน่นหนาอย่างนี้ เชื่อเถอะครับไม่มีใครจะมาทำลายเราได้
 กระผมขอเรียนถ้าเราไม่ทำวันนี้ อำนาจที่ท่านบอกว่า เป็นวงจรรอบทัว
 มันจะเข้ามา เพราะเราไปสร้างกติกาเปิดช่องว่างให้เขา ถ้าหากว่า
 เราสร้างกติกาที่ให้เห็นว่าอำนาจตรงนี้เป็นอำนาจที่ทรงคุณธรรม
 เพราะมันเป็นอำนาจของประชาชนที่เขามอบหมายให้เราทำหน้าที่ใน
 ตรงนี้ เคารพสิทธิครับ เคารพประชาชนที่เลือกเราเข้ามา เวลาเราไป
 เลือกตั้งไปหาเสียง เราบอกว่าเราจะเป็นตัวแทนของเขา เวลาเราขึ้น
 มาอยู่บนอำนาจของเขา เรากลับจะไปทำลายอำนาจของเขา ทำอย่างนี้
 ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ลดทอนว่าศอก
 ในเรื่องเหล่านี้ จะขอยื่นหยัดต่อแนวความคิดที่จะให้สภาแห่งนี้มีอำนาจ
 ในขณะที่เราเป็นอำนาจหนึ่งคืออำนาจนิติบัญญัติ อำนาจนิติบัญญัติจะไม่
 เป็นทาสของใคร เราจะทำหน้าที่เพื่อที่จะทรงไว้ซึ่งความถูกต้อง
 ในฐานะที่เราเป็นพาหนะที่นำอำนาจของประชาชนมาปกครองประเทศนี้
 ยังมีประเด็นอื่น ๆ อีก ๘ - ๙ ประเด็นที่กระผมจะต้องนำเสนอ

กราบเรียนต่อท่านประธาน และเป็นประเด็นที่ผมจะต้องร้องขอและ
วิงวอนต่อคณะกรรมการชุดนี้ โปรดได้กรุณาให้การทบทวนต่อสิ่งที่
ท่านได้กระทำไป ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิเชียร
นายวิเชียร ดับจ๋อง (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม วิเชียร ดับจ๋อง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรัง ความจริง
ในความรู้สึกและก็ความคิดเห็นของผม ตลอดจนเพื่อนสมาชิกโดย
ส่วนรวมแล้ว ผมก็มั่นใจว่าเราอยากจะทำการเมือง เราอยากจะทำ
ให้บ้านเมืองของเราดีขึ้น เราอยากจะทำอะไรให้มันดี ๆ ขึ้นทั้งนั้น
แต่ในขณะเดียวกันปัญหามันก็ติดตามมาอยู่เหมือนกัน ถ้าผมคิดว่าบางที
ผมเห็นด้วยในเรื่องว่าทำอย่างไรที่จะให้ลบบัญชีแทนนี้มีเอกลักษณ์ในการพูด
ในสภาฯ แต่นั่นแหละท่านประธาน ท่านเคยเห็นตัวอย่างใช้ไหมครับ บางที
ผมเองผมนั่งดูการอภิปรายในสภา เราคิดว่าคนที่เป็นผู้แทนในสภานี้
คือคนที่ เป็นตัวอย่างของสังคมนี้ ทำอย่างไรที่จะต้องเป็นแบบอย่างให้
กับสังคมให้ได้ ไม่เช่นนั้นบางครั้งบางคราวนี้สังคมภายนอกโดยเฉพาะ
เด็ก ๆ เขาอาจจะเอาแบบเราได้ นอกจากนี้บางทีที่เมื่อวันก่อน
ข้อถกที่ต้องทบทวนกับท่านประธาน คือพูดเกี่ยวกับเรื่องชนกลุ่มน้อย
ที่อ้างว่าไทยพุทธบ้าง ไทยมุสลิมบ้าง ไทยแพะบ้าง ผมต้องขอถก
ท่านประธาน ที่การพูดไทยแพะเราต้องมาคิดว่าคนมุสลิมที่มาเรียน
กับไทยพุทธ เราไปพูดบอกว่ามึงนี่ไทยแพะ เขาจะมีความรู้สึกอย่างไร
นั่นคือผลของการถ่ายทอดการประชุม -----

เพราะฉะนั้นบางทีผมเห็นตัวอย่างที่ท่านกรรมาธิการได้พิจารณาว่า
 อยากจะให้ เอกสิทธิและความคุ้มครองกับสมาชิกในการอภิปรายในสภา
 แห่งนี้ แต่จากพฤติกรรมที่ผ่านมา เราก็ต้องมาทบทวนเหมือนกันว่า
 บางทีท่านเห็นไหมว่า ชู เอกสารนี้เป็นเอกสารที่แท้จริง มีพรรคนั้น
 มีนักการเมืองคนนั้นทุจริต แต่เวลาเอาจริงเอาจริงไม่มี ทีนี้เอาละครับ
 ในสภานี้เรามีโอกาสที่จะโต้แย้งกันได้ แต่ถ้าสมมติว่าเราชูเอกสารอันนี้
 และออกไปแพร่หลายต่อบุคคลภายนอกและไปพาดพิงบุคคลภายนอก เขา
 ไม่มีโอกาสที่จะมาโต้แย้งสิทธิ ใครละที่จะให้ความคุ้มครองกับเขา นั่นคือ
 ตัวอย่างที่อยากจะยกตัวอย่างให้ท่านประชาชนได้เห็น ผมคิดว่าผู้แทนทุกคน
 ก็มีวิจรรย์ญาณของตัวเองทั้งนั้น ว่าในกรณีที่ว่าฝ่ายบริหาร เขาเข้าไป
 ทำงานในหน้าที่ เราฝ่ายนิติบัญญัติมีหน้าที่ควบคุมอยู่ เราก็ต้องดู เราก็
 ต้องเห็น ถึงแม้ว่าอย่างไรไม่ปรากฏหลักฐานอันแน่ชัด แต่อย่างน้อยที่สุด
 พฤติกรรมที่ปรากฏย่อมเป็นเครื่องที่จะชี้ให้เห็นว่า เจตนาของเขาทุจริต
 หรือไม่ทุจริต ยกตัวอย่างอย่างนี้ท่านประชาชนในระหว่างที่เป็น ส.ส.
 เราไม่มีทรัพย์สินไม่มีเงินทองอะไรมากมาย แต่หลังจากที่เป็นผู้แทนแล้ว
 ทรัพย์สินเงินทองเกิดขึ้นมากมาย และโดยเฉพาะถ้ามานั่งเป็นผู้บริหาร
 ประเทศจะซื้อพฤติกรรมของคนได้ไหมท่านประชาชนครับ เพราะฉะนั้น
 สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าถึงแม้ว่าเราต้องการเอกสิทธิ เราต้องการความคุ้มครอง
 อย่างไรก็ตาม แต่ถ้าเอกสิทธิและความคุ้มครองนั้นอาจจะก่อให้เกิดความ
 เสียหายต่อบุคคลภายนอกแล้วไซ้ร ก็อยากจะขอฝากเรื่องนี้ให้บรรดา
 กรรมาธิการเป็นผู้พิจารณาเรื่องนี้ได้ทบทวน ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่าน
 ประธานกรรมาธิการ

นายชุ่มพล ศิลปอาชา (ประธานคณะกรรมาธิการ) :

ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมขอกราบเรียน
 ชี้แจงเบื้องต้นก่อนที่จะไปกันใหญ่ คณะกรรมาธิการถูกท่านกล่าวหาโดย
 ไม่มีเจตนา เขาอาจจะเป็นทาส รสช. บ้างจะไปทำเป็นก๊วอะไรไป
 ปกป้องใคร สร้างข้อเสนอมาก็เป็นอุปสรรคอะไรบ้าง เหมือนคณะกรรมาธิการ
 ชุดนี้ทั้งคณะ พอเสร็จจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้วจะไปเป็นรัฐบาลกันหมด
 ผมจำเป็นต้องขออนุญาตท่านประธานชี้แจงสักนิดหนึ่งเพื่อความเข้าใจ
 จะได้ตัดปัญหาต่าง ๆ ได้ คืออย่างนี้ สภาเราโดยหลักการเราต้องทำงาน

แบบชนิดทำได้เต็มที่ หลักการมันคือจะพูดจาอะไรต่าง ๆ จะต้องทำได้
เต็มที่ในสภาเรา นี่คือเอกสิทธิ์ที่ให้มาโดยตลอดตั้งแต่ติดำบรรพ์มาแล้ว
จนกระทั่งบัดนี้ เอกสิทธิ์อย่างนี้ผมเรียกว่าเอกสิทธิ์ร้อยเปอร์เซ็นต์
แต่ว่าในเอกสิทธิ์ร้อยเปอร์เซ็นต์นั้นคือเอกสิทธิ์การพูดจาในการงาน
ของรัฐบาล ดูทุกประเทศดูประวัติศาสตร์ทุกครั้งที่มิมีสภาไม่ว่าที่ใดก็ตามที่
จะเห็นว่าเอกสิทธิ์นั้นให้เอกสิทธิ์แก่บรรดาท่านสมาชิกในการทำงานที่
เกี่ยวข้องกับการทำงานเท่านั้น ถ้าเป็นสิ่งที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการทำงาน
หรือเกี่ยวข้องกับสิ่งที่จะอภิปราย หรือว่าพูดจาในสภาไม่มีที่ไหนเขาให้
เอกสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเองก็ถูกฟ้องร้องได้ถ้าไปพูดพาดพิงถึง
บุคคลนอกแม้จะพูดในสภาก็จริง หลายประเทศที่เดิซว คณะกรรมการ
ได้พูดเรื่องนี้หนัก เอารัฐธรรมนูญของประเทศต่าง ๆ มานั่งกางแบกกันอยู่
ต่อหน้า แล้วก็ถกกันไปถกกันมาอยู่ตลอดเวลา ปรากฏว่าถ้าข้อความต่าง ๆ
แม้เราจะได้เอกสิทธิ์ก็ตามที แต่ถ้าไปหมิ่นประมาทคนอื่นเขาแม้จะพูดจา
กันในสภาก็มีสิทธิ์ถูกฟ้องร้องได้ เอกสิทธิ์นั้นเป็นเอกสิทธิ์ในการทำงาน
ของสมาชิก เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วเอกสิทธิ์อื่นนี้ไม่ใช่เอกสิทธิ์เบ็ดเสร็จ
ไม่ใช่เอกสิทธิ์ที่จะให้เพื่อจะไปก้าวล่วงสิทธิ หรือส่วนตัวของบุคคลอื่นได้
นี่คือหลัก เขาทำมาโดยตลอด ประเทศไทยเราก็ทำมาโดยตลอด ----

ที่ปัญหาอยู่ตรงนั้นว่า สมัยนี้การทำงานในสภามีเทคโนโลยีสมัยใหม่ขึ้นมา มี ที/วี มีวิทยุ สมัยโบราณไม่มี สมัยก่อนไม่มี ก็เอา ที/วี วิทยุไปปะเข้ากับการทำงานของสภา แต่เดิมมานั้นในรัฐธรรมนูญของประเทศไทย เราก็ถือว่าให้เอกสิทธิ์เหมือนกัน แต่มาระยะเมื่อปี ๒๕๓๕ ก็มาคิดกันว่า ถ้ามีการถ่ายทอดวิทยุ โทรทัศน์กันแล้วละก็ ผลเสียหายของการพาดพิงนั้น ไม่ใช่อยู่ในวงเขตของสภาแต่ที่หนึ่ง ๓๒๐ ที่นั่งที่เท่านั้นเอง แต่ผลของมันนั้น กระจายออกไปให้คน ๕๕ ล้านคนได้ยิน ความเสียหายที่เกิดขึ้น แม้กระจายออกไปมาก ทั้ง ที/วี ทั้งโทรทัศน์ เดียวนี้ทั้งหมด เมื่อเป็นอย่างนั้น คณะกรรมาธิการเราก็มีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งก็อยากจะได้ เอกสิทธิ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ อีกฝ่ายหนึ่งบอกว่า ถ้าในกรณีที่มีการถ่ายทอดวิทยุ โทรทัศน์ ความเสียหายมากเหลือเกิน ไม่ใช่อยู่ในวงเขตแคบรอบ ๆ สภาเท่านั้น ดังนั้นคณะกรรมาธิการส่วนใหญ่จึงเห็นว่า ในกรณีถ้ามีการถ่ายทอดละก็ไม่ควรที่จะคุ้มครอง เอกสิทธิ์อื่นนั้น เพราะการพูดจาในสภานั้น เราพูดให้ไม่หมิ่นประมาทคนก็ทำได้ เราพูดจาไม่ให้ไปกระทบกระเทือน สิทธิส่วนตัวของบุคคลอื่นเราก็พูดได้ ถ้ากรณีที่ว่า เป็นต้องพูดในสภาแล้ว เกิดสิ่งนั้นอาจจะไปเป็นหมิ่นประมาท กฎหมายอาญาเราก็ให้ความคุ้มครอง อยู่ว่า ถ้าเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วคณะกรรมาธิการ ก็ได้พิจารณากันถกเถียงกันมากกว่า เราจะถือเอาเทคโนโลยีนี้เมื่อเอามาปะเข้ากับการทำงานของสภาแล้วทำให้ เอกสิทธิ์ในการพูดของเรา มันหายไปหมดเลย ซึ่งอย่างนั้นมันก็ไม่ถูกครับ คณะกรรมาธิการก็เลยมาพิจารณากันหาวิธีแก้ไข

ประการที่ ๑ จะให้เอกสิทธิ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ในกรณี ถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ก็ไม่ได้

ประการที่ ๒ ถ้าจะให้การไม่คุ้มครองเลยก็ไม่ได้ การทำงานของสภาก็จะเสีย เราก็เลยมาคนละครึ่งทางมาประนีประนอมกัน ในระหว่างความเห็นของคณะกรรมาธิการต่าง ๆ ว่าเอาอย่างนี้ก็แล้วกัน แต่เดิมมาเรามีเอกสิทธิ์ของเราในการทำงาน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ในสภา แต่เมื่อเอาวิทยุ ที/วี มาปะเราทำให้เอกสิทธิ์เราหายไป ดังนั้นเราก็ เรียกเอกสิทธิ์นั้นคืนกลับมาได้ ในกรณีที่ผู้กล่าวถ้อยคำเห็นว่าสิ่งที่ตัวเองจะ กล่าวถ้อยคำต่อไปนี้จะ เป็นการหมิ่นประมาท หรือไม่แน่ใจว่าจะหมิ่นประมาท หรือไม่ เพราะผู้ที่จะวินิจฉัยว่าหมิ่นประมาทหรือไม่นั้นคือศาล ไม่ใช่เรา

เราอาจจะเห็นว่าไม่หมิ่นประมาท แต่ศาลอาจจะเห็นว่าหมิ่นประมาทก็ได้
 ดังนั้นถ้าเมื่อคณะผู้ทักกล่าวถ้อยคำในสภานี้ เมื่อเห็นว่าจะเป็นการหมิ่นประมาท
 ไม่น่าใจก็ให้เอกสิทธิ์ของร้องประธานสภาให้ระงับการถ่ายทอดการใช้
 เทคโนโลยีอื่นนั้นเสีย อย่างนี้มันก็พูดได้ เอกสิทธิ์มันก็กลับคืนมาสู่เรา
 ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์อย่างเดิม นั่นเป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ในรัฐธรรมนูญที่เราแก้อันนี้ก็ถือว่า เอกสิทธิ์
 ที่ให้ไว้มันลักลั่นกัน บุคคลภายนอกอย่างรัฐบาลชุดนี้มีบุคคลภายนอกเป็น
 รัฐมนตรีอยู่ ๕ ท่าน ทั้ง ๕ ท่าน ท่านจะกล่าวถ้อยคำในสภานี้พูดจาต่าง ๆ
 ที่เป็นการหมิ่นประมาทในสภานี้ไม่ว่าต่อพวกเรา หรือต่อบุคคลที่ ๓ ก็ตามที่
 ก็ไม่มีสิทธิที่จะไปฟ้องร้องท่านได้ แต่ขณะเดียวกันตรงกันข้าม ถ้าเรา
 กล่าวถ้อยคำหมิ่นประมาทบุคคลทั้ง ๕ ท่านในรัฐบาลชุดนี้ ทั้ง ๕ ท่าน
 ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกในรัฐบาลสามารถที่จะฟ้องร้องเราได้ ซึ่งมันลักลั่นกัน
 ลักษณะอย่างนี้ คณะกรรมาธิการไปพบ เขาก็เลยดำเนินการแก้ไขว่า
 เอกสิทธิ์ก็ต้องไม่คุ้มครองสำหรับบุคคลภายนอกที่กล่าวในสภานี้หรือที่
 ท่านประธานอนุภาคให้กล่าวในสภานี้ได้ด้วยเหมือนกัน-----

ดังนั้นคือที่มาที่ไปของการแก้ไข ถามว่าถ้าเอารัฐธรรมนูญปัจจุบัน ๒๕๓๕
 กลับไปคู่กับที่คณะกรรมการแก้ไขนี้จะไรมันดีกว่ากัน คำตอบก็คือตอบว่า
 ที่คณะกรรมการเสนอนั้นดีกว่าแน่ แต่ถามว่าถ้าจะดีถูกต้องตามที่ทุกท่าน
 ต้องการหรือเปล่า มันคงไม่ถูกต้องแน่ สุดท้ายเราก็ต้องมาประนีประนอม
 กับหาคณะรัฐมนตรีทาง งานของเราก็ไม่เสีย บุคคลภายนอกก็ได้รับทราบ
 ค่ะ ครองนี่ เมื่อเป็นลักษณะที่คณะกรรมการจึงได้ทำข้อเสนออันนี้
 ไม่ได้เสีย ไม่ได้กลัวใครเลย ขอความกรุณาครับ และที่ว่าการไม่ใช้
 ไม่ใช้ เราพิจารณากันแบบวางบนพื้นฐานของความถูกต้องของหลักการ
 งานสภาเราก็ไม่ทำให้เสีย บุคคลภายนอกก็ไม่ให้ เขากระทบกระเทือนมาก
 เราก็พยายามหาทางออกที่ดีที่สุดก็ได้แล้วที่คณะกรรมการทำมา ถ้าท่าน
 สมาชิกซึ่งเป็นผู้มีอำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญจะดำเนินการเพิ่มเติมอะไร
 ออกไปนั้นก็ เป็นสิทธิของท่านจะทำได้ แต่ในความเห็นคณะกรรมการ
 เห็นว่าแต่เดี๋ยวนี้น่าจะถูกต้องแล้วครับ ขอขอบคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุวิทย์

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม สุวิทย์ คุณกิตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดขอนแก่น
 พรรคกิจสังคม ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่าน
 กรรมการทุกท่านที่ได้พยายามพิจารณาปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 ฉบับนี้ สำหรับในประเด็นเรื่องกาให้เอกสิทธิ์คุ้มครองกับสมาชิก
 ในขณะเดียวกันคุ้มครองบุคคลภายนอก บุคคลที่ ๓ ซึ่งไม่ได้อยู่ใน
 ที่ประชุมแห่งนี้ด้วย ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ ท่านครับ พวกเราที่อยู่
 ในสภาแห่งนี้ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี หรือเป็นรัฐมนตรี
 ก็ดี จะเป็นคนที่ได้รับมาจากการเลือกตั้งที่ดี หรือไม่ได้มาจากการ
 เลือกตั้งที่ดี เป็นบุคคลสาธารณะทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นบุคคล
 สาธารณะคือเป็นคนของประชาชนแล้ว ประชาชนก็ควรที่จะสามารถ
 ตรวจสอบได้ การตรวจสอบของประชาชนนั้น ตรวจสอบโดยผ่านทาง
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งประชาชนได้ใช้สิทธิใช้เสียงเลือกตั้ง
 พวกเราเข้ามาทำหน้าที่แทน เพราะฉะนั้นการตรวจสอบการควบคุม
 ฝ่ายบริหารนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องคุ้มครองสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ที่จะมาทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นแต่ไหนแต่ไรมาแล้ว

ไม่ว่าจะเป็นรัฐสภาใดในโลกที่เป็นประชาธิปไตยแล้ว เขาจะให้เอกสิทธิ์
คุ้มครองกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือบุคคลที่อยู่ในสภา ในการที่จะ
อภิปราย ในการที่จะนำเอาข้อมูลข้อเท็จจริงต่าง ๆ มาพูดมากล่าว
หรือข้อสงสัยมาซักถามหรือซักฟอกผู้บริหารในรัฐบาลหรือรัฐมนตรี
เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นกลไกที่สำคัญอย่างยิ่งที่เราจำเป็นต้องให้
การคุ้มครอง เพราะถ้าไม่ให้การคุ้มครองกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ซึ่งทำหน้าที่โดยสุจริตแล้ว ก็เท่ากับที่กลไกประชาธิปไตยในการที่จะติดตาม
ตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารหรือว่ารัฐมนตรี ซึ่งมีความประพฤติ
ที่น่าสงสัย มีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม มีความประพฤติไปในทาง
ที่ไม่สุจริตแล้ว ฝ่ายบริหารเองซึ่งเป็นผู้ควบคุมกลไกทางด้านกฎหมาย
กลไกทางด้านกระบวนการยุติธรรมก็สามารถที่จะใช้กลไกนั้นข่มขู่
รังแกสมาชิกผู้ที่จะต้องทำหน้าที่ในสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นบทบัญญัติ
ตรงนี้จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องบัญญัติไว้ในการ
ที่จะให้เอกสิทธิ์กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้ที่อยู่ในสภาแห่งนี้
ในการที่จะอภิปรายหรือทำหน้าที่โดยที่ไม่ถูกฟ้องร้อง ไม่ว่าจะไปใน
ทางใดทั้งสิ้น เพราะว่าการดำเนินการทำหน้าที่ในสภาแห่งนี้
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อมีข้อสงสัยเห็นว่าความประพฤติของ
รัฐมนตรีไม่เหมาะสม ส่อไปทางทุจริตประพฤติมิชอบแล้ว ก็ชอบที่จะ
นำมากล่าว นำมากล่าวหา นำมาอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎรตัวรัฐมนตรีเอง
ซึ่งอยู่ในสภาแห่งนี้ก็สามารถที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงให้เป็นที่น่าปรากฏได้ว่า
ที่สมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวนั้นไม่เป็นความจริง ความจริงเป็นอย่างไร
ก็ชี้แจงแถลงไขไป ในส่วนนี้จะทำให้ประชาชนนั้นสามารถใช้วิจารณญาณ
สามารถตรวจสอบการทำงานของผู้แทนราษฎรและรัฐบาลหรือรัฐมนตรี
ได้อย่างเต็มที่ แต่กรณีที่มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจในสภาผู้แทนราษฎร
ซึ่งในขณะนั้นมีการถ่ายทอดเสียงการประมุขสภาทางวิทยุ การถ่ายทอด
ภาพทางโทรทัศน์นั้นเผยแพร่ออกไป การอภิปรายในสภาของสมาชิกไป
กระทบกระเทือนหรือไปละเมิดสิทธิของบุคคลที่ ๓ ซึ่งอยู่นอกสภาแห่งนี้แล้ว
ก็ชอบที่บุคคลผู้นั้นจะใช้สิทธิตามกฎหมาย ดำเนินการทางอาญากับผู้ที่
อภิปรายหรือผู้ที่ได้กล่าวด่าในสภา เพื่อที่จะพิสูจน์ความจริง เพื่อที่จะ
ปกป้องสิทธิอันชอบของบุคคลผู้นั้น-----

เพราะฉะนั้นการที่ให้สิทธิกับสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎร เอกสิทธิกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือว่ารัฐมนตรี ไม่ว่าจะมาจากการเลือกตั้งหรือไม่ มาจากการเลือกตั้งก็ดี หรือบุคคลที่ทำงานประธานได้อนุญาตให้เข้ามาชี้แจงข้อเท็จจริงในสภาแห่งนี้ก็ดีนั้น เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ผมยังเห็นว่า การให้เอกสิทธิ์คุ้มครองผู้ที่กล่าวถ้อยคำในสภา ไม่ว่าจะ เป็นบุคคลใดก็ตามนั้นยังมีความจำเป็น แต่ถ้าหากไปละเมิดสิทธิของบุคคลภายนอก แล้วก็ชอบที่บุคคลภายนอกจะได้ดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมาย ดำเนินการทางอาญากับสมาชิกผู้นั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะขอให้เพื่อนสมาชิกได้พิจารณาให้รอบคอบ และผมยังเห็นว่าสมาชิกในรัฐสภาต่างประเทศนั้น เขาก็ปฏิบัติ เช่นเดียวกัน ในสภาที่มีการถ่ายทอดการประชุมสภาผู้แทนราษฎรทางโทรทัศน์ เขาก็ดำเนินการโดยวิธีการเดียวกัน คือให้เอกสิทธิ์คุ้มครองกับสมาชิกในสภา ผู้ที่กล่าวถ้อยคำในสภา แต่ก็ยังคุ้มครองบุคคลภายนอกที่ถูกละเมิดสิทธิด้วย ดังเช่นที่ผมได้กล่าวไปแล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้การทำงานในสภานั้นเป็นไปอย่างตรงไปตรงมา สมาชิกสามารถที่จะทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ ขอให้เพื่อนสมาชิกได้โปรดพิจารณาในการที่จะยกร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ด้วยครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเรียนนัดหนึ่ง ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรให้เรียนว่าวันพรุ่งนี้นัดประชุม ๑๐ โมง เข้านะครับ เชิญคุณณรงค์เลิศ แล้วคุณอาคม

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ณรงค์เลิศ สุรพล ส.ส. ขอนแก่น เขต ๓ พรรคชาติไทย สำหรับประเด็นปัญหาในการพิจารณาแนวทางในการศึกษาปัญหาของคณะกรรมการที่นำเสนอมาสู่สภาเกี่ยวกับเรื่องของเอกสิทธิ์ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานแล้วจะสรุปในตอนท้าย ขออนุญาตท่านประธานเรียนถึงลำดับแนวความคิดของตัวเองที่มีอยู่ต่อปัญหาเรื่อง เอกสิทธิของสมาชิกรัฐสภา หรือของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภา ท่านประธาน ว่ากันถึงเรื่องของเอกสิทธิ์นั้น เป็นประเด็นปัญหาที่จำเป็นที่จะต้องนำมาว่ากล่าวกันในสภา เพราะเหตุว่า การที่ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี วุฒิสมาชิกก็ดี หรือว่าบุคคลที่เข้ามาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็น ในฐานะที่ได้รับอนุญาตจากประธานสภาที่ดี เมื่อเข้ามาทำงานในสภาแล้วจะต้องมี ที่เขาเรียกกัน

ถนัดปาก ได้ยินถนัดหูบอกว่าเป็นภูมิคุ้มกัน กระผมขอเรียนท่านประธานว่า สำหรับประเด็นเรื่องของเอกสิทธิ์นั้นนับว่าเป็นความศักดิ์สิทธิ์ของรัฐสภา ทำให้สมาชิกรัฐสภาที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ได้ทำหน้าที่เต็มความสามารถ โดยไม่ต้องพะว้าพะวง ไม่ต้องเป็นกังวลสนใจว่าตัวเองจะผิดพลาดในการ กล่าวถ้อยหรือขส่วนวอนอะไร ท่านประธาน คนที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในสภา ถ้าหากจะมีวาระแวดระวังคำพูดตัวว่าจะไปกระทบกระทั่งคนอื่น มันก็ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์แบบ ตรงนี้ละครับ ที่จะทำให้ศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของคนที่ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สามารถทุ่มเท ความรู้ความสามารถออกมาได้ก็ตรงที่มีเอกสิทธิ์นี้ละครับ ท่านประธาน มีบุคคลแสดงความห่วงใยบอกว่า ถ้าหากให้เอกสิทธิ์มากก็จะไปกระทบ กระทั่งบุคคลอื่น กล่าวถ้อยคำมาแล้วทำให้บุคคลอื่นเสียหาย ท่านประธาน ถ้าหากเป็นห่วง เป็นกังวลว่า เอกสิทธิ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี วุฒิสภาก็ดี จะถูกลดทอนไปเพราะเหตุว่ามีเทคโนโลยีสมัยใหม่ เข้ามากำกับ มาปะติด มาพ่วงท้าย คือการถ่ายทอดโทรทัศน์ วิทยุ เพราะข่าวสาร เสี่ยงในการอภิปรายในสภาจะเข้าไปถึงประชาชนในทันทีทันใด ถ้าเป็นห่วง เป็นกังวลว่าตรงนี้ เมื่อมาผูกติดกันเข้าจะทำให้เอกสิทธิ์ถูกลดทอนลงไปในั้น กระผมขอเรียนท่านประธานว่า ถ้าหากเรามีวาระอยู่ว่าคนที่ เป็นสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรจะกล่าวให้ร้ายป้ายสีทำให้คนอื่นเสียหาย กระผมขอเรียนว่า ประชาชนคอยตรวจสอบ เขาอยู่ ถ้าหากคนที่ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แสดงเหตุผลในการอภิปรายกระทบกระทั่งบุคคลอื่นทำให้เขาเสียหาย โดยไร้เหตุไร้ผล ประชาชนเขาคอยตรวจสอบวุฒิภาวะของคนที่ เป็นสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรอยู่ อย่าได้เป็นห่วงเป็นกังวลเลยครับ มาครั้งเดียว แล้วก็กลับไปไม่ได้มาอีก -----

เขาก็ไม่มีทางได้รับการเลือกตั้งเข้ามา ถ้าหากเราเพียงแต่ใช้
 จำกัฒจำ เชื้อ จิตรอน เอกสิทธิ์ลงไปน่าจะไม่ได้ทำให้สมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎรก่อให้เกิดความเสียหายแก่คนอื่นนั้น กระผมเห็นด้วย
 ท่านประธาน วิธีการให้เอกสิทธิ์แก่คนที่ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 และคนที่เข้ามาทำหน้าที่โดยได้รับอนุญาตจากประธานสภาที่ดี กระผม
 ขอเรียนว่าวิธีการให้เอกสิทธิ์นั้นมันมีอยู่ ๓ ขั้นตอน ๓ ระดับ ระดับแรก
 คือให้โดยเด็ดขาด ระดับที่ ๒ คือให้ครั้งก่อน ระดับที่ ๓ ก็จะมีผล
 ๓๐ - ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ที่กรรมการกำลังทำอยู่เดี๋ยวนี้ มันก็มีเอกสิทธิ์
 ๖๐ - ๘๐ เปอร์เซ็นต์ แต่มันมีอยู่ประมาณ ๓๐ - ๕๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง
 การให้เอกสิทธิ์ ๓ ระดับอย่างที่ผมเรียนท่านประธานมาแล้ว ผมจะเรียน
 ให้ทราบให้ครบทั้ง ๓ ประเด็น แล้วผมจะสรุปว่าผมจะเอาตรงไหนและรับ
 ท่านประธาน เอาเรื่องเด็ดขาดก่อนไม่ใช่ว่าเป็นความคิดของกระผมเอง
 ที่เกิดขึ้นมาอยากจะเอาให้ได้เพื่อตัวเองจะได้พูดว่ากล่าวว่าหนิติเตียน
 บุคคลอื่นได้เต็มปากเต็มคำ ไม่ใช่หรือครับ มันมีรูปแบบ มันมีที่ไปที่มา
 แนวความคิดทั้งหลายทั้งปวงก็มีมา แล้วโดยเฉพาอย่างยิ่งในกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๒๑ มาตรา ๑๕๕ เขียนไว้ชัดเจน เอกสิทธิ์เด็ดขาด
 แปลว่าจะถ่ายถอดไม่ถ่ายถอดก็ได้รับภูมิคุ้มกันไปหมด ฟ้องร้องก็ไม่ได้
 ไม่มีข้อยกเว้นเหมือนปัจจุบันนี้ครับ แล้วก็ไม่มีข้อยกเว้นอย่างที่
 คณะกรรมการไปศึกษาหาแนวทางมา กระผมเองผมไม่คาดคิดเอา
 ดั่งใจหรือครับ แต่เรียนนำเสนอว่าความคิดผมเป็นอย่างไร กระผม
 ขอเรียนท่านประธานว่า ถ้ามีเอกสิทธิ์โดยเต็มทีแปลว่า ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
 คือเด็ดขาด คนที่เขาทำหน้าที่ก็จะไม่ต้องกังวลต่อถ้อยคำที่ตัวเอง
 แสดงเหตุแสดงผลในสภา หากเขาผิดพลาดไปโดยไม่เจตนาถ้อย
 ส่วนวนไป ด้วยเจตนาจะสร้างผลประโยชน์ให้กับประชาชน สร้างผล
 ประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมืองนั้น ผมถามว่าถ้าหาก
 จะลงโทษลงทัณฑ์ เขาจะให้ต้องมีความผิดฐานกระทำผิดตามกฎหมายอาญา
 ไม่ว่าจะ เป็นดูหมิ่นหรือไม่ว่าจะ เป็นหมิ่นประมาท ท่านประธานครับ
 ผมว่าไม่เป็นธรรมสำหรับคนที่มาทำหน้าที่แทนประชาชน

ท่านประธานที่เคารพ เลยผ่านมาถึงประเด็นที่ ๒
 ระดับที่ ๒ การให้เอกสิทธิ์ครั้งก่อน ตามรัฐธรรมนูญที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้
 ยังไม่ได้แก้ไข มันก็แปลกอยู่ตรงที่ว่ามันไม่ถึงครั้งก่อนหรือครับ

แต่ผมจะเรียนให้ทราบว่าการร้องก่อนเป็นอย่างไร การให้เอกสิทธิ์
 ครั้งก่อนนับว่าจะ เป็นว่าคนใบที่ประชุมที่มาอยู่ด้วยกันที่สามารถแสดง
 เหตุผลตอบโต้ชี้แจงได้ ไม่ว่าจะ เป็นรัฐมนตรีที่ถูกกล่าวหา ตั้งข้อ
 กล่าวหาในกรณีอภิปรายไม่ไว้วางใจ ถ้าหากมีสิทธิตอบโต้ในสภา
 ถ้าหากมีโอกาสสวญแก้ได้ละก็ไม่น่าจะมีสิทธิไปฟ้องร้อง เวลา
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลุกขึ้นมาอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีท่านใด
 ท่านหนึ่ง จะให้เขามาแก้ตัว เข็มเข็ญอยู่ได้เรื่อยๆ อะไรที่ไม่ดีก็ต้อง
 ความหาออกมาแสดง อะไรที่คิดว่ามันมีเลศนัยต้องนำมาพูด ท่านประธาน
 ที่เคารพ นี้ปรากฏว่าผลพวงในการอภิปรายไม่ไว้วางใจก็เพื่อนสมาชิก
 ของผมที่พอ เขามองไม่เท่าการทำงานก็กลายเป็นว่าเลอ มีสติความอยู่ที่
 โรงเรียนเสียแล้ว กระผมเห็นว่าไม่ เป็นธรรมในประเด็นอย่างนี้ และ
 ส่วนคนนอก หมายความว่าคนที่อยู่ข้างนอกอยู่ที่บ้านไม่ได้มาในสภาไม่มี
 หน้าที่เกี่ยวข้องในสภา ก็เอาเออะ ถ้าหากอ้างเหตุผลว่าไม่สามารถ
 เข้ามาตอบโต้ชี้แจงในสภาได้ จะเอาโทษเอาตัดให้ฟ้องร้องได้ มันก็
 ยิ่งฟังมีเหตุผลอยู่ เพราะเหตุว่าเขาไม่มีโอกาสมาแก้ตัวในข้อกล่าวหา
 ที่ถูกพาดพิงถึง หากให้ เขาไปฟ้องร้องใช้อำนาจที่ศาลก็น่าจะเป็นสิทธิ
 อันชอบธรรมตามแนวความคิดระดับที่ ๒ นี้ คือระดับร้องก่อน

ท่านประธานที่เคารพ กล่าวมาถึงตรงนี้แล้วท่านที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร ก็จะได้ห้วงใยว่าตัวเองกล่าวพาดพิงถึงบุคคลภายนอกแล้ว ตัว
จะต้องตกเป็นจำเลยแล้วต้องเข้าคุกเข้าตะราง ถ้าหากถ้อยคำที่เรากล่าว
มันเป็นเหตุเป็นผลเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน เราทำในการปฏิบัติ
หน้าที่ของคนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ได้รับการนิรโทษกรรมอยู่

ระดับที่ ๓ คือระดับที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ระดับที่เป็นอยู่ในขณะนี้
ไม่ว่าจะเป็นแนวทางในการศึกษาของกรมมาธิการ ไม่ว่าจะเป็นที่ปรากฏ
ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ เดียวนี้ไม่ถึงครึ่งท่อน มันแค่
๓๐ - ๕๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ถือว่าให้สูงแล้วครับ
ท่านประธาน ก็ว่าให้สูงเพราะเหตุว่าคนที่อยู่ในสภาที่ฟ้องร้องกันได้
ทั้งที่มีโอกาสแก้ตัวกันได้แสดงเหตุผลกันได้ กลายเป็นโจทก์เป็นจำเลยกัน
สนุกสนานเฮฮานัดพบกันที่ศาล

ท่านประธานที่เคารพ มันมีอยู่ ๓ ระดับ คือระดับ ๑ คือเด็ดขาด
ระดับที่ ๒ คือครึ่งเด็ดขาดครึ่งท่อน ระดับที่ ๓ คือ ประมาณ ๓๐ - ๕๐ เปอร์เซ็นต์
ที่กรมมาธิการหาแนวทางมานี้ก็ยังเป็น ๓๐ - ๕๐ เปอร์เซ็นต์อยู่ ท่านประธาน
ที่เคารพ แล้วคนที่เป็สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเข้ามาทำหน้าที่ด้วยความ
เป็นห่วงใยกังวลประชาชน แล้วก็ต้องมาปฏิบัติหน้าที่ในขณะที่ห่วงใยว่า
คำพูดของตัวเองจะทำให้ตัวเองต้องมีโทษภัย ต้องได้รับโทษตามประมวล
กฎหมายอาญาหรือไม่ ความวิตกกังวลนั้นจะทำให้ศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่
ของคนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลดถอยลงไป กระผมจึงเห็นว่า เป็น
ความเห็นส่วนตัวผม เอกสิทธิ์ที่จะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสมาชิกนั้น
หรือบุคคลที่มาทำหน้าที่ในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการตอบคำถาม
หรือชี้แจงเหตุผลโดยได้รับอนุญาตจากประธาน หรือแม้กระทั่งคนที่ถ่ายทอด
โทรทัศน์ วิทยูหรือนำข้อที่อภิปรายกันในสภาไปถ่ายทอดออกทางหน้ากระดาษ
หนังสือพิมพ์ หรือนำไปบอกเล่ากันต่อในเรื่องที่มีการประชุมสภา ก็น่า
จะได้รับความคุ้มครองโดยเด็ดขาด เพราะนี่เป็นเรื่องของชาติบ้านเมือง
ไม่ใช่เรื่องที่จะต้องมาห่วงใยเป็นกังวลในปัญหาเล็กน้อย ท่านประธาน
ที่เคารพ เหมือนอย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่งได้อภิปรายไป
บอกว่า ประชาชนคงเข้าใจท่านประธาน ว่าการทำงานในสภาเราทำหน้าที่
เพื่อประชาชน เขาคงให้อภัยเรา และผมจะบอกท่านประธานว่า ถ้าหาก
เราจะปล่อยให้มันละล้าละลังอยู่อย่างนี้ โทเลอยู่อย่างนี้ ไม่เด็ดขาด

อยู่อย่างนี้ มันจะทำให้สภาผู้แทนราษฎร ทำให้รัฐสภาไม่ต่างจากสภาภาพ
นะครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอาดม

นายอาดม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ

กระผม อาดม เอ่งฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่ พรรค
ประชาธิปัตย์ ต่อประเด็นที่คณะกรรมการวิสามัญศึกษาแก้ไขปัญหา
รัฐธรรมนูญได้เสนอประเด็นเรื่องเอกสิทธิ์คุ้มครองต่อสภานี้ เพื่อพิจารณา
กระผมในฐานะที่เป็นสมาชิกอยู่ในสภานี้ค่อนข้างหลายครั้ง แล้วก็เห็นการ
ทำงานของเพื่อนสมาชิกอยู่ในสภานี้ กระผมคิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็น
สำคัญที่สุดในประเด็นหนึ่งของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ที่ทำให้สมาชิก
ของสภานี้จะได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นที่กล่าวอย่างกันอยู่ตลอดเวลา
เรานั้นมาจากการเลือกตั้งเราทำหน้าที่แทนปวงชน เพราะฉะนั้นการ
ทำหน้าที่ของเราจะต้องบริสุทธิ์ เราจะต้องเอาความจริงมาพูดใน
สภานี้ แต่ว่าในบางครั้งในบางโอกาส ท่านประธานที่เคารพ เรามัก
จะได้พบความจริงอยู่อย่างหนึ่งว่า ในการลุกขึ้นอภิปรายนั้นในสภานี้
มักจะมีการพูดพาดพิงกล่าวอ้างไปจนถึงหลักฐานเอกสารบางอย่าง
ซึ่งทำให้ผู้ที่ถูกกล่าวอ้างนั้น อาจจะเสียชื่อเสียงหรือกระทบทางการ
เมืองได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการอภิปรายไม่ไว้วางใจแต่ละครั้ง
นี้เราจะเห็นว่า จะมีการพูดกันรุนแรงเสมอ-----

การที่คณะกรรมาธิการยกประเด็นนี้ขึ้นมา แล้วก็นำมาสู่สภาฯ เพื่อพิจารณาว่าจะแก้ไขรัฐธรรมนูญในประเด็นนี้หรือไม่ ผมคิดว่า เป็นเรื่องที่น่าพิจารณาอย่างสูง เพราะผมค่อนข้างที่จะเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการที่ได้เสนอมาตรงนี้ โดยที่ผมมีเหตุผลประกอบว่า แม้เราจะยอมรับว่า เรานี้มาจากวงการเลือกตั้งก็ตาม เรามีสิทธิเต็มที่ในการที่จะแสดงเหตุผล ซึ่งเราถือว่าเราบริสุทธิ์ใจ แต่บางครั้งเหตุผลที่เรานำมาแสดง หลักฐานที่เราได้มานั้น บางครั้งส่งมาทางแฟกซ์บ้าง โทรทัศน์บ้าง บอกเราบ้าง เราไม่มีเวลาตรวจสอบหรือบางครั้งตรวจสอบแล้ว เราก็ไม่ได้ข้อเท็จจริง แล้วเรานำหลักฐานนั้นมาสู่ในสภาฯ ทำให้บุคคลอื่นเสียหาย ตรงนี้ผมคิดว่าถ้ามีการถ่ายทอดออกไปสู่ประชาชน เช่นนี้ ผมคิดว่าไม่น่าจะได้รับการคุ้มครอง ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง การทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนในสภาฯ จะต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเต็มที่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ว่าจะ เป็นรัฐมนตรีหรือเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ต้องไม่มีการถ่ายทอดเหมือนสภาในอดีต แต่ว่าสภานี้ในปัจจุบันนี้ เราจะเห็นว่ามีการถ่ายทอดออกไปตลอด จบคำอภิปรายแล้ว มีการออกไปพูดต่อในรายการวิทยุ โทรทัศน์ต่าง ๆ อีกมากมาย นั้นแสดงให้เห็นว่าประชาชนสนใจมากของการทำหน้าที่ผู้แทนราษฎร ซึ่งเราเห็นกันอยู่ในไม่กี่วันที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นในกรณีที่เกิดขึ้นผมอยากจะกราบเรียนว่า การที่คณะกรรมาธิการได้เสนอทางเลือกตั้งนี้ผมเห็นด้วยเหตุผลที่เห็นด้วยก็เพราะว่า ถ้าเราไม่มั่นใจว่าเหตุผลที่เราจะพูดออกไปนี้ มันจะทำให้บุคคลที่อยู่ในสภาฯ แน่นอนคนที่อยู่ในสภาฯ เขามีสิทธิที่จะลุกขึ้นโต้ ซึ่งผมเองก็เลยลุกขึ้นโต้แย้งกับท่านสมาชิกที่อภิปรายในสภาฯ แล้วผมก็ตกเป็นผู้ต้องหา ซึ่งผมไม่ติดใจแล้วผมไม่เสียใจ ผมไม่โกรธ เพราะผมถือว่า การทำหน้าที่ในสภาฯ ทุกคนก็มีหลักฐาน ทุกคนก็มีเหตุผล แม้เราจะยอมรับว่าสิ่งที่เราพูดนั้นเป็นความจริง แต่ถ้าเขายืนยันว่าเขาเสียหาย เขาก็มีสิทธิที่จะร้องขอความเป็นธรรมต่อศาลเพื่อให้ศาลตัดสิน แต่ว่ายังเอิญในการอภิปรายของผมคราวที่แล้ว ท่านประธานได้กดปุ่ม เมื่อท่านประธานได้กดปุ่มนั้นแสดงให้เห็นว่าผมได้รับการคุ้มครอง เพราะเสียงผมไม่ออกเท่ากับว่าผมได้ออกแต่ภาพ แต่เสียงผมไม่ออก นี่คือดุลพินิจของการทำหน้าที่ประธาน ซึ่งผมคิดว่าประธานทุกคนที่นั่งอยู่บนบัลลังก์นั้นก็ทำหน้าที่นั้นอยู่แล้ว แต่ว่าเนื่องจากสภาสมาชิกบางคนพูดเร็วมาก จนบางทีประธานก็กดปุ่มไม่ทัน

การถ่ายทอดเสียงก็ออกไป แน่แน่นอนคุณจะต้องรับผิดชอบในคำพูดของคุณ
 เป็นต้น เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมการฯ ได้เสนอตรงนี้ ผมค่อนข้าง
 ที่จะขึ้นชมคณะกรรมการว่า มันเป็นทางเลือก ถ้าสมมติว่าผมจะอภิปราย
 หรือท่านสมาชิกท่านใดท่านหนึ่งจะอภิปราย แล้วทำให้เสียหาย แน่แน่นอน
 เราขอรับว่าสิ่งที่เราเอาเข้ากันกับกันคือเท็จจริง เพราะถ้าใครนำความเท็จ
 มาพูดในสภาฯ ก็เท่ากับฆ่าตัวตายของวงการเมือง เหตุผลทั้งหมด หลักฐาน
 ทั้งหมดถูกตีพิมพ์ ถูกเผยแพร่ออกไปว่า คุณนี่เรื่องเท็จมาพูดในสภาฯ
 ถูกประทุงถูกหักล้างแน่นอน แต่ว่าหลายคนก็พูดกันว่า ใครก็ตามที่ลุกขึ้นมา
 ทำหน้าที่อย่างนี้บ่อย ๆ จะไม่ได้เกิดทางการเมือง ลงสมัครรับเลือกตั้งแล้ว
 จะไม่ได้รับเลือกตั้ง ผมคิดว่าไม่ใช่อะไรเท็จจริง ท่านประธานต้องขอรับว่า
 การต่อสู้กันในทางการเมืองนั้นมันมีหลายเรื่อง หลายคนก็พูดเท็จในสภาฯ
 ไม่ได้รับเลือกตั้งก็มี เยอะแยะไป พูดจาตีพูดทุกครั้งพูดทุกเรื่อง แต่ว่า
 สอปรก หลายคนไม่พูดเลยแต่ได้เรื่อยคะแน่มาก เพราะฉะนั้นการลุกขึ้นมา
 พูดตรงนี้ แล้วก็บอกว่าพูดบ้างไม่ตีบ้างแล้วจะได้รับการเลือกตั้ง โดย
 ประชาชนจะเป็นคนตัดสิน เพราะมองว่าประชาชนจะเป็นเจ้าของอำนาจนั้น
 ผมว่าไม่ใช่ข้อเท็จจริง แต่ว่าข้อเท็จจริงที่เราจะต้องพูดกันก็คือว่าในขณะนี้
 ประชาชนสนใจมาก คำอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนในสภาฯ
 นักศึกษาประชาชนฟัง ชาวบ้านเปิด ทีวี/วีซีดี อย่างผมคิดว่าอย่างวันนี้ เขาสนใจ
 แม้ว่าจะเป็นเรื่องรัฐธรรมนูญซึ่งอยู่ไกลตัว เขาก็ตาม แต่คนสนใจ สนใจว่า
 ผู้แทนราษฎรที่มานั่งอยู่ในสภานี้พูดกันอยู่ตลอดเวลาว่า เวลาเราเลือกตั้ง
 เราจะมาแก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตย ทำไมต้องการประชาธิปไตย
 เพราะประชาธิปไตยจะพัฒนาประเทศ ถ้าประเทศขาดประชาธิปไตย
 ระบอบการปกครองของเราหรือระบอบเศรษฐกิจมันก็จะล้มเหลว ซึ่งเราก็
 เห็นอยู่แล้วในอดีตที่ผ่านมาว่ามันเป็นอย่างนั้นจริง ท่านประธาน ผมคิดว่า
 ในกรณีเอกสิทธิ์ครั้งนี้ ผมคิดว่าทางเลือกตั้งนี้ เราควรที่จะเห็นด้วยกับ
 คณะกรรมการ ก็คือถ้าเราอยากจะได้รับ ความคุ้มครองมันมีทางเลือกก็คือ
 ท่านประธานที่เคารพสิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้ ผมขอได้รับการคุ้มครอง ท่านประธาน
 โปรดงดการถ่ายทอด แน่แน่นอนครับ จะได้รับความสนใจจากสมาชิกทั้งในสภาฯ ว่า
 เรื่องนี้ที่คุณอาจมาลุกขึ้นมาพูดนี้มันเรื่องอะไร เห็นต้องขอความคุ้มครอง
 ความสนใจก็จะเกิดในที่สุด ท่านประธาน เชื้อเถอะครับ ผมอภิปรายตรงนี้
 ในเรื่องนั้น ซึ่งไม่มีการถ่ายทอด ผมได้รับการคุ้มครอง แต่สิ่งที่ผมพูดทั้งหมด

ไฟ. ๒๐/๒๕๓๖ (ล. ๑)

รสนรินทร์ ๕๙/๓

รุ่งขึ้นจะปรากฏหมดในหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งผมก็ได้รับการคุ้มครอง เพราะผม
 ไม่ได้ไปให้ข่าวแต่แน่นอนถ้าผมเอาหลักฐานตรงนั้นลงไปแถลงข่าวต่อ
 ผมก็ควรจะถูกฟ้องร้องได้ ถ้าเขาคิดว่าผมทำให้เขาเสียหาย และสิ่งที่ผม
 นำมาแสดงนั้นเป็นการเอาหลักฐานเท็จมา เพราะฉะนั้นตรงนั้นผมคิดว่า
 ที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้ลุกขึ้นอภิปรายแล้ว ก็พยายามจะให้เหตุผลซึ่งแต่ละคน
 ผมก็ได้รอฟังเหตุผล แต่ผมคิดว่าจากประสบการณ์ที่ผ่านมา ในฐานะที่
 ผมเองในขณะนี้ทำหน้าที่ในสภานี้แล้วตกเป็นผู้ต้องท. ผมยังเห็นดีร่วมกับ
 ข้อเสนอของคณะกรรมการว่า มันเป็นทางเลือกที่ดีแล้ว ศาลจะเป็น
 คนวินิจฉัยว่าเราจะผิดหรือถูก สิ่งทั้งหมดที่เราจะต้องพิสูจน์กันนั้น
 คือเราต้องไปพิสูจน์กันในศาล ผมขออนุญาตที่ท่านประธานแต่เพียงเท่านี้
 ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมชายก่อน
 แล้วถึงมาคุณทรงธรรมครับ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) :

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ
ชาติพัฒนา จากจังหวัดนครราชสีมา ท่านประธานครับ ต่อเอกสิทธิ์ที่
พวกเรากำลังได้พิจารณากันอยู่ ณ สถานที่แห่งนี้ ผมขออนุญาตกราบเรียน
ท่านประธานว่า ในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎร ผมเชื่อได้ว่าทุก ๆ ท่านนั้น
ก็พยายามทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการนำ
ความจริง นำปัญหาต่าง ๆ นั้นมาพูดกันเพื่อที่จะให้ทางรัฐบาลได้นำเอา
ปัญหาของประชาชนไปแก้ไข นั่นคือความพยายามของพวกผู้แทนราษฎร
ทุกคน แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ในกรณีที่มีการอภิปรายทุก ๆ ครั้งนั้น
จะเห็นได้เลยว่าปัญหาเกิดขึ้นอยู่เสมอ ในงานที่จะต้องไปกระทบกระทั่ง
กับบุคคลอื่น ๆ บ้าง และแน่นอนที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเหล่า
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกันนั้น คงจะได้กระทบกันบ่อยนัก ตามที่เรา
ได้ประชุมกันมาทุกครั้ง เพราะฉะนั้นตรงนี้แหละครับ ผมถึงอยากจะ
กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านกรรมาธิการว่า ตรงนี้ถ้าหากว่า
เราไม่เปิดโอกาสให้ผู้แทนราษฎร ซึ่งมีหน้าที่ในการที่จะนำปัญหาต่าง ๆ
ซึ่งอาจจะต้องพาดพิงไปถึงสมาชิกท่านอื่นท่านใดก็ตามที่อยู่ในสภาแห่งนี้
ได้แสดงความคิด ได้แสดงเหตุผล หลักฐานต่าง ๆ ออกไปแล้วนั้นคงจะ
ไม่สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมกราบเรียนว่า สิ่งที่จะจำเป็นที่สุดก็คือว่า
ทำอย่างไรที่จะให้ผู้แทนราษฎรนั้น ได้แสดงความคิดออกไปอย่างชัดเจน
แล้วก็มีเหตุผลที่ถูกต้องและสมควร ถึงแม้ว่าจะพาดพิงไปถึงคนหนึ่งคนใด
ในสภาแห่งนี้บ้างก็ตาม ควรที่จะได้รับการคุ้มครอง แต่อย่างไรก็ตาม
ถ้าหากว่ามีการพาดพิงถึงบุคคลอื่น ซึ่งอยู่นอกสภาแห่งนี้ ซึ่งไม่สามารถ
จะโต้ตอบได้ อันนั้นก็เป็นอย่างอื่นเรื่องหนึ่งที่ผมเองก็มีความเห็นคล้ายตาม
กรรมาธิการว่าตรงนี้คงจะต้องเป็นหน้าที่ของทางผู้ที่ถูกกระทบจากการ
อภิปราย สามารถที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีได้ตามกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตาม
ผมได้กราบเรียนท่านประธานแล้วว่า ถ้าหากว่าเราในฐานะที่เป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่สามารถที่จะเอาหลักฐานมาแสดง ไม่สามารถ
ที่จะนำสิ่งที่เป็นสาระมาสู่สภาแห่งนี้แล้ว หน้าที่ที่สมบูรณ์ที่จะทำนั้นคงจะ
เป็นไปได้ยากมาก แต่อย่างไรก็ตามหลีกเลี่ยงไม่ได้แน่นอน ถ้าหากว่า
เราจะทำหน้าที่โดยเต็มที่ แม้ว่าในการอภิปรายไม่ไว้วางใจทุก ๆ ครั้ง
ที่เราได้ประสพกันมา ก็มักจะมีผลติดตามมาเสมอ อย่างไรก็ตาม

ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ตรงนี้ถ้าหากว่ามาเกี่ยวพันกันจริง ๆ แล้วกับผู้แทนราษฎรด้วยกันโดยตรงแล้ว น่าที่จะมีการให้เอกสิทธิ์แก่ผู้ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการที่จะอภิปรายได้อย่างเต็มที่ แต่ถ้าหากไปพาดพิงถึงบุคคลอื่นแล้ว ตามที่ผมได้กราบเรียนแล้วนั้นก็ก็เป็นเรื่องที่จะต้องระมัดระวัง เพราะเราเองนั้นถึงแม้ว่าเราจะอยู่ตรงไหนก็ตามในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราคงจะต้องปกป้องคนดีให้พ้นจากคนพาล แล้วแน่นอนที่สุดผมเชื่อได้ว่าในสภาแห่งนี้ทุกคนมุ่งมั่นเหลือเกิน แต่ในความมุ่งมั่นตรงนั้น นี่แหละครับท่านประธานในบางครั้งก็คงจะต้องไปกระทบกับบุคคลอื่น ซึ่งแน่นอนที่สุดตรงนั้นหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากว่าเราต้องการเอกสารอย่างแท้จริงที่จะเข้ามาแสดงตรงนี้ ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานว่าเราจะหาได้ไหม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการคอร์รัปชันที่ดีในเรื่องของการกระทำผิด ในเรื่องของการรับสินบนที่ดี ผมถามว่าเราจะหาเอกสารต่าง ๆ เหล่านี้ได้ที่ใด แน่นอนที่สุดคงเป็นไปด้วยความยากลำบาก เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าหากว่าเราทำหน้าที่กันอย่างให้สมบูรณ์แล้วคงจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมถึงสรุปว่า ถ้าหากว่าท่านกรรมาธิการได้พิจารณาสักนิดหนึ่ง ถ้าเกี่ยวข้องโดยตรงกันแล้ว ไม่ว่าจะท่านจะเป็นคนไหนคนใดที่นั่งอยู่ในสภาแห่งนี้แล้ว จะแลกหมัดกันอย่างไรก็ตาม จะชดกันอย่างไรก็ตาม ผมว่าต่างคนต่างสามารถที่จะโต้ตอบกันได้แล้วในสภา เพราะฉะนั้นตรงนี้ควรที่จะให้สิทธิคุ้มครอง ฝากเรื่องนี้ให้ทางกรรมาธิการได้พิจารณาด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรม

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่

เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ คนที่ว่า การให้เอกสิทธิ์การพูดในสภา หรือว่าการแสดงความคิดเห็นในสภา น่าจะเป็นเอกสิทธิ์เฉพาะตัวของสมาชิกและวุฒิสมาชิก และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ผู้ใดจะนำไปฟ้องร้องกล่าวหาทางใด ๆ มิได้ ไม่ว่าจะทางแพ่งหรือทางอาญา ถ้าหากว่าเรากำหนดไว้อย่างนี้ และเป็นไปอย่างทุกวันนี้ ผู้แทนราษฎรซึ่งได้รับเลือกตั้งมา มาปฏิบัติหน้าที่เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประชาชน

ก็ไม่สามารถที่จะทำงานได้เต็มที่ ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่เห็นด้วย
กับหลาย ๆ ท่านที่กล่าวหาหรือพูดออกมาในกลางสภานี้บอกว่า กระดาษ
แผ่นเดียวบอกว่าอ้างเป็นหลักฐาน อ้างเป็นพยาน แล้วจริงหรือเปล่า
เท็จหรือเปล่า -----

คนที่ เป็นผู้แทนราษฎรประชาชนเลือกมา มาทำหน้าที่บนสภาอันทรงเกียรตินี้ จะประพฤติปฏิบัติ เขียวหรือว่าเอากระดาษแผ่นหนึ่งมาอ้างว่าเป็นหลักฐาน เป็นเอกสารการทุจริต คงไม่มี พวกเราวุฒิสภาจะพอที่จะรู้ว่าอะไรเป็นอะไร การกล่าวหาโดยที่ไม่มีข้อมูล การกล่าวหาโดยไม่มีเอกสารหลักฐาน มัน เป็นสิ่งที่ผู้คนที่ เป็นผู้แทนราษฎรแล้ว เขาไม่กระทำ ท่านประธานที่เคารพ ผมมีเหตุผลประกอบที่จะกราบเรียนกับท่านประธานคณะกรรมาธิการว่า ผมถูกฟ้องมาแล้ว ๒ ครั้ง ในคดีหมิ่นประมาท ไม่ใช่ใช้ว่าสมัยโบราณ ก็อาจกล่าวทอดออกอากาศทางวิทยุ สมัยนั้นโทรทัศน์ยังไม่มี หลังการปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ผมขออนุญาตแล้ว เพื่อเป็นการประกอบการพิจารณาของเพื่อนสมาชิกทั้งหลาย ผมมีเอกสารหลักฐานมาพูดในสภาแต่ถูกฟ้อง ท่านประธานที่เคารพ หลังการปฏิรูปการปกครองแผ่นดินมีผู้มีอำนาจในคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ได้สั่งให้ตำรวจหน่วยตรวจสอบภาษีอากรหยุดการตรวจสอบภาษี เพราะเหตุไรถึงเป็นเช่นนั้น เพราะหน่วยตรวจสอบภาษีอากรของกรมตำรวจไปตรวจสอบภาษีอากรของบริษัทสิ่งกะลี่ยบริษัทหนึ่ง ปรากฏว่าหลักเลียงภาษีมาทั้งหมด ๘๐ ล้านบาท ผมได้เอกสารนั้น ๆ มา จากตำรวจกองตรวจภาษี ผมก็เอาเอกสารฉบับนั้น คือหลังจากปฏิรูปแล้ว ก็มีการเลือกตั้ง ผลการออกคำสั่งของคณะปฏิรูปครั้งนั้น ทำให้ตำรวจนั้นมีหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองอย่างเดียว ไม่มีโอกาสตรวจสอบภาษี คือการตรวจสอบภาษีของตำรวจนั้น ๓,๐๐๐ กว่าคน เขาไม่ได้จับ เขาเพียงแต่ตรวจสอบเสาร์เช้าส่งสรรพากรไปคิดภาษีคืน จากการเลียงภาษี ผมก็เอาเอกสารทั้งหมดมาพูดในสภาว่ามีการหลักเลียงภาษีของบริษัทสิ่งกะลี่ย วันนั้นเป็นวันประชุมร่วมระหว่างผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิก กรรมการผู้จัดการของบริษัทสิ่งกะลี่ยนั้น เป็นวุฒิสมาชิกนั่งอยู่ตรงนี้ พอผมพูดจบปรากฏว่าท่านวุฒิสมาชิกซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการนั้นท่านไม่ได้ลุกขึ้นตอบโต้ข้อกล่าวหาที่ผมกล่าวหา ว่าบริษัทไม่ได้หลักเลียงภาษีจริงเป็นการกล่าวเท็จกลางสภา ส.ส. ทรงธรรมนำความเท็จมากล่าวเท็จกลางสภา แต่ขณะเดียวกันนั้น ท่านไปจ้างอดีตประธานศาลฎีกาคนหนึ่ง ซึ่งเป็นทนายความประจำบริษัทของท่านฟ้องผมคดีหมิ่นประมาท และฟ้องทางแพ่ง สมัยนั้นเรียกค่าเสียหายผม ๕ ล้านบาท อย่างไรก็ตามแต่ ๕ ล้านบาทเลย ๕๐๐,๐๐๐ บาทผมก็ยังไม่เลย ผมก็นึกว่าหมดตัวแน่คราวนี้ ผมจำว่าเป็นต้องแล้วผมก็ไปขอคุณพานิช สัมภวคุปต์ ผมขอภัยที่เอ่ยชื่อท่าน ส.ส. เพชรบุรี

ขณะนั้นมาเป็นทนายว่าความให้ผม ท่านประธาน เชื่อใหม่ว่าคดีของผมนี้
 ไม่ได้ขึ้นศาลทำไมถึงไม่ได้ขึ้นศาล พอไปถึงศาลชั้นต้น ศาลเรียกเอกสาร
 ว่าจำเลยมีเอกสารอะไรใหม่ที่จะมาแสดงต่อศาล ผมรวบรวมเอกสาร
 ทั้งหมดที่ได้มาจากกองตำรวจตรวจคนเข้าเมือง กองตำรวจตรวจสภาพ
 มอบให้ทนายไปทนายยื่นแค่เอกสารอย่างเดียว ผมเป็นจำเลยที่ ๑
 กรมประชาสัมพันธ์เป็นจำเลยที่ ๒ ทนายของผมคือนายพานิช สัมภวคุปต์
 ปีกแล้วแล้ว ส่วนทนายของกรมประชาสัมพันธ์คืออัยการที่มาจากกรมอัยการ
 สมัยนั้นเป็นทนายทั้ง ๒ คน ไม่ได้พูดอะไรสักแอะ เพียงแต่เอาเอกสาร
 ทั้งหมดที่ผมให้ไปนี้ให้ศาลพิจารณา -----

ศาลชั้นต้นตัดสินว่าอย่างไรรู้ใหม่ครบท่านประธาน จำเลยเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่รักษาผลประโยชน์ของแผ่นดิน และการนำ
เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งเป็นความจริงมาชี้แจงต่อสภานั้น จึงไม่ถือ
ว่าเป็นความผิด และจำเลยมีเอกสิทธิ์คุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ จึงไม่
สามารถจะให้จำเลยมีความผิดได้ ศาลชั้นต้นยกฟ้อง ฝ่ายโจทก์อุทธรณ์
ศาลอุทธรณ์ยื่นตามศาลชั้นต้น ยกฟ้อง ท่านประธานที่เคารพ และกึ่งทาง
ฝ่ายโจทก์อีก ศาลฎีกายกฟ้องครับ เป็นบรรทัดฐานอยู่ในศาลฎีกา
เดี๋ยวนี้ พิมพ์เป็นเล่มของศาลฎีกาว่าเป็นคดีแรกของประเทศไทยที่คน
ที่ถูกฟ้องแล้วก็ไม่ถูกติดคุก ยังไม่พอนะครับ บริษัทสังกะสีศาลสั่งให้เสีย
ค่าฤชาธรรมเนียมแทนจำเลย เป็นเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท คุณพานิชยัง
เอามาคืนให้ผม ๒๐,๐๐๐ บาท แล้วไปแบ่งให้อัยการ ๓๐,๐๐๐ บาท
คุณพานิชเอาไป ๓๐,๐๐๐ บาทด้วยซ้ำไป ค่าฤชาธรรมเนียมที่ต้องเสีย
นี้แหละครับถ้าผู้แทนไม่มีเอกสารหลักฐาน ผู้แทนคนไหนจะกล้ามาพูด ผม
สูคดีโดยไม่ได้พูดกับศาลแม้แต่คำเดียว ศาลไม่ได้ชี้กผมแม้แต่คำเดียว
ทนายโจทก์ก็ไม่ได้ชี้กผมแม้แต่คำเดียว ทนายจำเลยก็ไม่ได้ถูกชี้ก ถูกถาม
ถูกไต่สวนมูลฟ้องอะไรสักอย่าง เพียงแต่ขอเอกสารไปเท่านั้น ศาล
พิจารณาเฉพาะเอกสารที่ผมมี จำนวนด้วยเอกสารหลักฐานที่ผมมี ผู้แทน
คนไหนเล่าที่เอาสิ่งที่ไม่เป็นความจริงมาพูดในสภา มีเอกสารเท็จมาพูด
ในสภา ผู้แทนคนนั้นก็ชั่ว ก็เลว ก็สมควรจะติดคุก ผู้แทนที่เอาเอกสาร
จริง ๆ มา อุปมาอุปมัยมีอีกคดีหนึ่ง ผมนี้แหละครับกล่าวหารัฐมนตรีว่า
ทุจริตกลางสภา เพราะผมมีเอกสิทธิ์คุ้มครอง ออกอากาศไปทั่วประเทศ
เหมือนกัน ผมระบุชื่อในสภาว่า รัฐมนตรีคนนั้นสั่งขาปราบศัตรูพิษไปปราบ
อ้อยที่จังหวัดชลบุรี ผมเป็นผู้แทนจังหวัดเชียงราย แต่ว่าอ้อยเชียงรายไม่มี
แต่ผมพูดในฐานะอะไร ผมพูดในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทย กระผมได้
เอกสารหลักฐานมาว่ารัฐมนตรีสั่งการให้ไปแล้ว เป็นไม่รู้จะกี่ ๕๐ ล้านบาท
ผมก็กล่าวหารัฐมนตรีคนนั้นว่าทุจริต มีเปอร์เซ็นต์จากการนี้ มีรายได้
จากการนี้ ปรากฏว่าผมก็ออกไปนอกสภา วิทยุกรมประชาสัมพันธ์มา
สอบถามผม สำนักข่าวไทยมาสอบถามผมว่ามีจริงหรือเปล่า ผมก็มีจริง
เอกสารหลักฐานนี้ เขาก็บันทึกเทปไว้ ผมถูกฟ้องศาลจากรัฐมนตรีคนนั้น
ผมไม่เอ่ยชื่อเขารัฐมนตรีคนนั้น อดีตรัฐมนตรีคนนั้น ฟ้องศาลซึ่งศาลอาญา
คดีหมิ่นประมาท ท่านประธานที่เคารพ เชื้อใหม่ผมเอาทนายความไปด้วย

เขาก็เอาทนายความไปด้วย ศาลก็บอกว่า นี่จำเลย จำเลยยอมเขาเถอะ ศาลฟังเทปแล้ว จำเลยหมิ่นประมาทเขาโดยชัดเจน ถึงอย่างไรจำเลยก็สู้เขาไม่ได้หรอก อย่าให้คดีรกรงศาลเลย ขอขมาเขาก็จบ ลงหนังสือพิมพ์เสีย ทนายของผมนั่งอยู่นี้ครับ ผมก็ลุกยกมือขึ้น ศาลท่านก็อนุญาตให้ผมพูด ผมก็บอกว่า ประทานกราบเรียนท่านศาลที่เคารพ กระผมจำเป็นต้องต่อสู้คดีนี้ถึงศาลฎีกาเพื่อความถูกต้อง ผมต้องการความเป็นธรรมจากศาลว่า การปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนราษฎรของผมนั้นจะผิดด้วยหรือ จะต้องติดคุกด้วยหรือ ถูกต้องครับ ท่านแต่ศาลที่เคารพ เอกสารขึ้นนี้รัฐมนตรีสั่งใช้ไป ๓ เดือนแล้ว ซึ่งขาคตัวนี้จะเป็นยาที่มีผลจริงต่ออ้อยหรือเปล่านั้นไม่ทราบ -----

ส.ผ. ๒๐/๒๕๓๖ (ส. ๑)

ถ้ามีสิ่งเจือปนจากขกษกตัวนี้เข้าไปในอ้อย อ้อยอันนั้นหีบมาเป็น
น้ำตาลทราย น้ำตาลทรายก็ต้องมีสิ่งเจือปนอันนั้นปนลงไปไปในน้ำตาลทราย
เมื่อน้ำตาลทรายมีสิ่งเจือปนปนไปแล้วส่งไปขายต่างประเทศ
ต่างประเทศเอาไปตรวจสอบพบว่ามีการเคมีเจือปนอยู่ในน้ำตาล
ตลาดที่ซอกกิ้งพินาศ วิศวกรที่ปลุกอ้อย ปรุชาน
ศาลที่เคารพ ผมมีเอกสารอยู่ที่หนึ่งผมก็เก็บมา นี่คือนั่งลือ
หนังสือของกรมวิทยาศาสตร์ อันนี้กรมวิทยาศาสตร์อะไรผมก็
ไม่รู้ได้ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือกรมวิทยาศาสตร์อะไร
กรมวิทยาศาสตร์บริการ ผมยื่นหนังสือถึงกรมวิทยาศาสตร์บริการ
พร้อมกับส่งเอาตัวนี้ไปให้พิสูจน์ ขอทราบผล ผมก็เอาหนังสือนี้ไปให้
ศาลดู ผมอ่านและไปให้ดู กรมวิทยาศาสตร์บริการจึงมาบอก
ตัวว่าตัวนี้ได้ทำการพิสูจน์แล้วยังไม่ทราบผล จะทราบผลอีกวันที่
เท่านั้นเท่านั้นอีก ๒ เดือน นี่ยังไม่ทราบผลเลย ศาลที่เคารพ
แต่ยานี้สิ่งใช้ไปแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะฟ้องร้องต่อไปจะให้
ผมขอความคางยอมไม่ได้ ผมขอต่อสู้ต่อไปถึงศาลฎีกา เพื่อต้องการ
เอาความยุติธรรม เอาศาล เป็นที่พึ่งว่าการปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนราษฎร
ของผมเป็นอย่างไร ผมก็ไปยื่นให้ศาล ท่านประธานเป็นอย่างไร
รู้ไหมครับ พอจะทำความเข้าใจได้ไหม ศาลถาม ศาลให้เวลา
๕๐ นาที ลงจากบัลลังก์ไปเลย เสร็จแล้วเป็นอย่างไร รัฐมนตรีคนนั้น
หน้าก๊ิตเลย มาเจรจาต่อรองกับผมขอให้ลงหนังสือพิมพ์ไม่เอาความกัน
ผมก็บอกร่างมาลี ร่างบอกขอขมา ผมบอกได้อย่างไร ผมไม่ได้ผิด
ขมาอย่างไร เอา เป็นว่าเกิดจากความเข้าใจผิดกันก็แล้วกัน ให้ผม
ลง ๗ วัน หนังสือพิมพ์ ผมก็ลง ๗ วัน เสียค่าใช้จ่าย ผมก็ลงคอลัมน์
แค่นี้ พอครบ ๗ วันทนายความหอบหนังสือพิมพ์มาแล้ว คุณทรงธรรม
ผมต้องใช้แว่นขยาย ผมก็บอกไม่ได้ศาลสั่งลงกว้างเท่าไร ยาวเท่าไร
ศาลสั่งลง ผมก็ลงให้แค่นี้ ก็ศาลไม่ได้สั่งลงกว้างพุดหนึ่ง ยาวพุดหนึ่ง
ผมก็ลงแค่นี้หมดไป ๗๐๐ บาท นี่ละครับท่านประธาน ผู้แทนราษฎร
ทำงานจะต้องมีเอกสารมีหลักฐานมาแสดงให้เห็น ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้
ท่านประธานครับ แล้วบ้านเมืองของเราผู้แทนคนไหนจะกล้าทำงาน
ถ้าไม่มีเอกสารที่คุ้มครองอย่างนี้ ผมขอถามท่านกรรมาธิการหน่อย
ถ้าผู้แทนทำด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อให้ฟ้องก็ศาล ร้อยศาล พันศาล

สผ. ๒๐/๒๕๓๒ (ส. ๑)

อย่างคดีของผมเป็นตัวอย่าง ผมพูดเป็นเรื่องจริง แม้กระทั่งหนังสือพิมพ์
 ๗๓รัฐเคยเอามาลงคำพิพากษาหน้ากลางเต็มหน้า เผยแพร่ไป
 ทั่วประเทศ เพาะฉะนั้นผมถึงว่าแล้วผู้แทนราษฎรเป็นผู้มีเกียรติ
 เป็นผู้ที่ประชาชนไว้ใจ เชื่อถือได้ เลื่อนมาทำหน้าที่ในสภา เสร็จแล้ว
 ปิดปากผู้แทนไว้ให้หมดในสิ่งที่ควรพูด เพราะพูดไปก็กลัวจะถูกฟ้องศาล
 เวลาผมพูดจบไปหลบมาที่หัวรถเข็น ผู้แทนก็พูดอย่างนั้นแหละ
 ผมจึงเป็นต้องพูดกลับไปกลับมามีไว้ไม่ให้พูดกลับไปกลับมา ผมก็คิดว่า
 ถ้าพูดจะพูดว่ารัฐมนตรีโกง ทั้ง ๆ ที่ผมรู้วันอภิปรายไม่ไว้วางใจ
 ผมก็รู้ว่าใครกินใครโกง ผมก็ต้องบอกว่าผมไม่เชื่อว่ารัฐมนตรีจะโกง
 แต่ผมกินไม่ได้ ๓๐๐ ล้าน^{๑๓} ผมก็ต้องพูดอย่างนี้ นี่ละครับมีหลักฐาน
 ไปถึง ๆ แต่พูดไม่ได้ กรรมวิธีการไปคิดอย่างไว้ว่าจะต้องทำอย่างนี้
 ผมว่าไม่จำเป็น ผู้แทนแต่ละคน ๓๖๐ คนต้องรับผิดชอบตัวเอง อย่างเอา
 ความเท็จมาพูดในสภาเมื่อหลักฐานไม่แท้จริงก็อย่าพูด อย่างผมผมกล้าพูด
 ได้เต็มปากว่าหลักฐานของผมแท้จริง เพราะฉะนั้นผมถึงได้กล้าพูดได้
 เต็มปากว่าผมไม่กลัวหรือครับ ผมเป็นผู้แทนสมัยไหนก็โดนฟ้องสมัยนั้น
 มีสมัยนี้เท่านั้นยังไม่โดนฟ้อง เพราะฉะนั้นการที่เราออกรัฐธรรมนูญมา
 ครั้งหลังล่าสุด เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของผู้แทนราษฎรในสภา
 เป็นอย่างยิ่งที่ไม่สามารถคิดกับการทำงานของเรา ในการจะปกป้อง
 ผลประโยชน์ของประชาชนดังกรณีที่ยาปราบศัตรูพืชที่ไปทำกับอ้อยที่ชลบุรี
 ในกรณีที่บริษัทสังกะสีเลี้ยงภาษีถึง ๕๐ ล้าน^{๑๔} และตอนหลังมานี้ต้องเสีย
 ภาษีคืนให้รัฐ หลังจากนั้นต้องเสียภาษีคืนให้รัฐเก็บคืน นี่ละครับท่านประธาน
 และเราจะไปปิดปากผู้แทนไม่ให้ผู้แทนได้ทำงานได้เต็มที่ ผู้แทนมีเอกสาร
 หลักฐานพอที่จะมาชี้แจงแถลงไขให้สภานี้ได้รับทราบ สภานี้มีไว้เพื่ออะไร
 มีไว้เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจเพื่อประเทศชาติ เพื่อประชาชน เพื่อแสดง
 ความคิดเห็น แต่พูดอะไรไปก็ไม่ได้กลัวจะถูกฟ้องถูกร้อง ไม่ใช่อย่าง
 ท่านเมื่อก่อนผมว่าไม่ได้ว่าท่านไหนที่บอกสมัยโบราณไม่มี ตัดออกอากาศ
 แม้กระทั่งท่านประธานกรรมการฯ ขาบอกว่าสมัยโบราณเราไม่มีการ
 ออกอากาศ นี่ละโดนฟ้องสมัยออกสถานีวิทยุแห่งประเทศไทย สถานีวิทยุ
 แห่งประเทศไทยเป็นจำเลยที่ ๒ ถ้าเราเอาความจริงใจและเอาความ
 เป็นจริงมาพูดในสภานี้ไม่ต้องกลัว เพราะฉะนั้นผมขอชี้แจงกับ
 คณะกรรมการใส่เข้าไปเถอะครับ การอภิปรายของวุฒิสมาชิกและ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาถือ เป็นเอกสิทธิ์ผู้ใดจะนำไปฟ้องร้อง
กล่าวหาทางอาญาหรือทางแพ่งมิได้ ปีละครั้งผู้แทนราษฎรก็ได้ วุฒิสมาชิกก็ได้
จะได้ทำหน้าที่ของเขาเต็มตามความสามารถและคนไหนที่เอาความเท็จมา
ก็เป็นกรรมของเขาไป ขอขอบคุณครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพินิจ

นายพินิจ จันทรสุนทร (แล้วไป) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม พินิจ จันทรสุนทร ท่านประธานครับ ผมคิดว่าที่กระทรวงมหาดไทย

กรุณาเลิกแล้วก็ขอแก้ไขบางประการนั้นผมอยากจะขอเรียนว่าเห็นด้วย

ที่มีการแก้ไขแต่ยังไม่เพียงพอ ท่านประธาน ก่อนอื่นเราจะต้องมาทำ

ความเข้าใจว่า เอกสิทธิ์ที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ เป็นเอกสิทธิ์เด็ดขาด

แอบโซลูท (Absolute) เลย เพราะว่าสมาชิกวุฒิสภานั้นเราต้องทรา

วักเขาอภิปรายหรือพูดในสภาอย่างเต็มที่ ปฏิบัติงานหน้าที่ของเขาอย่าง

เต็มความสามารถ -----

เพราะถ้าหากว่าเราไม่ให้โอกาสสมาชิกดำเนินการแล้ว ไม่มีโอกาส
 หรือครบถ้วน ความเป็นจริงจะไม่ปรากฏถึงที่คณะกรรมการได้อภิปราย
 ไปแล้ว ผมอยากจะกราบเรียนว่าสมาชิกรัฐสภา ไม่ว่าจะเป็นผู้แทนราษฎร
 หรือวุฒิสภาก็ตาม เมื่อจะพูดอะไรแล้วจะต้องแสดงด้วยความบริสุทธิ์ ไม่ต้อง
 เกรงกลัวต่อผู้ใด ไม่ต้องกลัวความกดดันในเรื่องอะไรทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น
 ในการที่เราให้ออกสิทธิ์ตามรัฐธรรมนูญ สมควรที่จะได้มีเอกสิทธิ์ในเรื่อง
 อย่างนี้ สำหรับข้อปลีกย่อยที่พูดกันมานั้น เหตุการณ์จะเกิดขึ้นอย่างนั้น
 อย่างนี้เป็นเรื่องเหตุการณ์ปกติ แต่หลักการในรัฐธรรมนูญต้องมี เอกสิทธิ์
 ในการคุ้มครองต้องมี ผมอยากจะให้เป็นอย่างนี้ท่านประธานครับ
 ที่คณะกรรมการพูด ผมอยากจะให้กลับไปดูรัฐธรรมนูญเมื่อปี ๒๕๐๗ ซึ่งเป็น
 ปีที่ประชาธิปไตยเบ่งบาน แต่ถ้าท่านดำเนินการตามนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า
 เมื่อมีการปฏิวัติรัฐประหารเมื่อใด หรือจะปฏิรูปก็ตาม คนที่จะมีอำนาจที่เขียน
 กฎหมายรองรับไว้ ซึ่งผมจะพูดต่อไปในเรื่องอื่น ๆ อีกที่ผมจะแสดงให้เห็น
 ใครขึ้นมาก็ตามต้องการที่อยากจะมีอำนาจในการปกครองประเทศในการ
 บริหารประเทศ แต่ถ้าหากเราไม่ให้เอกสิทธิ์ดังที่ท่านว่ากันดีหน่อยให้ไป
 ปิดเปิดเองมันเป็นเรื่องวิธีการ แต่หลักการต้องเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญว่า
 เอกสิทธิ์ที่จะให้แก่สมาชิกรัฐสภานั้นมีอะไรบ้างก็ควรจะให้ไปได้ ผมอยากจะ
 กราบเรียนว่าสมาชิกรัฐสภานั้นเป็นผู้ที่จะต้องได้สิทธิพิเศษในเรื่องอย่างนี้
 เพราะเหตุว่า เขาจะต้องมาดำเนินการเพื่อที่จะออกกฎหมายอย่างเป็นทางการ
 ภายในประเทศ เพราะฉะนั้นในเรื่องอย่างนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า
 บรรดาเอกสิทธิ์ต่าง ๆ นั้นที่บอกว่าจะไปละเมิดเขาอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น
 ถ้าท่านจะกลับไปเมื่อปี ๒๕๐๗ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๐๗ นั้นเป็นปีที่ใช้ประชาธิปไตย
 อย่างมากที่สุด กล่าวคือก็หมายความว่า เมื่อปีนั้นไม่มี ท.วิ. จริง แต่ว่า
 เรามีวิทยุแล้วท้องไร่ท้องนามีวิทยุทรานซิสเตอร์ฟังกันทั่วทุกแห่งในปีนั้น
 เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าการฟ้องร้องเกิดขึ้น คณะกรรมการ
 ก็เกิดขึ้นในปี ๒๕๐๘ โดยรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๐๗ นั้นเอง ซึ่งกระผมก็อยู่ด้วย
 ก็เป็นพยานด้วยที่คณะกรรมการได้กล่าวไว้ ผมอยากจะกราบเรียนว่าอยากจะ
 ขอให้กรรมการนำเอามาพิจารณา ไม่ต้องไปยุ่งไม่ต้องไปแก้ไขของคนอื่น
 เขาละครับ ยกเอาฉบับประชาธิปไตยที่สมัยอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ได้
 ดำเนินการไว้เอามาไว้ตรงนี้ ในเรื่องของเอกสิทธิ์เอามาใส่ ไม่มีใคร

แต่ต้อง ไม่มีใครดำ่ว่าเพราะมันเป็นรัฐธรรมนูญเดิมซึ่งได้รับการยอมรับ
มาเป็นเวลาช้านาน เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าถ้าหาก
คณะกรรมการชุดนี้ได้มีโอกาสไปเป็นกรรมาธิการยกร่าง ผมยกตัวอย่าง
ก็อยากจะขอฝากเรื่องนี้ไว้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามที่แก้ไขให้มีความเหมาะสม
ผู้ที่อยู่ภายนอกมาเป็นผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ปัญหาหรือรัฐบาลก็ตาม
ได้รับความคุ้มครองน่าจะเท่ากัน อันนี้ผมเห็นด้วย แต่ถึงอย่างไรก็ตาม
อยากจะขอให้ถือทั้งหมดแล้วก็เอาปี ๒๕๑๗ เอามาใช้ไว้อย่างเดิมครับ
ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจำนงค์ครับ
ผมคิดว่าหลังจากที่คุณจำนงค์แล้วผมขอผ่านประเด็นนี้ไป เชิญคุณจำนงค์

นายจำนงค์ โพนิสาวโร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม จำนงค์ โพนิสาวโร ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคชาติไทย ผมคงใช้เวลา
เพียงนิดเดียวครับเพราะมานั่งตรงนี้ ๓ คนมีความรู้สึกตรงกันหมดแต่ไม่ได้
นัดหมายกันไว้ก็จะพูดเรื่องเอกสิทธิ์ ผมจะไม่พูดซ้ำกับท่านผู้มีเกียรติจากลำปาง
และเชียงใหม่ได้พูดไปแล้ว แต่ผมจะขอละเอียดว่าเราเป็นประชาธิปไตยมา
๖๑ ปีแล้ว แต่เราก็ยังเตาะแตะ ๆ อยู่อย่างนี้ ความจริงอยู่ตรงไหนเรา
ยังไม่รู้ยังจับไม่ได้ -----

พ. ๒๐/๒๕๓๖ (ส. ๑)

ทั้งหมดทั้งหลายเหล่านี้เป็นอยู่อย่างนี้ก็เพราะเราไม่มีความจริง เหตุผล
ที่เราไม่มีความจริงนั้นคือการไม่กล้าแสดงในสภาที่จะเอาความจริงมาพูด
เพื่อให้ผู้บริหารประเทศนั้นได้นำไปใช้ ทั้งหมดนี้เป็นอุปสรรคส่วนหนึ่งนั้น
ก็คือเอกลักษณ์ในการพูด เราไม่มีเอกลักษณ์ในการพูดบางอย่างเหมือน
ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดเมื่อกี้แล้ว สิ่งนี้เป็นอุปสรรคอย่างแฉะ
เพราะฉะนั้นเราต้องคำนึงถึงว่าผู้แทนที่จะเข้าไปในสภานี้ได้รับเกียรติ
จากพี่น้องประชาชนทั่วประเทศให้เกียรติไว้ไว้วางใจมาแล้ว เมื่อเขา
ไว้วางใจมาแล้ว มันเป็นหน้าที่ของผู้แทนที่จะทำหน้าที่อย่างเต็มที่ แต่ถ้า
ผู้แทนทำเพียงครึ่งแอร์เห็นต์ ก้าว ๆ กิ่ง ๆ พูดจาก็ไม่ชัดเจนกลัว เขาจะ
พียงมาทำงานอะไรมาบ้างนั้น ก็ทำให้ประชาธิปไตยเรานั้นไม่สมบูรณ์ และ
ถอยหลังอยู่เรื่อย ๆ ผู้แทนคนโตถ้ามาพูดเท็จบ่อย ๆ ในสภาไม่มีเอกสาร
อ้างอิง คนเขาได้ยินได้ฟัง หรือสื่อสารมวลชนเอาไปลงว่าคนนั้นมันพูดเท็จ
ก็เป็นการเสื่อมของผู้แทน หรือ ส.ส. คนนั้น หรือสมาชิกสภาผู้แทนคนนั้น
เอง อันนี้จะเห็นได้ชัดเจนว่า ต่อไปนี้เราจำเป็นต้องทำหน้าที่มัน
สกปรกให้มันสะอาด เพราะฉะนั้นถ้าเราให้เอกลักษณ์อย่างนี้แล้วประชาธิปไตย
ของเรานั้นก็จะสะอาดยิ่งขึ้นเหมือนแม่น้ำเจ้าพระยา ถ้าเราไม่ทิ้งขยะ
ลงไปอีกมาก ๆ อีกหน่อยมันก็จะดีเอง ท่านประธานที่เคารพ กระผมเอง
ใคร่ขอสนับสนุนเหมือนกับท่านสมาชิก ท่านผู้มีเกียรติทั้ง ๒ ได้พูดมาแล้วว่า
เอกลักษณ์ที่คงไว้ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งเป็นแม่บทที่ผมเห็นด้วย

อีกประการหนึ่งผมอยากจะกราบเรียนที่เห็นด้วยอย่างชัดเจน
ที่คณะกรรมการได้ทำไว้ก็คือ การลดอายุผู้มีสิทธิเลือกตั้งมาเป็น ๑๘ ปี
อันนี้ผมเห็นด้วยเพราะว่าประชาธิปไตยเรานั้น ๖๑ ปีแล้ว คนสมัยใหม่
อายุ ๑๘ ปีนั้นเขามีความรู้ เขามีการศึกษา เขารู้ทางการเมือง ส่วนคน
รุ่นเก๋ารุ่นหลังนั้นก็มัววันที่จะถอยห่างออกไปก็ยังถ้อยอย่างเดิมอยู่ และการ
ออกมาใช้สิทธิให้เสียงคนรุ่นเก๋เขาเบื่อแล้ว บางทีเขาเบื่อสภาเขาก็
ไม่ค่อยออกมา เพราะฉะนั้นคนรุ่นหลังที่จะขึ้นมาอย่างอายุ ๑๘ ปีถ้าถือว่า
เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ แก่กฎหมายจาก ๒๐ ปีเป็น ๑๘ ปีก็ยังได้ เพราะฉะนั้น
ผมเองใคร่ขอสนับสนุนเรื่องอายุผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็น ๑๘ ปีบริบูรณ์ไว้
ณ โอกาสนี้ด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตียวคุณ
ธานี แล้วจะคุณจากตุรนต์ก็แล้วกัน ผมคิดว่าผมจะผ่านประเด็นนี้หลังจาก

ท่านกรรมการจัดการขาดทุนแล้ว เพราะ ๒ ชั่วโมงแล้วประเด็นนี้ เชิญ
คุณธานี

นายธานี ยี่สาร (เพชรบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม ธานี ยี่สาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี พรรค
ชาติพัฒนา ตามหัวข้อที่ ๕ เอกสิทธิ์คุ้มครอง โดยรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน
ได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่าให้เอกสิทธิ์กับสมาชิกรัฐสภา และบุคคลใด ๆ ก็ตาม
ที่กล่าวถ้อยคำในสภาในกรณีที่ไม่มีการถ่ายทอด แต่ถ้ามีการถ่ายทอดแล้ว
ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสมาชิกย่อมไม่ได้รับเอกสิทธิ์
คุ้มครอง แต่ในขณะที่เดียวกันนั้นบุคคลภายนอก ไม่ว่าจะเป็นที่รัฐมนตรี
ก็ดี หรือกรรมการวิสามัญคดี ซึ่งไม่ใช่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ย่อมได้รับเอกสิทธิ์คุ้มครอง ตามรัฐธรรมนูญฉบับนั้นได้เขียนไว้หมดแล้ว
และก็กลั่น ซึ่งไม่เกิดความเป็นธรรม แต่คณะกรรมการวิสามัญคณะนี้
ก็ได้หาวิธีการดำเนินการแก้ไขไว้ ๒ ข้อ คือ ๑. บุคคลภายนอกที่กล่าว
ถ้อยคำในสภาไม่ได้รับการคุ้มครอง เช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
๒. ให้เอกสิทธิ์แก่ผู้กล่าวถ้อยคำร้องขอ ประธานในที่ประชุมให้ระงับการ
ถ่ายทอดเป็นการชั่วคราวได้ -----

ซึ่งในข้อที่ ๒ นี้กระผมค่อนข้างที่จะเห็นด้วยกับคณะกรรมการ แต่ในข้อ ๑ นั้น กระผมยังไม่เห็นด้วย กระผมมีความคิดเห็นว่า บุคคลใด ๆ ก็ตามที่อยู่ในสภา ไม่ว่าจะ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี วุฒิสมาชิกก็ดี หรือบุคคลภายนอกที่เป็นรัฐมนตรี หรือกรรมการวิสามัญ ซึ่งไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ควรได้รับเอกสิทธิ์คุ้มครองในกรณีทอภิปราย กล่าวหาตบตีบุคคลใดก็ตามที่อยู่ในสภาด้วยกันนั้น กระผมมีเหตุผลก็คือผู้ที่อยู่ในสภาด้วยกันนั้น เมื่อถูกกล่าวหาตบตีแล้ว ก็มีโอกาที่จะตอบชี้แจงข้อกล่าวหาเหล่านั้น ๆ ได้ในสภาแห่งนี้ กระผมจึงเห็นด้วย ควรจะให้เอกสิทธิ์คุ้มครองกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีนี้ ถ้ากรณีที่ไม่ได้รับเอกสิทธิ์คุ้มครองนั้น กระผมคิดว่าจะ เป็นผลเสียหายต่อประเทศชาติและประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ในกรณีถ้ามีรัฐมนตรีท่านใดท่านหนึ่งที่มีพฤติกรรมล่อไปในทางทุจริตนั้น ถ้าท่านสมาชิกไม่ได้รับเอกสิทธิ์คุ้มครองแล้ว กระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้นั้นคงจะไม่กล้าหยิบยกขึ้นมาอภิปรายในสภาแห่งนี้ เพราะกลัวจะถูกฟ้องร้องได้ เพราะตัวอย่างก็เห็นมามากแล้วว่า ไม่ว่าจะ เป็นท่านรัฐมนตรีก็ตีฟ้องร้อง ส.ส. ท่าน ส.ส. ฟ้องร้องท่านรัฐมนตรีหรือท่าน ส.ส. ฟ้องร้อง ส.ส. ด้วยกันเอง หลังจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจในหลายครั้งที่ผ่านมานั้น กระผมมีความคิดเห็นอีกอย่างหนึ่งว่า ในการที่ฟ้องร้องเพื่อให้ศาลตัดสินนั้น เป็นการทำไม่สมควรเป็นอย่างยิ่งในทางการเมืองแล้วกระผมคิดว่า น่าจะให้ประชาชนนั้นใช้วิจารณญาณเป็นผู้ตัดสิน เมื่อเขาได้รับฟังรับชมการอภิปรายของท่านสมาชิกก็ดี หรือการตอบข้อชี้แจงของท่านรัฐมนตรีก็ดี แต่ถ้ามีการกล่าวหาตบตีบุคคลที่ ๓ นั้น กระผมคิดว่าควรจะไม่ได้รับเอกสิทธิ์คุ้มครอง ซึ่งก็สอดคล้องกับข้อที่ ๒ คือถ้าจะกล่าวหาตบตีบุคคลที่ ๓ แล้ว กระผมคิดว่าท่านสมาชิกนั้นก็ยังมีสิทธิที่จะร้องขอกับท่านประธานให้งดการถ่ายทอดเป็นการชั่วคราวได้ ฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอความคิดเห็นต่อสภาแห่งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการวิสามัญคณะนี้ได้รับไว้พิจารณาเพื่อหาทางแก้ไขรัฐธรรมนูญต่อไป ขอกราบขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณจาตุรนต์
 นายจาตุรนต์ ฉายแสง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม จาตุรนต์ ฉายแสง กรรมาธิการ กระผมอยากจะขอกราบเรียนชี้แจง
 ต่อที่ประชุม เนื่องจากได้ฟังการอภิปรายมา ก็เห็นว่าในคำอภิปรายบางส่วน

อาจจะทำให้ท่านสมาชิกที่ดี หรือผู้ที่พึงการประชุมนี้ยุ่งกีด เข้าใจว่าการเสนอ
ของคณะกรรมการนี้ อาจจะ เป็นเหตุให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิก
รัฐสภาไม่สามารถทำหน้าที่ที่พึงกระทำได้ นั้นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งก็คือ ได้มีการอภิปรายในลักษณะที่อาจจะทำให้
มีความเข้าใจผิด ความเข้าใจผิดต่อคณะกรรมการนี้เอง ที่ผมอยากจะ
กราบเรียนก็คือ ในส่วนของความเป็นมานั้น ท่านประธานคณะกรรมการ
ได้เรียนชี้แจงต่อที่ประชุมไปแล้ว ซึ่งโดยสรุปก็คือว่า ก่อนหน้านี้ในรัฐธรรมนูญ
ฉบับปี ๒๕๑๓ ก็ได้ ฉบับปี ๒๕๒๑ ก็ได้ รัฐธรรมนูญก็ให้ออกสิทธิ์ต่อสมาชิกรัฐสภา
อย่างสมบูรณ์ ต่อมามีการถ่ายทอดวิทยุ โทรทัศน์กันมากขึ้น และในที่สุด
คณะกรรมการธิการร่างรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๓๕ ก็ได้เขียนรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน
กำหนดให้ ไม่มีการให้ออกสิทธิ์แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อภิปราย
ในขณะที่มีการถ่ายทอดทางโทรทัศน์ ในขณะที่นั้นผมคิดว่า นักการเมืองทั้งที่
อยู่ในสภานี้เป็นผู้แทนราษฎรอยู่ และนักการเมืองที่ไม่ได้เป็นผู้แทนราษฎร
ในขณะที่หลายคนไม่เห็นด้วย -----

เนื่องจากว่าการที่ไม่ให้ออกสิทธิต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะที่มีการ
 ถ่ายทอดนั้น เป็นการจำกัดสิทธิต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่มีทางออก
 นั้นเป็นเหตุให้คณะกรรมการนี้หาทางออกก็คือว่า ถ้าหากจะอภิปราย
 อย่างเต็มที่ในขณะที่มีการถ่ายทอดโทรทัศน์ขึ้นมาแล้ว สิ่งใดที่ต้องการให้
 ถ่ายทอดไป โดยไม่เกรงกลัวว่าจะมีปัญหาการฟ้องร้องทางกฎหมาย ก็ให้
 พุดไปโดยให้มีการถ่ายทอด เมื่อถึงตอนที่ต้องการจะอภิปรายและไม่อยาก
 ให้มีการฟ้องร้องกัน แต่ยืนยันที่จะอภิปรายต่อไป ก็ร้องขอต่อประธานสภา
 เพื่อให้ระงับการถ่ายทอด นั้นเป็นทางออกที่คณะกรรมการนี้เสนอต่อที่
 ประชุมนี้ ซึ่งในเวลาที่จะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่านสมาชิกอาจจะมีการ
 เสนอเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงแก้ไขไปอีกบ้าง ผมคิดว่ากรรมการคณะนี้
 ก็คงยินดีรับฟังหรือร่วมมือ ปัญหาที่ผมอยากจะได้กราบเรียนเป็นหลักก็คือว่า
 ท่านสมาชิกบางท่านได้พูดถึงการเคารพสิทธิของผู้แทนราษฎร เคารพอำนาจ
 ของประชาชนที่ได้ให้มาแก่ผู้แทนราษฎรแล้ว ควรจะให้เอกสิทธิ์อย่างสมบูรณ์
 ปัญหาในฐานะที่ผมเป็นประชาชนคนหนึ่ง ก็คิดว่าจะต้องให้ความเคารพ
 ต่อสิทธิของผู้แทนราษฎร และอำนาจที่ประชาชนมอบหมายมาให้ แต่ใน
 ในฐานะที่กระผมเป็นนักการเมืองคนหนึ่ง ก็คิดว่าเมื่อเคารพต่อสิทธิของ
 ผู้แทนราษฎร ก็มีความจำเป็นที่เราจะต้องเคารพต่อสิทธิของประชาชน
 โดยเฉพาะสิทธิของประชาชนบุคคลภายนอกที่ไม่มีโอกาสจะมาชี้แจง
 แกลงเหตุผลในเวลาที่เขาถูกใส่ความ ถูกใส่ร้ายป้ายสี ซึ่งบางครั้งก็
 เกิดขึ้นจริง ๆ จึงควรจะคุ้มครองสิทธิของประชาชนเหล่านี้ โดยให้
 โอกาสแก่เขาที่จะไปฟ้องร้องต่อศาลได้ ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยต่อท่าน
 กรรมการท่านสุดท้าย ที่พูดถึงการไม่ต้องให้การคุ้มครองแก่สมาชิกที่
 อภิปรายเป็นท่านสุดท้าย ที่ได้พูดถึงการไม่ต้องให้ความคุ้มครองต่อบุคคล
 ที่อยู่ในสถานะอยู่แล้ว เวลาที่ถูกพาดพิงหรือถูกพุดจากระทบกระเทือนถึง
 ซึ่งในเรื่องนี้กรรมการผมคิดว่าก็ยินดีที่จะรับฟัง ท่านกรรมการ
 ได้พูดถึงปัญหาหนึ่งซึ่งผมอยากจะได้กราบเรียนว่า น่าจะพิจารณาก็คือ ท่านได้
 พูดถึงว่า คณะกรรมการนี้ได้พิจารณาเรื่องนี้ไปในลักษณะที่ดูเหมือนจะ
 เป็นการเห็นด้วยกับคณะ รสช. พุดไปถึงขั้นว่าเป็นทาสที่ปล่อยไม่ไป ซึ่ง
 อาจจะเป็นการพุดที่ไม่มีเจตนาที่จะให้ร้ายหรือเป็นการดูหมิ่นดูแคลน
 คณะกรรมการนี้ ผมได้กราบเรียนแล้วว่า ในกรรมการนี้เอง
 หลาย ๆ คนก็เคยคัดค้านรัฐธรรมนูญฉบับ รสช. กันมาอย่างเต็มที่

ในขณะนั้น เมื่อเป็นรัฐธรรมนูญมาแล้ว มีเป็นร้อย ๆ มาตรา จะเป็นไปได้หรือไม่ที่เราถ้าไม่เห็นด้วยกับ รสช. และจะต้องไม่เห็นด้วยกับทุกมาตราไปหมดย่อมเป็นไปไม่ได้ มีบางประเด็นที่เราอาจจะเห็นด้วย บางประเด็นที่ไม่เห็นด้วย. ในประเด็นอย่างนี้ถ้าหากว่าท่านกรรมาธิการระบุลงไปว่า ใครที่เห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญ ข้อความที่เขียนไว้ตามที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่กำกับโดย รสช. ได้เขียนไว้ นั้นเป็นทาสที่ปล่อยไม่ไป มันก็จะกลายเป็นว่า ต่อไปบางประเด็นคณะกรรมการต้องการให้เปลี่ยนแปลงเสียใหม่ทั้งหมด ท่านกรรมาธิการเองอาจจะเห็นด้วยที่จะให้คงไว้ ก็จะกลายเป็นว่าตัวเองไปอีก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในการกล่าวหาพวกพ้องกันว่าเป็นทาสที่ปล่อยไม่ไป หรือทาสของ รสช. นั้นมันจะเป็นการยุติกันไปถึงแต่การอภิปรายหัวข้อที่ ๔ นี้ ผมคิดว่าคณะกรรมการนี้ยินดีรับฟัง และก็ในหลักการก็คือ เราคำนึงถึง ๒ สิ่งที่จะต้องควบคู่กัน คือเคารพสิทธิของผู้แทนราษฎร ขณะเดียวกันก็จำเป็นในยุคสมัยปัจจุบันที่จะต้องเคารพต่อสิทธิของประชาชนทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างก็ฟังในโทรทัศน์อยู่ในเวลานี้ ยกตัวอย่างให้ฟังว่าในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันผมในฐานะที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมได้เอกสิทธิ์ร้อยเปอร์เซ็นต์ เอกสิทธิ์ร้อยเปอร์เซ็นต์ที่จะพูดอะไรโดยที่ใครไปฟ้องร้องก็ไม่ได้ ในเรื่องนี้กรรมาธิการก็คำนึงว่า ถ้าเข้ามาพูดในสภาอย่างผมอย่างนี้ ต่อไปขอแก้ไขใหม่บ้าง ให้เหมือน ๆ กันกับสมาชิกสภา ไม่ต้องมีอภิสิทธิ์เนื่องจากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลาย ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเกณฑ์ การคำนวณตามจำนวน เมื่อก็ดมพูดไปก่อนแล้วว่าขอผ่านตรงนี้ คุณพินิจ ผมยังไม่ให้พูด เพราะผมบอกไปแล้วว่าจะจบตรงนี้

นายพินิจ จันทรสุนทร (ล่าปาง) : ท่านประธานครับ คือความคิดเห็นของสภา เราลองเสนอไปว่ากรรมาธิการเห็นด้วยไหม ทำไมจึงไม่เห็นด้วยกับสมาชิกที่พูดไป ถ้าสมาชิกเสนอไปแล้ว เพราะ มันไปเกิดประโยชน์ เพราะเราจะต้องรวบรวมในการที่จะร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับแก้ไขใหม่ เพราะฉะนั้นการรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกรู้จักเกิด ประโยชน์ ท่านจะรีบไปไหนท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่า เรื่องอย่างนี้ถามบอกว่าในเมื่อกรรมาธิการเห็นเป็นอย่างนั้น แล้ว ในเมื่อปี ๒๕๑๗ คุณทรงธรรมก็ถูกฟ้อง ผมก็อยู่ในเหตุการณ์ เราเป็น ผู้แทนด้วยกัน ก็ถูกฟ้องร้องได้ มันสมบูรณ์ที่สุด ยิ่งถูกฟ้องเหมือนกัน ถามบอกว่าทำไมไม่แก้ไขตรงนี้ จะแก้ไขได้ไหม ถ้ากรรมาธิการ บอกอย่างนี้ก็รีบไปให้ได้ แต่มาอ้างเหตุผลบอกเดี๋ยวนี้ทันสมัยแล้ว มันก็รู้อยู่ทันสมัยในเทคโนโลยี โนฮาว (Know-how) อะไรต่าง ๆ มันเกิดขึ้น ทำไมต้องเอาข้อเสนอมานี้ ผมบอกเอาหลักการเรื่องเอกสิทธิ์ พูดในหลักการของรัฐธรรมนูญว่าเอกสิทธิ์นั้นคืออะไร กรรมาธิการ ต้องตีความนี้ให้แตก แล้วท่านก็มีผลต่อไปอีก ต้องอย่างนั้น ๆ คำว่า เอกสิทธิ์เด็ดขาดในสภาคืออะไรเสียก่อน กรรมาธิการต้อง เข้าใจแอบโซลูทได้ไหม เมื่อพูดในสภาแล้วแอบโซลูทได้ไหม ถ้าไม่ได้ ก็ไม่ต้องเอาเอกสิทธิ์นี้ มันก็จบไป ถ้ากรรมาธิการบอกไม่ยอมให้เอกสิทธิ์ ก็ตัดออกไปทั้งหมด ก็หมดเรื่องไป เราพูดกันส่วนนี้เราพูดกันด้วยเหตุ ด้วยผล ไม่ใช่ว่าเดี๋ยวนี้มันเกิดเปลี่ยนแปลงไปแล้ว สมัยก่อนมันโง่ โปราณ มันก็ถ่ายทอดเหมือนกัน ถ่ายทอดกระจายเสียงเหมือนกัน เพราะฉะนั้นพวกผมไม่ใช่ที่ใช้รัฐธรรมนูญ ๒๕๑๗ ถ้าอย่างนั้นพวกผม ก็โง่เหมือนกัน ไม่ใช่อย่างนั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าที่เราเสนอไป มันน่าจะเป็นหนทางหนึ่งที่จะดำเนินการได้ ที่เราเข้าไปไม่ใช่ไม่เห็นด้วย เห็นด้วยที่จะมีการแก้ไขเท่านั้นเองครับท่านประธาน ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นิดหน่อยนะ

คุณส่งสุขครับ

นายสังสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม สังสุข ภัคเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ ก็ินิดหน่อย
 อย่างที่ท่านประธานบอกจริง ๆ เพราะว่าคำว่า ทาสที่ไม่ยอมปลดปล่อย
 ในขณะที่เราโฆษณาว่า กติกาที่นำมาใช้ปกครองบ้านปกครองเมือง
 ในขณะนั้นมัน เป็นสิ่งที่ไม่ดี มัน เป็นสิ่งที่มาจากอำนาจที่ไม่ถูกต้อง
 เรากันด่ากันทั้งบ้านทั้งเมือง เสร็จแล้วเรายังยึดมาเป็นรากฐานใน
 การที่จะแก้ไขกฎหมายสูงสุดของประเทศอย่างนี้ ท่านกรรมาธิการ
 ผู้มีเกียรติเมื่อสักครู่นี้ก็ได้พูดออกมาชัดเจน รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๗ ทำไม
 ไม่เอา รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๒๑ ทำไมไม่เอา แล้วทำไมถึงมาเอา
 รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๕ อ่างบอกว่าเพราะรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๕ ได้เขียน
 ไว้อย่างนี้ ได้ตราไว้อย่างนี้ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ในเรื่องนี้
 ผมก็คงยังไม่จบ ถ้าหากว่าการจะเขียนรัฐธรรมนูญ การจะร่าง
 รัฐธรรมนูญนั้น คนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ยังจะคำนึงถึงอำนาจในวัน
 ๒ วันข้างหน้า โดยไม่คำนึงถึงอำนาจที่แท้จริงของประชาชนในอนาคต
 เรากำลังจะให้เด็กอายุ ๑๘ ปีขึ้นมาทำหน้าที่ในทางการเมือง แต่เรา
 ไม่ได้วางสิ่งที่ตั้งถามและถูกต้องไว้ให้เขาเลย ในเรื่องของอำนาจ
 เราเป็นใคร เพราะฉะนั้นกระผมยังจะต้องพูดเรื่องนี้ต่อไป และจะ
 ไม่จบแค่นี้ในเรื่องทาสที่ไม่ยอมปลดปล่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเชิญ
 ประธาน อธิบายให้จบเสียทีครับ

สพ. ๒๐/๒๕๓๖ (ส. ๑)

นายชุมพล ศิลปอาชา (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชุมพล ศิลปอาชา ประธาน
 คณะกรรมาธิการ คือประเด็นปัญหาเรื่องนี้ไม่มีอะไรมาก มีอย่างเดียวน
 ก็คือเรื่องมีการถ่ายถอดหรือไม่ถ่ายถอด แต่ถ้าไม่มีการถ่ายถอด เราก็
 มีเอกลักษณ์เด็ดขาดร้อยเปอร์เซ็นต์ ถ้าไม่มีการถ่ายถอด ที่นี้ปัญหาว่าเรา
 จะอาศัยผลประโยชน์จากการถ่ายถอดให้คุ้มครองไปถึงด้วย มีบุคคลที่ ๓
 เข้าไปเกี่ยวข้อง ถ้าไม่ถ่ายถอดไม่เป็นไร เราเอกลักษณ์ร้อยเปอร์เซ็นต์
 ตามร่างของเราร้อยเปอร์เซ็นต์เด็ดขาด แต่ถ้ามีการถ่ายถอด มี
 หลายฝ่ายที่ได้รับผลกระทบ และการถ่ายถอดนั้นไปถึงคนตั้ง ๖๐ ล้านคน
 ที่นี้ประเด็นที่สำคัญที่มีท่านสมาชิกพูดมาอยู่ ๓ ท่าน อันนี้เป็นประเด็นที่
 น่าสนใจ ขอประธานเอชนาม คือ คุณณรงค์เลิศ คุณสมชาย คุณธานี
 ประเด็นนี้แหละครับ คือเรื่อง ส.ส. เราฟ้องกันเองในสภา ไม่ควรจะ
 ฟ้องกันเอง คือคนที่กล่าวอยู่ในสภา เมื่อกล่าวกันแล้ว มีเวทีด้วยกันแล้ว
 กฤษฎีธรรมดีแล้ว ก็ไม่น่าจะนำไปฟ้องร้องกัน ประเด็นนี้คณะกรรมการ
 ไม่ใช่ไม่น่ามาพิจารณา นำมาพิจารณากันอย่างละเอียด มันมีปัญหาดังนี้
 ว่า ๑. เราอยากจะทำให้สภาของเราเรียบร้อย ถึงจะอยู่ในสภาก็จริง
 ก็อยากจะทำให้มีการพูดจากันเรียบร้อย ความหมายเป็นอย่างนั้น เอาสั้น ๆ
 ประการที่ ๒ บางครั้งถ้าเรากำหนดว่าสมาชิกที่เป็นสมาชิก
 อยู่ด้วยกันฟ้องกันไม่ได้ ถ้าขณะที่อภิปราย สมาชิกไม่ได้อยู่ในสภา บุคคล
 ที่อ้างถึงไม่ได้อยู่ในสภา ปัญหาว่าเราจะมีข้อยกเว้นอย่างไรต่อข้ออีก
 คณะกรรมาธิการก็มีปัญหาต่อไปเรื่อย แจกแจงลูกโซ่ไปเรื่อย ๆ สุดท้าย
 เสียงส่วนใหญ่ก็บอกว่า เอาแค่นี้แหละครับ แค่นี้มันก็ยังดีกว่าปัจจุบันนี้
 แต่ถ้ามีวิธีคิดทางอื่นออกมาอีก สำหรับ ส.ส. หรือสมาชิกในสภาไม่ต้อง
 ฟ้องกันได้ และถ้าเกิด ส.ส. ท่านนั้นไม่ได้อยู่ในที่ประชุม จะให้สิทธิ
 เขาด้วยหรือไม่ อะไรทำนองนั้น ก็คิดกันหลายขั้นตอน ไม่ใช่ไม่คิด คิดครับ
 แต่สุดท้ายก็หาคำตอบที่แน่ชัดไม่ได้ ก็เลยต้องผ่านไปก่อน แต่ถ้าท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติซึ่งมีอำนาจในการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ประเด็นนี้ ถ้าส่วนใหญ่
 เห็นสมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมอย่างที่ท่านสมาชิกท่านประสงค์ละก็
 คณะกรรมาธิการก็ไม่มีอะไร เพราะเป็นอำนาจของท่าน คณะกรรมาธิการ
 ก็ได้เสนอแนะในทางที่เป็นหลักการในลักษณะอย่างนี้ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิรัตน์

นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ (สกลนคร) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ ส.ส. สกลนคร
 พรรคชาติไทย ในประเด็นนี้ซึ่งสภาต้องการให้ผู้ที่ เป็นสมาชิกได้เปิดเผย
 ข้อมูล ข้อเท็จจริง เพื่อแก้ปัญหาเรื่องไม่ตีไม่งาม และต้องการเอกสิทธิ์
 ในเมื่อเขาเปิดเผยข้อเท็จจริง ข้อชี้ว่าร้ายของบุคคลบางคนแล้ว และเขา
 ต้องมาถูกฟ้องร้อง ก็เท่ากับไม่มีเอกสิทธิ์ อย่างเพื่อนผม นายเสกสรร
 เรื่องการอภิปรายในสภานั้น ส.ส. ไม่ได้บอกว่าจะให้ถ่ายทอด ซึ่งประธานสภา
 เป็นผู้จัดถ่ายทอด เพราะฉะนั้นประธานสภาควรจะได้รับผิดชอบ เพราะท่าน
 พยายามประชุม สิ่งใดไม่ตีไม่งาม ไม่ถูกต้อง ท่านห้ามพูด ห้าม ส.ส.
 พูดได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าจะเสียหายต่อบุคคลภายนอก น่าจะเป็น
 อ่าท่านจและหน้าที่ของประธานที่จะงดถ่ายทอด ท่านมีสิทธิที่จะสั่งได้แล้ว
 ไม่ควรจะให้ผู้อภิปรายต้องรับผิดชอบ เพราะเขาทำด้วยเจตนาดี ไม่ใช่
 เป็น ส.ส. แล้วจะมาใส่ร้ายใคร เขาทำงานเพื่อประเทศชาติ เพราะฉะนั้น
 อยากจะกราบเรียนไว้ที่นี้ว่า เป็นอำนาจของประธานสภาแล้วที่จะงด
 หรือจัดให้มีการถ่ายทอด เพื่อ ส.ส. จะได้ทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์เต็มที่
 ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านนะครับ
 ขอเป็นประเด็นที่ ๕ เกี่ยวกับเกณฑ์การคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ถ้าไม่มีใครอภิปราย ผ่านครับ กรรมาธิการเห็นแย้งหรือเปล่า ไม่ต้องชี้แจง
 ไม่มีคนพูด ขอผ่านเป็นประเด็นที่ ๖ คุณชานินทร์ครับ คืออย่างนี้ ผมว่าถ้า
 ไม่มีผู้ใดอภิปราย กรรมาธิการไม่จำเป็นต้องชี้แจง เป็นสิทธิของประธาน

นายชานินทร์ ใจสมุทร (สตูล) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายชานินทร์ ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูล
 พรรคประชาธิปัตย์ ในข้อที่ ๕ เกณฑ์การคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหารัฐธรรมนูญได้มีมติให้
 ถือเกณฑ์การคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามจำนวนพลเมือง คือ
 ๑๕๐,๐๐๐ คน ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ คน -----

กระผมเห็นว่า เป็นหลักการที่ดี และกระผมก็เห็นด้วยกับหลักการอันนี้
 ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันในมาตรา ๑๐๐ ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า ให้มี
 ผู้แทนราษฎรไม่เกิน ๓๖๐ คน โดยเอาจำนวนประชากรทั้งหมดของ
 ประเทศมาหารด้วย ๓๖๐ ผมเห็นว่าเป็นการที่ลดรอนสิทธิของประชาชน
 ทั้งประเทศ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้เสนอประเด็นนี้มาผมเห็นด้วย
 เพราะเป็นการลดพันธุนาการของประชากรทั้งประเทศในระบอบ
 ประชาธิปไตย ให้มีประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คนให้มีผู้แทนราษฎรได้ ๑ คน
 แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนไปถึงคณะกรรมาธิการ หรือแม้แต่
 คณะกรรมาธิการที่จะชกวางรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ว่า มีจำนวนอยู่ ๘ จังหวัด
 ซึ่งมีผู้แทนราษฎรได้เพียง ๑ คน ไม่สามารถที่จะขยายจำนวนสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดนั้น เพราะเหตุว่าเกิดจากการแบ่งเขต
 การปกครอง ประชาชนในแต่ละจังหวัดใน ๘ จังหวัดไม่ได้มีความผิต
 อะไร แต่ไม่สามารถที่จะมีผู้แทนราษฎรเหมือนกับจังหวัดอื่น ๆ ได้ เป็นการ
 กำหนดซึ่งเกิดจากการกำหนดในการแบ่งเขตการปกครอง ประชาชน
 ในท้องที่นั้นไม่ได้มีความผิตอะไร แต่ไม่สามารถที่จะมีผู้แทนราษฎรได้
 ๑ คน สิ่งที่ผมจะขอฝากว่า ในประเด็นที่ ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรเพิ่มอีก ๑ คนนั้น ขอให้มีการเพิ่มเติมว่า เพิ่มไปอีก
 จำนวนเท่าไร จากเดิมนั้นได้กำหนดไว้ว่า ครึ่งหนึ่งของจำนวนประชากร
 ๑๕๐,๐๐๐ คน คือ ๗๕,๐๐๐ คนจะได้ผู้แทนเพิ่มเติมอีก ๑ คน แต่จะทำ
 อย่างไรที่จังหวัด ยกตัวอย่างเช่น ระนอง สตูล พังงา ภูเก็ต ถ้ารัฐธรรมนูญ
 ฉบับนี้ผ่านไปก็ไม่สามารถที่จะมีผู้แทนราษฎรได้ ๒ คนได้ เพราะจะไม่
 เข้าเกณฑ์ ๒๒๕,๐๐๐ คนตามที่กำหนดไว้ ขอเรียนถึงเพื่อนสมาชิกทุกท่าน
 ได้โปรดให้ความเห็นใจกับจังหวัดเล็ก ๆ ๘ จังหวัด ซึ่งมีแค่น้อยนิด
 ถ้าเทียบถึง ๗๓ จังหวัดขณะนี้ ผมอยากเรียนวิงวอนว่า ขอให้กรุณาต่อ
 จังหวัดเล็ก ๆ เหล่านั้นให้มีผู้แทนราษฎรได้ ๑ คน จะกำหนดว่า
 ในวาระหนึ่ง วาระสองก็แล้วแต่ว่าจังหวัดที่มีผู้แทนราษฎร ๑ คนนั้น
 ก็ให้มีผู้แทนราษฎรได้เป็นจำนวน ๒ คน เพราะทุกเขตทุกจังหวัดที่มีอยู่
 ในปัจจุบันจะไม่มีน้อยกว่าผู้แทน ๑ คน เหตุผลก็เพราะว่า การทำงาน
 ของผู้แทนราษฎรทุกท่านก็ทราบดี ถ้าต่างพรรคการเมืองก็มีการแข่งขันกัน
 ผลประโยชน์ย่อมตกอยู่กับพี่น้องประชาชนในจังหวัด หรือแม้แต่พรรคการเมือง
 เดียวกัน ประสานงานการทำงานแบ่งหน้าที่ทำงานผลประโยชน์ก็เกิดขึ้น

กับจังหวัด ฉะนั้นผมขอวิงวอนให้ปลดพันธนาการอันนี้กับจังหวัด ๘ จังหวัด
ในปัจจุบันนี้ได้ว่า ขอให้ให้มีผู้แทนราษฎรได้ ๒ คน ขอขอบคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานะ

นายมานะ คุสกูล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธาน

สภาที่เคาร์พ กระผม มานะ คุสกูล ส.ส. จังหวัดนครพนม พรรคชาติพัฒนา
ในส่วนที่ทำงานกรรมาธิการขอแก้รัฐธรรมนูญเป็น ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ๑ คนนั้นผมไม่เห็นด้วย ท่านประธานครับ คนเรานั้น
มีความดีอยู่ที่คุณภาพไม่ใช่อยู่ที่ปริมาณ เพราะถ้ามี ๑๕๐,๐๐๐ คนแล้ว
ถ้ามีสภาผู้แทนราษฎรครบ ๕ ปี ก็มีการคำนวณเพิ่มขึ้น เพราะประชากร
ประเทศไทยก็เพิ่มขึ้นอยู่ทุกวัน นี้ประเด็นที่ ๑ ถ้าเกิด ๒ ปียุบสภาก็ต้อง
มีการเพิ่มขึ้น-----

ท่านประธาน แผ่นดินของเราไม่ได้เพิ่มขึ้นเลย เนื้อที่ของแต่ละจังหวัด
 ไม่ได้เพิ่มขึ้น แต่ถ้าเกิดมีสมาชิกสภาผู้แทนเพิ่มขึ้นมาก ๆ ถ้าเกิดอีกสัก
 ปี ๒๕๓๙ ซึ่งมีการเลือกตั้งและจะต้องเพิ่มผู้แทนราษฎรขึ้นอีกเป็น
 ๕๐ - ๕๐ คนอย่างนี้ โอกาสที่จะต้องไปจัดเขตใหม่ โอกาสที่จะต้องไป
 ทำอะไรใหม่หมดหลายอย่าง ทำให้เกิดความวุ่นวายไปทั่วประเทศ
 อันนี้เป็นสิ่งที่แน่นอนที่สุด เพราะฉะนั้นผมเชื่อมั่นอย่างหนึ่งว่าด้วย
 ลักษณะของคนที่สมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นก็เสนอตัวมาให้
 ประชาชนเลือกนั้นมีความสามารถพอที่จะดูแลพื้นที่ของตัวเอง ดูแล
 ประชากรของตัวเอง นำความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ของ
 ตัวเองขึ้นมาแถลงต่อสภาแห่งนี้ มาชี้ประเด็นให้ฝ่ายผู้บริหารได้เห็น
 เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นจะต้องมีมากคน ผมว่า ๓๖๐ คนเท่าเดิมนี้ได้อยู่แล้ว
 ถ้าเราได้ ๓๖๐ คนที่มีคุณภาพเข้ามาก็มีค่าเท่ากับคนเป็น
 ๓ ล้าน ๓ แสนคน จะมีผู้แทนราษฎรทั่วประเทศถึง ๕๐๐ คน
 แต่ถ้าแต่ละคนไม่รับผิดชอบถึงเวลาก็ไปเลือกตั้ง ถึงเวลามากก็มา
 นั่งประชุมสภาบ้าง ไม่ประชุมบ้างก็ไม่ได้ประโยชน์อะไร มีมากเสียเปล่า
 เปลืองที่เปล่า ๆ แต่ถ้าหากว่าใน ๓๖๐ คนนั้นในตอนนั้นมี ๕๗ ล้านคน
 ผมเชื่อมั่นว่าท่านที่เข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปัจจุบันนี้ ๓๖๐ คนนี้
 เป็นด้วยความภูมิใจว่าท่านเป็น ๑ ใน ๓๖๐ คนของคน ๕๗ ล้าน
 ถ้าขึ้นไปเป็น ๖๐ ล้าน ท่านก็ภูมิใจว่าเป็น ๑ ใน ๓๖๐ คนของคน ๖๐ ล้าน
 ตรงนี้อยู่ที่คุณภาพของท่าน ผมไม่เห็นด้วยเลยที่จะให้ไปเพิ่มขึ้น รั้งไว้ว่า
 จะมากกว่าอย่างเหมือนอย่างในอดีตที่เคยกล่าวอ้างว่า ถ้าไปเพิ่ม
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วไม่มีห้องประชุม อันนั้นเป็นข้ออ้างซึ่งไร้
 ซึ่งเหตุผลและผล แต่อยู่ที่ตัวบุคคลมากกว่า ท่านจะเห็นว่าในการเลือกตั้ง
 แต่ละครั้งที่ผ่านมานั้นจะมีสมาชิกสภาผู้แทนอยู่กลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นเกือบ
 ครึ่งสภาที่ท่านจะได้รับเลือกเข้ามาอยู่ตลอดเวลา แสดงว่าประชาชน
 ก็ได้ตัดสินใจแล้วว่าท่านมีคุณงามความดีต่อประเทศชาติ ต่อบ้านเกิด
 เมืองนอน ต่อพื้นที่ที่ท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ เขาถึงเลือกท่าน
 กลับเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง ถ้าท่านไม่มีคุณงามความดี ถ้าท่านไม่ซนระจิตใจ
 ประชาชนในพื้นที่ของท่าน ถึงท่านจะเอาเงินไปแจกอย่างที่นักวิชาการ
 ชอบพูดว่าเวลาเลือกตั้งก็มีการไปแจกเงิน ผมก็อยากจะให้ทางนักวิชาการ
 ลงมาสมัครดูสิครับ ลงมาสมัครดูเลยครับ และสิ่งที่ท่านได้รับคำตอบนั้น

จะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นถึงท่านจะแจกเงินอย่างไรก็แล้วแต่
 ถ้าท่านไม่เคยกลับไปดูแลพื้นที่ของตัวเอง ไม่เคยสร้างความเจริญให้
 พื้นที่ของตัวเอง ไม่เคยเป็นที่พึ่งของประชาชนในพื้นที่ของตัวเองแล้วนั้น
 โอกาสที่จะได้รับเลือกกลับเข้ามาอีกก็ไม่มี เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า
 ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปเพิ่มจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนเพิ่มขึ้นไปอีก
 แต่ใน ๓๖๐ คนนี้ถ้าเราได้คนที่มีคุณภาพคัดเลือกจากประชาชนเข้ามาแล้ว
 เป็นคนที่มีคุณภาพทั้ง ๓๖๐ คนที่ไปทำหน้าที่ฝ่ายบริหารคือรัฐบาลเป็นรัฐมนตรี
 มีความสุจริตใจ มีความจริงใจ บ้านเมืองเราก็เจริญได้ คนที่มาเป็น
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็เข้ามาพิจารณาแก้ไขปัญหาในข้อกฎหมายต่าง ๆ
 หรือการอภิปรายในสภาก็ดี ประชุมในสภาก็ดี ผมเชื่อมั่นว่าคน ๓๖๐ คนนี้
 สามารถที่จะทำงานเพื่อประเทศชาติได้ดีกว่าที่ท่านจะมาเพิ่มจากเดิมที่มีอยู่
 ๓๖๐ คนมาเพิ่มเป็น ๑๕๐,๐๐๐ คน -----

อันนี้ผมเข้าใจว่าทางกรรมาธิการจะโยงไปถึงการเลือกตั้งในการแบ่งเขตเบอร์เดียว ซึ่งจะเห็น ๑ ใน ๒๕ ข้อที่กรรมาธิการได้เสนอเข้าสู่สภาแห่งนี้ อาจจะเป็นข้อคิดของท่านว่า ถ้าท่านแบ่ง ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อผู้แทนราษฎร ๑ คนแล้วนั้น จะเปิดโอกาสให้มีการเลือกแบบแบ่งเขตเบอร์เดียวได้ ซึ่งในประเด็นนี้พอถึงเวลานั้นผมก็จะขอกราบเรียนท่านประธานว่า จะขอแสดงความคิดเห็นอีกครั้งหนึ่ง แต่ว่าในกรณีที่จะเพิ่มจำนวนสมาชิกนั้นผมไม่เห็นด้วย ท่านคิดจะจำกัดจำนวนวุฒิสมาชิก แต่ท่านไม่คิดจะจำกัดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คน ๓๖๐ คนถ้าเข้ามาหนึ่งประชุมกันให้เต็มที่มาทำหน้าที่ตัวเองให้เต็มที่ได้คุณภาพ ไม่จำเป็นอยู่ที่ปริมาณ ถ้ามีปริมาณมาก ๆ ถ้าได้คนที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาก็ไม่มีประโยชน์อะไร ท่านประธานอย่าลืมว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนนั้นเวลาไปปราศรัยหาเสียงก็ดี หรือว่าเวลาไปพบปะกับประชาชนก็ดี ก็บอกว่าขออาสาเข้ามาเป็นตัวแทน ทำหน้าที่แทนประชาชน กระผมเชื่อมั่นว่าแต่ละคนนั้นมีความสามารถเพียงพอที่จะทำหน้าที่แทนได้ เพราะฉะนั้นการที่จะไปเพิ่มขึ้นเป็นสิ่งที่น่าจะไม่ถูกต้อง ข้าราชการ ไปจำกัดสิทธิในการที่จะเพิ่มจำนวนข้าราชการ อย่างอื่นเราจำกัดหมด แต่จะมาเพิ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเรานั้นผมไม่เห็นด้วย อย่างเมื่อกี้ท่านสมาชิกได้อภิปรายว่า ในจังหวัดเล็ก ๆ น่าจะมี ๒ คน ผมขอกราบเรียนว่า ในรัฐบาลปัจจุบันนี้ก็มี การแบ่งเขตตัวจังหวัด พยายามซอยจังหวัดออกไปเรื่อย ๆ เพื่อสนับสนุนการปกครอง อันนี้ผมเห็นด้วย เมืองไทยเราอาจจะมี ๓๐ - ๕๐ จังหวัดต่อไป อาจจะเป็น ๑๐๐ จังหวัดก็ได้ แต่จังหวัดที่มีผู้แทนราษฎร ๑ คนนั้น อย่างจังหวัดระนองก็ดี ก็ไม่ได้ว่าด้อยกว่าจังหวัดอื่น ความเจริญอาจจะเหนือกว่าจังหวัดในภาคอีสานซึ่งเป็นจังหวัดใหญ่ ๆ ซึ่งมีผู้แทนราษฎรถึง ๗ - ๘ คน อันนี้อยู่ที่สภาวะเศรษฐกิจมากกว่า เพราะฉะนั้นเราต้องยอมรับว่าผู้แทนราษฎรเรานั้น เข้ามาทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ ไม่ได้มาทำหน้าที่อย่างอื่น แต่การที่เราออกไปเยี่ยมเยียนประชาชน ไปทำบุญทอดกฐินนั้น เป็นหน้าที่ในด้านสังคม เพราะฉะนั้นผมเชื่อมั่นว่า ถ้าประชากรจะเพิ่มขึ้นเท่าไร แต่พื้นที่ในจังหวัดนั้นไม่เคยเพิ่มขึ้นเลย เพราะฉะนั้นผู้แทนราษฎรแต่ละคนก็สามารถรับผิดชอบในพื้นที่

ที่ตัวเองเป็นผู้แทนราษฎรได้ เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นด้วยที่
คณะกรรมการจะเพิ่มจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากปัจจุบันนี้
โดยเอาเกณฑ์คำนวณ ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ คน
ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณลลิตา
นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
ในประเด็นข้อ ๕ ที่เกี่ยวกับเกณฑ์การคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่คณะกรรมการได้เสนอเพื่อที่จะเป็นแนวทางในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
พุทธศักราช ๒๕๓๕ นั้น ดิฉันอยากจะสนับสนุนในแนวทางที่กรรมการ
ได้เสนอมานี้ คือท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายลงไปเมื่อกี้ ที่พูดถึงจำนวน
สมาชิก ๓๖๐ คนว่าควรจะคงอยู่เพียงเท่านั้น และก็ไม่ได้เห็นด้วยที่จะ
ให้เพิ่มขึ้นนั้น ในแนวความคิดอันนี้ดิฉันคิดว่า ที่มาของการที่จะคำนวณว่า
สัดส่วนการเป็นตัวแทนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อประชกรนั้น
ต้องมีที่มาว่า เราจะให้ผู้แทน ๑ คนนั้นดูแลประชกรกี่คน หรือเป็น
ตัวแทนของประชกรจำนวนเท่าไร ดิฉันเองเคยได้ไปต่างประเทศ
และได้คุยกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในต่างประเทศ ได้ความรู้มาว่า
ในการคำนวณนั้นเขามีอยู่ ๒ หลัก หลักอันหนึ่งคือ การใช้พื้นที่ว่าจะให้
ผู้แทนนั้นดูแลพื้นที่เป็นจำนวนเท่าไร กับหลักที่ ๒ นั้นคือ การดูจำนวน
ของประชกร เพราะฉะนั้นถ้าเราจะมาคงอยู่เพียง ๓๖๐ คน ดิฉัน
ไม่แน่ใจว่าคณะกรรมการจะสามารถชี้แจงให้กับสภาได้ เข้าใจหรือไม่ว่า
การคำนวณ ๓๖๐ คนของรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๓๕ นั้นเอา
หลักเกณฑ์อะไรมาพิจารณาว่าจำนวน ๓๖๐ คนนั้นเป็นจำนวนที่เหมาะสม
ที่สภาผู้แทนราษฎรของประเทศไทยจะต้องมีเพียงเท่านี้ หรือจะคำนวณ
จากเก้าอี้ของในสภาแห่งนี้ว่าถ้าบวก ๓๖๐ กับบวกของวุฒิสมาชิกแล้ว
นั่งกันได้พอดี อันนั้นไม่ใช่หลักการของการที่เราจะเลือกตัวแทนเข้ามา
ทำหน้าที่ในสภา -----

เพราะฉะนั้นสิ่งที่คณะกรรมการได้เสนอแก้ไขมานั้น ดิฉันเห็นด้วย แต่สิ่งอยากจะให้ข้อสังเกตก็คือว่า เราต้องยอมรับว่าจำนวนประชากรของเราจะเพิ่มมากขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นเกณฑ์ที่ใช้ ๑๕๐,๐๐๐ คน ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๒๑ นั้น ดิฉันอยากจะให้ข้อสังเกตว่าใช้หลักเกณฑ์อะไร เพราะว่าปี ๒๕๒๑ กับขณะนี้ ปี ๒๕๓๖ การเพิ่มของประชากรนั้น คณะกรรมการได้ศึกษาหรือไม่ ว่าได้มีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นเป็นเท่าไร แล้วจำนวนของผู้แทนที่จะต้องเพิ่มขึ้นจะเป็นสัดส่วนเท่าไร แล้วเราจะคงให้จำนวนของประชากร ยกตัวอย่าง เช่นถ้าจะให้ ๑๕๐,๐๐๐ คน เราจะให้คงอยู่นานเท่าไร มันน่าจะมีข้อที่จะอธิบายได้ ในเชิงเหตุผลที่กรรมการจะชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎรได้ ดิฉันอยากจะสนับสนุนเป็นอย่างยิ่งในเรื่องนี้ เพราะว่าความสับสนในสถานะที่เป็นผู้แทนของกรุงเทพมหานคร แล้วเกิดจากการที่ลดจำนวนสมาชิกลงเหลือ ๓๒๐ คน แล้วมีการมาปรับแก้ไขจำนวนของผู้แทนราษฎรในกรุงเทพมหานครจากเดิม ๓๓ คน มาแบ่งเพื่อที่จะให้ลงตัวตามรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมานี้เหลือ ๓๒ คน เพื่อที่จะให้ลงตัว แล้วก็เอาจำนวน ๓๒๐ คนเป็นตัวตาย ปราบว่า การแบ่งเขตในกรุงเทพมหานคร วุ่นวายไปหมด แม้กระทั่งคนที่ใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นเขตต่อแดน ท่านประธานก็คงจะทราบดี การต่อแดนของการที่มาปรับเปลี่ยนจำนวนสมาชิกลง แล้วก็ปรับเปลี่ยนการคิดคำนวณพื้นที่แบ่งเขตอะไรใหม่ ประชาชนที่จะใช้สิทธิเลือกตั้ง เกิดความสับสนไปหมด แม้กระทั่งตัวของผู้สมัครเอง ยังไม่รู้เลยว่า เขตที่แบ่งใหม่นั้นเป็นเขตของเราหรือไม่ เกิดปัญหาในการติดโปสเตอร์ข้ามกันไปทะเลาะกันไปทะเลาะกันมา และยิ่งถ้าเป็นคนละเบอร์ด้วยยิ่งเกิดปัญหาการสับสนมาก เพราะฉะนั้นในแนวที่คณะกรรมการได้เสนอมาประเด็นนี้ดิฉันอยากจะขอสนับสนุน และกรรมการน่าจะชี้แจงด้วย เพราะว่าในประเด็นนี้กรรมการยังไม่ได้ลุกขึ้นชี้แจงเหตุผลอะไรเลย อยากจะให้กรรมการได้ชี้แจงให้ชัดเจนว่า ทราบหรือไม่ว่า ๓๒๐ คนนั้น ฉบับเดิมใช้เกณฑ์อะไร แล้วท่านจะใช้ ๑๕๐,๐๐๐ คน โดยยึดหลักของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๒๑ ยึดหลักอะไร เพราะขณะนี้ ปี ๒๕๓๖ แล้ว ขอบพระคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ
นางลดาวัลลิ์ วงศ์ศรีวงศ์ (พะเยา) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน ลดาวัลลิ์ วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
พะเยา พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันได้พิจารณาการศึกษาของคณะกรรมการ
วิสามัญในวันนี้ โดยเฉพาะในเรื่องจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ดิฉันขอสนับสนุนในการที่กรรมการได้มีมติว่าจะดูแลเกณฑ์จำนวนสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จากที่กำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญตายตัวว่า
๓๖๐ คนทั้งประเทศ ให้มาเป็นจำนวนประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คน ต่อ
จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ ท่าน เพราะจริง ๆ แล้ว ประชาชน
ดิฉันทราบจากที่ดิฉันได้สัมผัสกับราษฎรนั้น ดิฉันทราบว่าคงมีจำนวนราษฎร
ไม่ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของทั้งประเทศ ที่อาจจะยังไม่ค่อยชัดเจนในบทบาท
หน้าที่ของผู้แทนราษฎร อันนี้ก็ถือว่าเป็นประเพณีของคนไทยเราว่า
อยากจะเห็นหน้าผู้แทนราษฎร อยากจะพบอยากจะได้ใกล้ชิด อยากจะ
ร้องเรียนอะไรโดยตรงต่อผู้แทนราษฎร ฉะนั้นในจำนวนประชากรที่
ทางคณะกรรมการได้กำหนดว่า เกณฑ์น่าจะให้ผู้แทนราษฎร ๑ คน
ได้ดูแลประชาชนประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ คน ในลักษณะเช่นนี้ดิฉันว่าน่าจะ
เหมาะสมมาก เพราะว่าหน้าที่ของผู้แทนราษฎรนั้นเราก็คงทราบดี
ประชาชนนั้นก็ได้รับการประชาสัมพันธ์ได้รับทราบว่า หน้าที่ของ
ผู้แทนราษฎรนั้น นอกเหนือจากจะมาออกกฎหมาย แก้กฎหมายแทนราษฎร
ในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้แล้ว ก็จำเป็นที่จะต้องนำเรื่องราวหรือ
ความเดือดร้อนทุกข์ของราษฎรนำสู่รัฐบาล เพื่อที่จะได้จัดสรรงบประมาณ
ไปช่วยเหลือแก้ปัญหาให้แก่ราษฎร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าผู้แทนราษฎร
ไม่ได้ออกพื้นที่ ไม่ไปเยี่ยมราษฎร ก็ย่อมไม่มีปัญหาต่าง ๆ ที่จะนำมา
เสนอรัฐบาลให้แก้ไข-----

ฉะนั้นถ้าหากว่าเราได้กำหนดเกณฑ์อันนี้แล้ว จะทำให้การดูแลราษฎร
ทั่วถึงมากขึ้นของผู้แทนราษฎรในแต่ละท่านในแต่ละจังหวัด และจากที่
ดิฉันได้ศึกษาเอกสารของกรรมาธิการในเล่มที่ ๒ เล่มที่หน้า ๗ ดิฉัน
ก็เห็นว่าที่กรรมาธิการได้พิจารณาเทียบดูว่า ในเกณฑ์จำนวนสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรของแต่ละประเทศนั้น เขาทำอย่างไร โดยเฉพาะ
ประเทศที่เป็นต้นแบบประชาธิปไตยอย่างประเทศอังกฤษ ในเอกสารนั้น
ก็ได้บอกไว้ว่า ประเทศอังกฤษนั้นจำนวนประชากรและพื้นที่ประเทศนั้น
ใกล้เคียงกับประเทศไทยมาก ระบอบการปกครองก็มีรัฐสภาที่มีพระมหากษัตริย์
เป็นประมุขของประเทศ และมี ๒ สภาเช่นเดียวกับประเทศไทยของเรา
แต่ประเทศอังกฤษนั้นมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาถึง ๖๕๑ คน
แต่ประเทศไทยของเรามีเพียงแค่ ๓๖๐ คน มีจำนวนน้อยกว่าสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรของประเทศอังกฤษ ๒๙๑ คน ยุคนี้ก็เป็นยุคที่เรียกว่า
ประชาธิปไตยกำลังสมบูรณ์แบบ ฉะนั้นประเทศแม่แบบของระบอบประชาธิปไตย
ของเราได้เกิดกว้าง ได้ขยายกรอบจำนวนประชากรขึ้นมา ให้มีสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรได้มากขึ้นถึง ๖๕๑ คน ฉะนั้นดิฉันคิดว่าประเทศไทยของ
เราน่าจะเพิ่มจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้มากตามจำนวนประชากร
ตั้งนั้นจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ คนนั้น ดิฉันคิดว่าเหมาะสมแล้ว และดิฉันอยาก
จะใคร่เรียนถามท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการว่า ถ้าหากเราจะ
เพิ่มเกณฑ์ ๑๕๐,๐๐๐ คน และมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ๑ คนนั้น
เราจะจำกัดว่าถ้าจะให้เพิ่มขึ้นและไม่เกิน ๕๐๐ คน จะเป็นการปิดกั้นสิทธิของ
ประชาชนอีกหรือไม่ และถ้าหากว่าเรากำหนดไว้ว่า ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อจำนวน
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ คนนั้น เราจะกำหนดไปได้อีกกี่ปี และอีกกี่ปี
เราถึงจะต้องได้แก้ไขรัฐธรรมนูญกันใหม่อีกเพื่อความเหมาะสม ฉะนั้นดิฉัน
ขอเรียนถามกรรมาธิการผ่านไปยังท่านประธานด้วย ขอขอบคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

คุณพินิจ จันทรสมบูรณ์ ครับ

นายพินิจ จันทรสมบูรณ์ (กาญจนบุรี) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พินิจ จันทรสมบูรณ์ พรรคพลังธรรม
ผมเองสนับสนุนที่ทางคณะกรรมการได้ชี้แจงมา แล้วก็ในจำนวนประชากร
ที่จะเพิ่มขึ้นตามจำนวน ส.ส. แต่จุดหนึ่งที่จะฝากให้คณะกรรมการ
ได้พิจารณาอีกครึ่งหนึ่ง หรือว่าเพื่อเพื่อนสมาชิกได้พิจารณาด้วยว่า

จำนวนผู้แทนอย่างเดียวนั้นเราจะต้องคำนึง แต่ทำนองเดียวกันนั้น
 เราจะลืมเสียไม่ได้ว่าพื้นที่บางพื้นที่ก็มีส่วนสำคัญ ทำไมที่ผมต้องพูดอย่างนี้
 เพราะว่าในเขตพื้นที่การเลือกตั้งของผวจังหวัดกาญจนบุรี เขต ๑ เรียกว่า
 มี ๓ อำเภอ กับ ๒ กิ่ง ถ้านับพื้นที่จริง ๆ แล้วเป็นพื้นที่ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย
 แต่ปรากฏว่ามีจำนวนผู้แทนราษฎรเพียง ๒ ท่าน แม้กระทั่งงบประมาณที่
 จะให้จัดสรรไป บางทีก็เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้น เพราะเอาหัวของผู้แทน
 เป็นการกะเกณฑ์บางครั้งบางคราว ยกตัวอย่างงบประมาณจังหวัดเราได้ ๕ ล้าน
 แล้วงบ คพจ. เราได้อีก ๑๕ ล้าน อย่างนี้มันไม่เป็นการสมดุล และบางครั้ง
 ก็เป็นหน่วยหนึ่งที่ว่าต้องมีเกณฑ์ว่าผู้แทนคนหนึ่งจัดงบประมาณแล้วเราจะได้
 โครงการใหญ่ ๆ ๑ โครงการ แล้วโครงการเล็ก ๆ อีกบ้างนิดหน่อย
 ถ้าอย่างนี้แล้วมันไม่เป็นที่ธรรม กรณีนี้ผมจึงฝากไว้ว่าจะต้องคำนึงถึงพื้นที่
 ของจังหวัดไว้บ้าง และบางพื้นที่ต้องเข้าใจความจริงว่า บางคนไม่มีบัตร
 ประชาชน บางคนเป็นชนชาติอพยพหรือเป็นคนไทยภูเขาที่อยู่ตามภูเขา
 ล่าเนาไพร แต่ไม่มีโอกาสได้ทำบัตรประชาชนเลย แต่มีประชาชนมากมาย
 คณะกรรมาธิการต้องฝากพิจารณาเรื่องนี้ ท่านต้องดูพื้นที่บางพื้นที่มีภูเขา
 มากมาย แต่คนไทยภูเขาไม่ได้ทำบัตรประชาชน จุดนี้ฝากไว้ด้วย แล้วคณะกรรมาธิการ
 ก็คงจะพิจารณา แล้วฝากไว้ว่าสภาผู้แทนราษฎรคงจะพิจารณาจังหวัดใหญ่ ๆ
 อาจแบ่งพื้นที่เขตเลือกตั้งให้มันเล็กลงมาหน่อย ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณณรงค์เลิศ สุรพล ครับ

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ณรงค์เลิศ สุรพล ส.ส. ขอนแก่น เขต ๓ พรรคชาติไทย ก่อนที่
 กระผมจะอภิปรายในประเด็นปัญหาในเรื่องจำนวนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานนิดหนึ่ง แต่ไม่มีเจตนาจะเอาชนะคะคาน
 หรือว่าเห็นบนานเพื่อนสมาชิก เพราะมันมีตั้ง ๒๕ ประเด็น ถ้าหากคำพูด
 ของท่านประธานที่พูดตอนแรกบอกว่า คนที่ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการแล้วถึง
 จะขึ้นมาอภิปรายได้ ผมก็เห็นที่เห็นด้วยมีเยอะแยะที่มาอภิปราย ผมก็อยากจะ
 ให้ท่านประธานตอบให้ผมหายข้องใจหน่อยเถอะครับ ผมจะได้อภิปรายถูก
 แปลว่าสนับสนุนก็ได้ใช้ไหม ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่า
ในเรื่องที่คืบคั้นนั้นคงอภิปรายได้ทั้งสนับสนุนแล้วก็คัดค้าน

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : แล้วที่ท่านประธานมารุด
พูดแต่ที่นั่นแปลว่าไม่เอามาใช้ที่ไหนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่นี้เนื่องจากว่า
ประเด็นของการพิจารณามีหลายประเด็นก็ต้อง ~~ใช้~~ ขอร้อง
ว่าถ้าประเด็นที่เห็นด้วยอาจจะไม่อภิปราย หรือถ้าจะอภิปรายก็ขอให้สั้น ๆ
หน่อย

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : แปลว่าได้ทั้งรุกทั้งรับ
กระผมจะได้ทำตัวถูก ประเด็นที่กระผมจะพูดถึงเรื่องจำนวนสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรที่จาก ๓๖๐ คน กรรมการเห็นว่าจะต้องเปลี่ยนเป็นเกณฑ์
๑๕๐,๐๐๐ ต่อคน ถ้าผมบอกว่าเห็นด้วยแปลว่าข้อข้องใจของผมใช้ไม่ได้
ผมจะเห็นด้วยครึ่งเดียว ท่านประธานครับ ที่บอกว่าเห็นด้วยครึ่งเดียว
ก็เพราะเหตุว่าถ้าหากระบุจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
๑ ท่าน ถ้าเกิดประชากรเพิ่มมากขึ้น ไม่กลายเป็นว่าจำนวนก็เพิ่มขึ้นไป
เรื่อย ๆ ถ้าสมมติว่าประเทศไทยเราไม่กี่วันข้างหน้าเกิดไม่คุมกำเนิด
ท่านประธาน ออกมาครอบครัวละ ๑๐ คน ไม่เกิน ๑๐ ปีหรือครับ
๑๕๐ ล้านคน ๑๕๐ ล้านคน จำนวนผู้แทนราษฎรเกณฑ์นี้ ๑,๐๐๐ คน
ท่านประธานครับ จะเข้าท่านองมากเรื่องมากความ ผมจะแสดงให้เห็น
ท่านประธานเห็นว่าแนวทางในการกำกับเงื่อนโซ่ต่าง ๆ ที่กรรมการ
ทำมา ผมเองผมก็เคารพในความเห็นของท่าน แต่ท่านประธานครับ
ถ้าหากจะบอก ๑๕๐,๐๐๐ คนของประชาชนต่อผู้แทน ๑ ท่านใช้ไม่ได้
ผมก็ไม่พูด กระผมขอเรียนท่านประธานว่าถ้าหากเราจะกำกับเงื่อนโซ่
เขียนเงื่อนโซ่เกินจาก ๓๖๐ ท่านขึ้นไปโดยเอาเกณฑ์ ๑๕๐,๐๐๐ คน
มาคำนวณน่าจะกำกับเขตแดนข้างบนเอาไว้บ้าง เช่น ๕๕๐ ถ้าผมจะ
พูด ๕๐๐ จะเหมือนท่านผู้แทนพรรคประชาธิปัตย์ เช่น ๕๕๐ หรือ ๕๐๐
น่าจะมีเขตแดนข้างบนเอาไว้ว่า โอ.เค. ๑๕๐,๐๐๐ ต่อผู้แทน ๑ คน
แต่ว่าไม่เกิน ๕๕๐ หรือ ๕๐๐ ถึงจะเรียกว่าเป็นพัฒนาการในการเขียน
กฎหมายเพื่อรองรับสถานการณ์ในอนาคต เขียนเงื่อนโซ่ของกฎหมาย
ปล่อยเอาไว้แบบนี้ วันหนึ่งข้างหน้าก็มาตาลีตาเหลือกในการแก้ไขอีก
บอกจำนวนมาก แล้วเงื่อนโซ่ในการแก้รัฐธรรมนูญก็ยาก สภาข้างหน้า

อีก ๑๐ ปี เขาจะมากันค่าประมาณบอกว่า แหม ประชาธิปไตยจ้า แล้วเขียน
 เงื่อนไขอย่างนี้เอาไว้ ท่านประธานครับ ผมจะแสดงให้ท่านประธาน
 เห็นว่าสิ่งที่ผมพูดเป็นจริงและมีคนในบ้านนี้เมืองนี้คิดมาแล้ว อย่าง
 รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๗ หลัง ๑๕ ตุลาคม พอมีรัฐธรรมนูญขึ้นมาเขาก็ถือว่า
 เป็นสุดยอด เขาก็เขียนจำนวนมาตรา ๑๑๐ เขียนจำนวนขึ้นค่าไว้
 ๒๕๐ คนไม่เกิน ๓๐๐ คน ส่วนจำนวนเงื่อนไขต่าง ๆ กำหนดไว้ใน
 มาตรา ๑๑๒ บอกว่าจำนวน ส.ส. นั้นเงื่อนไขที่จะกำหนดว่าทำอะไร
 ให้กำหนดไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง นี้ก็มีตัวอย่างทำ ไม่ใช่กระผมคิดขึ้นมา
 แล้วก็เอามาพูดจาแสดงเหตุผลในสภาโดยไร้ที่ไปที่มา กระผมขอเรียน
 ท่านประธานว่าถ้าหากจะทำได้ทั้งสาม ผมเห็นด้วยครึ่งเดียวว่า
 ๑๕๐,๐๐๐ คนเห็นด้วย แต่ควรจะมีเพดานไว้หน่อย อาจจะเป็น ๕๕๐ คน
 หรือ ๕๐๐ คน เพื่อให้เป็นการเขียนกฎหมายอย่างมีพัฒนาการ
 ขอบพระคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

คณะกรรมการธิการครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (กรรมาธิการ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ กรรมาธิการ
 ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสเพื่อนสมาชิกได้มีโอกาส
 อภิปราย และกรรมาธิการก็ได้ความรู้ความคิดเพิ่มเติมจากข้อเสนอ
 ของท่านเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมอยากจะกราบเรียนย้อนไปในอดีตหนึ่งว่า
 มาตรฐานคือมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันหรือฉบับ ๒๕๓๕
 ที่กำหนดจำนวนผู้แทนราษฎรไว้ตายตัวจำนวน ๓๖๐ คน ผมเชื่อว่า
 ท่านประธานเองก็คงจะทราบแล้วว่าจำนวน ๓๖๐ คนนั้นเป็นจำนวน
 ที่มาจากผู้แทนราษฎรครั้งสุดท้ายก่อนที่จะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับ
 ๒๕๓๕ และตัวเลข ๓๖๐ คนนี้ก็จะเป็นตัวเลขที่มาจากเกณฑ์ประชากรของ
 ประเทศ แต่ไม่ใช่ตัวเลขของประชากรจำนวน ๕๔ ล้านคน -----

แต่เป็นการคำนวณผู้แทนราษฎรจังหวัดเล็กที่มีประชากรไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ คน ให้มีผู้แทนอย่างน้อย ๑ คน และส่วนจังหวัดที่เหลือนั้นก็ใช้วิธีเกณฑ์คำนวณว่าจังหวัดใดมีผู้แทนราษฎรได้ ๑ คน แล้วมีเศษที่เหลือจาก ๑๕๐,๐๐๐ คนหารด้วย ๒ บวกด้วย ๑ คือ ๗๕,๐๐๑ คน ก็จะได้ผู้แทนราษฎรเพิ่มอีก ๑ คน จากเหตุผลดังกล่าวนี้ การคำนวณประชากรที่แท้จริงจึงไม่ใช่เป็นการคำนวณประชากรเช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๓๕ เพราะรัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๓๕ ระบุไว้ในมาตรา ๑๐๐ ว่าให้เอาประชากรของประเทศทั้งหมดจำนวน ๕๖.๙ ล้านคนหารด้วยจำนวนผู้แทนราษฎรที่มีกำหนดไว้ในมาตรา ๙๙ ว่า ๓๒๐ คนหารออกมา แล้วผลปรากฏว่าจะได้ประชากร ๑๕๘,๐๐๐ คนต่อผู้แทนราษฎร ๑ คน จังหวัดเล็กที่มีประชากรไม่ถึง ๑๕๐,๐๐๐ คนก็มีผู้แทนราษฎร ๑ คน ส่วนจังหวัดใหญ่ที่มีเศษจาก ๑๕๘,๐๐๐ คน จังหวัดใดมีเศษสูงกว่าก็ให้เพิ่มจำนวนผู้แทนราษฎรเข้าไปอีก ๑ คน ฉะนั้นการคำนวณอย่างนี้ก็กล่าวมาแล้วนั้น ก็ขอกราบเรียนท่านประธานว่าในความเห็นของกระผมเองในฐานะที่เป็นอดีตผู้แทนราษฎรตั้งแต่ใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๓ ก็เห็นได้ชัดเจนว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๓ ใช้เกณฑ์คำนวณประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อผู้แทนราษฎร ๑ คน โดยยกเว้นจังหวัดที่มีประชากรไม่ถึง ๑๕๐,๐๐๐ คนให้มีผู้แทนราษฎร ๑ คน ย้อนหลังกลับไปดูรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๑ เราก็จะเห็นว่าใช้เกณฑ์คำนวณประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อผู้แทนราษฎร ๑ คนเช่นเดียวกัน ฉะนั้นในการเลือกตั้งปี ๒๕๑๕ จึงมีผู้แทนราษฎรประมาณ ๒๕๘ คนเท่านั้น ผมอยากขอกราบเรียนว่า ท่านประธานครับ การคำนวณเกณฑ์ประชากรอย่างนี้ผมเชื่อว่าท่านประธานเองอาจจะเห็นด้วย หรือเพื่อนสมาชิกหลายท่านอาจจะไม่เห็นด้วย ถ้าท่านที่ต้องการจะให้ผู้แทนราษฎรมากขึ้นก็จะบอกว่าเกณฑ์ประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คนนั้นมากไปสำหรับความรับผิดชอบของผู้แทนราษฎร ๑ คน อาจจะบอกว่าประชากรเพียง ๑๐๐,๐๐๐ คนน่าจะมีความเป็นตัวแทนของเขาสัก ๑ คนในสภาแห่งนี้ แต่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านใดที่เห็นว่าผู้แทนราษฎรจะมีจำนวนมากเกินไปด้วยเหตุผลอะไรก็ตามที ก็อาจจะเห็นว่าจำนวนประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อผู้แทนราษฎร ๑ คนนั้นทำให้ผู้แทนราษฎรมากเกินไป ท่านอาจจะเห็นว่าควรจะเป็น ๒๐๐,๐๐๐ คนของประชากรต่อผู้แทนราษฎร ๑ คน ก็ทำให้

สภานี้มีผู้แทนราษฎรลดน้อยลง ฉะนั้นจำนวนตัวเลขที่คณะกรรมการได้
ศึกษาแล้วเห็นว่าประวัติศาสตร์ของรัฐธรรมนูญไทยที่ผ่านมาทั้งหมดนั้น
เราใช้เกณฑ์ประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อผู้แทนราษฎร ๑ คน และ
กรรมการก็ได้พิจารณากันในหลายแห่งแล้วว่า เราไม่มีเหตุผลอะไร
ที่จะเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรจาก ๑๕๐,๐๐๐ คนเป็น ๑๐๐,๐๐๐ คน
หรือเป็น ๒๐๐,๐๐๐ คนต่อผู้แทนราษฎร ๑ คน นี่คือเหตุผลหนึ่งที่อยาก
จะกราบเรียนท่านประธานว่า กรรมการได้พิจารณาในประเด็นนี้แล้ว
เหมือนกัน

ส่วนข้อถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากกรุงเทพมหานครที่
จากจังหวัดยะลาที่ดี ที่ถามว่าท่านเห็นด้วยในหลักเกณฑ์ที่ว่าผู้แทนราษฎร
๑ คนต่อประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คน แต่ท่านยังสงสัยว่ามีขอบเขตจำกัด
หรือไม่ว่าผู้แทนราษฎรควรมีทั้งหมดเท่าไร หรือประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คน
ต่อผู้แทน ๑ คนนั้นจะใช้เวลานานเท่าไร กระผมอยากจะกราบเรียนว่า
อันนี้คงเป็นเรื่องทางการเพิ่มของจำนวนประชากรซึ่งเป็นนโยบายของ
รัฐบาลส่วนหนึ่ง ผมยกตัวอย่างคร่าวๆท่านประธาน ถ้ารัฐบาลมีความต้องการ
ที่จะเพิ่มประชากรให้สูงขึ้นโดยลดการคุมกำเนิด อาจจะทำให้มีประชากร
เพิ่มขึ้นเป็นเปอร์เซ็นต์ต่ำลงจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ซึ่งจะมีผลกระทบ
ระยะสั้นเกี่ยวกับสภาพแห่งนี้ แต่จำนวนตัวเลขที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า
เราได้ปรึกษากันไว้เหมือนกันว่า ถ้าต่อไปในอนาคต ๕ ปีข้างหน้า
๘ ปีข้างหน้า ๑๒ ปีข้างหน้า ถ้าการเพิ่มของประชากรยังเป็นอยู่ในอัตรา
ปกติอย่างที่ เป็นอยู่ทุกวันนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอาจจะมีจำนวนเพิ่มขึ้น
เป็นจำนวนถึง ๕๐๐ คน ๖๐๐ คนก็เป็นไปได้ เมื่อเป็นดังนี้แล้วกรรมการ
ก็ได้เปรียบเทียบจากประเทศซึ่งเป็นแม่แบบแห่งประชาธิปไตย กระผมขอ
อนุญาตท่านประธานว่า หลายประเทศในโลกที่มีประชากรใกล้เคียงกับ
ประเทศไทยเรานั้นมีผู้แทนมากกว่าประเทศไทยเสียด้วยซ้ำไป-----

ผมยกตัวอย่าง ประเทศอังกฤษ ซึ่งถ้าเราขอมรับกันว่าปกครองในระบอบประชาธิปไตยมานานพอสมควร แล้วประชาธิปไตยก็ราบรื่นพอสมควร มีประชากรเท่ากับประเทศไทยโดยประมาณ มีผู้แทนราษฎรกว่า ๕๐๐ คนในสภา ฉะนั้นการที่เราจะมีผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นไปกว่าจะถึง ๕๐๐ คน ผมเชื่อว่าเราคงต้องใช้เวลาอีกนาน ท่านประธาน แต่ถ้าเราจะไปตอกกอดใจว่าประเทศไทยเราอาจจะมีประชากรถึง ๑๕๐ ล้านคนในเวลาข้างหน้า เราต้องคำนึงด้วยว่า ไม่ใช่ชมองแต่สภาแห่งนี้คนเดียว แผนที่ประเทศไทยจำนวนเนื้อที่ตารางกิโลเมตรของเรานั้นไม่เพิ่มขึ้น ความเป็นไปได้ที่ประชากรไทยเพิ่มจะขึ้นจนล้นประเทศนั้น ผมไม่เชื่อจะเป็นอย่างนั้นได้ แต่อย่างไรก็ตามที่ข้อสังเกตรวมการพิจารณาที่ได้รับความรู้เพิ่มเติม แล้วถ้ารัฐบาลมีความเห็นสภานี้มีความเห็นพ้องต้องกัน จะยกร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญในเรื่องเกี่ยวกับจำนวนผู้แทนราษฎรต่อประชากรเป็นจำนวนเท่าไรนั้น การพิจารณาการคณะนั้นคงจะได้นำไปประกอบพิจารณาอย่างกว้างเพื่อนำกลับมาเสนอต่อสมาชิกให้ได้พิจารณาโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง ในโอกาสนี้เราเป็นเพียงนำเสนอเพื่อเป็นแนวทางให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณาว่า สมควรหรือยังที่เราจะมีการแก้ไขประเด็นการแก้ไขในมาตรานี้จึงเป็นเพียงว่า รัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ นอกจากฉบับปัจจุบันไม่เคยมีกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้ตายตัว กับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน คือฉบับ ๒๕๓๔ กำหนดจำนวนสมาชิกไว้ตายตัวนั้น เราควรจะยึดถือแนวทางกำหนดจำนวนสมาชิกตายตัว หรือไม่ตายตัวเท่านั้น ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ मुख สุลอฆาน

นาย मुख สุลอฆาน (ปัตตานี) : ผม นาย मुख สุลอฆาน ส.ส.

จากจังหวัดปัตตานี สังกัดพรรคความหวังใหม่ ต้องขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาส และขอบคุณท่านสมาชิกที่กรุณาฟัง ที่จริงผมจะพูดในแง่ของเชิงสนับสนุน เพราะฉะนั้นก็คงเป็นไปตามที่ท่านประธานว่าเมื่อกี้ว่าพูดกันน้อย ๆ ในเรื่องของสนับสนุน ทั้งนี้ผมเห็นด้วยว่าการที่คนคนหนึ่งจะสนับสนุนนั้นไม่น่าจะตัดสินใจเนื่องจากว่าไม่ใช่วันนี้เป็นวันตัดสินหรืออะไร เพราะเป็นการเริ่มต้นในการที่จะไปพิจารณาต่อไป เพราะฉะนั้นการสนับสนุนหรือการคัดค้านก็ตี อย่างน้อยเป็นข้อคิดให้บุคคลที่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย เอาไปชมวดหรือประมวลไว้

ว่าสิ่งเหล่านั้นควรที่จะเป็นอย่างไร โดยเฉพาะในมาตรานี้ ก่อนอื่นผมเห็นด้วยในการที่คณะกรรมการนี้ได้เปลี่ยนมาเป็น ๑๕๐,๐๐๐ คน ซึ่งเดิมจากการกำหนดตายตัวจาก ๓๖๐ คนตายตัวอย่างนี้ เพราะอย่างน้อยขอข่าลี้มว่าพื้นฐานอันนี้ กฎหมายซึ่งกำหนดไว้ ๓๖๐ คนนั้น มาจากกลุ่มหนึ่งซึ่งยึดอำนาจอธิปไตยของประชาชนไปแล้ว แล้วคิดที่จะควบคุม หรือคุมกำเนิดสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยมีลักษณะอะไรเบื้องหลังนั้น เราไม่สามารถที่จะทราบได้ แต่มั่นใจว่าที่จะกำหนด ๓๖๐ คนนั้น มีเจตจำนงที่จะคุมกำเนิดสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นอำนาจของประชาชน เพราะฉะนั้นจะดำรงคงอยู่ให้เป็น ๓๖๐ คนอย่างเดิม แสดงว่าเรายอมรับกฎหมายซึ่งมาจากอำนาจเผด็จการแล้วมาจากวิธีการที่มีเจตนาไม่ดีอยู่เบื้องหลัง เพราะฉะนั้นจึงสมควรแล้วที่จะมีการเปลี่ยนแปลงและแก้ไข ทั้งการเปลี่ยนแปลงแก้ไขดังกล่าวนี้เรามาเปลี่ยนเป็น ๑๕๐,๐๐๐ คนนั้น ผมก็คิดว่าเป็นสิ่งที่เหมาะสมแล้ว เป็นสิ่งที่ดีซึ่งยึดถือมาตั้งแต่แรก ทั้งนี้และทั้งนี้ก็เพราะว่าเราจะคำนึงถึงเฉพาะพื้นที่ซึ่งมันไม่ขยายอีกต่อไปนั้นไม่ได้ เราต้องคำนึงถึงประชากรด้วย เพราะประชากรนั้นจะมีการเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา การเพิ่มเติมของประชากรนั้น ถ้าไปจำกัดสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วในอนาคตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนคนหนึ่งจะต้องแบกภาระ หรือจะต้องรับผิดชอบเพิ่มมากยิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งอาจจะเหลือบ่ากว่าแรงในการที่จะรับผิดชอบทำหน้าที่ให้ดีที่สุด-----

เพราะฉะนั้นการที่จะมีการผันแปรไปตามจำนวนของประชากรนั้นจึงเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ท่านประธานที่เคารพ อย่างน้อยเรายึดหลักสากลหรือว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญของแต่ละประเทศมาเป็นบรรทัดฐานแล้วก็ยอมรับว่าทุก ๆ ประเทศนั้นเขาก็ยึดถือในลักษณะที่ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นควรจะเพิ่มจำนวนตามจำนวนของประชากรที่เพิ่มขึ้น ของเราแค่ ๓๖๐ คน อินโดนีเซียเป็นพัน เขาก็ไม่เห็นเป็นอะไร เขาก็อยู่ได้ เขาก็ทำได้ และยิ่งโดยเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นเราจะไปกลัวเฉพาะว่าจะเพิ่มนี้เข้ามามากขึ้น ทำไมเรามองเฉพาะในแง่ร้ายอย่างเดียว ในการเพิ่มของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากขึ้นอาจจะทำให้โอกาสคนดีที่จะเข้ามาเพิ่มเติมอีกก็เป็นอีกทางหนึ่งที่จะให้ประโยชน์ต่อสภานิติบัญญัติและต่อประชาชนชาวไทยทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นทั้งหมดนั้นเพื่อที่จะไม่ให้ยึดตายตามที่ผมได้ระบุไว้ตั้งแต่แรกเพื่อไม่ให้เสียเวลาผมจึงขอเพียงให้ข้อคิดเห็นเพียงเท่านี้เป็นขั้นแรก ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าประเด็นเรื่องเกณฑ์คำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเราได้พูดมาพอสมควรแล้วคณะกรรมาธิการก็ได้ชี้แจงแล้ว ผมคิดว่าเราน่าจะผ่านประเด็นนี้ไปประเด็นต่อไปคือ การบังคับพรรคการเมืองส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง เขตคณะกรรมการก่อนครับ

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชัชวาลย์ ชมภูแดง จากจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคชาติไทย ในฐานะกรรมาธิการ สำหรับปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการบังคับให้พรรคการเมืองส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้น กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนั้นได้บัญญัติในมาตรา ๑๐๖ วรรคแรก คณะกรรมาธิการเองได้พิจารณาเรื่องนี้โดยยึดหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยรัฐสภา ขณะเดียวกันนั้นเราก็พิจารณาอยู่อย่างหนึ่งก็คือว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายสูงสุด เป็นกฎหมายที่ใช้เป็นบรรทัดฐานในการปกครองประเทศ ถ้าหากบัญญัติออกไปแล้วหากไม่สามารถที่จะใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะไม่ก่อประโยชน์อันจะเกิดผลดีต่อชาติบ้านเมืองของเรา และการพิจารณาของกรรมาธิการนั้นเราต้องมองดูสภาพสังคม วัฒนธรรม สภาพเศรษฐกิจและการศึกษาของประชาชนของเราเป็นหลัก สำหรับ

การที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๖ กำหนดว่าให้ส่ง ๑๒๐ คน กระทบอาจจะ
 ขอรายเรียงว่าพื้นฐานการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้ก็เนื่องจากว่าในขณะนั้น
 บรรดาพรรคการเมืองต่าง ๆ ได้เกิดขึ้นในบ้านเมืองเราอย่างมากมาย
 ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเสถียรภาพของรัฐบาลและเสถียรภาพของ
 รัฐสภา จึงมีแนวความคิดในการที่จะให้พรรคการเมืองมีจำนวนน้อย
 สำหรับในเรื่องนี้โดยหลักของประชาธิปไตยแล้วกระทบอาจจะขอ
 กรายเรียงว่ากรรมวิธีการเราได้ศึกษาในแนวทางประชาธิปไตยอย่าง
 รอบด้าน เราจะเห็นว่าในโลกของประชาธิปไตยนั้น เขาจะไม่ไปจำกัด
 เรื่องการเกิดหรือการเพิ่มหรือการลดของพรรคการเมือง โลกของ
 ประชาธิปไตยนั้นจะให้พรรคการเมืองนั้นได้มีการพัฒนาอย่างเป็นธรรมชาติ
 จะมีแต่โลกของฝ่ายเผด็จการเท่านั้นที่จะมีการจำกัดให้มีพรรคการเมืองน้อย
 เพราะฉะนั้นเรายึดหลักของประชาธิปไตย ปัญหาอีกต่อไปว่าแนวความคิด
 ของเราที่บอกว่าต้องการจำกัดให้พรรคการเมืองในบ้านเมืองเรามีน้อย
 เท่าที่ผ่านมาก็ไม่สัมฤทธิ์ผล ปรากฏว่าก็ยังมียพรรคการเมืองอยู่มาก
 เหมือนเดิมและนอกจากนี้ยังไม่ก่อให้เกิดผลดีต่อภาพทางการเมืองของ
 ประเทศไทย ถ้าไม่กรรมวิธีการจึงพิจารณาเช่นนั้น กระทบอาจจะขอ
 กรายเรียงต่อไปว่าในการเลือกตั้งแต่ละครั้งจะเห็นว่าพรรคการเมือง
 ต่าง ๆ นั้นได้มีการนำอาสาสมัครมาลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อให้ครบ
 ตามจำนวนที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนด จนกระทั่งบางครั้งสื่อมวลชน
 ทั้งหลายต่างก็มีการเขียนข่าวลือเขียนว่าเป็นปาที่ทางการเมือง
 นอกจากนั้นบางคนไปสมัครรับเลือกตั้งบางจังหวัดเดินขึ้นศาลากลาง
 ก็ไม่ถูก -----

อีกประการหนึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียในแง่เศรษฐกิจของพรรคการเมือง เพราะว่าคนที่พรรคการเมืองส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งมากคน ค่าใช้จ่ายก็ต้องมากขึ้น และนักการเมืองที่อยู่ในบ้านเมืองเรานั้นก็มีอยู่จำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นจำนวนจำกัด ที่เป็นนักการเมืองที่จริงจังต่อการเข้ามาร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ซึ่งนักการเมืองเหล่านี้ก็จะเปลี่ยนกันไป เปลี่ยนกันมา เข้ามาสู่สภาแห่งนี้ การที่กำหนดไว้บอกว่า ๑๒๐ คน ถ้าหากมี ๑๐ พรรคการเมือง เราก็ต้องหาคนมาสมัคร ๑,๒๐๐ คน ที่จริงแล้ว ตัวที่เป็นนักการเมืองจริง ๆ ในบ้านเมืองของเรามีไม่ถึง ท่านประธานที่เคารพ และแนวคิดที่จะจำกัดพรรคการเมืองให้น้อยลงนั้น กระทบอีกแนวคิดหนึ่งบอกว่า เมืองไทยน่าจะมีพรรคการเมือง ๒ พรรค หรือ ๓ พรรค แบบอารยประเทศที่เขาพัฒนาแล้ว ซึ่งกระทบเองก็อยากจะขอกราบเรียนว่า บางท่านนั้น ขอประทานอภัยอาจจะมีความเข้าใจผิด บางคนเขาบอกว่า เราอยากจะมีแบบ ๒ พรรค แบบสหรัฐอเมริกา ซึ่งจริง ๆ แล้วประเทศสหรัฐอเมริกาเขามีพรรคการเมืองนับสิบพรรค แต่ว่าพรรคการเมืองเหล่านั้นเขาอาจจะไม่ส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้ง ประธานาธิบดี เราไปสนใจเฉพาะการเลือกตั้งประธานาธิบดี พรรคการเมืองบางพรรคเขาอาจจะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเฉพาะในรัฐบาลท้องถิ่นเท่านั้น บางคนก็บอกว่าอยากให้เมืองไทยมี ๒ พรรคเหมือนประเทศอังกฤษ เราก็อาจจะเข้าใจผิด เพราะในประเทศอังกฤษนั้นก็มีหลายพรรค ไม่ว่าจะเป็นพรรคลิเบอร์ล เดโมแครติก (Liberal Democratic) ซึ่งเป็นการรวมระหว่าง ลิเบอร์ล กับ โซเชียล เดโมแครติก पार्टी (Social Democratic Party) และก็ยังมีความพรรคเลเบอร์ (Labour) พรรคคอนเซอร์เวตีฟ (Conservative) พรรคคอมมิวนิสต์ (Communist) พรรคยูเนียนิสต์ (Unionist) พรรคกรีน (Green) และเนชั่นแนล สกอตติช (National Scottish) อยู่ในประเทศอังกฤษ ซึ่งมีหลายพรรคครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ด้วยเหตุนี้เอง คณะกรรมาธิการเราเห็นว่า การไปจำกัดจำนวนให้พรรคการเมืองส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งจำนวน ๑๒๐ คนนั้น นอกจากจะไม่เป็นผลดีต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและขัดต่อหลักการของประชาธิปไตยแล้ว เจตนารมณ์ในการที่จะพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นพรรคการเมืองที่พัฒนาไปสู่พรรคการเมืองที่ร่วมกันโดยอุดมการณ์

ก็จะไม่มีโอกาสเกิดขึ้น นอกจากนั้นจะเป็นการจำกัด และกำจำกัดบรรดา
 กลุ่มบุคคลซึ่งมีฐานะดี้อย่างเศรษฐกิจ แต่มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่
 ชัดเจน ไม่สามารถที่จะมาร่วมกิจกรรมทางการเมืองและรับใช้
 ประเทศชาติได้ ด้วยเหตุดังกล่าว ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการ
 จึงเห็นว่าไม่ควรที่จะไปกำหนดจำนวนให้พรรคการเมืองต้องส่ง ๑๒๐ คน
 แต่ถ้าหากไม่กำหนดไว้เลยก็อาจจะเกิดปัญหา ใด ๆ ก็คิดจะตั้งพรรค
 และไม่เอาใจใส่ต่อการพัฒนาพรรคอย่างจริงจัง เพื่อให้สอดคล้องต่อ
 ความต้องการและเจตนารมณ์ของบรรดาคนไทย พวงชนชาวไทยทั้งหลาย
 ซึ่งต้องการพัฒนาพรรคการเมือง เราจึงว่าควรที่จะกำหนดจำนวนหนึ่งไว้
 จำนวนหนึ่งควรจะทำไร กรรมาธิการก็คิดว่าน่าจะเป็นจำนวนที่มี
 ความเหมาะสม อย่างน้อย ๆ ก็สามารที่จะยื่นญัตติอภิปราย
 ไม่ไว้วางใจได้ หรือว่ายื่นญัตติอะไรได้สักอย่างหนึ่ง เราจึงกำหนดไว้
 เป็นตุ๊กตาให้พวกเราพิจารณา ส่วนจำนวนนั้นจะจำนวนเท่าไรนั้น
 ก็ขึ้นอยู่กับสภาในที่นั้นที่จะเป็นผู้พิจารณา ตัวเลขที่กรรมาธิการนำเสนอ
 เป็นตุ๊กตาอันหนึ่งเท่านั้น ขอย้ำอีกครั้ง เราจะเอาตุ๊กตาไว้ ๙๐ คน
 ส่วนสภาจะเอาอย่างไรเป็นเรื่องของสภา เพราะเราศึกษามาแล้วก็
 นำเสนอต่อท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

คุณตรีพล เจาะจิตต์

นายตรีพล เจาะจิตต์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม นายตรีพล เจาะจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
 นครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นในส่วน
 ที่ไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการวิสามัญ ท่านประธานที่เคารพ ในอดีต
 ที่ผ่านมามีกระทั่งถึงปัจจุบัน การพัฒนาระบบพรรคการเมืองของประเทศไทย
 เราพูดได้ว่ายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากสาเหตุ
 หลายประการ เช่น การไม่ต่อเนื่องของระบอบประชาธิปไตย การไม่ต่อเนื่อง
 ของการพัฒนาพรรคการเมือง เนื่องจากมีการปฏิวัติบ้าง เนื่องจากมีการ
 ปฏิรูปบ้าง เนื่องจากมี รสช. บ้าง นอกจากนั้นแล้วท่านประธานที่เคารพ
 เราจะเห็นได้ว่าพรรคการเมืองของบ้านเรานั้นเกิดขึ้นมามากมาย แล้วเกิด
 ในลักษณะที่รวมกันแบบหลวม ๆ บางครั้งเกิดจากความคิดของคน ๔ - ๕ คน
 แล้วก็ไปรวมกลุ่มกันมาเป็นพรรคการเมือง บางครั้งก็เกิดมาหลังจากเกิด
 อุบัติเหตุทางการเมือง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่เป็นจุดที่จะก่อให้เกิดการพัฒนา
 พรรคการเมืองในประเทศไทย ท่านประธานที่เคารพ ตามความเป็นจริงแล้ว
 พรรคการเมืองถือว่าเป็นองค์การทางการเมืองที่สำคัญ ถือว่าเป็นสถาบัน
 ที่สำคัญของประชาชน และเป็นสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการบริหารของประเทศ
 ถ้าตราขิดพรรคการเมืองไม่เข้มแข็ง ถ้าตราขิดพรรคการเมืองไม่มีคุณภาพ
 ผมก็ยืนยันว่าระบบประชาธิปไตยไม่สามารถที่จะพัฒนาได้อย่างสมบูรณ์
 เพราะฉะนั้นการสร้างพรรคการเมืองนั้นจะต้องมีการเตรียมการมิใช่
 จะไปรวมกลุ่มในบุคคล ๓ - ๕ คนแล้วมาสร้างเป็นพรรคการเมือง มิใช่
 เป็นการรวมอย่างหลวม ๆ หลังจากเกิดอุบัติเหตุทางการเมืองจะต้องมี
 การเตรียมการ และพรรคการเมืองแต่ละพรรคนั้นจะต้องมีโครงสร้าง
 ต้องมีระบบและระเบียบในพรรคที่เด่นชัด ต้องมีการแสวงหาบุคคลที่จะ
 ลงเลือกตั้งเนิ่น ๆ มิใช่จะมาแสวงหาบุคคลในตอนที่จะมีการเลือกตั้ง
 ต้องมีเตรียมการแสวงหาบุคคลที่มีคุณภาพไว้สำหรับพรรคการเมืองของตนเอง
 ไว้สำหรับพรรคการเมืองของแต่ละพรรค ถ้าหากว่าเราไม่ดำเนินการเช่นนั้น
 ก็จะเกิดในลักษณะที่ว่าจะต้องมีอาสาสมัคร เอาพ่อค้าบ้าง แม่ค้าบ้างมาลงสมัคร
 นั่นก็เพราะทางพรรคการเมืองมิได้เตรียมการในการแสวงหาบุคคล ผมมี
 ความเห็นว่าถ้าต้องการให้พรรคมีความแข็งแกร่ง ต้องการให้พรรคการเมือง
 ในประเทศไทยเป็นพรรคที่มีขนาดกลางขึ้นไป จนถึงขนาดใหญ่นั้น ควรจะจัดส่ง
 ผู้รับสมัครไม่น่าจะน้อยกว่าครึ่งหนึ่งโดยหลักการ แต่ถ้าหากว่าครึ่งหนึ่งของ

จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของทั้งสภาเห็นว่ามากไป ก็ไม่น่าจะต่ำกว่า ๑ ใน ๓ นั้นเป็นความคิดเห็นของผมซึ่งอาจจะไม่ตรงกับทางคณะกรรมการวิสามัญ ท่านประธานที่เคารพ การที่เราจะสร้างพรรคการเมืองให้เป็นพรรคการเมืองในอนาคตที่เป็นมาตรฐานนั้น ผมก็ซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า เราจะต้องมีการเตรียมการในการสร้างพรรคเป็นเวลานาน และในพรรคแต่ละพรรคต้องมีโครงสร้างระบบระเบียบที่แน่นอน มิได้หมายความว่าความจะขึ้นอยู่กับหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรค ควรจะมีโครงสร้างระบบที่แน่นอน และการแสวงหาบุคคลเข้าสู่พรรคเพื่อส่งสมัครเลือกตั้งนั้น จะต้องมีการเตรียมการที่ค่อนข้างจะเป็นระบบและเป็นระเบียบ ถ้ามีฉะนั้นแล้วการส่งคนลงสมัครก็จะเป็นปัญหาอย่างที่ผ่านมา ผมก็ขอแสดงความคิดเห็นเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณส่งสุข
ภักเกษม แล้วก็มีที่คุณเอกภาพ

นายส่งสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ส่งสุข ภักเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ กระผมขอกราบเรียน
ท่านประธานว่า ในเรื่องหรือประเด็นที่ ๖ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการบังคับ
พรรคการเมืองส่งผู้สมัครลงรับเลือกตั้ง ซึ่งแต่เดิมนั้นรัฐธรรมนูญที่มาจาก
อำนาจนั้นก็เขียนไว้ว่า ๑๒๐ คน เราก็ไปอิงรัฐธรรมนูญที่มาจากอำนาจ
ทอนลงเล็กน้อย ยังอิงอำนาจนั้นอยู่ เอา ๙๐ คน กระผมขอกราบเรียนว่า
การกำหนดในเรื่องให้ส่ง ในกรณีให้ส่งผู้สมัครจำนวนเท่านี้เท่านี้ ซึ่งทาง
กรรมการได้อ้างอิงชัดเจนเมื่อสักครู่นี้บอกว่า เพื่อไม่ต้องกรำให้
พรรคเล็กพรรคน้อยเกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพ ตรงนี้แหละเป็นเรื่องที่
เป็นประเด็นที่เรา เขียนกติกาของประเทศที่ผลิตผลมาอยู่ตลอดเวลา
นักรัฐธรรมนูญทั้งหลายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเขียนรัฐธรรมนูญพรรคอย่างนี้
มีเงื่อนไขอย่างนี้ ท่านประธานครับ ได้เขียนมาในลักษณะที่ว่าไม่มีทางออก
และไม่มีทางเลือกแล้วว่าจะทำอย่างไรที่จะไม่ให้พรรคการเมืองพรรคเล็ก
พรรคน้อยเกิดขึ้น-----

ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นที่ผมจะเรียนท่านประธานในตอนนี้ ผมจะพูดสั้น ๆ เท่านั้น สั้น ๆ เพียงแต่ต้องการจะย้ำให้ท่านประธานได้จำไว้ว่า เมื่อถึงเรื่องที่ ๓๐ ประเด็นที่ ๒๕ ในประเด็นที่เกี่ยวกับเงินช่วยเหลือพรรคการเมือง ซึ่งมติของคณะกรรมการบอก ว่า รัฐควรมีระบบเงินทุนอุดหนุนพรรคการเมือง ข้อที่ ๒ บอกว่า ต้องบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติพรรคการเมือง ท่านประธาน ตรงนี้เมื่อมาถึงการพิจารณาถึงประเด็นนี้ กระทบผมจะพูด เหตุที่ต้องร้องรื้อไว้นั้น เพียงแต่ต้องการย้ำให้ท่านประธานและสภานี้ให้ได้ทราบไว้เป็นการจดจำอย่างแน่นหนาไว้ว่า เหตุผลที่ให้มีการไปตั้งเต็นท์ เอาแม่ค้า เอาพวกนักศึกษาตามมหาวิทยาลัยที่ชวตระเวนร้อนเร่ไปตามจังหวัดต่าง ๆ ในฐานะเป็นผู้สมัครนั้น เป็นภาพที่อัปลักษณ์สิ้นเชิง โดยสาเหตุ โดยเหตุผลแล้วนี้เป็น เรื่องที่ฟังไม่ขึ้นว่าการทำอย่างนี้ ผมถามว่าเป็นการพัฒนาพรรคการเมืองที่ตรงไหน การที่เราจะเขียนรัฐธรรมนูญ เราจะทำรัฐธรรมนูญนั้น เราจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้หรือเปล่า พูดกันมาหลายครั้งหลายหน กระทบผมเพิ่งจะได้มาฟังอย่างชัดเจนจากท่านกรรมาธิการเมื่อสักครู่นี้ว่า ต้องการที่จะไม่ให้พรรคการเมืองพรรคเล็กพรรคน้อยเกิดขึ้น ถึงต้องทำตรงนี้ได้ เพราะฉะนั้นท่านประธาน ผมก็ขอเรียนในชั้นนี้ เพียงแต่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า กระทบผมจะนำไปอภิปรายเมื่อถึงการอภิปรายประเด็นที่ ๒๕ เรื่องที่ ๒๕ กระทบผมจะชี้ออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ถ้าหากว่าจะทำอย่างนี้กับการที่จะไปเสริมสร้างระบบพรรคการเมืองถึงกระทั่งเจตนารมณ์ของผู้แก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น คือจะให้มีการให้เงินอุดหนุน รัฐจะต้องจัดระบบเงินอุดหนุนพรรคการเมือง ก็ดูเหมือนว่ามีความตั้งใจที่จะให้มีแนวทางในการพัฒนาพรรคการเมือง แต่มาขัดแย้งตัวเองเมื่อมาถึงขั้นตอนในการกำหนดว่าจะต้องส่งผู้สมัครจำนวนเท่านี้และเท่านี้ ผมขอท่านประธานได้โปรดจำไว้เลยว่า กระทบผมขอสงวนเรื่องที่จะอภิปรายในประเด็นที่ ๒๕ ที่ต่อเนื่องไปจากคำกล่าวที่จะต้องบันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ของท่านกรรมาธิการที่ว่า ที่ทำอย่างนี้เพราะไม่ต้องการให้พรรคเล็กพรรคน้อยเกิดขึ้น ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณ
เอกภาพ พลซื่อ และคุณอลงกรณ์

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ พรรคเอกภาพ จากจังหวัด
 ร้อยเอ็ด กระผมได้ฟังคณะกรรมการวิสามัญศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 ที่ได้ชี้แจงเรื่องประเด็นในการแก้ไขมาตรา ๑๐๖ ของรัฐธรรมนูญ
 ปี ๒๕๓๕ ที่ให้ลดจำนวนในการส่งผู้สมัครจาก ๑๓๐ คนเหลือ ๕๐ คน
 เดิมที่เขาร่างเมื่อปี ๒๕๓๕ นั้นเพื่อที่จะให้พรรคการเมืองนั้นน้อยพรรค
 การเมืองลง เพื่อให้การเมืองเข้มแข็งขึ้นด้านรัฐสภาหรือด้านการบริหาร
 แต่ผมยังสงสัยอยู่ว่าคณะกรรมการของเรา นั้นเอาฐานอะไรมาคำนวณ
 ถ้าอ่านดูแล้วจะสับสนเอง ข้อ ๕ กับข้อ ๖ ตามคำชี้แจงในหนังสือ
 ท่านเอาฐาน ๑ ใน ๕ ลดจาก ๑ ใน ๓ เหลือ ๑ ใน ๕ แต่ปรากฏว่า
 ในข้อ ๕ นั้น ท่านให้แก้เกณฑ์การสมัครรับเลือกตั้งเอาประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คน
 ต่อ ส.ส. ๑ คนปรากฏว่าในข้อ ๖ นั้นท่านก็เอาเกณฑ์ ๓๖๐ คนของ
 รัฐธรรมนูญเดิมก็แสดงว่าขัดกันเองในตัว อาจจะฝากจุดนี้ เห็นด้วยที่จะ
 เปิดกว้าง ในการที่สมัครรับเลือกตั้งผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองที่จะ
 ให้ลดจำนวนของผู้สมัครลง เพราะตามความเป็นจริงเราขอรับว่าที่ผ่าน
 มานั้น ๒ ครั้งที่มีการเลือกตั้งที่ผ่านมา ที่เรากำหนดจำนวนผู้สมัคร
 รับเลือกตั้งพรรคละไม่น้อยกว่า ๑๒๐ คนนั้น เราจะเห็นว่าหลาย
 พรรคการเมืองได้ไปหามือปืนรับจ้าง เสียเงินโดยเปล่าประโยชน์
 ตั้ง ๑๒๐ คน พรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ยื่นหยัดต่อสู้ อาจจะไม่มี
 นายทุนเข้ามาหนุนทำให้มีความยากพอสมควรในการที่จะหาผู้สมัคร
 ถึง ๑๐๐ กว่าคนได้ อาจจะฝากจุดนี้ไว้เมื่อปัจจุบันนี้การเมืองเมืองไทยนั้น
 เราพัฒนาของเราเอง เราจะเห็นได้จากการเลือกตั้งเมื่อ ๓๕/๒ นั้น
 พรรคการเมืองหลายพรรคได้ประกาศตัวที่จะรวมกันเป็นพรรคหนึ่ง
 พรรคเดียวแล้ว ไม่ต้องไปขอร้องเขา เขาก็พัฒนาเอง หลายพรรค
 การเมืองที่จะรวมตัวกันเพื่อให้เป็นพรรคใหญ่ขึ้น เพื่อที่จะให้การเมือง
 เข้มแข็ง เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วไม่จำเป็นมาจำกัดจำนวนผู้สมัคร เรา
 ปล่อยเสรีเลย -----

ในความเห็นของผมนั้นไม่ควรที่จะกำหนดเสียเลย จะสมัคร ๔ คน
๕ คนก็ตามแต่ เอาไปเลย พรรคไหนมีสมัคร ๒ คน ๓ คนก็ว่ากันไป
แต่ควรที่จะกำหนดว่า ถ้าพรรคการเมืองใดเมื่อได้รับเลือกตั้งเข้ามาแล้ว
ได้ ส.ส. ไม่เกิน ๕ คน ให้สิทธิเข้ายุบพรรค ไม่ต้องเหลือ ให้ยุบพรรค
จะเข้าพรรคไหนก็ได้ อันนี้ฝากกรรมการไว้พิจารณาด้วยว่า ไม่ควร
ที่จะกำหนดว่าให้สมัครกี่คนก็ตามแต่ แต่เมื่อสมัครรับเลือกตั้งมาแล้ว
ถ้าได้ ส.ส. น้อยกว่า ๕ คนแล้วให้ยุบพรรค ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

คุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี สังกัดพรรคร่วมรัฐบาล ประชาธิปัตย์
ตามที่คณะกรรมการวิสามัญได้มีความเห็นแตกต่างจากรัฐธรรมนูญ
ฉบับปัจจุบัน โดยเฉพาะในมาตรา ๑๐๖ ซึ่งได้กำหนดเกี่ยวกับการบังคับ
ให้พรรคการเมืองจะต้องส่งผู้สมัครเป็นจำนวน ๑ ใน ๕ หรือ ๔๐ คน
ตามตัวเลขของจำนวน ส.ส. ทั้งหมด ๓๖๐ คนในสภา ซึ่งต่างไปจาก
มาตรา ๑๐๖ เดิม ซึ่งกำหนดไว้ ๑ ใน ๓ หรือ ๑๒๐ คน กระผมได้มี
โอกาสอ่านศึกษาตุ้ทั้งในรายงานเล่มที่ ๒ ซึ่งทางคณะกรรมการวิสามัญ
ได้สรุปผลการประชุมในหน้า ๒๔๓ ตลอดจนเอกสารประกอบการพิจารณา
ซึ่งกำหนดถึงแนวทางและเหตุผลของคณะกรรมการในหน้า ๒๔
เหตุผลข้อหนึ่งซึ่งได้ระบุไว้ชัดเจนในรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
ก็คือ ให้เหตุผลถึงการลดจำนวนการบังคับให้พรรคการเมืองต้องส่ง
ผู้สมัครรับเลือกตั้งจาก ๑ ใน ๓ ลดเหลือ ๑ ใน ๕ ว่า เพื่อส่งเสริม
ให้ระบบพรรคการเมืองมีความเข้มแข็ง ท่านประธาน อันที่จริงแล้ว
กระผมค่อนข้างจะสงสัยในประเด็นนี้ ในเหตุผลซึ่งเป็นข้ออ้างของ
คณะกรรมการ เพราะโดยระบบที่ถูกต้องในการส่งเสริมพรรคการเมืองนั้น
น่าจะเพิ่มจำนวน แน่นนอนที่สุดว่าถึงแม้ท่านกรรมการบางท่านจะได้
ขึ้นใจในประเด็นที่มีความเชื่อมั่นว่า ตั้งแต่เรามีรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น
ถึงปัจจุบัน ๑๔ ฉบับ เป็นฉบับชั่วคราว ๕ ฉบับ และฉบับถาวร ๙ ฉบับนั้น
ปรากฏว่าในทุกฉบับอายุจะไม่ยืนยาว เพราะเหตุว่ามีการปฏิวัติรัฐประหาร
เป็นต้น แน่นนอนที่สุดการอ้างถึงพัฒนาการของพรรคการเมืองใน

ต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศในตะวันตก ย่อมไม่สามารถที่จะมา
สนับสนุนในเหตุผลตรงนี้ได้ หรือจะมาพิสูจน์ว่าระบบพรรคการเมือง
ของเราล้มเหลว หรือว่าไม่พัฒนาเท่าที่ควรอันเนื่องมาจากกฎเกณฑ์ที่
บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ คงไม่สามารถที่จะมาสรุปไว้ในประเด็นนี้ได้
แต่สิ่งสำคัญคือว่า การพิจารณาร่างทั้งฉบับตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๓๕ ซึ่ง
มีอยู่ ๒๒๓ มาตรา ๑๑ หมวด ๑ คำปรารภ และ ๑ บทเฉพาะกาลนั้น
คณะกรรมการการวิสามัญจะต้องพิจารณาทุกมาตรา แล้วจะต้องไม่มี
หลักการที่ขัดแย้งกัน ท่านประธานที่เคารพ ในมาตราที่เกี่ยวข้อง
พรรคการเมืองจะมีทั้งสิ้นอยู่หลายมาตรา ตั้งแต่มาตรา ๒๖ ว่าถึง
บุคคลย่อมมีสิทธิทางการเมือง และมาในมาตรา ๔๑ คือ บุคคลย่อมมี
เสรีภาพในการรวมตัวกันเพื่อตั้งพรรคการเมือง และต่อมาคือใน
มาตรา ๑๐๕ (๓) ในเรื่องของคุณสมบัติของผู้มีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้ง
ใน (๓) ระบุไว้ชัดเจนว่าจะต้องสังกัดพรรคการเมือง ผู้สมัครอิสระ
ไม่สามารถที่จะสมัครรับเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ และถัดมา
คือในมาตรา ๑๐๖ ที่ทางคณะกรรมการการวิสามัญมีความเห็นต่างไปจาก
ร่างเดิม แล้วก็ในมาตรา ๑๑๕ คือคุณสมบัติของผู้มีสิทธิลงสมัครรับ
เลือกตั้งซ่อม เช่นกัน ต้องสังกัดพรรคการเมือง -----

แต่ประการสุดท้าย มาตราสุดท้ายที่เกี่ยวข้องที่ผมได้แลเห็นก็คือว่าใน
 มาตรา ๑๓๗ ได้ระบุไว้ชัดเจนว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่สามารถ
 เสนอพระราชบัญญัติได้ จะต้องเป็นมติของพรรคการเมือง และจะต้อง
 เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองนั้นไม่ต่ำกว่า ๒๐ คนจะต้องลงชื่อรับรอง
 ทั้ง ๕ - ๖ มาตราดังกล่าวนี้ จะเห็นว่ามี ความเกี่ยวข้องกับระบบ
 พรรคการเมือง เพราะฉะนั้นในหลักการ และแนวทางเหตุผลที่ทาง
 คณะกรรมาธิการวิสามัญได้อ้าง และใช้เป็นเหตุผลในการลดจำนวน
 การบังคับให้พรรคการเมืองส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเหลือเพียง ๔๐ คน
 จากเดิม ๑๒๐ คนนั้น ดูประหนึ่งว่าจะเป็นการถอยหลังเข้าคลอง แม้ว่า
 จะมีข้ออ้างในหลายเหตุผลด้วยกันก็ตาม แต่สิ่งหนึ่งก็คือว่าการครอบ
 ครอบรัฐธรรมนูญทั้งฉบับนั้นเป็นสิ่งจำเป็นว่า โดยหลักการแล้วในรัฐธรรมนูญ
 ที่ผ่านมาของเราตลอดเวลานั้น จะพยายามฝากความหวังในการพัฒนา
 ประชาธิปไตยไว้ที่ระบบพรรคการเมือง และระบบพรรคการเมืองขณะนี้
 ต้องยอมรับว่าเรามีพัฒนาการที่ก้าวหน้าพอสมควร สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้
 มีพรรคการเมืองขณะนี้เหลือเพียง ๑๐ พรรค ๖ พรรคมีเสียงมากกว่า
 ๒๐ เสียงอีก ๔ พรรคนั้นมีเสียงตั้งแต่ ๘ เสียงลงไป เพราะฉะนั้นจะเห็นว่า
 เมื่อประกอบกันแล้วระบบพรรคการเมืองนี้ได้พัฒนาตัวเอง แม้ว่าจะมี
 อุปสรรคจากการปฏิบัติรัฐประหารตลอดเวลาที่ผ่านมาก็ตาม แต่เมื่อพรรค
 การเมืองได้มีโอกาสที่จะพัฒนาตัวเอง ก็สามารถที่จะสร้างความศรัทธา
 ให้เกิดขึ้น ระบบรัฐบาลผสมขณะนี้ ๕ พรรคไม่ใช่จำนวนที่มาก และเรา
 มีความคาดหวังว่าหากไม่มีการปฏิวัติรัฐประหารมาทำให้ระบบของการพัฒนา
 พรรคการเมืองนั้นสะดุดหยุดลง ก็เป็นที่เชื่อวาระบบพรรคการเมืองนั้น
 จะสามารถพัฒนาตัวเองต่อไป และระบบพรรคการเมืองที่จะพัฒนานั้นจะต้อง
 ได้รับการสนับสนุนจากบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และความต่อเนื่องของ
 กาลเวลาในการพัฒนานี้ก็เป็นสิ่งสำคัญ และพรรคการเมืองคงไม่ได้มีความหมาย
 เพียง ส.ส. ที่สังกัดพรรคการเมืองและนั่งอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร ๓๖๐ คน
 เท่านั้น แต่คงหมายถึงบรรดาสมาชิกที่กระจายอยู่ตามท้องถิ่นตำบลต่าง ๆ
 เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าในส่วนที่คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษา
 แก่รัฐธรรมนูญนั้นมีความเห็นมาอย่างนี้ กระผมไม่เห็นด้วย และยังมี
 ความคิดว่าการบังคับในการที่จะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคนั้น

อย่างน้อยที่สุดควรจะเป็นกึ่งหนึ่ง เพราะในระบบพรรคการเมือง
ของประเทศ เราได้ถูกการวิเคราะห์วิจารณ์มากมายพอสมควร
ในเรื่องของนโยบาย ในเรื่องอุดมการณ์ ในเรื่องแนวทางของพรรค
หรือ แพลตฟอร์ม (Platform) เราถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากมาย
จากนักวิชาการก็ดี หรือจากนักการเมืองในอดีต หรือผู้ที่เกี่ยวข้องว่า
เรามองไม่เห็นความแตกต่างในนโยบาย ไม่ว่าจะนโยบายทางเศรษฐกิจ
นโยบายทางการเมือง นโยบายทางสังคม นโยบายทางสาธารณสุข
และอื่น ๆ นโยบายสาธารณะต่าง ๆ ของแต่ละพรรคการเมืองแทบจะ
นำมาเทียบกัน จะเหมือนกัน ๙๐ เปอร์เซ็นต์ อาจจะต่างกันบ้างเพียง
เล็กน้อยไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ และตรงนี้คือสิ่งที่นำมาซึ่งการที่
ประชาชนไม่สามารถที่จะแยกแยะความแตกต่างของพรรคการเมือง
ในประเทศไทยได้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าแนวทางที่รัฐธรรมนูญ
ถ้าหากว่าจะมีการแก้ไขก็อยากที่จะให้มีการเพิ่มจำนวนการบังคับของ
พรรคการเมืองที่จะลงสมัครรับเลือกตั้ง และข้ออ้างเหตุผลในกรณีที่มี
การส่งหน้ามาให้ครบจำนวนนั้นไม่สามารถโทษระบบพรรคการเมืองได้
ไม่สามารถโทษรัฐธรรมนูญได้ แต่นั้นเป็นเพราะเราชอบรับระบบของ
พรรคการเมืองที่อ่อนแอ ระบบของพรรคการเมืองที่ไม่มีความพร้อม
ในการที่จะเป็นพรรคการเมืองในระบบที่เราต้องการเห็นการพัฒนา
ตามระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญที่เข้มแข็งที่ส่งเสริมระบบ
พรรคการเมือง เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้จึงขอแสดงความคิดเห็น
คัดค้านต่อทางคณะกรรมการวิสามัญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

คณะกรรมการธิการก่อนครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
สภาผู้แทนที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคประชาธิปัตย์ นครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมาธิการกระผมต้องขอ
กราบเรียนชี้แจงต่อบรรดาเพื่อนสมาชิกที่ได้กรุณาให้ความคิดเห็น และ
เสนอแนะต่อข้อคิดเห็นของกรรมาธิการ โดยเฉพาะในบางประเด็นที่มี
ความเกี่ยวข้องที่จะต้องสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้น ผมอยากจะกราบเรียน
ว่าคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญได้

พยายามที่จะศึกษาต่อประเด็นในการกำหนดการบังคับส่งสมาชิกของ
พรรคการเมืองลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม
มาตรา ๑๐๖ ซึ่งกำหนดไว้เดิมนั้น เป็นจำนวน ๑ ใน ๓ คือ ๑๒๐ คน

เหลือจำนวน ๑ ใน ๕ คือจำนวน ๕๐ คนนั้น กระทบอยากจะกราบเรียนว่า คณะกรรมาธิการของเราได้พิจารณาอย่างรอบด้าน ว่าในการที่จะพัฒนาพรรคการเมืองนั้น จะต้องมองอย่างเป็นระบบต่อพรรคการเมืองอย่างไร กระทบอยากกราบเรียนว่าเราได้พยายามศึกษามาตราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับและเกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองทั้งหมด ก็พอสรุปความคิดเห็นของคณะกรรมาธิการว่าในการพัฒนาพรรคการเมืองนั้น ประการแรกนั้น กรรมาธิการได้มองถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของพี่น้องประชาชน ได้มองถึงความมีส่วนร่วมในฐานะที่เป็นสมาชิกพรรค นั่นก็คือว่าได้มองในฐานะที่ประชาชนจะต้องเป็นผู้สนับสนุนพรรคการเมือง เป็นประการแรก ประการที่ ๒ นั้นก็ได้มองว่า ประชาชนนั้นจะต้องเป็นผู้คัดเลือกพรรคการเมือง ในฐานะที่เป็นกลุ่มผลประโยชน์เข้าไปเป็นตัวแทนของตัวเองในการที่จะบริหารประเทศ

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากกราบเรียนตามที่บรรดาท่านสมาชิกได้พูดว่า กรรมาธิการนั้นพยายามที่จะกำจัดพรรคเล็กพรรคน้อย ซึ่งตรงนี้ก็อาจจะไม่ตรงตามความเป็นจริง กระทบอยากกราบเรียนว่า คณะกรรมาธิการทุกท่านได้พยายามมองว่า เรามีการปกครองในระบอบเสรีประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นสิทธิขั้นพื้นฐานของพี่น้องประชาชน เสรีภาพทางการเมืองของพี่น้องประชาชน เป็นความจำเป็นที่จะต้องคำนึง เป็นความจำเป็นที่จะต้องมาพิจารณา เพราะฉะนั้นต่อประเด็นตรงนี้จะเห็นว่าการที่เราพยายามลดจำนวนการส่งสมาชิกลงจากเดิมนั้น ก็เพื่อชี้ให้เห็นว่าต้องการที่จะให้พี่น้องประชาชนหรือบุคคลที่มีความสนใจทางการเมือง ที่ต้องการจะรวมตัวเป็นพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองนั้น มีความสามารถที่จะส่งผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งได้ นี่คือหลักของเสรีภาพทางการเมือง แต่ถ้ายังกำหนดให้พรรคการเมืองส่งผู้สมัครในจำนวนที่มากขึ้น เป็นกึ่งหนึ่งหรือมากกว่านั้นก็ตาม ตรงนี้จะมีผลต่อการกำจัดสิทธิขั้นพื้นฐาน เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะกราบเรียนเป็นประเด็นที่ ๒ ครี

ประเด็นที่ ๓ ก็คือว่าการพัฒนาพรรคการเมืองนั้น เราจะต้องดูที่องค์กรของพรรค พยายามมองถึงการสนับสนุนว่าทำอย่างไรให้องค์กรของพรรคการเมืองมีความเข้มแข็ง เพราะฉะนั้นจากความคิดตรงนี้ก็เห็นว่า องค์กรพรรคการเมืองจะมีความเข้มแข็งได้นั้น จะต้องมีส่วนพรรคจะต้องมีสมาชิกพรรค จะต้องมีการรวมตัวจากพื้นฐานของพี่น้องประชาชน

ประการที่ ๕ นั้นคือการสนับสนุนพรรคการเมือง ซึ่งจะได้พูดในประเด็นต่อไปในเรื่องของสิ่งจูงใจและเงินสนับสนุนพรรค ผมจึงอยากจะกราบเรียนว่า การที่คณะกรรมการได้มีความเห็นชอบถูกต้องตรงกันต่อประเด็นที่ลดจำนวนลงมาเหลือจำนวน ๑ ใน ๕ นั้น เหตุผลสำคัญอีกอันหนึ่งก็คือว่า ต้องการที่จะให้การพัฒนาของพรรคการเมืองนั้นเป็นไปตามสภาพความเป็นจริง และสนองตอบต่ออุดมการณ์ของระบอบประชาธิปไตย จึงกราบเรียนมาเพื่อกราบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสมชายครับ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) :
 ท่านประธานที่เคารพ ผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ชาติดีพัฒนา นครราชสีมา ผมกราบเรียนท่านประธานนิดผ่านไปยังท่านกรรมาธิการ ท่านกรรมาธิการท่านแรกนั้นได้ลุกขึ้นมาชี้แจง ฟังแล้วก็รู้สึกว่าคุณข้างจะสับสนุนครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมกราบเรียนอย่างนี้ว่าที่จริงแล้วในเรื่องการพัฒนาพรรคการเมืองที่จะให้เข้มแข็งนั้น หรือจะมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะเข้ามาอยู่ในสภาเป็นจำนวนมากนั้น คงไม่ใช่อยู่ในเรื่องการกำหนดกฎเกณฑ์เฉพาะผู้ที่พรรคการเมืองนั้นจะต้องส่งผู้สมัครลงรับกาเลือกตั้งเท่านั้น ท่านกรรมาธิการคนที่ ๒ ได้ลุกขึ้นมาชี้แจงตอบปัญหาแล้ว ซึ่งเกี่ยวข้องกับที่ผมได้อภิปรายก็คือว่า การพัฒนาพรรคการเมืองนั้น แนนอนที่สุดก็คงจะอยู่ในเรื่องของคณะกรรมการบริหารพรรค การขยายสาขาพรรค ตรงนั้นต่างหากที่เป็นหลักสำคัญในการที่จะทำให้แต่ละพรรคนั้นก้าวหน้าหรือเติบโตหรือไม่ แต่ที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า จาก ๑ ใน ๓ เป็น ๑ ใน ๕ หรือ ๕๐ ถ้าหากว่าเราดูจริง ๆ แล้วเป็นการลดภาระให้กับพรรคการเมืองเท่านั้น ผมอยากจะถามพรรคการเมืองแต่ละพรรคที่อยู่ในสภาแห่งนี้ว่า ที่ท่านส่งผู้แทนเข้ามาสมัครเป็นผู้แทนราษฎร สมาชิกทั้งหลายที่นั่งอยู่ตรงนี้ ผมอยากจะถามท่านไปยังท่านกรรมาธิการว่า ท่านอยากจะเป็นผู้บริหาร ท่านอยากจะได้อำนาจของรัฐหรือเปล่า ท่านอยากจะได้ครึ่ง ๆ กลาง ๆ หรือไม่ อย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้มีหลาย ๆ พรรคการเมืองมารวมกันเป็นรัฐบาลหนึ่งรัฐบาล เสถียรภาพน้อยไม่มั่นคงอย่างที่เราคาดคิดกันเอาไว้ เพราะตรงนี้ถ้าหากว่าท่านไปลดลงเหลือ ๕๐ ผมกราบเรียนว่าแนนนอนที่สุด

ว่าถ้าหากเรามองให้ไกลไปกว่านั้นอีกนิดหนึ่งก็เหมือนกับ เอาพรรค
หลาย ๆ พรรคเข้าไปรวมกันอีกเหมือนเดิมอีก -----

เพราะฉะนั้นตรงนี้เสถียรภาพของรัฐบาล นโยบายของแต่ละพรรคที่เขียนเอาไว้ที่เป็นนโยบายเป็นอุดมการณ์ทั้งหลายเหล่านี้ จะถึงประชาชนหรือไม่ เพราะฉะนั้นท่านต้องมีความมั่นใจจริง ๆ ถ้าหากท่านตั้งพรรคการเมืองมาแล้วต้องรวบรวมบุคคลทั้งหลายที่เข้ามาเป็นหนึ่งเดียวกัน มีอุดมการณ์เหมือนกัน ส่งผู้แทนลงไปสมัครเพื่อให้ได้อำนาจรัฐโดยแท้จริง โดยสมบูรณ์ ท่านอยากจะได้จริง ๆ กลาง ๆ ในการที่จะมาบริหารประเทศหรือ แล้วก็มีปัญหาอันอยู่อย่างนี้เป็นประจำไม่มีที่สิ้นสุด เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าหากว่าท่านลดลงมาตรงนี้ ท่านได้คิดกันหรือเปล่าว่า นโยบายต่าง ๆ ที่ท่านร่างขึ้นมา ท่านเขียนกันขึ้นมา ท่านรวบรวมสติปัญญาทั้งหลายขึ้นมาเพื่อที่จะช่วยพ่อแม่พี่น้องประชาชนพัฒนาประเทศนั้น ได้มาถึงประชาชนหรือไม่ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดว่าเราให้จำนวนเหลืออยู่แค่นี้ผมคิดว่าคงไม่เป็นผลดีในเรื่องของการพัฒนาพรรคการเมืองแน่นอน ผมกราบเรียนไว้อย่างนี้ท่านประธาน ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นนี้ขอท่านสุดท้าย คุณสุพัฒน์ ธรรมเพชร

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พิทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ขอสั่งประเด็นเรื่องการบังคับพรรคการเมืองส่งผู้แทนสมัครรับเลือกตั้ง ในประเด็นนี้ผมใคร่ขอแสดงความคิดเห็นว่า ในระบบรัฐสภานั้น ต้องมีองค์กรผู้แทนของประชาชนซึ่งประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎรกับรัฐบาลใน ๒ ส่วนนี้ต้องยอมรับว่า ทั้งสภาผู้แทนราษฎรและรัฐบาลต้องมาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชนเป็นหลัก มีหลาย ๆ ท่านอภิปรายเรื่องของการลดจำนวนผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงจากรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ว่า พรรคการเมืองที่จะส่งสมาชิกเข้ารับการเลือกตั้ง โดยการเลือกตั้งทั่วไปแต่ละครั้งนั้น ต้องส่งสมาชิกอย่างน้อย ๑๒๐ ท่าน ทางกรรมาธิการมีมติออกมาว่า ให้มีพรรคการเมืองที่ส่งสมาชิกเข้ารับการเลือกตั้งอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๕๐ ท่านหรือ ๕๐ คน ในประเด็นนี้ผมอยากเรียนว่า การเมืองในระบบประชาธิปไตยนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องของการเมืองของนักการเมืองเพียงฝ่ายเดียว แต่การเมืองนั้นเป็นเรื่องของผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนและการเมือง เป็นเรื่องของพลเมืองและประชาชนโดยทั่ว ๆ ไป ท่านประธานที่เคารพ

ผมมีความเชื่อมั่นเหลือเกินว่า การพัฒนาพรรคการเมืองนั้น ต้องประกอบด้วย
 กระบวนการหลาย ๆ กระบวนการที่ผสมผสานกันเป็นพรรคการเมืองที่มี
 ความเข้มแข็ง ไม่ว่าจะในเรื่องของการสร้างสมาชิกให้เพิ่มขึ้นทั่วประเทศ
 ไม่ว่าจะเรื่องของการเปิดสาขาพรรคให้มีโดยทั่ว ๆ ไป ไม่ว่าจะด้วยเรื่อง
 ระเบียบข้อบังคับของพรรคการเมืองแต่ละพรรค ตลอดถึงเงินอุดหนุน
 ของพรรค ซึ่งได้มาจากการสำนึกในระบอบประชาธิปไตยของพี่น้องประชาชน
 ในการเสียภาษีบำรุงพรรคการเมือง ตัวเหล่านี้ต่างหากที่เป็นตัวที่สามารถ
 ทำให้พรรคการเมืองมีความเข้มแข็ง ท่านประธานที่เคารพ มีส่วนวนที่บอกว่า
 พรรคสร้างคน ประชาชนสร้างพรรค ท่านประธาน อันนี้ต่างหากที่เห็นว่า
 ในระบบโครงสร้างทั้งหมดแล้วนั้น ระหว่างพรรคการเมืองกับประชาชนนั้น
 แยกกันไม่ออก พรรคมีหน้าที่ในการคัดเลือกบุคลากร พรรคมีหน้าที่ในการ
 สรรหาบุคลากรที่มีความรู้ มีความสามารถ มีความศรัทธาในระบอบ
 พรรคการเมือง มีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย ในขณะเดียวกัน
 ประชาชนซึ่งมีโอกาสกำหนดทิศทางของพรรคการเมืองได้ ประชาชนมี
 สิทธิสร้างพรรคได้ ประชาชนมีสิทธิมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทางด้าน
 การเมืองของพรรคการเมืองแต่ละพรรค นั่นก็คือสิ่งที่ประชาชนมีความยึดมั่น
 มีความศรัทธาระบบพรรคการเมืองที่ตัวเองสังกัดอยู่ -----

หรือในพรรคการเมืองที่ตัวเองเป็นสมาชิกพรรคอยู่ ท่านประธานที่เคารพ
หลาย ๆ ท่านได้อภิปรายที่ผ่านพ้นมานั้น ซึ่งหลาย ๆ ท่านไม่เห็นด้วย
ในเรื่องของการมีมติของกรรมาธิการวิสามัญแก้ไขรัฐธรรมนูญ

พุทธศักราช ๒๕๓๕ ผมก็เป็นอีกท่านหนึ่งเห็นว่าในประเด็นที่มีมติให้ลด
จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงจาก ๑๒๐ ท่าน ให้เหลือ ๙๐ ท่านนั้น
ก็คือ ๑ ใน ๔ นั้น เพราะตามเจตนารมณ์หรือจุดประสงค์ในเรื่องของ
รัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๓๕ นั้น มีจุดประสงค์ไว้ ๓ ข้อหลัก ๆ

จุดประสงค์ข้อแรก เพื่อให้พรรคการเมืองมีความเข้มแข็ง
เพื่อลดจำนวนพรรคการเมืองให้น้อยลง และเพื่อให้รัฐบาลมีเอกภาพ
สามารถบริหารราชการแผ่นดินได้อย่างมีประสิทธิภาพ นี่ก็จุดประสงค์
และเป้าหมายของกฎหมายรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ ผมจึงเรียนว่าในส่วน
ประเด็นที่อยากจะให้พรรคการเมืองนั้นมีจำนวนลดน้อยลง กับประเด็น
ที่ท่านกรรมาธิการซึ่งมีมติให้ลดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการ
ที่ให้พรรคการเมืองนั้นส่งผู้แทน ๙๐ ท่านเป็นอย่างต่า นั้น ผมคิดว่าเป็น
เรื่องซึ่งเป็นคนละประเด็น ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากเรียนต่อไปว่า
การที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๖
วรรคแรก กำหนดให้พรรคการเมืองส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้ง
ไม่น้อยกว่า ๑๒๐ คนนั้น จะทำให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตย
มากกว่าที่จะกำหนดให้ส่งผู้สมัครอย่างต่า ๙๐ คน ท่านประธานผมจึง
อยากเรียนถามท่านประธานถึงกรรมาธิการทุกท่านว่า ท่านคิดอย่างไร
ที่จะลดจำนวนจาก ๑๒๐ คน ให้เหลือ ๙๐ คน การที่ลดเหลือ ๙๐ ท่าน
ท่านประธานที่เคารพ ท่านคิดว่าจะทำให้ระบบพรรคการเมืองมี
ความเข้มแข็งตัวมากน้อยแค่ไหน ขอขอบคุณที่ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณณรงค์เลิศ
เป็นประเด็นเห็นด้วยหรือว่าคัดค้านครับ ไม่เห็นด้วยพูดหลายท่านแล้วนะครับ
เอาสั้น ๆ นะครับ

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ณรงค์เลิศ สุรพล ส.ส. ขอนแก่น เขต ๓ พรรคชาติไทย
สำหรับประเด็นเรื่องจำนวนส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๑๐๖
กฎหมายรัฐธรรมนูญ ตามที่คณะกรรมการได้ศึกษาบอกว่าลดจาก ๑๒๐ คน
มาเหลือ ๙๐ คน ที่ไม่เห็นด้วยเพราะเหตุผลน้อย ต้องลดมากกว่านี้

เจตนาของกระผมนั้นกระผมขอเรียนท่านประธานว่า ต้องการให้เอาออกไปเลย ไม่ต้องใช้ ไม่ต้องบังคับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีเหตุผลที่จะกราบเรียนท่านประธานดังต่อไปนี้

การพัฒนาของพรรคการเมืองนั้น จะมาเอาเงื่อนไขการส่ง ๑๒๐ คน ๙๐ คน หรืออย่างไรก็สุดแท้แต่มาเป็นเงื่อนไขกำกับว่า พรรคการเมืองจะพัฒนา คงไม่ใช่หรือก่อกำกับท่านประธาน เพราะเหตุว่าการที่พรรคการเมืองจะพัฒนาไปสู่เป้าหมายสูงสุดคืออุดมการณ์ของพรรคนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนตัวผู้สมัครผู้แทนราษฎรแต่ขึ้นอยู่กับอุดมการณ์ของพรรคว่าพรรคนี้สามารถประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจให้ประชาชนได้ทราบถึงอุดมการณ์ของพรรคหรือไม่ ทำให้เขาเข้าใจหรือไม่ ทำให้เขารักพรรคหรือไม่ ทำให้เกิดศรัทธาต่อพรรคการเมืองนั้นหรือไม่ ซึ่งจะยังผลให้เขาได้รับเลือกตั้งเข้ามาสู่สภาเป็นจำนวนมาก ท่านประธานที่เคารพ แล้วเมื่อเลือกตั้งเข้ามาในสภาการที่จะสานต่อทำให้อุดมการณ์ของพรรคเกิดเป็นจริงตามเป้าหมายที่ได้แถลงต่อประชาชนได้นั้น จะต้องอยู่ที่เงื่อนไขในการกำกับดูแลในเรื่องการเสนอกฎหมาย ล่าพ้งเข้ามาขึ้นญัตติอย่างเดียวก็น่าจะใช้ไม่ได้ มันไม่ได้ผลเท่าที่ควร ถ้าหากเข้ามาเสนอร่างพระราชบัญญัติ ยกตัวอย่างตามมาตรา ๑๓๗ กฎหมายรัฐธรรมนูญพรรคสอง ซึ่งกำหนดเอาไว้ว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นจะต้องมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคนทำไมกระผมถึงเอาเงื่อนไขของมาตรา ๑๓๗ ขึ้นมาพูด เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าพรรคการเมืองใดไม่สามารถที่จะสร้างศรัทธาต่อประชาชนได้ได้รับเลือกตั้งเข้ามาน้อยกว่า ๒๐ ท่าน ก็แปลว่าเข้ามาแล้วสานสร้างแนวทางในการที่จะก้าวไปสู่เป้าหมายอุดมการณ์ของพรรคไม่ได้ ดังที่แสดงต่อประชาชน -----

นั่นแปลว่าควรจะยุบพรรคไปรวมกับพรรคอื่นเสีย ในกรณีอย่างนี้ ถ้าพรรคต่ำกว่า ๒๐ ท่านเข้ามา เมื่อมาถึงก็ต้องยุบพรรค อย่างนี้โอกาสที่จะพัฒนาพรรคการเมืองให้ไปเป็นพรรคใหญ่ อย่างที่เป็นเป้าประสงค์ของหลาย ๆ ท่านที่ต้องถก กระทบที่น่าจะเป็นไปได้มากกว่า กระทบขอเรียนย้ำอีกนิดหนึ่งท่านประธาน การที่จะทำให้พรรคการเมืองมีการพัฒนาการทางการเมืองมากน้อยแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับคนที่อยู่ในพรรคการเมืองนั้นว่า จะทำให้อุดมการณ์ของพรรคเป็นที่ศรัทธาของประชาชนหรือไม่ ถ้าหากส่งไป ๑๒๐ ท่าน หรือ ๙๐ ท่าน ดังที่จะแก้ไขกันใหม่ กระทบไม่เชื่อหรือก ถ้าหากว่าประชาชนไม่ศรัทธาแล้วจะได้ที่นั่งเข้ามา กระทบไม่เชื่ออย่างนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวน ๑๒๐ ท่าน หรือ ๙๐ ท่าน เพราะฉะนั้นเงื่อนไขในการพัฒนาพรรคการเมืองจะให้ไปเป็นพรรคใหญ่ พรรคเล็กนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขนี้ ขึ้นอยู่กับศรัทธาของประชาชนเท่านั้นเอง กระทบเห็นว่าสำหรับเงื่อนไขตามมาตรา ๑๐๖ กฎหมายรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคการเมืองอย่างต่ำ ๑๒๐ ท่านนั้น ที่กรรมการให้แก้ลงมาเหลือ ๙๐ ท่าน ตามแนวทางที่ศึกษา มา กระทบเองกระทบเห็นว่าน่าจะยกเลิกไปเลย ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าเราควรจะมาประเด็นต่อไป ท่านกรรมการจะชี้แจง เชิญครับ

นายปาน พิงส์จวิต (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าผมไม่พูดเรื่องนี้ก็ดูประหนึ่งว่าจะต้องละเลย เพราะว่าถ้าจะพูดกันจริง ๆ ใน ๑๑ พรรคการเมืองนั้น การที่ผมมายืนอยู่ตรงนี้ผมได้กราบเรียนตั้งแต่เบื้องต้นแล้วว่า ผมชื่อ ปาน พิงส์จวิต พรรคราษฎร ท่านอาจจะถามผมว่าผมมายืนตรงนี้ได้ได้อย่างไร พฤติกรรมทางการเมืองที่เกิดขึ้นนั้น พรรคราษฎรยอมรับโดยชัดแจ้งว่าการเลือกตั้งที่ผ่านมาในปี ๒๕๓๕/๒ นั้น เราได้รับการปฏิเสธจากประชาชน แต่อย่างไรก็ตามในระบบพรรคการเมือง คุณชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์ ก็พินฉ่าเข้ามาได้ ๑ ท่าน แล้วก็มานั่งในสภาฯ จนส่งผลให้กระทบนั้นได้เข้ามาแสดงความคิดเห็นความอ่านให้ท่านพ่อแม่พี่น้องประชาชนได้เห็น ท่านประธานที่เคารพ มติเสียงส่วนน้อยนั้นมักจะถูกละเลยเป็นประจำ ผมไม่ใช่คนที่เป็นสุนัขหางด้วน แล้วจำจะต้อง

มาขอให้ทุกคนทางด้านเช่นกระผม กระผมกราบเรียนด้วยความเคารพ
ยกตัวอย่าง ผมขอเอ่ยนาม ท่านธานินทร์ ใจสมุทร ท่านยืนยันในที่นี้ว่า
การที่ท่านอยู่จังหวัดสตูล มีผู้แทนเพียงคนเดียว นั้น ผมว่าประเด็นนี้
เป็นประเด็นที่เราจะต้องใส่ใจ ไม่ใช่ว่าคุณธานินทร์พูดเพื่อประโยชน์
ของตัวเอง แต่คุณธานินทร์พูดนั้นน้ำหนักจะไม่มีเพราะว่าคุณธานินทร์นั้น
เป็น ส.ส. เพียงคนเดียว แต่ผมเห็นว่าหลักการอีก ๘ จังหวัด รวมทั้ง
สตูลเป็น ๙ จังหวัด ผมเห็นว่าสิ่งอย่างนี้เราต้องตอกย้ำกัน ว่าอย่างนี้
เราขอผู้แทนเพิ่มอีกจังหวัดละคนจะเป็นอะไรไป เพราะความได้
ความเสีย ผมกราบเรียนท่าน ส.ส. สตูลที่เคารพ ว่าสิ่งที่เกิดขึ้น
๙ จังหวัดนี้ ท่านทราบไหมว่าพรรคการเมืองที่มีอยู่ทั้งหมด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษครับ
ท่านกรรมาธิการ ขณะนี้เรากำลังพูดถึงประเด็นที่ ๖ การบังคับพรรคการเมือง
ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในเรื่องจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งในประเด็นที่ ๕ นั้น
เราได้ผ่านไปแล้ว ขอความกรุณาในประเด็นที่ ๖

นายปาน พิงสุจริต (กรรมาธิการ) : ขออภัยท่านประธาน
สิ่งที่จะโยง ไม่โยงไปไกลก็ได้ ขอโยงกลับมาเข้าประเด็น ผมกราบเรียน
ด้วยความเคารพว่าการพัฒนาพรรคการเมืองนั้น ถ้าท่านจะพูดว่าเนื่องจาก
เราจะต้องจำกัดพรรคการเมืองลงไป และพูดเรื่องพรรคเล็ก พรรคใหญ่
ผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่าในระบอบประชาธิปไตยนั้น มันมี
ทางเลือกอยู่ ๒ ทาง ทางหนึ่งคือระบบเสรีนิยม อีกทางหนึ่งคือระบบ
สังคมนิยม เพราะฉะนั้นการที่เราจะปล่อยให้พรรคการเมืองให้ประชาชน
มีทางเลือกนั้น ผมคิดว่าประเด็นนี้อีกประเด็นหนึ่ง -----

ที่น่าจะปล่อยให้ประชาชนได้มีทางเลือก แล้วผมไม่แน่ใจว่าในเรื่องของการเมืองนั้นเราจะคำนึงแต่ผู้แทนราษฎรที่อยู่ในสภาแห่งนี้หรือผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่าพรรคการเมืองที่เกิดขึ้นมานั้นเป็นทางเลือกของประชาชน ถ้าหากว่า ๑๑ พรรคการเมือง ที่เกิดขึ้นมาแล้วถึงขนาดที่ไม่มีผู้แทนในสภาเลย รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้เขียนไว้อย่างเด่นชัดท่านประธานว่า ถ้าไม่มีผู้แทนเลยนั้นพรรคต้องยุบไป ตรงนี้ในการพิจารณาของพรรคการเมืองแบบพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง เราก็ได้พูดกันว่า ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วถามว่ากิจกรรมทางการเมืองคืออะไรแน่นอน ผู้แทนราษฎรหรือรัฐมนตรีนั้นเป็นนักการเมือง แต่นักการเมืองไม่จำเป็นจะต้องเป็นผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นตรงที่ท่านประธานที่เคารพที่ผมขอกราบเรียนว่า ทำไมเราถึงกำหนดจำนวนผู้สมัครให้น้อยกว่าเดิมไว้ เพราะเราถือว่าเป็นทางเลือกของพรรคการเมืองที่จะได้ต่อสู้ทางรัฐสภาต่อไป เพราะฉะนั้นทางกรรมการได้เห็นพ้องต้องกันว่าจำนวนนั้นถึงขนาดที่ว่าไม่ควรกำหนด แต่เมื่อจะไม่กำหนดแล้วเราก็เสนอตุ๊กตามาว่าเป็น ๑ ใน ๕ ได้ไหม ฉะนั้นตรงนี้จะครับผมดีใจมากที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวครับ มีผู้ประท้วงขอความกรุณาหยุดสักครู่ครับ เชิญครับคุณกุเทพประท้วง

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม จริง ๆ แล้วไม่อยากประท้วงแต่เรียนด้วยความเคารพว่าท่านกรรมการได้ชี้แจงในประเด็นนี้ตอนเริ่มต้นชัดเจนแล้วในประเด็นที่ถัดมาท่านมาชี้แจงเพิ่มเติมกระผมฟังไม่รู้เรื่อง แล้วก็รู้ว่าประเด็นอยู่ตรงไหน ขอให้ท่านประธานได้ช่วยกรุณาให้ท่านกรรมการเข้าสู่ประเด็นชัด ๆ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรุณาได้สรุป เดี่ยวประธานกรรมการจะชี้แจงอีก ๑ ท่าน

นายปาน พิงสุจริต (กรรมการ) : ครับ ผมสรุปอย่างนี้ว่าการที่เราจะจำกัดพรรคการเมืองโดยที่ไปคำนึงว่าจะต้องส่งผู้แทนให้เกินกว่า ๑๒๐ คน หรือจำนวน ๑๒๐ คนนั้น ทางกรรมการเห็นว่าน่าจะ

ให้น้อยกว่านั้น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ
ประธานกรรมาธิการ

นายชุมพล ศิลปอาชา (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชุมพล ศิลปอาชา ประธาน
คณะกรรมการ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เรื่องนี้ไม่มีอะไรมากไปกว่า
ที่เราได้ฟังจากคำอภิปรายความเห็นจากท่านสมาชิกต่าง ๆ ว่า
ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ๑๒๐ คน ไม่มีประโยชน์อะไร ไม่ได้ผล
ในทางปฏิบัติ สุดท้ายถ้าอยากจะได้ ส.ส. สัก ๖ - ๗ คน ก็ส่ง
มือปืนเข้าไปให้ครบ ๑๒๐ คน นี่คือการที่จะต้องพิจารณา
ประเด็นนี้ในการแก้ไข มีเท่านั้นเองครับจุดของมัน ที่ปัญหาเราก็ค
มีความเห็นต่างกันว่า ๑. จะยกเลิกเลยหรือเปล่า ๒. จะลดจำนวน
เลยหรือเปล่า หรือ ๓. จะเพิ่มขึ้นไปอีกให้ถึงขนาดเพื่อที่จะให้เป็น
ไปตามที่ผู้ร่างรัฐธรรมนูญสมัยก่อนคิดว่าเขียนกฎหมายบังคับแล้วพรรค
จะโต เราก็พิจารณากันหลายทาง ทางให้เลิกเลยก็มีข้อดี ข้อเสีย
ข้อเสียก็คืออะไรรู้ไหมครับ ข้อเสียก็คือว่าประเด็นก็ตั้งพรรคกันใหญ่
ส่งกัน ๕ คน ๑๐ คน ก็ตั้งกันสบายเลยส่งไปก็เป็นพรรคหนึ่ง ๆ เดี่ยว
ก็จะกลายเป็น ๒๐ - ๓๐ พรรค หรือถ้าไปกำหนด ๑๒๐ คน ผลทาง
ปฏิบัติที่เราเห็น ๆ ที่ผ่านมามีทั้งหมดก็คือมือปืนทั้งนั้น หรือถ้าจะให้
ขึ้นสูงขึ้นไปก็ขัดกับหลักการว่าในฝ่ายที่เห็นว่าไม่ได้ประโยชน์อะไรโดย
ไปเขียนบังคับ บังคับกฎหมายให้พรรคโตเขียนไม่ได้ พรรคต้องโตโดย
ธรรมชาติ โดยวิวัฒนาการ ไปเขียนบอกให้คนจะเป็นคนดีเขียนไม่ได้
ความดีของคนต้องมีวิวัฒนาการของมัน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปราย
อย่างทรงคุณค่ามากในเรื่องการเสริมพลังกำลังพรรคการเมืองให้
เข้มแข็ง ในเรื่องของการขยายสาขาพรรค อันนี้ก็ถูกต้อง มีท่าน
กรรมาธิการหลายท่านได้ให้ความเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างเรื่อง
การกำหนดจำนวน ส.ส. ที่ได้รับเลือกตั้ง อันนี้เราพิจารณากันว่า
แทนที่จะไปลือคตอนหัว คือหมายความว่าตอนหัวตอนล่างสมัคร เราไป
ลือคตอนผลการเลือกตั้งดีกว่า ก็มีข้อเสนอขึ้นมาแล้วก็ถกกันว่าถ้าไม่
ลือคตอนหัวก็เป็นเรื่องของสิทธิเสรีภาพของมนุษย์เราที่จะทำอะไรก็ได้
แต่ไปลือคตอนท้ายความหมายก็คือว่าการที่จะประกอบกิจกรรมอะไร

ต่าง ๆ ซึ่งเป็นมหาชนควรจะมีมาตรการอะไรสักอย่าง มีขีดค้นของ
มาตรฐานอะไรสักอย่างถึงจะประกอบกันเป็นกิจกรรมของพรรคการเมือง
ได้ เพราะเกี่ยวข้องกับประโยชน์ของประเทศชาติ เราก็ได้ถกเถียง
เรื่องเหล่านี้กันอยู่เยอะทีเดียว-----

สุดท้ายเราก็เห็นว่า ถ้าลือคผลขึ้นสุดท้ายแล้ว ผลการเลือกตั้งแล้ว เท่ากับ
ไปรังแกพรรคการเมืองเหมือนกัน เราก็เลยออกความเห็นกันต่าง ๆ
ก็เลยไม่ลือคทั้งหัวทั้งท้าย แต่ถ้าไม่ลดจำนวนลงมาก็เป็นอย่างไรปัจจุบัน
เราก็เห็นว่าอย่างน้อย ๆ ก็กันพรรคที่อยากจะส่ง ๕ คน ๑๐ คน
แทนที่จะมี ๑๐ พรรค ๒๐ พรรค เอาสัก ๕๐ คน ก็อาจจะเหลือแค่
จำนวนพรรคอย่างที่เราเห็นปัจจุบันนี้

ที่นี้ถามว่า เราถือฐานอะไรในการคิดเหลือแค่ ๕๐ คน
เข้าใจว่าจะ เป็นของท่านเอกภาพ ความจริงอย่างนี้ฐานจริง ๆ ถ้าจะ
ถามว่าทำไม ๕๐ คน ทำไม ๕๐ - ๗๐ - ๖๐ คน อันนี้เป็นเรื่องของ
ความเห็น ก็เห็นว่า ๑๒๐ คนสูงไป ก็เอา ๕๐ คนถ้าใครจะตั้งพรรค
ขึ้นมาเพื่อส่งคน เอา ส.ส. สักคนเดียว แล้วนอกนั้นส่งมือปืนก็ต้อง
เปลืองเงินนิดหน่อย เราก็คิดตัวเลขกันมาโดยไม่ได้หลักทางวิชาการ
อะไรมากมายถึงขั้นขนาดนั้นหรอก ส่วนในเรื่องแรกนั้นเรามี ถือหลัก
พลเมือง และถือหลักเกณฑ์จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ คน เพราะฉะนั้น
โดยหลักการแล้วเราก็ได้พิจารณาจากความต้องการของพวกเขา
ปัญหาที่เราประสบมาผ่านมา เมื่อประมวลกันมาแล้วก็เป็นฐานของการ
ทำข้อเสนอของคณะกรรมการ เพราะฉะนั้นข้อเสนอของคณะกรรมการ
อาจจะตรงหรือไม่ตรงกับความเห็นของบางท่าน อันนั้นคณะกรรมการ
ก็ไม่สามารถจะทำอะไรได้ เว้นแต่ว่าพวกท่านทั้งหลายเห็นว่าควรจะเป็น
อย่างนี้ ควรจะยกเลิก ท่านก็ตกลงกันเองในการแก้ไขก็แล้วกัน ขอขอบคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : น่าจะไป
ประเด็นที่ ๗ แล้ว เชิญครับ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
ผมคงนึกเดี๋ยวจริง ๆ เพียงแต่กระผมอยากจะขอได้มีโอกาสเรียนในตอน
ท้ายสุดของประเด็นนี้ว่า เมื่อท่านประธานคณะกรรมการบอกว่า จำเป็น
ที่จะต้องเอามือปืนรับจ้างใส่ไป ตรงนี้แหละ ที่กระผมไม่อยากจะให้กฎหมาย
สูงสุดของประเทศต้องกำหนดข้อความลงไปในสาระสำคัญที่บังคับให้เอา
มือปืนรับจ้างใส่ไปในกระบวนการเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ
เพราะฉะนั้นกระผมยืนยันที่จะสงวนเรื่องนี้ไปพูดในประเด็นที่ ๒๔ แต่ก็
อยากจะเรียนเพื่อเป็นบันทึกอีกครั้งหนึ่ง สำหรับคำชี้แจงของท่านประธาน
คณะกรรมการที่ว่า ท่านไม่สามารถที่จะเขียนพรรคให้โตได้ บังคับ

พรรคการเมืองให้โตได้ กระทบยอมรับถ้าหากว่ากรรมาธิการชุดนี้จะเขียนรัฐธรรมนูญบังคับพรรคการเมืองของนักการเมืองให้โตไม่ได้ จริงครับ แต่ถ้าพรรคการเมืองเป็นพรรคของประชาชน และเขียนรัฐธรรมนูญให้เป็นพรรคการเมืองของประชาชน พรรคโตได้ ชอบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นประเด็นที่ ๗ การตั้งกระทู้ถาม เชิญครับ

นายวิสุทธี โปธิแทน (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทบ นายวิสุทธี โปธิแทน กรรมาธิการ อยากจะใคร่ชี้แจงต่อท่านประธานสภา ถึงท่านสมาชิกสภาทุกท่าน เกี่ยวกับข้อเสนอของกรรมาธิการว่าด้วยการตอบกระทู้ถามและการตั้งกระทู้ถาม ตามมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๕๓๕ ข้อเสนอของกรรมาธิการ เสนอให้แก้ไขในหลักการ ซึ่งแต่เดิมในมาตรา ๑๕๙ วรรคสอง ได้กำหนดว่ากระทู้ถามของสมาชิกที่มีต่อรัฐมนตรีนั้น ให้ตอบในราชกิจจานุเบกษาซึ่งเป็นกรณีปกติ แต่ถ้าถ้าประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นสมควรว่าเป็นเรื่องเร่งด่วน หรือเป็นเรื่องจำเป็น เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ อะไรต่าง ๆ ก็สามารถให้ตอบในที่ประชุมแห่งนั้นได้ คณะกรรมาธิการได้มีมติเสนอว่า ให้เปลี่ยนแปลงหลักการว่า การตอบกระทู้ถามของรัฐมนตรีนั้น โดยปกติให้ตอบในที่ประชุมแห่งสภา ยกเว้นสมาชิกผู้ตั้งกระทู้ถามต้องการให้รัฐมนตรีตอบในราชกิจจานุเบกษา ถึงให้ตอบในราชกิจจานุเบกษาได้ เหตุผลของการเสนอนี้ก็เนื่องจากว่า กระทู้ถามของสมาชิคนั้นเป็นเรื่องสำคัญในเรื่องราชการแผ่นดิน ในหลายกรณีนั้นอาจจำเป็นจะต้องมีการถามตอบกัน เพื่อให้เกิดความกระจ่างในประเด็นปัญหาที่ต้องการทราบ -----

ถ้ามีการตอบในราชกิจจานุเบกษาเป็นปกติแต่อย่างเดียวนั้น การถามตอบ
ย่อมทำไม่ได้ เพราะว่าเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรไม่สามารถที่จะโต้ตอบได้
ก็อาจจะทำให้ประโยชน์ของการตั้งกระทู้ถามไม่สมเจตนารมณ์ของผู้ถาม
และประโยชน์ของประเทศชาติเท่าที่ควร และอีกประการหนึ่งก็คือว่า
เท่าที่ปรากฏมาในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับก่อน ๆ แทบทุกฉบับ
ไม่ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์ว่าให้ตอบกระทู้ถามในราชกิจจานุเบกษา แต่ว่า
สามารถทำได้ ทั้งตอบในราชกิจจานุเบกษา หรือตอบในที่ประชุมแห่งสภา
และอีกอย่างหนึ่งก็คือว่า ในการปฏิบัติในนานาอารยประเทศที่เขาเป็น
ประชาธิปไตยแบบรัฐสภา หลาย ๆ ประเทศก็ได้เปิดกว้างไว้ในการตอบ
กระทู้ถามของรัฐมนตรีต่อสมาชิกสภา สามารถตอบได้ในที่ประชุมสภา
ยิ่งไปกว่านั้น ในบางประเทศ เช่น ประเทศอังกฤษก็ดี หรือจะในประเทศ
ออสเตรเลียก็ดี การตอบกระทู้ถามอาจจะตั้งเป็นกระทู้ถามสด และก็ตอบ
ในที่ประชุมแห่งสภานั้นโดยไม่จำเป็นต้องแจ้งล่วงหน้า เพราะฉะนั้นทาง
คณะกรรมการมาก็เลยเสนอน่าจะเปลี่ยนแก้ไข โดยเปลี่ยนหลักการอันนี้
เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการตั้งคำถาม และตอบคำถาม อันจะเป็นประโยชน์
แก่ประเทศชาติและประชาชนมากกว่าที่เป็นอยู่ ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณณรงค์ นิยมไทย

นายณรงค์ นิยมไทย (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม

ณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานที่เคารพ ผมได้ฟังกรรมการเสนอมาตามนี้ บอก ๓ ข้อด้วยกัน
ในการขอแก้ไข ท่านประธาน ข้อที่ ๑ ให้ตอบในที่ประชุมสภา เหมือน
รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๒๑ ข้อที่ ๒ ให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา เหมือนรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๒๑ และข้อที่ ๓ เพิ่มกระทู้ถามสดโดยนำไปบัญญัติไว้ในข้อบังคับ ท่านประธาน
ที่เคารพ ผมเห็นว่าในการตอบกระทู้ถามโดยใช้กระทู้ถามสดนั้น ผมขอเรียนว่า
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมี ๓๖๐ ท่าน เอาเสียว่าสัก ๒๐๐ ท่านที่จะกระทู้ และ
ให้ตอบสดในสภาผู้แทนราษฎร ผมว่าสมัยประชุมทั้ง ๓ เดือน เหมือนกับถามที่
ตอบที คนละ ๓ ก็เป็น ๖ ถ้าถามกันยาว และตอบกันยาวครึ่งวันได้
กระทู้เดียว ท่านประธานคิดเอาก็แล้วกันว่า เราจะใช้เวลาอันมีค่าของสภา
แห่งนี้พิจารณากฎหมายได้ไหม ถ้าเรามีการเล่นแง่ เล่นเชิง เล่นเหลี่ยมกัน
ทางการเมืองกระทู้ยิ่งมาก โดยเฉพาะกระทู้ถามสดที่ว่า เพิ่มกระทู้ถามสด
โดยนำไปบัญญัติไว้ในข้อบังคับ อันที่ ๓ ซึ่งได้แจกให้กับสมาชิกทุกท่าน

ท่านประธาน รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน หมวด ๖ มาตรา ๑๐๘ ได้เขียนไว้
อย่างกว้าง ๆ ดังต่อไปนี้ การตอบกระทู้ถามให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา
เว้นแต่กระทู้ถามที่ประธานสภาเห็นว่า เป็นกรณีเร่งด่วน หรือเป็นประโยชน์
ต่อประชาชนโดยส่วนรวม หรือจะยังประโยชน์ให้เกิดแก่บริหารราชการ
แผ่นดิน จะกำหนดให้ตอบในที่ประชุมสภาก็ได้ เห็นไหมท่านประธาน ตรงนี้
ก็กว้างแล้ว ท่านประธานมีอำนาจที่จะบรรจุกระทู้ถามด่วน กระทู้ถามสด
อะไรก็ได้ อยู่ในพิจารณาของท่านประธาน ไม่ใช่มาแก้ใหม่ว่า ให้ตอบ
ในที่ประชุมสภาอย่างนี้ ท่านประธาน ผมจะไม่ใช้เวลาแห่งนี้มาก ผม
ไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการที่รายงาน ผมเห็นว่าควรจะเหมือนเดิม
คือ หมวด ๖ ข้อ ๑๐๘ เป็นดุลพินิจของท่านประธาน ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณส่งสุขครับ

นายส่งสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม ส่งสุข ภัคเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ คงจะเป็นโอกาสที่
จะทำให้ท่านประธานได้เห็น ว่า ผมนั้นไม่ค่อยแต่จะมาคัดค้านคณะกรรมการ
แต่อย่างเดียว ตรงนี้ผมเห็นด้วยจริง ๆ ในเรื่องกระทู้ถามสด ผมขอ
กราบเรียนว่า ผมเป็นผู้แทนราษฎรมา ๕ สมัย ใน ๘ สมัยที่มีการเลือกตั้ง
ผมมีกระทู้ถาม เข้าสภากระทู้ถามเดียวในชีวิตของผม คือสมัยนั้นบู่ราคา
แพงมาก เกษตรกรเดือดร้อน ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ผมไม่เคยใช้กระทู้ถาม
มาเป็นบทบาทที่ผมจะทำหน้าที่ในสภาเลย แต่เมื่อคณะกรรมการชุดนี้
ได้เสนอแนวทางว่า ให้เพิ่มกระทู้ถามสดเข้าไป กระทู้ถามสดตรงนี้ ถ้าจะ
มองกันให้ลึกซึ้ง พิจารณาให้ถี่ถ้วน-----

ผมอยากจะให้คนที่ เป็นรัฐมนตรี เป็นคนที่จะต้องพร้อมครับ พร้อมทั้งจะตอบ
 สมาชิกได้ทันทีทันควัน ทุกวันนี้เป็นอย่างไครครับ การตอบกระทู้จะต้อง
 ให้ระยะเวลาในการที่รัฐมนตรีนั้น จะต้องส่งไปให้ข้าราชการประจำ
 หรือนักวิชาการของรัฐมนตรีนั้นเตรียมมาเสียก่อน แล้วรัฐมนตรีก็เอามา
 อ่านดูอ่านผิดในสภา ผมไม่อยากจะเห็นภาพของนักการเมืองของเรา
 ที่ขึ้นไปเป็นเสนาบดีแล้ว มาเล่นตลกกลางเวทีให้เราดู กลางสภาให้
 เราชม เพราะฉะนั้นตรงนี้กระผมเห็นด้วยแล้วผมเข้าใจว่าเจตนาารมณ์
 ของคณะกรรมการคงจะพิจารณาในเรื่องนี้ ที่สำคัญที่สุดความคิดของ
 คนที่เป็นผู้บริหาร ความคิดของคนทีสภานี้ได้เลือกสรรขึ้นไปเป็นรัฐมนตรี
 นั้น จะต้องเป็นความคิดที่เป็นตัวของตัวเอง ไม่ใช่เป็นความคิดที่เป็น
 ร่างทรงของข้าราชการประจำ กระผมคงจะไม่ต้องพูดซ้ำอีกว่าประเทศ
 นี้คือรับราชการ พรรคการเมืองที่ใหญ่ที่สุดในประเทศนี้คือพรรคราชการ
 แต่สิ่งทีมันเกิดขึ้นนั้นมันมาครอบงำอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติและมาครอบงำ
 อำนาจของรัฐบาลทีไปจากการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า
 แนวทางของกระทู้สัดนั้น เป็นแนวทางที่จะทำให้เกิดการพัฒนาทางการเมือง
 ได้ แต่ก็ต้องกราบเรียนท่านประธาน สิ่งทีผมได้สำแดงอยู่ในขณะนี้กระผม
 เห็นด้วย ด้วยความบริสุทธิ์ใจของกระผมจากงานของคณะกรรมการ
 ไม่ใช่ไม่เห็นด้วย ใน ๒๕ ประเด็นนั้นมีประเด็นทีผมเห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่
 แต่ทีไม่เห็นด้วยผมก็แสดงความไม่เห็นด้วยอย่างจริงจังและจริงใจ แต่
 ความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทีสังกัดพรรคการเมืองอย่างกระผมนั้น
 กระผมเป็นคนมีวินัยครับ พรรคชาติไทยได้มีมติออกมาว่า ในประเด็นนี้
 เห็นด้วยในข้อ ๑ และข้อ ๒ ส่วนในข้อ ๓ ไม่เห็นด้วย เพราะมีกฏมติแล้ว
 กระผมต้องรักษาวินัยพรรค ทีไม่เห็นด้วยก็เพราะวินัยของพรรคและเป็นมติ
 ของพรรค ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี
 ผู้อภิปรายก็ถือว่าผ่านไป ประเด็นต่อไป เชิญคณะกรรมการครับ

นายวิสุทธ์ โภชิตถัน (กรรมธิการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาทีเคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติผมใคร่ขออนุญาต
 ชี้แจงเพิ่มเติมขยาสความสั๊กเล็กน้อยในเรื่องของการตอบกระทู้
 ตอบกระทู้ในกรณีทีขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรกับตอบกระทู้สด ทีนี้การตอบ

ด้วยวาจา ปกติประเพณีการปฏิบัติในนานาอารยประเทศที่เป็นประชาธิปไตย
แบบรัฐสภา เขาจะกำหนดวัน เวลาที่ชัดเจนคือไม่ใช่ว่าจะตอบไปเรื่อย ๆ
แล้วจะกำหนดไว้ในข้อบังคับ ปกติเขาจะใช้เวลาวันที่ตอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ตอบกระทั่งสุดเวลาประมาณ ๓๐ - ๔๕ นาที แล้วแต่ประธานแห่งสภานั้น
จะเป็นผู้กำหนด จะไม่มีการตอบกระทั่งยืดเยื้อเป็นวัน เพราะฉะนั้นผม
เข้าใจว่าหลายท่านอาจจะเข้าใจว่าจะมีการตอบไปเรื่อย ๆ เพราะว่า
อันนี้ก็อาจจะเป็นการระอื้นหนักสำหรับรัฐมนตรีถ้าทำอย่างนั้น แต่เข้าใจว่า
ไม่มีประเทศไหนที่เขาเป็นประชาธิปไตยอย่างมากแล้ว เขาจะทำ
อย่างนั้น เขาจะกำหนดวัน เวลา ไว้ชัดเจน แล้วกรณีอีกอันหนึ่งใน
ที่นี้ที่เสนอไว้เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสมาชิกด้วย ก็ไม่ได้พูดถึง
เนื่องจากว่าในข้อ ๑๗.๕ นั้น ข้อเสนอมติสมาชิกใหม่ของกรรมาธิการ
นั้นไม่ให้อำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาตั้งกระทู้ถาม จึงขอเรียนชี้แจง
ไว้อีกครั้งหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็น
ประเด็นที่ ๘ อำนาจของฝ่ายบริหารในการตราพระราชกำหนด เชิญ
คณะกรรมการมาพิจารณา

นายเกรียงไกร สุวรรณทัต (กรรมมาธิการ) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์
กรุงเทพมหานคร ท่านประธานสภาที่เคารพ ถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้จะเคารพ
เจตนารมณ์ของประชาชนที่จะต้องผ่านสภาผู้แทนราษฎร ผ่านที่ประชุมสภา
สภาผู้แทนราษฎรที่ยังอยู่ ณ ที่ประชุมแห่งนี้ รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะต้องเคารพ
จะต้องยึดหลักที่ว่าเจตนารมณ์ของประชาชนนั้นจะต้องผ่านจากสภาแห่งนี้ไปสู่
กระบวนการบริหารของฝ่ายรัฐบาล ทำอย่างไรที่จะเคารพเจตนารมณ์
ดังกล่าวนี้ รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะต้องเคารพการตรากฎหมายนั้น โดยหลัก
จะต้องตราโดยสภานิติบัญญัติเท่านั้น อำนาจที่จะได้รับจากสภานิติบัญญัติที่จะ
มอบหมายให้องค์กรอื่นจะต้องเป็นอำนาจที่ได้รับมอบหมายจากสภาแห่งนี้
เท่านั้น แต่จากเหตุการณ์ที่ผ่านมาอำนาจสำคัญส่วนหนึ่งของฝ่ายบริหารที่สภา
แห่งนี้ได้มอบหมาย ได้โอนให้ฝ่ายบริหารออกกฎหมายได้นั้น ได้แก่การตรา
พระราชกำหนด ซึ่งมีฐานะมีศักดิ์ศรีเท่ากับพระราชบัญญัติ ขอบเขตของ
รัฐธรรมนูญที่ผ่านมาได้ให้อำนาจฝ่ายบริหารไว้กว้างขวาง มิใช่เพียงแต่
อำนาจในการตรากฎหมายหรือพระราชกำหนดในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอากร
หรือการเงินเท่านั้น ยังให้อำนาจกว้างขวางในอย่างอื่นโดยอ้างความจำเป็น
รับด่วน อ้างความมั่นคงของรัฐ ออกกฎหมายอย่างอื่นนอกเหนือกฎหมาย
ที่เกี่ยวกับการเงิน ในอดีตที่ผ่านมาท่านประธานสภาคงจำได้ ออก
พระราชกำหนดเกี่ยวกับการจัดองค์กรต่าง ๆ ของรัฐ การบริหารงานบุคคล
ของรัฐ เช่น ในเรื่องพระราชกำหนดเกี่ยวกับกฎหมายของฝ่ายตุลาการ
ยิ่งกว่านั้นฝ่ายบริหารยังออกพระราชกำหนดในส่วนที่ไปยกเว้นการกระทำ
ความผิดของบุคคลซึ่งเป็นความผิดในทางอาญา โดยหลักการแล้วจะต้อง
สภาแห่งนี้เท่านั้นเป็นผู้ออกกฎหมาย คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณา
ถึงหลักการดังกล่าวนี้ จึงเห็นว่าควรจะต้องจำกัดขอบเขตของฝ่ายบริหาร
ที่จะออกพระราชกำหนดได้เฉพาะในกรณีที่มีความจำเป็น และอยู่
ในขอบเขตในเรื่องของภาษีอากรหรือการเงินเท่านั้น อย่างไรก็ตามแล้วแต่

คณะกรรมการข้าราชการได้ตระหนักถึงความจำเป็นในส่วนที่เกี่ยวกับความมั่นคง
 ของรัฐ ในเมื่อตัดอำนาจดังกล่าวนี้ออกไป ซึ่งคณะกรรมการก็ได้พบว่า
 เรายังมีกฎหมายอีก เป็นจำนวนนับสิบฉบับที่ให้อำนาจของฝ่ายบริหารในการ
 ที่จะขยายอำนาจป้องกันเหตุภยันตรายที่เกิดขึ้นมาเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐได้
 ด้วยเหตุผลดังกล่าวคณะกรรมการวิสามัญจึงมีความเห็นพร้อมต้องกันว่า
 ในรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจฝ่ายบริหารในการตราพระราชกำหนดนั้น ที่มีบัญญัติ
 ไว้ตั้งแต่มาตรา ๑๗๒ มาตรา ๑๗๓ และมาตรา ๑๗๔ นั้น จะต้องตัด
 มาตรา ๑๗๒ และมาตรา ๑๗๓ ออกไป แก้ไขเพิ่มเติมเพียงส่วนเดียว
 ในมาตรา ๑๗๔ คืออำนาจในการออกพระราชกำหนดเรื่องภาษีอากร
 และตราไว้ในเท่านั้น และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปแล้ว
 จะต้องตราพสภานั้น จะต้องนำพระราชกำหนดนั้นมาเข้าสู่สภาแห่งนี้
 ไม่ว่าในสมัยสามัญหรือนอกการประชุมต้องให้สภาแห่งนี้พิจารณาโดย
 เร่งด่วนภายใน ๓ วัน หรือเร็วกว่านั้น อันนี้คือสิ่งที่คณะกรรมการวิสามัญ
 ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสมัคร สุนทรเวช

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม สมัคร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ขอเรียนว่า
 เหตุผลเบื้องหลังของการออกความคิดเห็นในการที่ได้เสนอความคิดต่อสภา
 วันนี้ คงไม่ใช่เฉพาะที่ว่าไปออกกฎหมายที่ก่อให้เกิดปัญหาอย่างกับเมื่อคราว
 ตุลาคมหรือกรกฎาคม ประเด็นนั้นออกก็ได้ แต่ว่าคนออกก็ต้องเสียหน้าไป
 ในเวลาที่กฎหมายมาเข้าสู่สภา คืออย่างไรก็ผ่านไม่ได้ แต่กรณีที่เป็นเหตุให้
 มีการออกกฎหมายฉบับนี้ สาเหตุมาจากคนที่เขาคิดว่ามีการใช้เรื่องนี้
 ในการแก้ปัญหา -----

ผมเองนั้น ผมพยายามวางใจเป็นกลาง สาเหตุจริง ๆ ที่มีการแก้ไข
 เรื่องนี้ก็เพราะเหตุที่เกิดขึ้นเมื่อเดือนพฤษภาคมปีที่แล้ว เหตุที่เกิดขึ้น
 เดือนพฤษภาคมปีที่แล้วนั้น เป็นเหตุที่ย่อมอาจจะเกิดขึ้นเมื่อไรก็ได้
 คนก่อการจลาจลในบ้านเมืองนั้นคงจะไม่มีใครห้ามได้ ต้องก่อให้เกิดได้
 และเมื่อก่อให้เกิดแล้วเราก็มีมาตรการในการจะปราบปรามคนพวกนั้น
 คนก่อจลาจล คนปราบจลาจลมีอยู่ทุกวันในโลกนี้ เมื่อมีเหตุเกิดขึ้นนั้น
 แล้วก็เมื่อมีการตกลงกันได้ เมื่อมีการบรรเทาเหตุในระยะเวลาที่
 อาจจะยังไม่สามารถที่จะมาใช้สภาดำเนิการได้นั้น การที่ทางฝ่าย
 บริหารสามารถจะใช้อำนาจในการจะเยียวยาเรื่องนี้ให้ดับช่นวลง
 เสียได้นั้น มันน่าจะเป็นคุณในการที่จะหยิบมาใช้ ประเด็นนี้เกิดขึ้น
 จากตัวอย่างที่เกิดขึ้น มีคนไม่พอใจ มีคนไม่พอใจคนที่ไม่ได้มาจาก
 เลือกตั้งเมื่อปี ๒๕๓๕ ความจริงคนที่ไม่ได้มาจากเลือกตั้งมาเป็นนายกฯ
 มีมาเสมอครับ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๓ เวลาที่ท่านนายกฯ เกரியงศักดิ์
 ลาออกไปจากสภานี้ก็มีคนซึ่งเป็นนักการเมืองมาจากการเลือกตั้ง
 ยินดีสนับสนุนเอานายพลเอกจากกองทัพบก ซึ่งเป็นผู้บัญชาการทหารบก
 อยู่ด้วย ให้เข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรีหน้าตาเฉย เข้ามาเป็นอยู่ต่อหาง
 มาได้ ๓ ปี คุณเกரியงศักดิ์ท่านใช้มา ๑ ปี มีคนมาอยู่ต่อได้ ๓ ปี
 เลือกตั้งกันใหม่ได้สมาชิกเข้ามา ตอนสนับสนุนมี ๓๓ ที่นั่งก็เอาคน
 ที่เป็นผู้บัญชาการทหารบก ไม่ได้มาจากเลือกตั้งมาเป็นนายกรัฐมนตรี
 มากกลางทางเป็น ผบ.ทบ. อยู่ด้วยต่ออายุก็สนับสนุนกันครับ ให้เป็น
 นายกฯ ได้ เพราะว่าตัวเองมีเพียง ๓๓ ที่นั่งไม่ต้องการให้ใคร
 มาเป็นนายกรัฐมนตรีก็เอาคนกลางมา ทำได้ครับ เลือกตั้งมาใหม่
 ได้ ๕๖ ก็เอาคนกลางเป็นนายกรัฐมนตรี อยู่มาอีก ๓ ปีเลือกตั้งใหม่
 ได้มา ๑๐๐ ที่นั่งก็ไม่เป็นนายกรัฐมนตรีเอง เอาคนกลางเป็นทหาร
 มาเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นกันมา ๓ หน ๘ ปีกับ ๕ เดือน เป็นได้ครับ
 วันดีคืนดีก็มีเหตุในบ้านเมืองนั้น มีการเลือกตั้ง มีคนถูกเสนอชื่อเป็น
 นายกรัฐมนตรีก็มีการหักล้างกันว่าเป็นคนที่มีชื่อเสียงเกี่ยวพันเสียหาย
 เป็นไม่ได้ เมื่อเป็นไม่ได้มีการชู้กันด้วย คนถัดไปได้คะแนนมากก็เป็น
 จะลากไส้กัน ผมนี่ละครับเป็นนักการเมืองที่ต้องแก้ไขปัญหา ผมเห็นว่า
 เมื่อปี ๒๕๒๓ นั้นมีคนแก้ไขปัญหา เมื่อมีคนลาออกไปแล้วหาคนกลาง

มาเป็นนั้น ผมก็เอาคนกลางมาเป็นข้างลักษณะเดียวกัน ผู้บัญชาการทหารบกลาออกด้วย ให้เข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรี มีคนประท้วงไม่เห็นด้วย แม้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ มาแล้วก็ยังประท้วง ตอนนั้นเราก็ตื่อนไปว่าโปรดเกล้าฯ ลงมาแล้วนะ ก็เลยมาประท้วงแบบชนิดว่าอดอาหาร แล้วเหตุการณ์ก็เกิดขึ้น

บานปลายจนกระทั่งเมื่อมีเหตุเผาโรงพักกันโดยไม่มีสาเหตุอันสมควร ทางฝ่ายปกครองบ้านเมือง เขาก็ออก เขาก็ออกประกาศภาวะฉุกเฉิน ใครประชุมเกิน ๑๐ คนก็จะต้องเกิดปัญหา ก็ไม่มีใครเกรงกลัวกฎหมาย เล่นกันจนกระทั่งต้องมีการจับกุมหัวโจกกัน พอจับกุมหัวโจกกันก็เผาต่อ เผาบ้านเผาเมือง จนกระทั่งสุดท้ายเรื่องก็ต้องยุติลง เพราะต้องมีการปราบปราม เมื่อเป็นอย่างนั้นใครก็เห็นว่ามันพอกัน คนปลุกระดมก็พอกัน คนปราบเขาก็ดำเนินการดับชนวน เมื่อเป็นอย่างนั้นก็ต้องมีเรื่องจากทางเบื้องบนหรือร้องว่าให้เลิกกันเสียเถอะ เพราะเล่นไปแพ้ทั้งคู่ เมื่อเป็นอย่างนั้นวิธีการดับชนวนให้เร็วที่สุดนั้น ก็ฝ่ายหนึ่งปลุกระดมจะเอาคนที่เป็นคนดำเนินการดับชนวนนั้นเอามาลงโทษลงทัณฑ์ให้ได้ ตรงนั้นมีใครนึกถึงบุญคุณของการที่มีโอกาสที่จะออกพระราชกำหนดกันได้บ้าง ตรงนั้นละครับที่ออกพระราชกำหนดดับชนวนเสียตรงนั้นทุกคนเป็นอันว่า ใช้ภาษาจีนหน่อยก็ว่า เจ้ากันไป เลิกกันไป ตรงนั้นดับชนวนได้ตรงนั้นบ้านเมืองเราก็ได้มีความสงบเกิดขึ้น ผมเห็นว่าการที่มีมาตรานี้อยู่เป็นคุณต่อบ้านเมือง ช่วยดับชนวนไม่ให้เกิดเหตุขึ้น เพราะทุกคนก็ได้สิทธิคุ้มครอง คนที่ปลุกระดมเผาบ้านเผาเมืองก็ได้สิทธิคุ้มครอง คนที่สั่งให้ดำเนินการก็ได้สิทธิคุ้มครองว่ากันตามจริงคนที่เขาดำเนินการดับชนวนเขามีสิทธิตามกฎหมาย เปิดกฎหมายฉบับไหน เขาก็มีสิทธิคุ้มครอง แต่ก็ใช้วิธีการปลุกระดมกันเพื่อจะทำลายล้างกัน เสรีแล้วพวกตัวเองด้วยซ้ำไปไม่มีกฎหมายคุ้มครองเลย ได้พระราชกำหนดฉบับที่ออกมาั้นละครับที่คุ้มครองที่ทำให้มันเลิกกันไปนั้น -----

ของดีมีประโยชน์กับบ้านเมือง แต่ว่าเห็นริก ๆ กันมาเหลือเกิน
 ต้องการจะเลิกอันนี้เพื่อที่ว่าจะไม่ให้มาใช้ประโยชน์พรรคอย่างนั้น
 ผมเรียนว่าตัวอย่างที่ยกมาตะก็ไม่ตรงหรือครับ เพราะเหตุที่คุณอานันท์
 บินฮารซุน ขออนุญาตออกชื่อหน่อย ท่านไปดำเนินการอย่างนั้น ในทันที
 ที่สภามาจากการเลือกตั้ง เขาไม่ผ่านเลย ไม่ผ่านเด็ดขาด ไม่ต้องมีใคร
 ขอร้องใครเลย เป็นไปไม่ได้เลย ไปออกกฎหมายชาวตั้งก็ลืบมาตรา
 แล้วก็มาหักล้าง ล้มล้างสถาบันสำคัญซึ่งเป็น ๑ ใน ๓ ของอำนาจอธิปไตย
 ของบ้านเมือง เป็นไปไม่ได้เลย เรื่องอย่างนั้น ใครเอาไปใช้อย่างนั้น
 ก็เป็นบทเรียน และก็จะมีใครไปใช้อย่างนั้นอีก แต่การที่ออกกฎหมาย
 มาสั้น ๆ ดับชนวนเสียก่อนจนกว่าจะได้สภามาประชุมกันนั้น เป็นคุณต่อ
 บ้านเมืองนี้ ผมไม่เข้าใจว่ากรรมวิธีการไปคิดอ่านกันอย่างไรผมไม่
 เห็นด้วยเลย แล้วก็เรื่องนี้ก็ต้องตามคัดค้านกันเพราะเหตุว่าของดีมีประโยชน์
 เรื่องภาษีอากรใช้แน่นอน ต่อไปก็อาจจะต้องใช้บางเรื่องบางอย่าง เช่น
 ต้องการจะปรับปรุงเงินเดือนที่เดียวอย่างนี้ก็สามารถจะทำได้ ประกาศ
 พระราชกำหนดวันที่ ๒๙ เตรียมทำฎีกาวันที่ ๓๐ วันที่ ๓๑ รับเงินเดือนได้เลย
 ก็สามารถจะทำได้ เพื่อให้ราคาสินค้าไม่ไล่ตามหลัง เหมือนกับว่าแต่ก่อน
 ประกาศจะขึ้นเงินเดือนเป็นของขวัญปีใหม่ มกราคมประกาศ สินค้าขึ้นราคา
 เมษายนตกลงแล้วใครได้ทำอะไรใส่บรรจกลงไปในงบประมาณแล้ว สินค้า
 ขึ้นราคา วันที่ ๓๑ ตุลาคม รับเงินเดือนใหม่ พอรับเงินเดือนใหม่ก็ปรากฏว่า
 สินค้าก็ขึ้นราคา ๓ หน เงินเดือนจะขึ้นมาเท่าไรก็แล้วแต่ สินค้าขึ้นตามหลัง
 ดักหน้า แปลว่าเงินเดือนขึ้นไปเพื่อชดเชยที่สินค้าขึ้นราคาไปแล้ว แต่
 ถ้าหากว่าจะใช้พระราชกำหนดนั้น ผมแน่ใจเลยว่าจะประกาศเลย จะใช้
 อะไรก็ได้ถ้าสมมุติว่ามีกฎหมายเปิดช่องไว้ให้ จะใช้เงินคงคลังประมาณ
 ๕๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ ล้าน^{๖๓} ขึ้นเงินเดือนกันทันที วันที่ ๒๘ - ๒๙ เพื่อรับ
 เงินเดือนวันที่ ๓๑ สินค้าจะขึ้นราคาก็ได้หมดเดี๋ยวนั้น ประโยชน์ตรงนี้มีแน่
 แต่ท่านก็อาจจะอ้างว่าการเงิน แต่ยังมีอีกหลายเหตุการณ์อะไรจะเกิดขึ้น
 ในบ้านเมืองนี้ย่อมเกิดขึ้นได้ และถ้าจะดับชนวนได้ด้วยพระราชกำหนด
 เราน่าจะคิดว่ามาตราที่เปิดช่องไว้เป็นคุณ ผมเรียนว่าผมเคยเป็นมาแล้ว
 ทั้งรัฐบาล ทั้งฝ่ายค้าน เพราะฉะนั้นใครจะคิดอะไร อย่างไรก็ไม่ทราบได้
 แต่กรุณาอย่าเอาเหตุการณ์ซึ่งพระราชกำหนดได้สร้างคุณประโยชน์ให้แล้ว
 กลับไปเหยียบย่ำและจะเลิกสิ่งที่สร้างคุณประโยชน์ เพราะต้องการ

สผ. ๒๐/๒๕๓๖ (ส. ๑)

จะเล่นงานฝ่ายหนึ่ง โดยเห็นว่าพระราชกำหนดนั้นไปป้องกันอีกฝ่ายหนึ่ง
ไม่มีใครคิดเลยว่าพวกเผาบ้านเผาเมืองทั้งหลายนั้นได้รับความคุ้มครองจาก
พระราชกำหนดฉบับนั้นเหมือนกัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชานินทร์ครับ

นายชานินทร์ ใจสมุทร (สตูล) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายชานินทร์ ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูล
พรรคประชาธิปัตย์ ด้วยความเคารพท่านสมาชิกที่อภิปรายลงไปเมื่อได้
กล่าวถึงการสนับสนุนอดีตผู้บัญชาการทหารบกท่านหนึ่ง ซึ่งเข้าใจว่าจะเป็น
พรรคประชาธิปัตย์ เพราะได้กล่าวอ้างมาถึง ส.ส. ของพรรคประชาธิปัตย์
ด้วย ถึงแม้จะไม่ได้ระบุ แต่ว่าก็ทำให้ เข้าใจได้ว่าเป็นพรรคประชาธิปัตย์
ขอยืนยันว่าพรรคประชาธิปัตย์สนับสนุน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ จริง
แต่พรรคประชาธิปัตย์ไม่เคยสนับสนุนเผด็จการ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสมัครครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ผมไม่ได้

ออกชื่อพรรคการเมืองไหนเลยนะครับ ทำไม่รู้ว่า เป็นพรรคประชาธิปัตย์
ไม่ได้ออกชื่อเลยนะครับ ขอเรียนและสถานะของ พลเอก เปรม
กับ พลเอก สุจินดา นั้น ถ้าจะว่ากันแล้วสถานะเหมือนกันเลย ที่แยกว่า
ก็คือว่าเป็น ผบ. ทบ. ก็ให้เป็นอยู่ ๒ ตำแหน่งพร้อมกัน ต่ออายุอีกปี
ตอน ๖๑ ก็ทำอย่างนั้น พรรคประชาธิปัตย์สนับสนุน พลเอก สุจินดา
เราไม่คิดอย่างนั้นเลย ไม่ได้ทำอย่างนั้นเลย เพราะจะต้องออกจากราชการ
ก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณกุเทพครับ

ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม กุเทพ ใสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
ศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม กระผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ
ว่าเห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการที่ได้พิจารณาเรื่องนี้ แต่กระผมคงไม่ต้อง
อธิบายถึงเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ซึ่งเกิด และผ่านไปแล้ว และเป็น
เหตุการณ์ที่ได้เล่าในสภาแห่งนี้กันหลายรอบ-----

ซึ่งประชาชนที่รับฟังเรื่องนี้อยู่ต่างก็มีวิจารณ์ และก็มีมองเหตุการณ์
ไปคนละแง่คนละมุม แต่เราก็ถือว่านั่นคือบทเจ็บปวดในประวัติศาสตร์
ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากกราบเรียนว่า พ.ร.ก. ฉบับนั้น
พ.ร.ก. ที่เกิดตามรัฐธรรมนูญมาตรานี้ ที่เป็นฉนวนให้เกิดเหตุการณ์
ที่มีการเผาบ้านเผาเมือง เพราะถ้าผู้อยู่ในอำนาจไม่มีโอกาสที่จะใช้
พ.ร.ก. นั้น ไม่มีโอกาสที่จะออกพระราชกำหนดนั้น เหตุการณ์ต่าง ๆ
ก็จะไม่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นการที่เราจะใช้ พ.ร.ก. นั้น เพื่อก่อเหตุการณ์
แล้วจะมาดับชนวนในภายหลังมันก็เป็นคุณของพระราชกำหนดนั้น ก็เป็น
เรื่องถูกต้อง แต่เราต้องมองว่าในคุณนั้นมันก็มีโทษอยู่เหมือนกับไฟ
ถ้าเราเอามาใช้หุงข้าวมันก็มีประโยชน์ แต่ก็อาจจะมีเด็กบางคนที่ไม่
ค่อยมีวิจารณ์เอาไฟไปเผาบ้านมันก็เกิดโทษได้ เพราะฉะนั้น
การที่กรรมการได้ใช้ความกล้าหาญชาญชัย ซึ่งผมต้องเรียกอย่างนี้
ได้ตัดไฟตรงนี้ แล้วเปิดโอกาสให้เฉพาะสิ่งที่มีนัยเป็นคุณ ผมจึงชมเชย
และสนับสนุนในประเด็นนี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : แล้วคนที่ฟัง
อยู่ที่บ้านจะไม่เข้าใจเรื่องนี้ พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ใช้ภายหลังจาก
เกิดเหตุแล้ว มีคนลุกเข้ามาปลุกระดมแล้วเผาบ้านเผาเมือง แล้วก็มี
คนมาปราบเพื่อให้มันยุติ แล้วเมื่อเสร็จแล้วก็หมายความว่า ทั้งคู่พอ ๆ กัน
เขาก็เลยไม่ออกพระราชกำหนดมายกประโยชน์ให้เสียว่า เป็นอันเจ้า
กันไป ออกทีหลังนะครับ ไม่ใช่เพราะพระราชกำหนดฉบับนี้จึงมี
การเผาเมืองเผาแล้วไม่โดนโทษถึงได้ช่วยดับชนวนไว้ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ทราบ
ท่านกรรมการจะชี้แจงไหมครับ ถ้ากรรมการไม่ชี้แจงก็ถือว่า
ผ่านไปนะครับ ประเด็นต่อไปเป็นประเด็นที่ ๔ ระยะเวลาในการเลือกตั้ง
เชิงคณะกรรมาธิการครับ

นายวิสุทธี โพธิ์แท่น (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม
นายวิสุทธี โพธิ์แท่น กรรมาธิการ ขออนุญาตชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง
เรื่องข้อเสนอของกรรมาธิการในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เกี่ยวข้องกับ
ระยะเวลาการเลือกตั้งใหม่ภายหลังสภาผู้แทนราษฎร มีอายุครบวาระ
และสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบหรือกรณีเลือกตั้งซ่อมตามมาตรา ๑๑๑

มาตรา ๑๑๒ และมาตรา ๑๑๕ ตามลำดับ คณะกรรมาธิการเห็นว่า
 ข้อกำหนดเดิมที่กำหนดไว้ว่า เมื่อสภาผู้แทนราษฎรครบวาระให้เลือกตั้ง
 ภายใน ๖๐ วันก็ดี เมื่อสภาถูกยุบให้เลือกตั้งภายใน ๙๐ วันก็ดี หรือ
 เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่งคนใดพ้นจากสมาชิกภาพโดยเหตุอื่น
 และให้เลือกตั้งภายใน ๙๐ วันก็ดี คณะกรรมาธิการเห็นว่าเป็นระยะเวลา
 ที่ยาวนานเกินไปในสภาพที่บ้านเมืองของเราได้พัฒนามาพอสมควร
 แล้วก็พัฒนาประชาธิปไตยเข้ารูปเข้ารอยมาตามลำดับนั้น การเตรียมการ
 อะไรต่าง ๆ ของคณะผู้จัดการเลือกตั้งซึ่งปัจจุบันกระทรวงมหาดไทยได้ทำอยู่
 และในอนาคตหากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้มีการตั้งคณะกรรมการจัดการเลือกตั้ง
 ก็จะมีการเตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลา เพราะเจ้าหน้าที่เพื่อการนี้ย่อมเป็น
 ภาระหน้าที่ที่จะต้องเตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นการกำหนด
 ระยะเวลาให้ยาวนานเกินไป อาจจะไม่สมควร เพราะจะทำให้สภานั้น
 ไม่ต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะฉะนั้นทางสมาชิกของกรรมาธิการได้
 มีมติว่าควรจะกำหนดไว้ไม่เกิน ๔๕ วัน เพราะในทางปฏิบัติเท่าที่ผ่านมา
 จะพบว่าในการกำหนดในทางเป็นจริงนั้นก็อยู่ในระยะเวลา ๓๐ วันบ้าง
 ๔๐ วันบ้าง ๔๕ วันบ้าง และเมื่อพิจารณาในประเทศต่าง ๆ ที่เขาได้
 ดำเนินการเรื่องนี้บางประเทศก็กำหนดไว้น้อย บางประเทศก็กำหนดไว้
 ปานกลาง บางประเทศก็กำหนดไว้มาก อย่างเช่นในประเทศอังกฤษนั้น
 กำหนดระยะเวลาเลือกตั้งไว้ภายใน ๑๗ วันทำการ ประเทศญี่ปุ่นกำหนด
 เลือกตั้งในกรณีต่าง ๆ ไว้ภายใน ๔๐ วันในประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน
 กำหนดไว้ไม่เกิน ๖๐ วันหรือในประเทศสเปนก็กำหนดไว้ว่าไม่เกิน ๓๐ วัน
 แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน เพราะฉะนั้นทางคณะกรรมาธิการก็เห็นว่าระยะเวลา
 ๔๕ วันเป็นระยะเวลาพอสมควร และถ้าพูดถึงกรณีที่ผู้สมัครเพื่อเป็นสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจะมีเวลาหาเสียงเลือกตั้งพอเพียงหรือไม่นั้นโดยหลักการ
 นักการเมืองนั้นก็มุ่งที่จะเป็นนักการเมืองอาชีพ และจะต้องหาเสียงพบปะกับ
 ประชาชนอยู่เสมอ ไม่ใช่เฉพาะระยะเวลาที่มีการประกาศพระราชกฤษฎีกา
 เพื่อการเลือกตั้งใหม่เท่านั้น เพราะฉะนั้นระยะเวลาที่ไม่เกิน ๔๕ วันซึ่ง
 อาจจะทำให้น้อยกว่านั้นก็ไม่ได้ แต่กำหนดเพดานไว้ ๔๕ วัน ทางคณะกรรมาธิการ
 จึงเห็นว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมและสมควรที่จะมีการแก้ไขให้เป็นไปตามนั้น
 ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ
 นายระวี หิรัญโชติ (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ระวี หิรัญโชติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด
 พรรคกิจสังคม ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ทางท่านกรรมาธิการได้กรุณา
 ชี้แจงในประเด็นระยะเวลาของการเลือกตั้งนั้น ก่อนอื่นผมต้องขอ
 ขอบพระคุณทางกรรมาธิการที่อุตส่าห์ตรากตรำทำงานหนักกันมาตลอด
 ระยะเวลาอันพอสมควร ได้ประเด็นมาตั้ง ๒๕ ประเด็น แต่เรื่อง
 ระยะเวลาในการเลือกตั้งนั้น กราบเรียนว่า จริง ๆ แล้วผมไม่ได้ขัดแย้ง
 กับทางท่านกรรมาธิการ ทางท่านกรรมาธิการนั้นได้แก้ไขระยะเวลา
 ของการเลือกตั้งไว้ ว่าจะเป็นการครบเทอม หรือสิ้นสุดของ
 สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกำหนดไว้ว่าจะต้องมีการเลือกตั้งภายใน ๒๐ วัน
 หรืออีกกรณีหนึ่งซึ่งมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร พุ่งต่าง ๆ ว่าสภาผู้แทนราษฎรนั้น
 อยู่ไม่ครบ ๕ ปี อยู่ไม่ครบเทอมก็มีการยุบสภา กฎหมายรัฐธรรมนูญเดิม
 กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๒ ว่าให้เลือกตั้งภายใน ๙๐ วัน หรือกรณีที่มี
 สมาชิกท่านหนึ่งท่านใดขาดสมาชิกภาพ หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 วางลง กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับเดิมกำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๕
 ว่าจะต้องมีการเลือกตั้งภายใน ๙๐ วัน แล้วทางกรรมาธิการทั้งหลาย
 ตามที่ท่านได้ชี้แจงท่านได้พิจารณาแล้วว่า เห็นควรให้มาเหลือแค่ ๕๐ วัน
 ตัวกระผมเองนั้นต้องกราบเรียนว่า ตัวกระผมไม่ขัดข้อง ๕๕ วัน
 แต่กระผมเห็นว่าจริง ๆ แล้วนั้นการดำเนินการเลือกตั้งถ้าเราจมองถึง
 ระบบพรรคการเมือง ซึ่งในวันนั้นมีสมาชิกหลายท่านได้พูดถึง ท่านกรรมาธิการ
 เองก็ได้พูดถึง ว่าเราเดี๋ยวนี้กำลังส่งเสริมพรรคการเมือง อยากเห็น
 พรรคการเมืองที่เข้มแข็ง เพราะเราปกครองในระบบอบรัฐสภา
 เพราะฉะนั้นถ้าพรรคการเมืองในเมืองไทยยังไม่เข้มแข็ง การปกครอง
 ระบบประชาธิปไตยในระบบอบรัฐสภาของบ้านเรานั้นก็จะไม่เข้มแข็ง
 ตามไปด้วย เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าท่านทั้งหลายได้พยายามคิด
 ได้พยายามค้นเพื่อจะส่งเสริมให้พรรคการเมืองนั้นเข้มแข็งขึ้น ไม่ว่าจะ
 ท่านทั้งหลายที่ได้พูดมาว่าไม่อยากจะให้มีพรรคเล็กพรรคน้อยเกิดขึ้นใน
 บ้านนี้เมืองนี้ หรืออยากให้มพรรคการเมืองน้อยลงนั่นเอง หรือว่า
 ไม่ว่าจะในกรณีที่เพิ่งถกเถียงกันผ่านไปเมื่อไม่นานมานี้ ในกรณีที่
 พรรคการเมืองนั้นจะต้องส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่น้อยกว่าจำนวน

สผ. ๒๐/๒๕๓๖ (ส. ๑)

๕๐ คนทั่วประเทศ เรื่องนี้จะเห็นได้ว่าท่านทั้งหลายได้พิจารณาและพยายามที่จะทำให้พรรคการเมืองของเมืองไทยเรานั้นเข้มแข็งเหมือนในต่างประเทศ หรือในกรณีที่จะพูดกันต่อไปในหัวข้อต่อไปก็คือ การให้เงินอุดหนุนพรรคการเมือง สิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่ทางกรรมาธิการได้คิดค้นมานั้น ได้เสนอมาต่อสภาแห่งนี้ ก็เพื่อส่งเสริมระบอบพรรคการเมืองของเมืองไทย เพื่อจะให้พรรคการเมืองนั้นเข้มแข็งขึ้น เพราะฉะนั้นจากประเด็นที่ผมกล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า เมื่อเรามองว่าการเลือกตั้งนั้นอยากให้พี่น้องประชาชนทั้งประเทศ เปลี่ยนความคิด เปลี่ยนแนวทางในการเลือกตั้ง ซึ่งก็ไม่ใช่ทั้งหมด อย่างกรณีในกรุงเทพฯ มหานครส่วนใหญ่ก็เลือกพรรคการเมืองอยู่แล้ว แต่ประชาชนในต่างจังหวัดยังพิจารณาถึงตัวบุคคลเป็นหลัก อยู่ในพื้นที่หลายพื้นที่ ผมกราบเรียนว่าสิ่งเหล่านี้เมื่อเรามองกันจริง ๆ ถ้าอยากจะส่งเสริมให้พรรคการเมืองเข้มแข็ง อยากเปลี่ยนแนวความคิดของประชาชนเพื่อระบอบพรรคการเมือง เพื่อระบอบรัฐสภาของบ้านเรานั้น ผมก็เห็นว่าระยะเวลาของการเลือกตั้งนั้นก็ได้ไม่ได้มีความจำเป็น หรือไม่ได้มีความสำคัญมากมาอะไรมากนัก -----

เพราะท่านจะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้สื่อสารมวลชนทั่วประเทศนั้นมีการเสนอ
 ข่าวสารเข้าสู่พี่น้องประชาชนอย่างรวดเร็ว อย่างการเลือกตั้งที่ผ่านมา
 คราวที่แล้วท่านจะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะเป็นทางวิทยุ โทรทัศน์ได้มีการจัด
 รายการเพื่อนำเสนอนโยบายของพรรคการเมือง มีรายการซึ่งจัดขึ้น
 บ่อยครั้งที่ให้หัวหน้าพรรคการเมืองมาแสดงนโยบายของตนเอง มาแสดง
 ความคิดเห็นในแนวทางการแก้ปัญหาของพี่น้องประชาชนทางโทรทัศน์
 เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าแนวทางตรงนี้เป็นแนวทางซึ่งส่งเสริมให้ประชาชน
 เลือกพรรคการเมือง และอย่าเอาตัวเลขหรือระยะเวลาเป็นตัวกำหนด
 เลย ถ้าเราอยากให้เห็นบ้านนี้เมืองนี้อยากส่งเสริมให้ประชาชนคนไทย
 ของเรานั้นเลือกพรรคการเมือง ระยะเวลาจะไม่เป็นสิ่งที่เป็นตัวกำหนด
 หรือสำคัญอีกต่อไป แต่ถ้าจะอ้างว่าเพื่อให้มีการเมืองนั้นเสนอตัว
 ต่อพี่น้องประชาชนนั้น ผมคิดว่าพรรคเลือกคน ประชาชนเลือกพรรค ซึ่ง
 เราพูดกันอยู่บ่อย ๆ เพราะฉะนั้นเราต้องไว้ใจพรรคการเมืองที่สามารถ
 ที่จะคิดบุคคลที่จะมาเป็นสมาชิกพรรค หรือบุคคลที่จะมาเป็นตัวแทนของ
 พี่น้องประชาชนนั้นได้อย่างเหมาะสม เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าระยะเวลา
 แค่ ๓๐ วันก็คงจะเพียงพอ นอกจากประเด็นที่ผมกล่าวมาแล้วท่านจะเห็น
 ได้ว่าในอดีตที่ผ่านมาที่มีพรรคการเมืองเกิดขึ้น และมีพรรคการเมือง
 บางพรรคที่ได้สมญานามว่าพรรคเฉพาะกิจ ทำไมเขาถึงให้สมญานามว่า
 พรรคเฉพาะกิจ เพราะว่าพรรคการเมืองนั้นตั้งขึ้นมาเฉพาะการเลือกตั้ง
 เท่านั้น ตั้งมาอย่างฉุกฉะหุก ตั้งมาอย่างเร่งด่วนเพื่อจะหนุนบุคคล ซึ่งมี
 อำนาจในบ้านเมือง แต่ไม่ได้มีอำนาจทางการเมือง เพื่อมาใช้อำนาจ
 อย่างเต็มรูปแบบในทางการเมือง แล้วพรรคเหล่านั้นจะไม่เกิดขึ้นอีก
 ต่อไป เพราะว่าถ้าการที่จะตั้งพรรคการเมืองได้จะต้องตั้งพรรคการเมือง
 ใช้ระยะเวลาพอสมควรอย่างน้อยผมคิดว่าต้องตั้งก่อน ๑ ปี เพื่อเตรียมการ
 เลือกตั้ง เพื่อชี้แจงนโยบาย เพื่อที่จะชี้แจงข้อมูลต่าง ๆ เพื่อจะทำให้
 พี่น้องประชาชนเชื่อถือในพรรคการเมืองนั้น ไม่ใช่จะเลือกตั้งวันพรุ่งนี้
 ก็ไปจดทะเบียนตั้งพรรคการเมือง ผมกราบเรียนว่าประเด็นเหล่านี้จะเห็น
 ได้ว่าระยะเวลาของการเลือกตั้งนั้นไม่ใช่ระยะเวลาที่สำคัญอะไรมากมาย
 นัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางรัฐบาลบอกว่าส่งเสริมให้มีการเลือกตั้ง โดย
 เฉพาะกระทรวงมหาดไทยพูดตลอดเวลาว่า ถ้ามีการเลือกตั้งนั้นกระทรวง
 มหาดไทยพร้อมในการเลือกตั้งตลอดเวลา ถ้าจะบอกว่าทางกระทรวง

มหาดไทยพร้อมในการเลือกตั้งหรือไม่ สมกับที่ได้พูดคุย หรือได้พูดกับพี่น้อง
ประชาชนว่ากระทรวงมหาดไทยนั้นมีความพร้อมในการดำเนินการเลือกตั้ง
ระยะเวลา ๓๐ วัน ผมคิดว่าจะเหมาะสมในการที่จะให้มีการกำหนดการ
เลือกตั้ง ไม่ใช่ว่าเหตุการณ์เหล่านี้ไม่เคยเกิดขึ้นในบ้านนี้เมืองนี้ เหตุการณ์
เหล่านี้เคยเกิดขึ้นมาแล้ว ในปี ๒๕๒๒ การเลือกตั้งก็ไม่ได้ใช้ระยะเวลา
ยาวนานนัก ถ้าผมจำไม่ผิดผมเข้าใจว่าไม่เกิน ๑ เดือนด้วยซ้ำไป เรา
ก็ทำกันมาแล้ว แล้วในอารยประเทศในต่างประเทศอย่างที่ทำนกรรมมาธิการ
ได้ชี้แจงเมื่อกี้ก็เหมือนกันว่าในต่างประเทศเขาก็ทำกัน ตัวอย่างเช่น
ประเทศญี่ปุ่น เขาเปลี่ยนแปลงรัฐบาลเขาเลือกตั้งภายใน ๑๕ วันเท่านั้น
เอง เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ผมกราบเรียนมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าเรื่องระยะ
เวลาของการเลือกตั้งนั้นผมเห็นว่าจะกำหนดลงมา ผมเห็นควรว่าแค่
๓๐ วัน แต่คงจะไม่ต่ำกว่านั้น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพจิต

นายไพจิต ศรีวีรชาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายไพจิต ศรีวีรชาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม
พรรคความหวังใหม่ ต่อประเด็นเรื่องของการกำหนดระยะเวลาในการ
เลือกตั้งที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้ไม่เกิน ๔๕ วันทั้งในเรื่องของ
การเลือกตั้งที่ครบวาระ หรือการเลือกตั้งซ่อม กระผมมีความเห็นว่า
คณะกรรมการนั้นมีความเจตนาที่แท้จริงในการที่จะให้การเมืองได้มีความ
ต่อเนื่อง และอยากจะทำหน้าที่ในการเมืองที่จะรับใช้พี่น้องประชาชนนั้นได้
พร้อมเสมอในการที่จะทำหน้าที่ในทางการเมืองเมื่อมีเวลาของการเลือกตั้ง
นั้นคือเจตนาที่คณะกรรมการได้มองภาพของนักการเมืองใน
ประเทศที่ค่อนข้างพัฒนาทางการเมืองแล้ว -----

แต่สภาพที่แท้จริงนั้น กระผมยังเชื่อว่าในการเลือกตั้งไม่ว่ากี่ครั้งต่อกี่ครั้ง
 ในบ้านเรา นั้น สภาพความจำเป็นในการที่ต้องเตรียมตัวในการเลือกตั้ง
 ในการที่ต้องจัดและให้มีประสิทธิภาพต่อคุณภาพของการเลือกตั้งที่จะให้สม
 เจตนาารมณ์ของประชาธิปไตยนั้นยังต้องใช้เวลาย่างนานประมาณ ๔๕ วัน
 ในการเตรียมการเลือกตั้งที่ดี ในการประชาสัมพันธ์ ในการที่จะทำเครื่องไม้
 เครื่องมือต่าง ๆ ของรัฐบาล ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้น แน่แน่นอนถ้าหาก
 จะมองว่าเพียงการเลือกตั้งทำให้เสร็จ ๆ ไป แล้วได้ตัวแทนได้ผู้แทนราษฎร
 เข้ามาสู่สภา ซึ่งแน่นอนความสัมพันธ์ประสิทธิภาพของระบอบประชาธิปไตย
 ก็จะไม่มีความไม่มั่นคง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าโดยเจตนาารมณ์ในระบอบประชาธิปไตย
 แล้ว การเลือกตั้งสังคมที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะในชนบท ท่านประธาน เพียง
 ๔๕ วัน ลำพังแต่การเตรียมการในการพิมพ์ใบสแตนด์บายไปลงก็ไม่มีเวลาแล้ว
 ท่านประธาน ท่านเคยอยู่กรุงเทพฯ ผมเลือกตั้งที่ชนบท ยิ่งถ้าเข้าฤดูฝน ฤดูที่
 มีความลำบากขาดแคลนการประชาสัมพันธ์ การที่จะต้องตระเวนปราศรัยกับ
 พี่น้องประชาชน มีความจำเป็น ท่านประธาน แม้สื่อต่าง ๆ จะทันสมัย แต่
 ความจำเป็นที่พี่น้องประชาชนยังต้องพบปะกับผู้สมัคร มีความจำเป็นที่จะต้อง
 ได้ทราบถึงอุดมการณ์ความคิดต่าง ๆ ซึ่งเวลาเหล่านี้กฎหมายเดิมซึ่งได้
 กำหนดไว้เวลา ๙๐ วันนั้น ได้เขียนไว้กว้าง ๆ ซึ่งแน่นอนสามารถที่จะ
 ปรับเปลี่ยนให้เกิดความเหมาะสมไม่เกิน ๙๐ วัน ซึ่งถ้าหากรัฐเองมี
 ความพร้อมสถานการณ์ทางสภาพสังคมได้เปลี่ยนแปลงในการที่จะทำให้
 ประกาศกฎเกณฑ์การเลือกตั้งให้เสร็จภายใน ๔๕ วัน ๓๐ วันหรือ ๖๐ วัน
 สามารถดำเนินการได้อยู่แล้ว การเขียนรัฐธรรมนูญที่เปิดช่องให้ได้มี
 โอกาสได้เตรียมสิ่งเหล่านี้ น่าจะเกิดประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด
 มีข้อขัดข้องในการปฏิบัติด้วย จะเป็นผลดีเสียยิ่งกว่าที่กำหนดไว้เพียง
 ๔๕ วันแน่นอน แม้จะเป็นผลประโยชน์ในการที่จะทำให้การบริหาร
 ราชการแผ่นดินของผู้ที่มาจาก การเลือกตั้งของรัฐบาลที่จะเกิดขึ้นนั้น
 เกิดความต่อเนื่องในการที่จะบริหาร แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ถ้าหากเรา
 ไม่สามารถที่จะให้เวลาต่อการตัดสินใจ ต่อการทำงานการเมืองของ
 ประชาชนโดยแท้จริงแล้ว ก็จะทำให้เกิดผลเสียในทางตรงกันข้ามกับพี่น้อง
 ประชาชน เพราะฉะนั้นผมยังไม่มั่นใจว่ากำหนดเวลาเพียง ๔๕ วันนั้น
 จะเป็นผลดีที่คณะกรรมการได้ต้องการจะทราบเหตุและผลอย่างจริงจังว่า
 มีมาตรการอย่างไรได้กำหนดความเหมาะสมระหว่างเมือง ระหว่างชนบท

ระหว่างความแตกต่างสิ่งเหล่านี้อย่างไรขอให้ได้แจ้งให้ทราบ ผมยังยืนยันว่า
กำหนดเดิมที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญไม่เกิน ๙๐ วันนั้นเป็นระยะเวลาที่
เหมาะสมและสามารถเลือกปฏิบัติได้ตามความเหมาะสมของสภาพสังคมด้วย
ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้
นายถวิล ไพรสณฑ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกภาพ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ พรรคเอกภาพ จากจังหวัดร้อยเอ็ด ตามที่
คณะกรรมการได้เสนอให้มีการลดระยะเวลาในการหาเสียงเหลือ
๕๕ วันนั้น กระผมขอเรียนชี้แจงในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรอยู่ในพื้นที่
ในฐานะส่วนตัวของผมไม่เกี่ยวกับพรรค ในฐานะของผู้แทนราษฎรและก็
ผ่านการเลือกตั้งมา กระผมอยากจะชี้แจงให้นักวิชาการท่านได้ทราบ
จริงอยู่ท่านอยากจะทำให้การเมืองมันต่อเนื่อง ถ้าการเมืองต่อเนื่องท่านว่า
๕๕ วันนั้น โอ.เค. ได้ครับ หรือถ้าท่านมีการแก้ไขเขตเลือกตั้งเขตละ
๑ คน อันนี้ โอ.เค. ไม่มีปัญหา แต่ปัจจุบันนี้เขตหนึ่ง ๓ คน ๕ - ๖ อำเภอ
๓๐๐- ๔๐๐ หมู่บ้าน ผมเรียนถามว่า เราจะเอาเวลาไหนไปเยี่ยมทุก
หมู่บ้าน แม้ปัจจุบันนี้เสาร์ - อาทิตย์ ส.ส. ทุกคนกลับบ้านก็ไปเยี่ยม
ทั้งเสาร์และอาทิตย์ แล้วงานการเมืองในสภาจะทำไหม กรรมการเรา
เป็นไหม สภาประชุมทุกวันพุธ พฤหัสบดี แล้ววันจันทร์ วันอังคาร วันศุกร์
เวลาเราเยี่ยมวันหนึ่งก็หมู่บ้าน เราจะเดินไหวไหมครับ แล้วในการ
หาเสียงนั้น พิมพ์ใบปลิวก็วัน ผมเรียนถาม ใบปลิวพิมพ์ก็วัน ไม่ใช่ว่า
เลือกตั้งซ่อม เลือกตั้งทั่วไป ๓๐ กว่าจังหวัด โรงพิมพ์มีกี่โรง เท่าเดิม
ก็วันถึงจะได้ ๑๐ กว่าวันถึงจะได้ หรือบางครั้งก็เป็นเดือนถึงจะได้ใบปลิว
ออกมา ไปสเตอร์ละ ในการเขียนไปสเตอร์ แล้วในการที่หาเสียงสิ่งที่
เราเกลียดนักเกลียดหนา นักวิชาการไม่ค่อยชอบก็คือ การซื้อสิทธิซื้อเสียง
การที่เรากำหนดเวลาในการหาเสียงน้อยลง ก็เป็นเหตุให้พวกที่มีเงินมีทอง
ไปซื้อสิทธิซื้อเสียง เพราะผู้สมัครนักการเมืองที่มีความรู้ มีความตั้งใจจริง
มีอุดมการณ์คนหนุ่มหน้าใหม่ ๆ อยากจะไปลงหาเสียง อยากเป็นผู้แทนราษฎร
จะเดินอย่างไรไหว ๕๕ วัน ๓๐๐ หมู่บ้าน ใครจะเห็นหน้าทุกหมู่บ้านครับ

แม้แต่เป็น ส.ส. ก็เถอะ การที่ไปเยี่ยมแต่ละครั้งนั้น ไม่ใช่ว่าจะ
 เยี่ยมคนทุกหลังคาเรือนได้ หมู่บ้านหนึ่ง ๒๐ - ๓๐ คนเท่านั้นเอง
 แต่ละวัน เมื่อเราไปหาเสียงไม่ทั่วไม่ถึงไปปราศรัยไม่ได้ก็เป็น
 ช่องว่างของผู้ที่มีเงินนั้นไปซื้อเสียงเอา ตั้งหัวคะแนนไปซื้อมาก็ได้
 เป็นผู้แทนราษฎร การที่จะกำหนดระยะเวลาในการหาเสียงเลือกตั้งนั้น
 ขอท่านแยกว่า ต่างจังหวัดไม่เหมือนกับกรุงเทพมหานคร เมือง
 กรุงเทพมหานครนั้น เขาอยู่แฟลต อยู่ไม่กี่ตารางกิโลเมตรก็เป็น
 ๑ เขตเลือกตั้ง ต่างจังหวัด ๕ - ๕ อำเภอ ๗๐๐ - ๘๐๐ หมู่บ้าน
 หมู่บ้านหนึ่งห่างกัน ๓ - ๕ กิโลเมตร ถนนหนทางก็ลำบาก ไม่ได้
 ราดซีเมนต์ไม่ได้ยก ๒ ชั้นเหมือนกรุงเทพมหานคร เราต้องเข้าไป
 เข้าตงไป ๗๐๐ - ๘๐๐ หมู่บ้าน เราจะเอาต่างประเทศมาเทียบไม่ได้
 เพราะต่างประเทศนั้นเขาไม่ต้องติดโปสเตอร์เอาชื่อพรรคไปก็พอแล้ว
 แต่ของเรานั้นพรรคการเมืองเราก็รู้ยู่ลุ่ม ๆ ดอน ๆ เดี่ยวก็กฎหมาย
 ก็ไปแก้มา เพื่อให้พรรคการเมืองมันเข้มแข็ง แม้แต่กำหนดจำนวน
 บุคคลผู้สมัครรับเลือกตั้งก็เขียนไว้ชัดว่า ท่านกรรมการก็ให้เหลือ
 ๕๐ คน ให้ส่งให้ทั่ว ก็แสดงว่าพรรคการเมืองยังไม่โตเท่าที่ควร
 จึงกำหนดไว้ และก็ไม่มีการต่อเนื่อง และในการเลือกตั้งนี้ที่อยากจะ
 ให้ ส.ส. นั้นเตรียมตัวไว้ จริงอยู่ถ้าการเมืองเรานั้นถึงเวลาวาระ
 เลือกตั้งตามที่กำหนดให้เป็น ๕ ปีนั้นไม่มีปัญหา ส.ส. เยี่ยมได้ครบทุกพื้นที่
 แต่ถ้ามีการยุบสภาละใครบอกล่วงหน้าไหม นักวิชาการบอกว่ายุบสภา
 เมื่อไรบอกได้ไหมครับ ยุบปุ๊บปัญหาเสียงกันใหม่ ๔๕ วัน มันไม่ทันนะครับ
 แล้วก็เห็นท่านชี้แจงว่าต่างประเทศนั้น มีบางประเทศ ๕๐ วัน ๑๕ วัน
 ๑๗ วัน จริงอยู่ท่านจะเอาประเทศญี่ปุ่นมาหาเสียง ๑๗ วัน ๑๕ วันเลือกตั้งแล้ว
 ญี่ปุ่นเขาอยู่แฟลต แฟลตหลังหนึ่ง ๕๐ ชั้น อยู่เป็นหมื่น ๆ คน พวกเราต้อง
 เดินหรือต้องหาเสียงไปไม่รู้กี่กิโลเมตร อาจจะฝากให้นักวิชาการดูจุดนี้
 ด้วยว่าจริงอยู่พวกเรานั้นต้องการที่จะให้การเมืองเรานั้นเติบโตเข้มแข็ง
 แต่เราไปเร่งรัดมากเกินไป ท่านเคยจำได้ไหมครับ สิ่งไหนที่เราเร่งปุ๋ยมาก
 สิ่งนั้นมันก็โตไม่แข็งแรง เอาใก้ง่าย ๆ ใก้พื้นบ้านใช้เวลาเลี้ยงนาน เนื้ออร่อย
 ใก้พันธุ์ที่เราเลี้ยงใก้ขาว ๆ ใก้พันธุ์ ต้องเร่งหัวอาหารเป็นอย่างไรรับ
 มันก็มัน คนก็ไม่ค่อยชอบอยากจะฝากเหมือนกัน เหมือนกับหมูเหมือนกันหมู

ที่เราเลี้ยงในเล้าในคอกนั้น มันมันเยอะ หมูป่าลึกลับใช้เวลาเลี้ยง
นาน ๆ เนื้อมันอร่อย ก็อยากจะฝากว่าเราอย่าเพิ่งรีบร้อนในการที่จะ
ให้การเมืองเราโตเร็ว โดยการเร่งปุ๋ยมากเกินไป อาจจะฝาก
ท่านประธานสภา ถ้าหากมีการเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ
จริงอยู่แต่ก่อนนี้เคยสมัครต่างจังหวัด ตอนนี้อยู่กรุงเทพมหานครแล้ว
กลัวหาเลี้ยงท่านมันง่ายขึ้น พวกเรานักการเมืองที่มาจากต่างจังหวัด
อยากฝากท่านนักวิชาการ ท่าน ส.ส. กรุงเทพมหานคร ท่านต้องดู
ประสิทธิภาพด้วยว่ามันไม่ไหว ๕๕ วัน กระทบอย่างยิ่งน้อยไป ถ้าเป็นไปได้
น่าจะเอาอย่างเดิม เขาได้อยู่แล้ว เมื่อได้อยู่แล้วอย่าไปแก้ไข เอาที่มันไม่ตี
ฝากไปจุดนี้ว่า ๓๐๐ - ๕๐๐ หมู่บ้านนั้นจะตาเลี้ยง ๕๕ วันนั้นไม่มีทาง
วันเลี้ยงจากข้อเลี้ยง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณณรงค์ครับ

นายณรงค์ นิยมไทย (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงใหม่
พรรคประชาธิปัตย์ ผมได้เห็นกรรมาธิการเสนอมาร ๕๕ วัน ผมว่าท่าน
เขียนอย่างนี้ผมคงไม่เห็นด้วย สิ่งที่ผมไม่เห็นด้วย

ประการแรก ก่อนที่จะสรุปว่าท่านเขียนไว้ให้นักซื้อเลี้ยง
เพราะ ๗ วันสุดท้ายเขาซื้อกันแล้ว ถ้าคนใช้เงินซื้อเลี้ยงใน ๗ วัน เขา
ถล่มกันใน ๗ วันสุดท้าย แต่ถ้านักการเมืองอย่างผมอย่างนายณรงค์ นิยมไทย
เชียงใหม่ ที่เขาเรียกว่าหนานโง๊ะเดินเอาครับ เขตผมมี ๕ อำเภอไม่มาก
เหมือนกับเขตของคนอื่นเขา ๙ อำเภอ ของผม ๕ อำเภอ ๕๐๐ กว่าหมู่บ้าน
ผมเดินวันละ ๒ หมู่บ้าน ก็รวมเป็น ๒๐๐ วัน พอเราเหนื่อยด้วยชี้แจงแถลงไข
ว่าจะทำนั้นทำนี่จะเป็นปากเป็นเสียงต้องคุยอย่างนี้นักการเมือง ต้องไปนั่ง
เหมือนกับหาเลี้ยงกรุงเทพฯ เดินกันเหมือนกันเดินเคาะบ้านโน้นบ้านนี้
ขอคะแนนคนซื้อไม่ต้องเคาะ-----

นั่งเคาะระฆังแก๊งหัวคะแนนเต็มบ้านพรึบแล้ว ๗ วันสุดท้ายถล่มกันอ้อเลย
เขียนอย่างนี้เขียนเข้าข้างกัน เขียนเข้าข้างคนซื้อ ผมตอบตรง ๆ ว่ากัน
ให้ชัดบนภูเขา ถ้าเกอส์กิน่าแพงมีภูเขา กว่าจะถึงบนภูเขาต้องใช้รถโฟร์วีลส์
(Four wheels) ขึ้นไปข้างบน เผลอ ๆ ใช้ลวดสลิงดึงรถขึ้นไปอีกต่างหาก
แล้วก็ไม่ต้องมาอ้างพูดกันบอกว่า ให้มันเหมือนต่างประเทศมีสื่อโทรทัศน
ก็รับได้ตำบลแม่ทา ห้วยแก้ว ตำบลเทพเสด็จ รับโทรทัศนได้หมด คนที่ไปออก
โทรทัศนที่ว่ามีสื่อ เขาไม่เชิญผู้สมัครทั้งหมด สมัคร ๒๐,๐๐๐ คนให้ไปออก
ทีวี. ได้ ๒๐,๐๐๐ คน เปล่าครับ เขาออกเฉพาะคนดัง ๆ และเชิญไป
พรรคละคน ๒ คนเท่านั้นเอง เขาไม่ได้เชิญหมด ๑๐,๐๐๐ กว่าคนที่สมัคร
เมื่อไร ไม่ได้เชิญ แล้วผมจะไปนั่งปราศรัยทางโทรทัศนได้อย่างไร ไม่ได้
ทำนประชาชน ไม่ได้อย่างเด็ดขาด ฉะนั้นเขียนอย่างนี้ถ้าภาษาเขาบอกว่า
เขียนไว้เอาใจพวกที่จะโยงไปถึงพรรคการเมืองที่พูดมาเมื่อตะกี้ว่า ๓๖๐ คน
จะจำกัดไว้อย่างนั้น กระผมไม่เห็นด้วยอย่างเด็ดขาดที่จะเขียนอย่างนี้
แต่อย่างไรก็ตาม อีกอันหนึ่งการที่จะพบกับประชาชน ผมเชื่อว่าท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติหลายท่านเหลือเกินนั่งอยู่ที่นี้ หาเสียงด้วยความยากลำบาก
น้อยคนนักที่จะไม่ลำบาก อย่างท่านผู้ทรงเกียรติเมื่อก็บอกว่าวันเสาร์
วันอาทิตย์เราแทบจะไม่ได้อยู่ วันอาทิตย์ท่านประธานก็เคยเหมือนกัน
๕ งาน ท่านประธาน งานศพ ๓ งาน ท่านเดินวันละ ๑๐ กิโลเมตร
ขอโทษเดินวันละ ๑๐ กิโลเมตรหาเสียง ถ้าเราเอา ๙๐ วันมาจริง ๆ
ก็ไม่ทัน ยิ่งนักการเมืองหน้าใหม่ ยิ่งหนักเข้าไปอีก นักการเมืองหน้าใหม่
ปกติเขาก็ไปบ้างไม่ไปบ้าง เขาไม่ได้เป็นผู้แทนอย่างเรา แต่เขาจะชิงแชมป์
จากเรา เขาต้องมีให้โอกาสเขาหน่อย ต้องให้โอกาสเขา ไม่ใช่ว่า
เป็นผู้แทนอย่างพวกเราจะผูกขาดตลอด ไม่ใช่ ให้ผู้อื่นเขามาบ้าง ให้
เวลาเขาหน่อย

ท่านประธาน อีกประเด็นหนึ่ง นั่นคือพิมพ์ใบปลิว ผมเคยอยู่
โรงพิมพ์ก็จะถ่ายรูปเสร็จ ทำฟิล์ม ถ่ายเพลท (Plate) ทำเลย์เอาต์
(Lay - out) ถ่ายเพลทขึ้นแท่น ผสมหมึก แยกสี คอมพิวเตอร์ อะไร
รุ่นวายไปหมด โรงพิมพ์ก็โกงค่าพิมพ์อีกต่างหากเพราะพิมพ์ด่วน ถ้าพิมพ์
ธรรมดาค่อยยังชั่วหน่อย ถ้าคนมีสตางค์พิมพ์ด่วนก็อีก ๒ เท่าตัว เห็นไหมครับ
แล้วก็ปิดโปสเตอร์อีก ถ้าขุบสภาแล้วไปเจอหน้าฝนพอดีรับรองไม่ทันละครับ

๕๕ วัน ผมบอกว่า ๙๐ วันนั้นกำลังดี กำลังพอเหมาะดีแล้ว ฉะนั้น ๕๕ วัน
ถ้าจะแก้ ถ้ากรรมวิธีการจะต้องตั้งผมว่าเอา ๗ วันก็ได้เพื่อมันจะซื้อเสียง
กันเร็วขึ้น เพราะการซื้อเสียงท่านประธานก็รู้ คนที่ไม่ซื้อเสียงอย่าง
ท่านประธานผมรู้ ท่านประธานก็ไม่ซื้อ ผมก็ไม่ซื้อเหมือนกัน ถ้าซื้อเสียง
ทำอย่างไร เรียกผู้เข้ามาเลยปึบ ๆ ไปถึงก็เอาไปให้กลางคืน ใส่ถุงพลาสติก
แล้วก็แจก จบไม่ต้องทำอะไร ไม่ต้องไปปรากฏ บางคนเป็นผู้แทนชาวบ้าน
ยังไม่รู้จักหน้าตัวเองว่าเป็นผู้แทนเลย มีอยู่จังหวัด ท่านประธาน ผมไปเดิน
ผ่านก้านั้น ผู้ใหญ่บ้าน แนะนำบอกว่านี่ท่านผมเป็นผู้แทนของท่าน ก้านั้น
บอกว่าเป็นตั้งแต่เมื่อไร อย่างนี้ก็มารับท่านประธาน อ้อทำให้ผมเอ๋ยชื่อ
เลขว่าผู้แทนคนไหน นั่งอยู่แถวนี้ นี่ละก้านั้น ผู้ใหญ่บ้านยังไม่รู้จักว่าเป็น
ผู้แทนเลย แสดงว่าไม่รู้จัก อันนี้เป็นอันหนึ่งที่ผมไม่เห็นด้วย มันต้องให้ทั่วถึง
แม่ค้า สามล้อ รถเครื่อง คนขับแท็กซี่ต้องรู้จักผู้แทนเขา เดินถนนต้องรู้จัก
๕๕ วันไม่รู้จัก ไม่รู้ใครเป็นใคร ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมพัฒน์
เด็ชวคุณสุวิทย์ต่อคุณสมพัฒน์

นายสมพัฒน์ กัลยาวิชัย (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สมพัฒน์ กัลยาวิชัย พรรคพลังธรรม กรุงเทพมหานคร
ท่านประธานที่เคารพ ถึงแม้ท่านเอกภาพ ขอภัยที่เอื่อนาม จะบอกว่า
กรุงเทพมหานครของเรานั้นเป็นพื้นที่ที่แคบ แต่พื้นที่ที่ผมและท่านประธาน
อยู่ร่วมกัน หาเสียงมาด้วยกันนั้น อันดับ ๒ ของกรุงเทพมหานคร เวลา
ในการหาเสียงถ้าจะนับกันแล้วนั้น ๙๐ วันก็ถือว่ามากเกินไป ผมก็เห็นด้วย
กับท่านกรรมวิธีการที่จะหดให้สั้นเข้า แต่ผมเห็นว่า ๕๕ วันนั้นเป็นวันที่
ระยะสั้นเกินไป เนื่องจากว่าในเวลา ๕๕ วันนั้นท่านกรรมวิธีการอ้าง
ถึงความพร้อม ความพร้อมของเรานั้นพร้อมในแง่ไหนครับ -----

เกิดขึ้นแล้วความพริ้มขดงเรานั้นควรจะมาจากหลายสิ่งหลายอย่าง
 ความพริ้มขดงนี้คือการเม็ดง ความพริ้มขดงของการสรรหาบุคคลที่เข้ามา
 รั้งใช้ประชาชน หลังจากความพริ้มขดงนี้แล้ว เราก็มาตัวผู้แทนราษฎร
 ที่เสนอตัวเข้ารั้งใช้ประชาชนนั้นมีโอกาสมากน้อยขนาดไหน ที่ได้พบปะ
 ประชาชน เสนอตัวเข้ารั้งใช้ประชาชนอย่างจริงจัง เรานั้นเดินไปตามบ้านแต่ละ
 บ้านด้วยกับที่งานประชาชนก็ทราบเพราะเราเดินไปพร้อมทั้งหาเสียงไป
 ไปด้วยนั้นขอเสียงจากประชาชน ที่บ้านต๋อนบ้าน ที่นครราชสีมาการครับ
 ผมต้องขดงอีกอย่างยิ่ง ที่ว่า ๔๕ วันของผมที่ทำงานให้มานั้นอาจจะน้อย
 เกินไป ผมคิดว่าจะให้ระยะเวลาทอดยาวประมาณสัก ๓๐ วัน ซึ่งจริง ๆ
 แล้วนั้น มันไม่ใช่ ๓๐ วันโดยลับ ๆ ที่เราหาเสียง จะมีกาสรรหา
 จะมีกาสมัครรับเลือกตั้ง อีกทั้งถ้าวันนั้นไม่ตรงกับวันอาทิตย์ซึ่งเรานั้น
 ถือว่า เป็นวันที่มีการเลือกตั้งก็จะหัดสั้นกระชั้นเข้าไปอีก เพราะฉะนั้น
 ผมอยากจะขอครับ ว่า ส.ส. ถึงแม้ว่าผมเป็น ส.ส. ๒ สมัย เป็น
 ส.ส. ที่มีวุฒิถ้านับกันแล้วก็คือ ๒ สมัย แต่ถ้านับกันจริง ๆ ผมก็เป็น
 ส.ส. ใหม่คนหนึ่ง ส.ส. ใหม่ นั้นไม่มีโอกาสหรือครับที่จะพบประชาชนได้
 ทุก ๆ คน ส.ส. ใหม่ นั้นต้องเดินไปตามแต่ละบ้านไปอาสาแต่ละบ้าน
 ผมก็ตั้งกราบเรียนท่านกรรมาธิการหลาย ๆ ท่านนะครับว่า ผมไม่ได้
 รั้งใช้เวลาแค่ ๔๕ วัน หรือ ๓๐ วันในการหาเสียงเท่านั้น ระยะแรก ๆ
 นั้น กระผมนั้นก็ได้เดินพบปะประชาชนบ้างแล้ว แต่กระนั้นก็ตามระยะ
 เวลาที่มีให้ก็น้อยมากเกินที่ผมจะพห้หน้าประชาชนได้อย่างทั่วถึง
 ไม่สามารถที่จะพบปะประชาชนเสนอตัวเข้ารั้งใช้ได้อย่างกว้างขวาง
 เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านกรรมาธิการว่า กระผมก็น้อยากให้
 เวลานั้นทอดยาวออกไปถึง ๓๐ วัน ขอขอบคุณครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ขอนแก่น) : ท่านประธาน

ที่เคารพครับ ผม สุวิทย์ คุณกิตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น
 พรรคกิจสังคม ถ้าจะพูดถึงเรื่องการซื้อเสียง ๗ วันซื้อเสียงได้ ยั่งยืน
 ก็ยังซื้อเสียงได้ เพราะเวลายิ่งทอดยาวนานนักนายทุนต่างถิ่นก็ย่อมมี
 เวลาที่จะทำความรู้จักมักคุ้นกับประชาชนมากขึ้นเอาเงินไปลงมากขึ้น
 ดันนั้นก็เกิดขึ้นได้เหมือนกันและก็เกิดขึ้นมาในหลาย ๆ แห่ง จังหวัดขอนแก่น
 ก็เป็นจังหวัดหนึ่งที่นักลงทุนทางการเมืองอยากที่จะไปลงเพราะว่าไปสะดวก
 เค้าวิ่งกันไปลงเข้าเย็นหัวกระเป๋าคะเจมส์บอนไบหนึ่ง ท่านประธานครับ

กระผมเห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการผู้ทรงเกียรติในการที่กำหนดระยะเวลา
 เวลาเลือกตั้งไว้ในระยะเวลา ๔๕ วัน ผมจำได้เมื่อปี ๒๕๒๖ ผม
 ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนสมัยแรก เวลาที่กำหนดไว้หลังจากที่
 ประกาศพระราชกฤษฎีกายุบสภานั้นเพียงประมาณ ๒๔ วันเท่านั้นเอง
 และช่วงระยะเวลาสั้น ๆ นั้น ไม่ทำให้คนซึ่งไม่ได้สนใจการเมืองหรือ
 หายากจะสมัครรับเลือกตั้งเพื่อเข้ามาทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎรหรือ
 ข้าราชการชั้นต้นได้รับเลือกตั้งได้ เป็นไปไม่ได้เท่าที่ประชาชน
 สนใจการเมืองประสงค์ที่จะเข้ามาทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนประชาชน
 ในสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น ก็จะมีโอกาสเข้ามาทำหน้าที่ได้ เพราะว่า
 คนที่สนใจการเมืองและอยากจะเป็นผู้แทนราษฎรนั้นก็ต้องพยายามคิดว่า
 ตัวเองอยากเล่นการเมืองต้องเข้ามาแต่เนิ่น ๆ เข้ามาทำความรู้จัก
 มักคุ้น เข้ามาดูปัญหา เข้ามาดูว่าปัญหาต่าง ๆ นั้นเป็นอย่างไรจะเข้า
 ไปแก้ไขปัญหาได้อย่างไร ปัญหาในพื้นที่นั้น ผมอยากจะเรียนว่าระยะ
 เวลาการเลือกตั้งถึงแม้ว่าจะสั้น ประการแรกที่สุดทางกระทรวง
 มหาดไทย เขามีความพร้อม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นต่าง ๆ
 ที่ทางคณะกรรมการได้ปรับปรุงแก้ไขนี้มีประเด็นหนึ่ง คือประเด็น
 ในการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งหรือคณะกรรมการเลือกตั้ง
 ขึ้นมาซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติพรรคการเมือง
 และพระราชบัญญัติการเลือกตั้งนั้นก็ได้พิจารณาในเรื่องนี้อยู่ และเห็นพ้อง
 ต้องกันว่าการตั้งคณะกรรมการนั้นจะช่วยให้การเลือกตั้งนั้นบริสุทธิ์
 ยุติธรรมมากขึ้น การจัดทำบัญชีต้องเตรียมพร้อมไว้ในทุกเดือนมกราคม
 ของทุกปี สามารถตรวจสอบได้อยู่ตลอดเวลา -----

เมื่อมีปัญหาจำเป็นต้องยุบสภาหรือมีการเลือกตั้งสามารถนำมาใช้ได้
 การแบ่งเขตเลือกตั้งต้องประกาศชัดเจน การกำหนดสัดส่วนสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรในแต่ละจังหวัดนั้นต้องกำหนดชัดเจน ในนานา
 อารยประเทศเขาทำกันไว้ในช่วง ๑๐ ปี เขาถึงมีการปรับเปลี่ยน
 กันทีหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือแม้กระทั่ง
 เขตเลือกตั้งก็กำหนดไว้ ๑๐ ปี ทุกคนรู้ว่าเขตเลือกตั้งนั้นจะมีพื้นที่
 อยู่มากน้อยแค่ไหนเพื่องไร จะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่เท่าไร
 ท่านประธานครับ การที่กำหนดระยะเวลาสั้น ๆ ความจริงแล้วจะ
 เรียกว่าสั้นก็คงไม่สั้น เพราะ ๔๕ วัน ก็นานพอสมควรที่สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจะทำการหาเสียงดำเนินกิจกรรมทางการเมือง
 เพื่อให้ตัวเองได้รับเลือกตั้งเข้ามา ไม่จำเป็นต้องเอาเงินไปซื้อเสียง
 ประชาชน เพราะว่าประชาชนทุกวันนี้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่กว้างขวาง
 เพราะฉะนั้นเราจะเห็นได้ว่านักการเมืองที่เอาเงินไปทุ่มเพื่อที่จะ
 ซื้อเสียงเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎรนั้น มากมายหลายคนผมว่าเป็นจำนวน
 มากด้วยซ้ำไปไม่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้
 เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราอย่าไปดูถูกประชาชนในประเด็นนี้ ประเด็น
 สำคัญที่สุดการเลือกตั้งระยะสั้นนั้น จะช่วยให้ประชาชนนั้นได้รู้จักพรรค
 การเมืองดีขึ้นได้รู้จักนักการเมืองดีขึ้น เพราะพรรคการเมืองก็ต้อง
 ทำงานมากขึ้นต้องใกล้ชิดประชาชน ประชาชนสัมผัสได้ประชาชนสามารถ
 ติดตามการทำงานของพรรคการเมืองได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักการเมือง
 นั้นจะต้องใกล้ชิดประชาชนจะต้องทำงานอย่างเต็มที่ในช่วงระยะเวลาที่
 เขามาทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎรจะละทิ้งประชาชนไปไม่ได้ ไม่ใช่
 เวลาหาเสียงเลือกตั้งแล้วถึงจะลงไปพบปะกับประชาชน การไปพบปะ
 กับประชาชนนั้นอาจจะเรียกว่า ไม่ใช่เฉพาะตัวลงไปเท่านั้นการทำงาน
 ในสภาการทำงานในพื้นที่ก็ดี ช่วงระยะเวลาที่มาดำรงตำแหน่งอยู่นั้น
 ก็เป็นเรื่องจำเป็นที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องทำหน้าที่อย่างเต็มที่
 การทำหน้าที่อย่างเต็มที่ผลงานที่ปรากฏออกมานั้น ก็คือการสร้างความเชื่อมั่น
 ให้ประชาชนในช่วงระยะเวลาการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น การออกไป
 เยี่ยมเยียนประชาชนนั้นก็เป็เรื่องส่วนหนึ่ง ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ต้องปฏิบัติเป็นประจำอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเรากำหนดเป็นกฎกติกา
 เป็นลักษณะอย่างนั้นแล้วประชาชนอย่างน้อยที่สุดก็จะได้รับประโยชน์

มากขึ้น จากการทำงานของพรรคการเมืองจากการทำงานของนักการเมือง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าจะ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการที่จะทำให้การพัฒนา ระบอบประชาธิปไตย พัฒนาระบบพรรคการเมืองให้นักการเมืองมีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพมากขึ้น ตรงนี้ท่านประธานผมเห็นว่า การกำหนดระยะเวลาไว้ ๔๕ วันนี้ก็มาก มากแล้ว แล้วก็ เป็นเวลาที่สมควรอย่างยิ่งที่จะกำหนด ให้มีการเลือกตั้งภายใน ๔๕ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการ
คุณมัน

นายมัน พิธินทัย (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
กระผม มัน พิธินทัย ส.ส. สมุทรปราการ พรรคชาติไทย ในฐานะ
กรรมการ ในประเด็นที่ท่านสมาชิกทั้งหลายได้มีความเห็นด้วยและ
ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับระยะเวลาในการเลือกตั้ง ๔๕ วัน ความจริงแล้ว
กรรมการซึ่ง เป็นนักวิชาการและก็เป็นตัวแทนพรรคการเมืองได้มี
ความเห็น ในความรู้สึกของความได้เปรียบเสียเปรียบของผู้ที่เป็น
รัฐบาลรักษาการกับผู้ที่เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง เรามองประเด็นนี้
เป็นหลัก ว่าถ้ารัฐบาลรักษาการและพรรคใดที่เป็นรัฐบาลรักษาการ
อยู่นานเท่าไรความเสียเปรียบของพรรคที่ไม่ได้เป็นรัฐบาลก็เสียเปรียบ
มากขึ้น และอีกอย่างหนึ่งรัฐบาลรักษาการถ้าอยู่นานก็ออกกฎหมาย กฏ
อะไรต่าง ๆ ออกมาซึ่งเคยมีอยู่แล้วในอดีตที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นใน
๒ ประเด็นใหญ่จึงได้มาเห็นพ้องว่าควรจะกระชับลงมา ในความเสีย
เปรียบของรัฐบาลรักษาการกับผู้สมัคร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุวโรช
 นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ผมต้องเลื่อนจากข้างหลังมาอยู่ข้างหน้า
 เพราะเกรงว่าประธานสภาจะไม่เรียกผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีรายชื่อ
 อยู่ในลิสต์ (List) หมดแล้ว

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ขอขอบคุณมากท่านประธานครับ
 ต่อกรณีเกี่ยวกับการเลือกตั้งว่า หลังจากที่มีการยุบสภาหรือมีการเลือกตั้งใหม่
 จะมีการเลือกตั้งครั้งต่อไปนั้นจะใช้เวลา ๔๕ วัน ตามที่คณะกรรมการ
 ได้เสนอหรือไม่นั้น ก่อนที่ผมจะเจาะลงไปประเด็นความเห็นสิ่งหนึ่ง
 ประการใดนั้น กระผมคิดว่าอยากที่จะเสนอแนวความคิดในเรื่องดังกล่าวนี้
 ต่อท่านประธานผ่านไปยังกรรมมาธิการด้วยกัน ซึ่งผมขอเรียนว่าก่อนที่เรา
 จะชี้ประเด็นลงไปนั้น น่าที่จะมีสาเหตุมาจากหลายประการด้วยกัน ไม่ว่าจะ
 จะเป็นเรื่องต่าง ๆ ที่มีอยู่ใน ๒๕ ข้อที่คณะกรรมการได้กรุณาเสนอต่อ
 พวกเราในวันนี้ก็ดี แต่สิ่งหนึ่งที่ผมคิดว่าน่าที่จะเป็นประเด็นสำคัญพอจะสรุปได้
 ๒ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นที่ ๑ ก็เกี่ยวกับวิธีการเลือกตั้ง ว่าวิธีการเลือกตั้ง
 ในการเลือกตั้งครั้งต่อไปนั้นเราจะใช้วันแมน วันโหวต (One man one vote)
 เหมือนกับที่คณะกรรมการได้กรุณาเสนอแนะเป็นข้อหนึ่งใน ๒๕ ข้อหรือไม่
 หรือเราจะใช้การเลือกตั้งเป็นกรณีแบบแบ่งเขตเรียงเบอร์แบบเดิม ซึ่งสิ่งเหล่านี้
 จะเป็นสิ่งหนึ่งที่จะชี้ให้เห็นว่า ๔๕ วันนั้นเพียงพอหรือไม่สำหรับการเลือกตั้ง
 ในครั้งต่อไปนั้น กระผมคิดว่าวิธีการเลือกตั้งดังกล่าวนี้ ถ้าหากใช้กรณีแบ่งเขต
 เรียงเบอร์ เราก็น่าจะพิจารณาประเด็นด้วยกัน ๒ ประการ นั่นก็คือ

ประการที่ ๑ พื้นที่ที่จะรับผิดชอบนั้นเนื้อที่จะน้อยกว่าใน
 กรณีที่มีการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเรียงเบอร์ ผมขออนุญาตยกตัวอย่าง เช่น
 จังหวัดพัทลุง มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกันทั้งหมด ๓ คน มีพื้นที่อำเภอ
 ต่าง ๆ ด้วยกันทั้งหมด ๘ อำเภอ ๒ กิ่ง ซึ่งถ้ามีการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต
 เรียงเบอร์เป็นเบอร์เดียว อาจจะมี ๓ อำเภอใน ๘ อำเภอ เช่น
 อำเภอเขาชัยสน อำเภอเมือง อำเภอปากพะยูน อาจจะมีอยู่ในความรับผิดชอบ
 ดูแลของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ ท่าน ซึ่งกรณีเช่นนี้จะทำให้สมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรมีความใกล้ชิดกับพี่น้องประชาชนที่เป็นเจ้าของประเทศ
 เจ้าของในตัวของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือเจ้าของอำนาจอธิปไตย
 ดังกล่าว เขาจะเกิดความอบอุ่นใจจะมีความเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตย
 ยิ่งขึ้น ซึ่งในสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าน่าจะเป็นกรณีหนึ่งที่จะเป็นตัวชี้ให้เห็นว่า
 ๔๕ วันนั้นจะพอหรือไม่ และอีกประการหนึ่งนั่นก็คือ จำนวนประชากร
 ซึ่งต่อประเด็นเมื่อสักครู่นี้เราก็ได้มีการอภิปรายถึงจำนวนประชากร
 ๑๕๐,๐๐๐ คน ต่อ ส.ส. ๑ คน ประเด็นเหล่านี้ผมขออนุญาตเรียนถาม
 ท่านประธานว่า ถ้าหากเรามีพี่น้องประชาชนที่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ คน อย่างเช่น
 กรณี ๑๖๐,๐๐๐ คน ๑๐,๐๐๐ คนที่หลุดจากนั้นไปจะอยู่ในความรับผิดชอบ
 ของใคร ในกรณีเหล่านี้น่าจะเป็นกรณีหนึ่งที่จะชี้ให้เห็นถึงว่า วิธีการเลือกตั้ง
 ในครั้งต่อไปนั้นจะใช้เวลาเพียง ๔๕ วันหรือไม่ เพียงพอหรือไม่

อีกประการหนึ่ง ที่ผมอยากจะชี้ให้ท่านประธานฝากไปยัง
 กรรมการนั้นก็คือ เกี่ยวกับการที่ประชาชนมีส่วนร่วมมีสิทธิมีเสียง
 มีส่วนรวมในกิจกรรมของพรรคการเมืองที่พี่น้องประชาชนได้สลับตบรับฟัง
 หรือได้ให้ความสนใจในกิจกรรมทางด้านการเมือง อุดมการณ์ทางด้าน
 การเมืองของพรรคการเมืองพรรคนั้นว่า พรรคการเมืองดังกล่าวนั้น
 ตลอดระยะเวลาที่เขาได้ศึกษาตามแนวทางในระบอบประชาธิปไตยนั้น
 เขามีความมั่นใจว่าพรรคการเมืองพรรคนั้นพอจะมีอุดมการณ์ทางด้านการเมือง
 ที่จะช่วยแก้ปัญหาปาก ปัญหาท้อง ปัญหาของพวกเราได้แค่ไหนเพียงไร
 ซึ่งในสิ่งเหล่านี้น่าที่จะเป็นสิ่งหนึ่งที่จะชี้ให้เห็นว่า ระยะเวลา ๔๕ วันนั้น
 เพียงพอที่จะมีการเลือกตั้งหรือไม่ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เป็นประการสำคัญ
 อีกประการหนึ่งนั่นก็คือ เกี่ยวกับหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นอกเหนือ
 จากการออกกฎหมายแล้ว หน้าที่อีกประการหนึ่งนั่นก็คือ หน้าที่ในการที่
 จะเอาปัญหาทุกข์ ปัญหายาก ปัญหาปาก ปัญหาท้องของพี่น้องประชาชน
 เข้ามาบอกกล่าวแล้วสืบให้กระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาส
 เข้าไปแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชนเหล่านั้น ซึ่งในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด
 ที่ผมเรียนให้ท่านประธานผ่านไปยังกรรมการได้ทราบนั้น น่าจะเป็นตัวชี้
 เบาะแสรให้เห็นว่าในการเลือกตั้งครั้งต่อไปนั้นจะใช้เวลา ๔๕ วันเพียงพอหรือไม่
 เพราะฉะนั้นผมขอกล่าวสรุปได้ แต่เพียงว่าถ้าในการเลือกตั้งครั้งต่อไปนั้น
 เป็นการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเรียงเบอร์คือการเลือกตั้งแบบเดิม ผมคิดว่า
 ระยะเวลา ๔๕ วัน ค่อนข้างจะน้อย แต่ถ้าหากการเลือกตั้งครั้งต่อไป

เป็นการเลือกตั้งแบบวันแมน วันโหวด คือแบ่งเขตพื้นที่ให้เล็กลง ผมคิดว่า
ระยะเวลา ๕๕ วัน น่าจะเป็นระยะเวลาที่เพียงพอในการเลือกตั้งครั้งต่อไป
ผมขออนุญาตรบกวนเวลาของที่ประชุมไว้เพียงแค่นี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพา

นายพา อักษรเสื่อ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม พา อักษรเสื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น ที่จริงผม
ไม่อยากเสียเวลา แต่รู้สึกว่ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ถ้าไม่มีความคิด
อะไรเข้าไปเสนอเลย รู้สึกว่าจะเป็นบาปกรรมตัวเองอยู่เหมือนกัน
เพราะว่าสำหรับเวลา ๕๕ วันที่ผมถือว่า ๕๕ วันที่ทากรุณและโหดสำหรับผม
สำหรับการหาเสียง ๕๕ วัน -----

เอาประสบการณ์ตรงก็แล้วกันนะครับว่า ที่จริงไม่ใช่ว่าเพิ่งเป็นผู้แทน
แล้วก็จะหาเสียงลำบาก หรืออะไรทำนองนั้น ที่จริงก็เตรียมตัวมานาน
แล้ว เป็นครูบาอาจารย์เตรียมตัวเล็งการเมืองมา ๑๐ กว่าปีแล้ว
เหมือนกัน แต่ว่าเวลาหาเสียงสำหรับคนจนมันลำบาก รถก็ไม่ค่อยมี
คัน ๒ คัน เขามีกัน ๑๐ คัน ๒๐ คัน เขาติดโปสเตอร์ ๓ วันเต็ม
หมดแล้ว ผมจะหาที่ติดไม่ได้ วันหลังติดไม่ทันต้องไปติดตามเสาสาม
คนอื่นเขาติดเต็มหมดแล้ว ครึ่งเดือนยังไม่ได้ติดเลยครับ โปสเตอร์
ยังไม่ได้ มันเป็นการอะไรละครับ การใช้เวลาที่รวดเร็วรู้สึกว่าจะ
เป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่มีเงิน คนจนก็เสียเปรียบคนมีเงินอยู่วันยังค่ำ
เพราะฉะนั้นผมก็เลยคิดว่า โอกาสสำหรับคนค่อมมีความสามารถที่จะ
ประกาศตัวเองและพิสูจน์ตัวเองให้ประชาชนได้เห็นตัว ไม่ใช่เห็นรูป
ชาวบ้านจะพูดอยู่ตลอดเวลาว่า ส่งแต่กระดาษมา เห็นแต่หน้าในรูปไม่รู้
ว่าขาคักแขนงอหรือเปล่า ต้องมีเวลาไปให้เขาเห็นด้วยตนเอง พิสูจน์
ใจกันคนเราถึงจะเลือกกันได้ คนที่เป็นตัวแทนของประชาชน ไม่ใช่
สักแต่รู้ว่าแต่ชื่อเฉย ๆ ต้องรู้จักชีวิตจิตใจ รู้จักเป้าหมาย รู้จักว่าจะ
ทำอะไรให้แก่เขาบ้าง เพราะฉะนั้นการหาเสียงในการที่จะไปพบปะ
เห็นหน้าเห็นตาเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง ผมก็ว่าผมเป็นคนขยันมาก
คนหนึ่งในการออกพื้นที่ ๒ สมัยที่ผ่านมายังไม่ทั่วถึงและยังไม่สมบูรณ์
อันนี้ก็ออกอยู่ทุกอาทิตย์ ชาวบ้านก็บ่นอยู่ว่ายังไม่เคยเห็นหน้าก็มี ทั้ง ๆ
ที่ออกไปหาเขาอยู่ตลอด ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยในการที่จะบอกว่าจะต้อง
อยู่ติดพื้นที่และให้ชาวบ้านได้รู้จักอย่างดี เอาใจใส่จริงจัง ผมก็ว่าผม
เอาใจใส่และทุ่มเทให้ทุกอย่างในการที่จะทำงานให้พื้นที่ ก็ยังไม่สามารถ
ที่จะทำให้ประชาชนได้รู้จัก รู้ใจเราอย่างแท้จริง ผมคิดว่าเวลาในการ
หาเสียงอย่างที่ท่านพูดถึงเรื่องพื้นที่ บางท่านที่อยู่กับภูเขา
อยู่กับดอย กับดง เป็นเรื่องใหญ่ ยิ่งหน้าฝนรถสับปะริงเคหาเสียงไปติดอยู่
คันหนึ่งก็ลากกันไม่ไหวไม่ไหวแล้ว อย่างเขตของผม ๗ อำเภอ
๑๑๕ หมู่บ้าน บัดนี้ยังเยี่ยมไม่ครบเลย เป็นมา ๒ สมัย ๖๐๐ กว่าหมู่บ้าน
เพราะฉะนั้นผมมองว่าเป็นเรื่องโหดอย่างที่ผมเรียนให้ทราบ จึงคิดว่า
เป็นเรื่องที่น่าจะได้รับการพิจารณาอย่างจริงจัง ในการกำหนดเวลา
ที่จริงเดิมเขากำหนดไว้ ๕๐ วัน ผมเองก็ยังไม่ทราบว่าจะมากขนาดไหน
แต่คิดว่าช่วงระหว่าง ๖๐ วัน ถึง ๕๐ วัน น่าจะพอดี ถ้า ๕๕ วัน รู้สึกว่า

น้อยไป จากการทำมีประสบการณ์มาก็คิดว่าตั้งตัวไม่ติด ใจจะขาดก่อน
ถึงวันเลือกตั้ง หาเสียงไม่ทัน บางทีรถจะกลับบ้านวันสุดท้ายยังหาน้ำมัน
กลับไม่ได้เลยครับ คิดว่าผมมีข้อเสนอแนะที่เป็นประสบการณ์ที่จะกราบเรียน
ให้ท่านประธานได้ผ่านไปทางคณะกรรมการธิการ ได้พิจารณาเรื่องนี้อย่าง
จริงจังอีกทีหนึ่ง เพราะว่าสงสารพวกที่เสียเปรียบก็แล้วกันนะครับ อย่าทำ
ประโยชน์ให้กับสำหรับผู้ที่มั่งเงิน สำหรับผู้ที่มั่งเงินก็อย่างที่หลายท่านได้พูดไป
๗ วันก็ได้ ติดโปสเตอร์ ๒ วันก็เสร็จ พวกเราติดโปสเตอร์อยู่ครึ่งเดือน
ยังไม่เสร็จเลยครับ หากที่ติดไม่ได้ ช่างแล้วยังไม่มี ต้องเป็นหน้าห้องแล้ว
กราบขอบพระคุณอย่างยิ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรพล

นายสุรพล เกียรติไชยากร (เชียงใหม่) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุรพล เกียรติไชยากร จากจังหวัด
 เชียงใหม่ พรรคชาติพัฒนา มติของคณะกรรมการวิสามัญแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย สรุปร้อยในประเด็นที่ ๔ ระยะเวลาในการเลือกตั้ง
 ในระยะเวลาการเลือกตั้งให้เหลือ ๕๕ วันทั้งกรณีสภาครบวาระหรือยุบสภา
 หรือมีการเลือกตั้งซ่อม ท่านผู้มีเกียรติหลายท่านได้เสนอให้คณะกรรมการ
 เพื่อได้พิจารณานั้น กระผมขอกราบเรียนว่าในประเด็นที่ ๔ นั้น ในเขต
 เลือกตั้งกระผมขอยกตัวอย่างในเขตเลือกตั้งที่ ๓ ของจังหวัดเชียงใหม่
 ซึ่งประกอบด้วย ๘ อำเภอกับ ๑ กิ่ง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่อยู่ใน
 พื้นที่ชนบทที่ทุรกันดารเป็นอย่างยิ่ง ระยะทางจากอำเภอสะเมิง ตำบลยังเมิน
 ถ้าเป็นระยะทางตรงถึงอำเภออมก๋อย ตำบลแม่ต๋นแล้ว ระยะทางตรง
 ๓๕๐ กิโลเมตร อัตราการเดินทางในประเด็น ๕๕ วันกับ ๔ อำเภอแล้ว
 การพบปะและเยี่ยมเยียนประชาชนในการเลือกตั้งนั้นเฉลี่ยแล้วอำเภอละ ๕ วัน
 กระผมมีความเชื่อมั่นว่าจากประเด็นที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานสภา
 เพื่อเรียนให้คณะกรรมการได้รับทราบว่าอย่างไรแล้วไม่มีโอกาสที่จะ
 ทำได้ในการที่แถลงนโยบายและพบปะประชาชน ถึงแม้ว่าปัจจุบันนี้ในการ
 ทำหน้าที่ในฐานะผู้แทนราษฎร ได้ออกเยี่ยมเยียนและพบปะรับทราบปัญหา
 ความเดือดร้อนของประชาชนอย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อถึงโอกาสที่จะออก
 พบปะประชาชนในการเพื่อหาเสียง ในการรณรงค์เพื่อการเลือกตั้งนั้น
 ระยะอำเภอละ ๕ วันนั้น กระผมมีความเห็นว่าไม่สามารถที่จะกระทำได้
 กระผมขอเสนอให้คณะกรรมการได้โปรดพิจารณาแก้ไขเป็นระยะ ๖๐ วัน
 ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเจริญ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ
 พรรคชาติไทย กระผมเองขอเคารพในความคิดเห็นของท่านสมาชิกสภาผู้แทน
 ที่ได้อภิปรายไปตลอดจนถึงท่านคณะกรรมการวิสามัญทุกท่าน กระผม
 เองมีความเห็นว่าระยะเวลาที่เหมาะสมในส่วนตัวของกระผมก็คือไม่เกิน
 ๕๐ วัน ทั้งนี้เหตุผลที่ในขณะที่ผมได้เข้ามาทำหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ในครั้งแรกสมัยแรกนั้นสิ่งที่ผมได้ประสบพบเห็นอย่างหนึ่งก็คือว่ารัฐบาลชุดนี้

ได้พูดต่อสภาอันทรงเกียรติว่า ในระยะเวลาหลังจากการเลือกตั้งแล้ว
 กว่าจะจัดตั้งรัฐบาลเสร็จเรียบร้อยก็ต้องใช้เวลาอันพอสมควร ระยะเวลา
 การเลือกตั้งก็นั่นนานพอสมควร สิ่งหนึ่งซึ่งผมจะได้กราบเรียนท่านประธาน
 ถึงระยะเวลาการเนิ่นนานล่าช้านั้นก่อให้เกิดการบริหารราชการแผ่นดินนั้น
 ก่อให้เกิดผลเสียหายได้ ประการที่ ๒ คือว่าในช่วงระยะเวลาการเลือกตั้ง
 ของเรานั้นถ้าเนิ่นนานไป สิ่งที่รัฐบาลรักษาการก็ดี สิ่งที่ยุทธการกำลัง
 ปฏิบัติหน้าที่ในขณะที่รอการเลือกตั้งเพื่อจะหารัฐบาลชุดใหม่เข้ามาบริหาร
 ราชการแผ่นดินนั้น อาจจะทำให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนโดยส่วนรวม
 ก็ได้ นั่นคือประเด็นและความคิดของกระผม สิ่งหนึ่งซึ่งผมจะได้
 ขอกราบเรียนท่านประธานที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนของเราได้พูดเรื่อง
 เกี่ยวกับการซื้อเสียงนั้น ผมมีความเห็นว่าเรื่องเกี่ยวกับการซื้อเสียงนั้น
 เป็นเรื่องของจิตสำนึก เป็นเรื่องของความรับผิดชอบของผู้สมัครรับเลือกตั้ง
 แต่ละท่าน ผมมองเห็นว่าสิ่งที่เรามาพิเคราะห์พิจารณากันว่าเกี่ยวกับการซื้อเสียง
 นั้น ผมมองไปถึงว่าประชาชนของเรานั้นอย่าไปกล่าวหาหรือไปดูถูกดูแคลน
 ประชาชนของพวกเรา สิ่งเหล่านี้ผมเห็นว่าที่ผมได้กราบเรียน
 ท่านประธานไปตลอดจนท่านสมาชิกสภาผู้แทนจากจังหวัดร้อยเอ็ดได้พูด
 ไปคือท่านระวินั้นผมเห็นด้วยว่าสมควรแล้วจะไม่เกิน ๕๐ วัน
 ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมบุญรัตน์

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สมบูรณ์ ทองบุราณ ส.ส. ยโสธร พรรคพลังธรรม ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าท่านคณะกรรมการวิสามัญคงจะยื่นบนบรรทัดฐานตรงนี้ที่ว่า ตามข้อที่ ๑๙ ว่าต่อไปนี้จะให้มีการเลือกผู้แทนเขตละคน เขตละเบอร์ ถ้าเป็นอย่างนั้น ๕๕ วันไม่มีปัญหาครับท่าน แต่ผมไม่แน่ใจว่า เขตละคนไม่ทราบว่าคุณหมายฉบับนี้จะผ่านไหม ถ้าผ่านไม่มีปัญหา ๕๕ วันพอแน่ แต่ถ้ากฎหมายข้อตรงนี้ไม่ผ่านละครับ ถ้ายโสธรขออนุญาตยกตัวอย่างจังหวัดตัวเอง ยกตัวอย่างยโสธรจากปัจจุบันก็ ๘ อำเภอ กับ ๑ กิ่งก็ถือว่าเป็น ๙ อำเภอ ก็ ๗๗๐ หมู่บ้าน ถ้าหารแล้วท่านประธาน เอา ๕๕ วันไปหารก็ถูกวันละ ๑๘ หมู่บ้าน ๑๘ หมู่บ้าน ผมถามว่าจะหาเสียงอย่างไรจะไปไหนหรือท่าน ไปไม่ครบแน่ ผมว่าถ้าเป็นอย่างนี้ผมว่าสภาตรงนี้ กรรมการชุดนี้จะถูกตำหนิ ตำหนิตรงที่ว่าเป็นการตรากฎหมายรัฐธรรมนูญขึ้นมาเพื่อรักษาสถานภาพของตัวเอง ถ้านักการเมืองหน้าใหม่ ๆ หาเสียง ๕๕ วันครบไหม ไม่ครบ ประชาชนยังไม่รู้จักหน้าด้วย เพราะฉะนั้นยากมากครับ ผมว่าเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องนะครับท่านประธาน เพราะว่า ส.ส. เก่าได้เปรียบอยู่แล้ว โดยเฉพาะใครที่เป็นรัฐมนตรีก็ได้เปรียบ ไม่ต้องหาเสียงก็ได้ ๕๕ วันท่านประธานครับ และการกำหนด ๕๕ วันนี้เป็นการใช้เปรียบสำหรับคนที่มียศต่างไปซื้อเสียง เพราะคนมีสตางค์ไปซื้อเสียงไม่เคยปรากฏหน้าหรอก แต่ยิ่ง ๙๐ วันก็ยังเสียสตางค์ค่าเหนื่อยมาก ค่าหัวคะแนนมาก เพราะฉะนั้นผมว่าไหน ๆ ก็แก้รัฐธรรมนูญทั้งทีก็น่าจะให้เป็นการแก้ที่เป็นสากล การแก้ที่เป็นการพัฒนา และอีกอย่างหนึ่งต้องยอมรับว่าการเลือกตั้ง การเลือกนายกฯ ผมถามว่า ๕๕ วันคนที่จะเป็นนายกฯ ในอนาคต ประเทศไทยปัจจุบันมี ๗๕ จังหวัดนะครับท่านประธาน ถามว่าไปได้สักครึ่งหนึ่งจะดีไหม ไปไม่ได้ครึ่งประเทศไทยก็ไม่ได้เป็นนายกฯ ผมเลยว่าเป็นการเปิดโอกาสให้คนที่จะเป็นผู้นำประเทศในโอกาสต่อไป อย่างน้อยไปปราศรัยช่วยลูกพรรคจังหวัดละครั้งก็ยังดีครับท่านประธาน แต่บังเอิญถ้าตรงนี้กลายเป็นหน้าฝนละครับ กำลังจะปราศรัยฝนตกละ เพราะฉะนั้นสรุปแล้วคือไหน ๆ จะแก้แล้วนะครับท่าน แต่ถ้าแก้ตรงนี้ได้ เขตละเบอร์ เบอร์ละคน อันนั้นผมไม่ขัดข้องเห็นด้วย แต่ถ้าแก้ตรงนั้นไม่ได้ผมว่า ๙๐ วันดีแล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรเชษฐ์ศรี
 นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส
 พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ กระผมก็อยากจะแสดงความคิดเห็น
 และก็ขอสนับสนุนเหตุผลของกรรมาธิการที่ได้กรุณาชี้แจงมาชี้แจงว่า เกี่ยวกับ
 การใช้เวลาในการเลือกตั้งนั้นในระยะเวลา ๕๕ วัน ตรงนี้ซึ่งมีหลายท่าน
 ที่ได้อภิปรายเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เช่นมีผู้อภิปรายเห็นด้วยว่าควร
 จะให้มีกำหนดระยะเวลานั้นให้เร็วกว่า ๕๕ วัน จะเป็น ๓๐ วันก็ดี
 ๔๐ วันก็ดี หรือมีผู้ไม่เห็นด้วยในเวลา ๕๕ วัน ให้กำหนดเป็น ๖๐ วัน
 หรือ ๙๐ วันคงเดิม ตรงนี้ผมคิดว่าโดยส่วนตัวแล้วจะเร็วกว่า ๕๕ วัน
 หรือ ๕๕ วันนั้นมีความเหมาะสม เนื่องจากว่ายิ่งเร็วเท่าไรก็เป็น好事
 สำหรับบุคคลที่มีการเตรียมพร้อม เพราะฉะนั้นทุกท่านที่เป็นสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎรอยู่ในขณะนี้ ทุกคนจะต้องพร้อมในการออกพื้นที่ ในการเก็บ
 คะแนนหรือในการออกไปเยี่ยมเยียนเพื่อที่จะสะสมความนิยมของพี่น้อง
 ประชาชนในพื้นที่ -----

ตรงนี้ผมคิดว่า เป็นโอกาสสำหรับนักการเมืองในปัจจุบัน แต่ยังเป็น
 โอกาสข้อย่อยสำหรับบุคคลที่มีความพร้อมที่ยังไม่ได้ เป็นนักการเมืองและ
 ยังมีความสนใจที่จะ เข้าสู่ในทางการเมืองในอนาคต กลุ่มเหล่านี้
 ผมคิดว่า เวลาในการที่จะกำหนดในการเลือกตั้งนั้นช่วงสั้น เพราะ
 ถ้าหากว่าสภาปฏิรูปตามวาระ ผมคิดว่าทุกคนที่เป็น ส.ส.
 หรือไม่เป็น ส.ส. ที่พร้อมที่จะลงแข่งขันในการเลือกตั้งคราวหน้านั้น
 กราบกันทั่วกันว่าวันนั้น เวลานั้น เราจะมีกาเลือกตั้ง แต่ถ้าหากว่า
 มีการยุบสภา ผมเชื่อเหลือเกินคนที่ เป็น ส.ส. นั้นย่อมได้เปรียบ
 เพราะบุคคลภายนอกที่ไม่เป็น ส.ส. นั้นเขาไม่สามารถที่จะรู้ตัวเลยว่า
 วัน เวลาที่จะมีการเลือกตั้งใหม่เมื่อไร ตรงนี้ครับ เหตุผลตรงนี้
 ผมอยากจะกราบเรียนให้คณะกรรมการนั้นช่วยนำไปพิจารณาเพื่อ
 เป็นเหตุผลในการประกอบว่า ๔๕ วันนั้นเหมาะสมหรือไม่ เพราะ
 การที่กรรมการได้ชี้แจงเกี่ยวกับเหตุผลว่าจะทำให้การเมืองนั้น
 จะมีการต่อเนื่องและรวดเร็วและประหยัดในการใช้จ่าย อันนี้เป็น
 เหตุผลที่ผมขอสนับสนุนว่าเป็นเหตุผลที่น่าฟังมาก เพราะฉะนั้นใน
 ระยะเวลาดังกล่าวนี้กระผมซึ่งขึ้นต้นด้วยว่าขอสนับสนุนในเหตุผลของ
 กรรมการว่าควรจะมีระยะเวลา ๔๕ วัน เพราะเป็นระยะเวลาที่
 ไม่เร็วนักและไม่ช้านัก เพราะเรามีความเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตย
 และเรามีความเชื่อมั่นในเสถียรภาพของรัฐบาลยุคปัจจุบัน และตรงนี้
 ไม่ใช่ว่าด้วยความมั่นคงและความรู้สึกของบรรดาผู้เป็นสมาชิกสภาผู้แทน
 ยุคปัจจุบัน แม้กระทั่งพี่น้องประชาชนก็ให้มีความมั่นใจและมั่นคงต่อ
 รัฐบาลชุดนี้ เพราะฉะนั้นถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกทันในยุคของรัฐบาลชุดนี้
 ผมคิดว่าเวลา ๔๕ วันที่ทางกรรมการกำหนดขึ้นนั้นเหมาะสมอย่างยิ่ง
 ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมุข เชิญ

นายมุข สุไลมาน (ปัตตานี) : ท่านประธานที่เคารพ

ท่านสมาชิกสภาผู้แทนผู้ทรงเกียรติ กระผม นายมุข สุไลมาน ส.ส. สังกัด
 พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดปัตตานี ในหัวข้อดังกล่าวนี้ขอสรุปง่าย ๆ ว่า
 ผมค่อนข้างจะไม่เห็นด้วยในระยะเวลา ๔๕ วัน แต่ผมก็ไม่ทราบแล้วว่า
 ไม่น่าใจว่าคณะกรรมการที่เห็นด้วยทั้งหลายนั้นจะมองพื้นฐานจากอะไร
 อาจจะเป็นไปได้ไหมว่าส่วนใหญ่มาจากพื้นที่อย่างเช่นอยู่ภาคกลาง หรือ

อยู่ในอาณาบริเวณภาคกลางจากในกรุงเทพฯ หรือว่ารอบ ๆ กรุงเทพฯ
อะไรทำนองนี้ เพราะผมเชื่อว่าถ้าส่วนใหญ่มองพื้นที่ดังที่ผมว่านี่ก็คงอาจจะ
เป็นไปได้ว่า ๕๕ วันนั้นคงเพียงพอแล้ว อาจจะกลั่นความเพียงพอ
ด้วยซ้ำไป อย่างในเขตกรุงเทพฯ แต่อาทิตย์เดียวก็เดินกันทั่วถึงแล้ว
เพราะมีรถคน ๗ วันเดินถึงแน่ บนทฤษฎีอะไรนี้ผมก็ถือ แต่ถ้ามองถึงพื้นที่
ของปัตตานีหรือว่าผู้แทนจากต่างจังหวัดผมถือว่า ๕๕ วันนี่ไม่เพียงพอ
โดยเฉพาะคนใหม่ ๕๕ วันก็ดยุบสภาไม่ทันจะหาพรรคลงก็หมดเขตแล้ว
ผมเชื่อว่าไม่ทันสมัครหรือกตริบ หาพรรคยังไม่เจอเลย พอดีเขาเลือกแล้ว
อันนั้นคนใหม่ ไม่ได้พูดถึงคนเก่า -----

ที่นั่นนั้นผมขอพูดถึงประสบการณ์ด้วย ผมเชื่อว่าข้อแรก อย่างเช่นโปสเตอร์ ก่อนที่เราจะได้เบอร์เราก็คงไปติดกันไม่ได้ บางที่เราอาจจะไปพิมพ์ โปสเตอร์ก่อน แต่ก็ต้องรอว่าเราจะได้เบอร์อะไร ที่นี้ถ้าหากว่าระยะเวลาพอได้เบอร์แล้วจึงจะลงพิมพ์แล้วก็ไปติด ๕๕ วัน อย่างท่านพากล่าวไว้ว่า บางคน ๑๕ วันยังติดไม่หมดไม่ทัน ที่นี้ระยะเวลาในการหาเสียงสำหรับพื้นที่ในชนบทมันกว้างอย่างที่ผมว่า ผมยกตัวอย่างที่ปัตตานี ประมาณ ๘ อำเภอ กัย ๕ กิ่ง หมู่บ้านประมาณ ๕๐๐ กว่าหมู่บ้าน ในลักษณะของนิกการเมืองที่เขาพยายามหาเสียงในรูปที่จะสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนเป็นหลัก เขาหาเสียงในรูปลักษณะต้องไปอภิปราย ไปปราศรัย เพราะฉะนั้นเขาจึงต้องใช้ระยะเวลา ๑ เดือน ถ้าอย่างผมแค่ ๒ อำเภอเท่านั้นเองถ้าหากกันจริง ๆ แค่ ๒ อำเภอก็เรียบร้อยแล้ว จะให้ครบ ๘ อำเภออย่างที่ผมว่าไม่ทันกันที่ ผมก็ยอมรับว่าการเป็นนิกการเมืองนั้นจะต้องพร้อมอยู่ตลอดเวลาทั้งปีทั้งชาติ แต่การเตรียมพร้อมตลอดเวลานั้นเราพูดง่าย ๆ ว่าเป็นเพียงการวอร์ม อัฟ (Warm up) เท่านั้นเอง แต่พอหลังจากเราลงสมัครแล้วได้เบอร์แล้ว นั่นคือระยะเวลาที่หาเสียงอย่างจริงจัง เพราะฉะนั้นที่บอกว่าคนเราพร้อมแล้วแปลกอะไร อันนั้นมันคงจะไม่ถูกต้องเท่าไร เพราะที่หาเสียงกันจริง ๆ นั่นคือภายหลังจากจับเบอร์ เพราะฉะนั้นภายหลังที่เราจับได้เบอร์แล้ว ถ้าเราให้เวลาแค่ ๕๕ วันมันไม่ทันแน่ สำหรับคนที่หาเสียงในลักษณะไปสร้างความเข้าใจคือการอภิปรายเปิดจุดต่าง ๆ ในการอภิปราย ไม่ใช่ว่าไปที่ต่าง ๆ เพียงแต่ถามว่าที่นี่จะเอาเงินเท่าไร อย่างนั้นมันง่าย ๑ วันเกือบหมด แต่ถ้าไปอภิปรายอย่างผม ถ้าหากว่าภายหลังจากได้เบอร์ผมจะอภิปรายวันละ ๕ จุด ถึง ๘ จุด คำว่า ๕ จุดถึง ๘ จุดมันไปได้แค่ไม่เท่าไร ไปได้แค่ประมาณ ๕ จุดถึง ๘ จุดเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นไปลดเพียง ๕๕ วัน การที่จะให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่มันเป็นไปได้ เมื่อเป็นไปได้แล้วบุคคลในลักษณะที่ต้องหาเสียงโดยการสัมผัสกับประชาชนจริง ๆ ให้ครบพื้นที่นั้น มันจะเสียเปรียบกับคนที่ไปพบกับประชาชนบ้าง แล้วในส่วนที่ไม่มีโอกาสไปพบนั้นอาจจะหาเสียงโดยอาศัยอำนาจเงิน เราพูดตรง ๆ ว่าอาศัยอำนาจเงิน แทนจะมีโอกาสดีกว่า จึงทำให้ลักษณะของระบอบประชาธิปไตยนั้น มันจะค่อนข้างไม่เอื้ออำนวยในการที่จะให้คนที่เน้นในการสร้างระบอบประชาธิปไตยนั้น ได้มีโอกาสที่ดีกว่า มันเป็นลักษณะที่ลึกลับและไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้น

ผมจึงเห็นว่าในระยะเวลา ๕๕ วันนั้นผมว่าน้อยไป ควรจะเป็นอย่างเต็ม
เป็นอย่างน้อย และก็น่าเห็นใจอย่างที่ว่าสำหรับคนใหม่อย่างที่ผมว่าเมื่อ
ถ้าหากว่าเรากำหนด ๕๕ วันผมพูดได้เลยว่ามันเป็นการปิดกั้นคนใหม่โดย
อัตโนมัติ แล้วสภาเราอาจจะถูกประณามว่าเราพยายามแก้ไขรัฐธรรมนูญ
เพื่อเอาเปรียบคนอื่น เพื่อที่จะเอาประโยชน์สำหรับพวกเราเท่านั้นเอง
เพราะในรูปลักษณะอย่างนี้มันจะมองเห็นภาพชัดว่า เรานั้นพยายามมอง
เฉพาะผลประโยชน์ในส่วนของเรา ซึ่งมีอำนาจหรือมีสิทธิเข้ามาในสภา
แล้วมีสิทธิในการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งมันจะไปขัดแย้งกับการเมืองนั้น
เป็นของประชาชนทั้งหมด แล้วก็จะไม่เปิดโอกาสให้บุคคลใหม่ ๆ นั้นมี
โอกาสและมีสิทธิในการที่จะมาต่อสู้อับใช้ประชาชนในอนาคต ด้วยเหตุผล
ดังกล่าวทั้งหมดนี้ผมจึงเห็นว่าควรจะเป็น ๙๐ วันอย่างเต็ม ขอขอบคุณ

สน. ๒๐/๒๕๓๖ (ส. ๑)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
ประธานคณะกรรมการกิจการ เชิญ

นายชัมพล ศิลปอาชา (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชัมพล ศิลปอาชา ประธานคณะกรรมการ
คณะกรรมการเจ้อซือหาจกจกรรจ้เหลือเกิน ๑. หัวว่าเขียนเพื่อ
เท้าข้างคนชื่อ หัวว่าแก้ไขเพื่อเอาเปรียบ แก้ไขเพื่อเอาเข้าหาส่วนตัว
ความเห็นที่ท่านสมาชิกให้มาทั้งหมดนั้นเราได้พูดกันหมดแล้ว ผมจะขอ
อนุญาตสั้น ๆ กราบเรียนชี้แจงอย่างนี้ นี่แหละคือตัวอย่างประเด็นหนึ่ง
ที่เป็นปัญหาหนักใจของคณะกรรมการ ปัญหาคืออะไร เราจะซึ่งใจเอา
ระหว่างผลประโยชน์ของประเทศชาติ กับผลประโยชน์ของส่วนตัว ส่วน
บุคคล เราจะซึ่งกันอย่างไรจะหาเส้นกันกันอย่างไรว่าอะไรคือผลประโยชน์
ของประเทศชาติประชาชน อะไรคือผลประโยชน์ของเรื่องส่วนตัวเรา
นี่แหละคือสิ่งที่เราหนักใจแล้วก็นั่งคุยกันนั่งพูดกันอยู่ตลอดเวลา ประโยชน์
ประเทศชาติในกรณีนี้คืออะไรรู้ไหม เมื่อก็มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้
พูดเกริ่นมาแล้ว ในระบบรัฐสภาของเรา การตั้งรัฐบาลของในระบบ
รัฐสภาเรานั้นสภาต้องเป็นคนที่ตั้งฝ่ายบริหาร ไม่ใช่เลือกตั้ง ส.ส. ปี
แล้วเราจะได้รัฐบาลบริหารประเทศชาติ ไม่ใช่ มันมีขั้นตอนมีกรรมวิธีการ
สรรหาต่าง ๆ ในสภาเราอีก สถิติที่ผ่านมาพวกเราทำกันมาตลอด กว่าเรา
จะได้รัฐบาลบางครั้ง ๕ เดือน ๖ เดือนกว่าจะได้รัฐบาล แล้วถ้าเกิด
ตกลงกันไม่ได้ผสมกันไม่ได้ เพราะเห็นรัฐบาลผสม แล้วทำอย่างไรยึดไป
อีก ๖ - ๗ เดือน แล้วถามว่าในช่วง ๖ - ๗ เดือนประเทศชาติ
เราได้อะไรขึ้นมาบ้าง การลงทุนเป็นอย่างไร เศรษฐกิจเป็นอย่างไร
ข้าราชการเขาไม่ตัดสินใจแล้วในช่วงนี้ เขาขออย่างเดียวว่ารัฐบาลที่
มันคงคือใครนโยบายต่าง ๆ ใหม่ ๆ ไม่มีเกิดขึ้น การบริหารงานของ
ประเทศชาติหยุดชะงักหมดเลยในช่วงนี้ เพราะเขาถือว่าเป็นรัฐบาล
รักษาการ แล้วพฤติกรรมบางครั้งในอดีตที่เราพบมา เราไปหาสถิติมาเลย
รัฐบาลรักษาการบางครั้งนั้น ๑. อาศัยช่วงรักษาการทำพฤติกรรมที่ไม่
เหมาะสม เป็นต้นว่าไปออกพระราชกำหนด ไปทิ้งทวนในเรื่องต่าง ๆ
เข้า เรื่องต่าง ๆ ในช่วงนี้คือผลประโยชน์ของประเทศชาติทั้งสิ้น นี่คือ
ความเสียหาย ที่คณะกรรมการเราคิดแล้วเรามากองไว้ที่หนึ่ง แล้ว
ความลำบากใจของพวกเราที่คณะกรรมการจำเป็นต้องดำเนินการ

เรื่องนี้ก็มากองอีกที่หนึ่ง เห็นใจท่านมาก เราได้พิจารณาแล้วเวลาจะ
 ไขปิดโปรสเตอร์ที่หนึ่งตำบลใน ๕ อำเภอของบางเขตมี ๕๐๐ - ๕๐๐
 หมู่บ้านถ้าแยกเป็นหมู่บ้าน ๓๐๐ - ๕๐๐ หมู่บ้าน ๖๐ วัน ๙๐ วันเราก็
 หาไปไม่ครบปิดไม่ครบ เพราะฉะนั้นระยะเวลาในแง่ของกลุ่มผลประโยชน์
 ส่วนตัวเรา มันไม่ได้กระเทือนมากมายนัก ถ้าเราได้สร้างระบบกลไกต่าง ๆ
 รอบด้านของระบบการเมืองระบบการเลือกตั้งให้มันแข็งแกร่ง และมี
 ประสิทธิภาพขึ้น แต่ระยะเวลาสั้นมาเพียง ๑๕ วันหรือว่า ๓๐ วัน ตาม
 คณะกรรมการธิการเสนอนั้น ไปเทียบกับผลประโยชน์ของประเทศชาติมัน
 ใกล้เคียงเกิน มหาศาลเลย นี่แหละคือประเด็นหนึ่งที่เราสร้างความหนักใจให้
 คณะกรรมการว่าเราจะทิ้งใจอย่างไร ใจหนึ่งก็รักพวกท่านสมาชิก
 พวกเราทั้งหมดก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทน ไปลงลุยเลือกตั้งมาด้วยกัน
 กว่าที่จะเดินลุยชาวบ้านได้ กว่าที่จะได้กลับมาเลือกตั้งมาครบกระเด็น บาง
 ครั้งวันสมัครรับเลือกตั้งบางท่านยังไม่ทราบเลยว่าจะสังกัดพรรคอะไร
 จนกระทั่งวันสุดท้าย แล้วเราก็ไปดูตัวเลขของทางกระทรวงมหาดไทย
 ไปดูตัวเลขว่าระยะเวลาจริง ๆ ที่เราไปหาเสียงกันจริง ๆ มันก็วัน
 ลองไปนั่งดูเอามาดูจากวันรับสมัครไม่มีเกิน ๔๕ วันเลย ที่เราไปหา
 เสียงกัน ไม่เกินจริง ๆ เราก็ได้พยายามหาทางออกให้ เพราะมันกระทบ
 กระเทือนกรรมการด้วยเรื่องนี้ ไม่ใช่กระทบกระเทือนเฉพาะท่าน
 อย่างเดียว ทุกสิ่งทุกอย่างมันกระทบกระเทือนไปหมดเลย คณะกรรมการ
 ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรในระหว่างประโยชน์ของส่วนรวม กับประโยชน์
 ของพวกเราในกลุ่มเรา นี่คือจุดหนึ่งที่คณะกรรมการยืนยันว่าที่กล่าว
 หาคณะกรรมการพยายามสร้างข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ส่วนตัว เพื่อ
 ประโยชน์ของพรรคการเมือง ไม่จริง -----

บุคคลภายนอกที่ไม่เข้าใจเรื่องของเรา ก็เข้าใจว่าเราพยายามเสนอแนะ
เอาประโยชน์เข้าตัว เรียกร้องวุฒิสมาชิกเอาเข้าพรรคตัวเองหมด
ประเดี๋ยวผมจะกราบเรียนชี้แจงเรื่องนี้ในโครงสร้างวุฒิสมาชิกให้อย่าง
ละเอียดทีเดียว ความจริงไม่ใช่ อันนี้ไม่ใช่เป็นประโยชน์ของที่ทำการกรรมการ
เสนอ ไม่ใช่ประโยชน์ของพรรคเลย ที่คณะกรรมการทำมา กลับทำให้
คณะกรรมการต้องรับภาระหนัก ต้องมาชี้แจงพวกท่านให้เข้าใจอีกว่า
เรื่องอย่างนี้บางครั้งเราต้องสละเพื่อส่วนรวมบ้างในกรณีนี้ ถ้าระบบ
พรรคเราแข็งแกร่ง เราไปหาเลี้ยงต่อเนือง มันก็อาจจะเป็นการช่วยได้
อีกแรงหนึ่ง คณะกรรมการพิจารณาแก้ไขกฎหมายเลือกตั้งและพรรคการเมือง
กำลังพิจารณาเรื่องนี้อยู่ ต่อไประบบมาตรการต่าง ๆ ในกาที่จะส่งเสริม
ให้พรรคการเมืองแข็งแกร่งก็จะใส่ลงไปนั้น ระบบเงินช่วยเหลือพรรค
เราก็ได้ใส่เป็นข้อเสนอแนะลงไปในตัว หลายอย่างทีเดียวจะช่วย
บรรเทาภาระต่าง ๆ ที่เราจะต้องสร้างให้แก่ท่านภายในระยะเวลา
อันสั้น มันจะได้ค่อย ๆ ปลดเปลื้องไปได้บ้าง อาจจะไม่ได้อีกทั้งหมด
คณะกรรมการก็เห็นใจ เรื่องนี้ข้อเสนออันนี้คณะกรรมการหนักใจมาก
ขอกราบเรียนด้วยความสัตย์จริง แล้วก็ได้พิจารณามานบนพื้นฐานที่ไม่ได้
เอาประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง ที่กล่าวหากรรมการรุนแรงเหลือเกิน
ว่าเขียนเพื่อที่จะให้คนซื้อเสียง แหมขอบิณฑบาตเถอะครับ ไม่ใช่ครับ
อันนี้เราเขียนมาเพื่อส่วนรวมจริง ๆ เลย ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุพัฒน์
เนื่องจากประเด็นนี้เป็นประเด็นที่มีการพูดคล้ายคลึงกัน ขอความกรุณา
กะทัดรัดด้วยครับ

นายสุพัฒน์ ชรรณเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม สุพัฒน์ ชรรณเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง
พรรคประชาธิปไตย ผมได้นั่งฟังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่าน
ได้อภิปรายในเรื่องของการลดระยะเวลาการเลือกตั้งจาก ๙๐ วัน
เหลือ ๕๕ วัน หลาย ๆ ท่านก็ได้อภิปรายว่า ระยะเวลา ๕๕ วันนั้น
อาจจะน้อยเกินไป หลาย ๆ ท่านก็บอกว่า ๕๕ วันมากแล้ว แต่ในส่วน
ความคิดเห็นของผมนั้น จากประสบการณ์ที่ผ่านพ้นมาจากการเป็น
ผู้แทนราษฎร ๒ สมัยนั้น โดยเฉพาะสมัยที่ ๒ นั้นในช่วงของการยุบสภา
ซึ่งใช้ระยะเวลาในการหาเสียงถึง ๙๐ วัน อยากกราบเรียนท่านประธานว่า

ใน ๑๐ อำเภอ ๒ กิ่ง ใน ๖๕ ตำบล ๕๐๐ กว่าหมู่บ้านนั้น เป็นช่วง
 ระยะเวลาที่ใช้เวลา ๙๐ วันในช่วงของการหาเสียงนั้น ก็ใช้ด้วยความ
 ยากลำบาก ท่านประธานก็คงรับทราบตอนที่ท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นผู้แทนจากจังหวัดสุพรรณ ในภาคใต้ในอดีต
 ท่านประธานครบ ๑ วันนั้นต้องใช้เวทีในการปราศรัยถึง ๑๐ เวที ต้องวิ่ง
 ปราศรัย ผู้แทนราษฎรใน ๑ เขตเลือกตั้งทั้ง ๓ คนนั้นต้องวิ่งปราศรัยเพื่อ
 พบปะพี่น้องประชาชน เพื่อต้องการชี้แจงนโยบายของพรรคการเมืองให้
 ประชาชนได้รับทราบนโยบายของพรรคก่อนตัดสินใจเลือกผู้แทนราษฎร
 จนปัญหานี้ก็อยากกราบเรียนว่า ๒ สมัยที่ผ่านมา ผมซึ่งเป็นผู้แทนราษฎร
 ท่านหนึ่ง ไม่มีโอกาสได้ออกเยี่ยมเยียนพี่น้องประชาชนได้อย่างทั่วถึง
 ตามที่ขยันใหม่ ขยัน ในการเยี่ยมเยียนพี่น้องประชาชน ๓ วันท่านประธาน
 วันเสาร์ วันอาทิตย์ วันจันทร์ ทั้ง ๓ วันนี้ออกเยี่ยมเยียนพี่น้องประชาชนตลอด
 แต่ ๕๐๐ กว่าหมู่บ้านเยี่ยมเยียนไม่ทันนี้ไม่ต้องบอกว่าในช่วงของการรณรงค์
 เรื่องของการเลือกตั้ง เป็นการเยี่ยมเยียนปกติ ผมจึงเรียนท่านประธานว่า
 ตามที่ท่านกรรมาธิการได้มีมติว่า ๔๕ วันนั้น ผมเคารพในมติของท่าน
 แต่ผมมีข้อสังเกตว่า ๔๕ วัน ที่ท่านมีมตินั้น สมาชิกหลาย ๆ ท่านได้อภิปราย
 ที่ผ่านพ้นมา คิดว่าเป็นระยะเวลาที่มันสั้นจนเกินไป ท่านประธานที่เคารพ
 ผมไม่กลัวเรื่องการซื้อเสียง ผมมีความเชื่อมั่นในความเป็นมนุษย์ของพี่น้อง
 ประชาชนมีความเชื่อมั่นในประชาชนที่มีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย
 ที่บอกว่่านั่งวางแผน ๓ วัน เรียกหัวคะแนนมาพบ จ่ายเงินออกไปตาม
 จุดต่าง ๆ คำนวณว่าจะได้กี่เสียงนั้น ผมไม่กลัวในเรื่องนี้ -----

ผมมีความเชื่อมั่น โดยเฉพาะพี่น้องประชาชนจังหวัดพัทลุง ถ้าเลือกผู้แทน
 ที่มีการชื่อเสียง ผมก็ไม่มีโอกาสได้เป็นผู้แทนราษฎร แต่สิ่งสำคัญที่สุดในขณะนี้
 พื้นฐานด้านการเมือง ประชาชนเริ่มมีความเข้าใจในระบบพรรคการเมือง
 มากยิ่งขึ้น ประชาชนเริ่มมีความเข้าใจในระบบประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น
 การชื่อเสียงในอนาคตนั้นคิดว่ามันก็คงจะค่อย ๆ หมดไป ค่อย ๆ เบาลง
 ค่อย ๆ ดิ่งในระบอบ เพราะประชาชนเริ่มมีความเข้าใจในระบอบ
 ประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น ซึ่งผมไม่กลัวเรื่องการชื่อเสียง ท่านประธานที่เคารพ
 ผมอยากจะตั้งประเด็นอีกประเด็นหนึ่งว่า ท่านประธานก็เคยได้ยื่นคำที่ว่า
 เลือกผู้แทนแล้วหาย ตัวนี้แหละท่านประธานคำว่าเลือกผู้แทนแล้วหายหมายถึงว่า
 เมื่อมีการเลือกตั้งเสร็จ ผู้แทนราษฎรไม่ได้ออกเยี่ยมเยียนพี่น้องประชาชน
 ในขณะที่มีความซบซันแล้ว บางครั้งประชาชนไม่เห็นหน้าผู้แทน ประชาชน
 ก็บอกว่าเลือกผู้แทนแล้วหายหน้า ฉะนั้นในช่วงของการเลือกตั้งเหมือนกัน
 ผู้แทนทุกท่านก็คงจะมีโอกาสได้สัมผัสพี่น้องประชาชน ประชาชนเมื่อเวลาผู้แทน
 ไปหาเสียง พี่น้องประชาชนก็จะบอกว่า เลือกแล้วจะหายหน้าอีก นั่นก็หมายถึงว่า
 ในช่วงของเวลาปกติ ในช่วงที่เป็นผู้แทนราษฎรแล้ว ยังมีโอกาสที่จะเยี่ยมเยียน
 พี่น้องประชาชนไม่ทั่วถึง ฉะนั้นผมจึงขอเรียนท่านประธานว่า ในการที่กำหนด
 ๔๕ วันนั้นคิดว่าจะจะเป็นระยะเวลาที่มันมีความรวดเร็วจนเกินไป ผมจึงยืนยันว่า
 ๙๐ วันนั้นมีความเหมาะสม เนื่องจากที่กำหนดไว้ชัดเจนในการบัญญัติในกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญฉบับพุทธศักราช ๒๕๓๕ ที่บอกว่า จะดำเนินการเลือกตั้งไม่เกิน ๙๐ วัน
 นั้นหมายถึงว่าสามารถใช้ระยะเวลาบางส่วน ซึ่งถ้ารัฐบาลมีความพร้อมอย่าง
 เพียงพอ อาจจะมีการเลือกตั้งก่อน ๙๐ วัน หากไม่มีความพร้อมก็สามารถยืดหยุ่น
 ได้ถึง ๙๐ วัน ท่านประธานที่เคารพ ผมเชื่อว่านักการเมืองหน้าใหม่จะเกิดขึ้น
 ได้ยากถ้ามีการเลือกตั้งภายใน ๔๕ วัน ต้องแนะนำตัวเอง ต้องพบปะชาวบ้าน
 ต้องเยี่ยมเยียน ต้องพูดนโยบายพรรค สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ นักการเมืองหน้าใหม่
 เกิดยากครับ เราอยากจะให้นักการเมืองที่ ๓๖๐ คน เป็นนักการเมืองเก่า ๆ
 แล้วเข้ามาสู่สภาอีกรอบหนึ่ง โดยที่ผ่านการเลือกตั้งมา นักการเมืองหน้าใหม่
 ไม่มีโอกาสจะเข้ามาสู่สภา ถึงแม้จะเข้ามาได้ก็น้อยมาก ผมขอตั้งข้อสังเกต
 และก็ขอตั้งข้อกล่าวหากรรมการ ในการกำหนด ๔๕ วันนั้นผมถือว่ากรรมการ
 ไม่ส่งเสริมและไม่ศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย เพราะเนื่องจากว่าไม่เปิด
 โอกาสให้มีการณรงค์ในการเลือกตั้งในระยะเวลาที่ยาวนาน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสงสุข
 นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม สงสุข ภัคเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ นิดเดียวครับ
 คือผมติดใจและก็เห็นด้วย ติดใจในเรื่องระยะเวลาที่ท่านคณะกรรมการ
 ได้กำหนดมา ๔๕ วัน และก็ไม่อยากที่จะให้เห็นว่าผู้แทนเก่า ๆ ส.ส. เก่า ๆ
 นั้นจะเอารัดเอาเปรียบในเรื่องระยะเวลา ผมได้ฟังการอภิปรายของท่าน
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดยโสธรแห่งพรรคพลังธรรม คือท่าน
 สมบูรณ์ ทองบุราณ ถ้าผมอ่านนามสกุลท่านผิดก็ต้องขอภัยด้วย ที่ท่านได้
 ขึ้นประเด็นออกมานิดเดียว ท่านขึ้นประเด็นออกมานิดเดียวบอกว่า คณะกรรมการ
 ได้หวังมากเกินไปในการที่จะให้มีการแบ่งเขตการเลือกตั้งเป็นเขตเล็ก
 เลือกคนเดียวเบอร์เดียว ท่านประธานกรรมการขอร้องไม่ให้ใช้คำว่า
 วันแมน วันโหวต ก็จะพยายามเรียกเป็นภาษาไทยที่เข้าใจง่าย เหตุผล
 ของท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดยโสธรนั้น เป็นเหตุผลที่น่ารับฟัง เพราะ
 คณะกรรมการไปหวังอย่างนั้นจริง ๆ ไปหวังว่าจะใช้การเลือกตั้งใน
 เขตเล็ก เวลา ๔๕ วันก็พอ-----

เพราะฉะนั้นเพื่อให้ความสะดวกและสบายใจแก่พรรคการเมือง
 เพราะว่าขั้นตอนและระบบในการที่จะให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่
 คณะกรรมาธิการได้วางกันเอาไว้ก็คือว่า หลังจากวันนี้ พรุ่งนี้
 เสรีจเรียบร้อยไปแล้ว ๒๕ - ๒๖ - ๒๗ ประเด็นผ่านไปแล้ว
 พรรคการเมืองต่าง ๆ ก็จะไปเอากลับไปว่ากัน แล้วทั้งฝ่ายรัฐบาลและ
 ฝ่ายค้านซึ่งเป็นวิป ซึ่งเป็นคณะกรรมการประสานงานของทั้ง ๒ ฝ่าย
 ก็ได้มีการตกลงกันแล้วว่าจะประชุมร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง ขึ้นตอนถึงแม้
 จะเป็นอย่างนั้น ก็อยากจะให้ทางคณะกรรมาธิการได้เปลี่ยนใจว่า
 สภาเขาไม่เอาด้วยหรือครับ เขตเล็กแล้วก็เบอร์เดียวคนเดียว
 อะไรนั้น เขาไม่เอาด้วยแน่นอน ชาวเสียงดูแล้ว เพราะฉะนั้น
 คงจะเป็นเขตใหญ่ตามเดิมแบบเดิม คณะกรรมาธิการวิสามัญแก้ไข
 กฎหมายเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ว่ากันไปเสรีจเรียบร้อยแล้ว
 ว่าจะเอาอย่างนั้น ชัดแย้งกับท่าน เพราะฉะนั้นเห็นใจครับท่านกรรมาธิการ
 อาจารย์เดโช ก็คงจะต้องเกาศีรษะต่อไป เห็นใจครับ เพราะฉะนั้น
 มันจะต้องเป็นเขตใหญ่ เมื่อมันจะเป็นเขตใหญ่อย่างนี้ เวลา ก็คงไม่พอ
 อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลาย ๆ ท่านกรุณารับฟัง และที่ดีที่สุด
 ท่านประธานกรรมาธิการลุกขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ว่าขอเรื่องนี้ไม่เอาละครับ
 ๕๕ วัน เพราะว่าสภาคงไม่เอาด้วยในเรื่องการเลือกตั้งเขตเล็ก
 เบอร์เดียว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกภาพ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม เอกภาพ พลซื่อ พรรคเอกภาพ จากร้อยเอ็ด ผมยังติดใจ
 ท่านประธานกรรมาธิการที่เข้มแข็งเมื่อกี้ รู้สึกว่าท่านจะเป็นห่วงใน
 การตั้งรัฐบาลมากกว่า ท่านไม่ให้ความสำคัญรัฐบาลรักษาการ รู้สึกว่า
 ท่านจะเป็นห่วงแก้อริฐมนตรีนมากกว่าที่จะเลือกสรรคนมาเป็น ส.ส.
 ตัวแทนประชาชน ท่านบอกว่า ถ้าเวลาขายนั้นจะให้รัฐบาลรักษาการนั้น
 ออกพระราชกำหนดที่ไม่ชอบมาพากล แล้วก็มีความสิ่งทั้งทวน ผมเรียนถาม
 ท่านประธานว่า ถ้าระยะเวลาสั้น เขาสั่งทั้งทวนได้ไหม ออกพระราชกำหนด
 ได้หรือไม่ แล้วก็ในการที่ท่านเป็นห่วงว่า เมื่อเลือกตั้งไปแล้วกลัวใน

การจัดตั้งรัฐบาลนั้นจะใช้เวลานาน ผมว่าเขาคงไม่ไปคิดในการตั้ง
รัฐบาลหลังจากเลือกตั้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกภาพ
เมื่อก็คูณเอกภาพพูดไปครึ่งหนึ่งแล้ว ขอสั้น ๆ นิดเดียว

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : เพราะว่าในการที่จะตั้ง
รัฐบาลนั้น เขาคงคุยกันมาก่อนแล้ว แม้แต่ขณะนี้มีการคุยกันไว้ล่วงหน้าแล้ว
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณตรีพลครับ

นายตรีพล เจาะจิตต์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระทบ นายตรีพล เจาะจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตท่านประธาน
ไม่มากนัก ท่านประธานที่เคารพ ที่ผมได้รับฟังมาจากเพื่อนสมาชิก
ที่มีเกียรติหลายท่านที่ได้อภิปรายมา ส่วนใหญ่แล้วเราไปมองตัวเอง
ไปมองที่จังหวัดของตัวเอง ผมก็อยากจะเรียนว่าเราน่าจะมองดู
ข้อดีข้อเสียของประเทศที่จะได้รับจากการกำหนดระยะเวลา ข้อดี
ระยะเวลาสั้นหรือยาวนั้น น่าจะดูที่ข้อดีหรือข้อเสียเปรียบเทียบกับ
ผมก็อยากจะเรียนที่ผมพยายามรวบรวมจากเพื่อนสมาชิกว่า ถ้าหาก
เราใช้ระยะเวลา ๔๕ วัน มันมีข้อดีอะไรบ้าง และมีข้อเสียอะไรบ้าง
ข้อดีที่เห็นเด่น ๆ ชัดก็คือว่า เมื่อรัฐธรรมนูญกำหนดว่าจะต้องมี
การเลือกตั้งภายใน ๔๕ วัน ส.ส. ทุกคนต้องรู้อยู่แล้ว และผู้ที่จะ
สมัคร ส.ส. ใหม่ก็ต้องรู้ เพราะฉะนั้นทั้ง ส.ส. ที่เป็น ส.ส.
อยู่แล้ว และผู้ที่จะสมัคร ส.ส. ใหม่ ต้องมีการเตรียมการล่วงหน้า
ไม่ได้หมายความว่าไปหาเสียงในช่วงเวลา ๔๕ วัน นั้นเป็นข้อดี
ข้อที่ ๑

ข้อดีข้อที่ ๒ กระทบการทางรัฐสภาจะได้ต่อเนื่อง

แต่ถ้าหากว่าเราทอดไปถึง ๙๐ วัน กระทบการทางรัฐสภา ไม่ว่าจะ
จะเป็นการออกกฎหมาย ออกพระราชบัญญัติมันหยุดชะงักไป เพราะฉะนั้น
ถ้าใช้ระยะเวลา ๔๕ วัน ผมคิดว่าจะทำให้กระทบการรัฐสภานี้ได้ต่อเนื่อง

ข้อดีข้อที่ ๓ แน่นอนการบริหารประเทศสามารถต่อเนื่อง
ได้อย่างรวดเร็ว

ข้อดีข้อที่ ๔ ลดความได้เปรียบของรัฐบาลรักษาการ ซึ่ง
ท่านประธานได้ชี้แจงแล้ว ถ้าหากว่าระยะเวลาสั้น รัฐบาลรักษาการ
ซึ่งจะทำอะไรไม่ชอบมาพากลก็อาจจะทำไม่ได้ คิดว่าอย่างนั้น

ส่วนข้อเสียที่ผมมองดู ที่เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้
อภิปรายมา น่าจะมีสัก ๒ ข้อด้วยกันเอง

อันที่ ๑ คือเวลาในการหาเสียงน้อย แต่ผมคิดว่าถ้าหาก
รัฐธรรมนูกำหนดอย่างนี้แล้ว และเราบริหารเวลาเอาเอง ผมคิดว่า
ไม่น่าจะเป็นปัญหา

ประการที่ ๒ กลัวกันว่าจะมีการซื้อเสียง ผมอยากจะ
กราบเรียนเพื่อนสมาชิกว่า ในอนาคตคงจะไม่มีมีการซื้อเสียง ผมคาดเอา
นะครับ แต่ถ้าหากว่าจะมี จะระยะเวลาสั้นหรือระยะเวลายาว คน
ซื้อเสียงจะซื้อทั้งนั้นแหละครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณณรงค์เลิศ
แล้วก็คุณวิชา และคุณประเสริฐ ขอปิดแค่คุณประเสริฐนะครับ

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ณรงค์เลิศ สุรพล ส.ส. ขอนแก่น เขต ๓ พรรค
ชาติไทย สำหรับประเด็นปัญหาในเรื่องกำหนดระยะเวลาในการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ก็คงไม่ขึ้นต้นมาตั้งข้อกล่าวหากรรมการ
วิสามัญชุดนี้ เพราะเหตุว่าการมองแง่มุมของปัญหานั้นเป็นเรื่องของ
ประสบการณ์ของแต่ละคน เป็นเรื่องในแง่มุมของความคิด เราก็คงจะ
ทำหน้าที่ได้แต่เพียงว่ามาแสดงเหตุผลในแนวทางความคิดของตัวเองในสภา
เพื่อที่จะได้เป็นแง่มุมของการคิด เพราะแง่มุมของปัญหาทำนองนี้เป็น
ลักษณะของ ๒ คน ยลตามช่อง คนเราต่างคนต่างความคิดกัน แต่ผม
จะขอเรียนให้ท่านประธานทราบว่า ถ้าหากกำหนดระยะเวลา เงื่อนไข
ในการเลือกตั้งไว้ ๔๕ วัน มันค่อนข้างจะสั้น ก็แปลว่าไม่เห็นด้วย
เพราะเหตุว่าการกำหนดระยะเวลาสั้นจะทำให้คนที่มีความต่าง นั้นแปลว่า
ต่างคนนั้นมีอำนาจมากขึ้น เพราะเงื่อนไขในการรณรงค์ในการหาเสียง
เลือกตั้งนั้น จะต้องออกไปเยี่ยมประชาชน แถลงนโยบาย วาดเป้าหมาย
วาดอุดมการณ์ให้เขาฟัง นั้นแปลว่าเราจะไม่ใช้ต่างคนซื้อเสียง ท่าน
ประธานที่เคารพ เราจะทำอย่างนี้ทำไม สมมุติว่าเป็นพรรคการเมือง
เก่า ๆ ก็แน่ละ อุดมการณ์ก็ถ่ายทอดไปนาน โฆษณา โปสเตอร์ (Propaganda)
ไปจนเอิกเกริกกันไปแล้ว ชาวบ้านก็อาจจะเข้าใจ
แต่ถ้าถ้าเกิดเป็นแง่มุมของคนใหม่ พรรคใหม่ ที่เพิ่งก่อตั้งขึ้นมา
วาดแนวทางใหม่เพื่อจะสร้างโอกาสทางเลือกให้ประชาชนใหม่

สผ. ๒๐/๒๕๓๖ (ส. ๑)

สำหรับ ๔๕ วัน ถ้าเกิดเขาตั้งก่อนหน้านั้นสัก ๒ - ๓ เดือน แล้วไม่มี
 เวลาในการประชาสัมพันธ์อุดมการณ์ของตัวเองออกไป เวลา ๔๕ วัน
 ในการที่จะถ่ายทอดแนวความคิดลงไป ในการที่จะทำให้เขารู้จักรัก เลือก
 มันเป็นไปไม่ได้ นั่นก็แปลว่าถ้าหากแต่ละคนมีสตางค์ ใช้อำนาจสตางค์
 ใช้อำนาจเงินนั้น เพื่อจะทำให้สำเร็จในเงื่อนไข คือการได้รับเลือก
 ท่านประธานครับ ผมไม่กล่าวหาว่าเป็นการซื้อเสียง แต่ใช้ให้เงินมีอำนาจ
 ในการซื้อผลแพ้ ชนะ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากบอกว่ามีสตางค์แล้ว
 ไม่ได้เปรียบ เพราะเวลาอย่างไรมันก็ใช้ได้ ก็แน่ละครับ ถ้าขยายเวลาออกไป
 คนที่ไม่มีสตางค์มากก็ต้องใช้เวลาหาโอกาสในการอภิปราย ในการออก
 เยี่ยมประชาชน เพื่อจะทำให้เขารู้จักรัก เลือก ให้เขาเข้าใจถ่องแท้
 ในอุดมการณ์ ในเป้าหมายที่ตัวเองวาดเอาไว้ โอกาสที่จะได้รับเลือก
 เข้ามาตามแนวทางของระบอบประชาธิปไตยก็มีมากขึ้น นั่นแปลว่า
 ประชาชนเลือกเพราะศรัทธา ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากจะมาแสดง
 ความหวังไขบอกว่า ถ้าเลื่อนเวลาไป ๕๐ วัน จะมีรัฐบาลรักษาการ
 ไปเนิ่นนาน ชาติบ้านเมืองเสียหาย ท่านประธานครับ หรือเราไม่มี
 กฎหมายบ้านเมืองในการที่จะกำกับดูแลคนทำลายให้บ้านเมืองเสียหาย
 ถ้าหากใครกระทำการในตำแหน่งหน้าที่ ไปทำการทุจริต เรียกว่าทิ้งทวน
 ออกคำสั่ง หาประโยชน์ใส่ตัว หรือว่าไปทำให้กลุ่มของคนของตัวเอง
 ได้รับผลประโยชน์ไป หรือเราไม่มีกฎหมายอาญาในการที่จะกำกับดูแล
 คนพวกนี้ หรือว่าพอมีการเลือกตั้ง มีรัฐบาลชั่วคราวแล้ว ผู้คนที่เป็นรัฐบาล
 จะสามารถทำตามอำเภอใจตัวเองได้ นี่แปลว่าเรายอมรับว่าในขณะที่
 ที่มีรัฐบาลรักษาการ กฎหมายของบ้านเมืองก็ไม่มีสภาพบังคับอย่างนั้นสิ
 ผมว่าอย่าได้มาแสดงความหวังไขในข้อนั้นมากมาย อย่าไปทำให้ตัวเอง
 กลายเป็นผู้คนที่รู้จักแต่เอาอย่างคนอื่น อย่างนำลัทธิเอาอย่างมาใช้ เขา
 ๑๓ วัน ๒ อาทิตย์กว่าก็นำมากำหนดเป็นเงื่อนไขในการที่จะกำหนด
 แนวทางในความคิดของตัวเอง ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากเราได้
 เลื่อนเวลาหรือว่าขยายโอกาสให้นักการเมืองแสดงนโยบาย วาด
 เป้าหมายสู่อุดมการณ์ เป้าหมายสูงสุด ให้ประชาชนเข้าใจและเขา
 เลือกเข้ามา นั่นแปลว่าประชาชนได้เข้าใจ ได้เข้าใจในระบบการปกครอง
 ในระบอบประชาธิปไตย แปลว่าเราได้พัฒนาการปกครองในระบอบ
 ประชาธิปไตยแล้ว นั่นหมายถึงการพัฒนาพรรคการเมืองไปด้วย ใช่ว่า

๒๑๓

พ. ๒๐/๒๕๓๖ (ส. ๑)

กรรณิกา ๑๐๓/๓

มาจำกัดด้วยเงื่อนไขเวลา ๔๕ วัน กล่าวที่รัฐบาลรักษาการเขาจะทำ
อะไรมีมติมีรายต่อบ้านเมือง ว่าเขาจะไม่พัฒนาบริหารชาติบ้านเมือง
ผมว่าไม่ใช่หรือครับ -----

- ๑๐๔/๑

ณ. ๒๐/๒๕๓๖ (ส. ๑)

เหตุผลตรงนั้นผมว่าไม่น่าจะเป็นเหตุผลเพียงพอในการที่จะมาขยับระยะเวลาให้เหลือ ๕๕ วัน กระผมมีความเห็นว่า ถ้าหากต้องการให้ชาวบ้านเลือกผู้แทนราษฎรเข้ามาด้วยความรักและศรัทธาและเข้าใจ น่าจะมีเวลาสำหรับนักการเมืองคนจน ๆ ในการที่จะไปอภิปรายเหตุผลवादเป้าหมายสู่แนวทางอันดีงามให้ประชาชนได้รับทราบ อย่าลืมนะท่านประธานฝากไว้นิดเดียว ภาษิตต่างชาติเขาบอกว่าเงินนี้ไม่ใช่มาใช้แต่คนได้นะ ใช้ปีศาจมันแป๊ะยังได้เลย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิทยา

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน

สภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคพลังธรรม กระผมได้ดูข้อแก้ไขของคณะกรรมการแล้ว ผมก็เข้าใจความตั้งใจของคณะกรรมการ ความตั้งใจที่จะพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้ต่อเนื่อง ความตั้งใจที่จะให้ระบบประชาธิปไตยเราสมบูรณ์แบบขั้น โดยการพยายามที่จะกำหนดกติกาคือรัฐธรรมนูญให้มีความกระชับรัดกุมขึ้นในหลาย ๆ ประเด็น แต่สิ่งหนึ่งที่ท่านประธานสภาที่ผมยังไม่ค่อยเห็นด้วยและสอดคล้องกับคณะกรรมการ คือความตั้งใจของเราบางครั้งเราต้องการสร้างบ้านเมืองให้เป็นประชาธิปไตยภายใต้การกำหนดกติกา ภายใต้ข้อบังคับ โดยเราพยายามละเลยความเป็นจริงที่เป็นธรรมชาติของการพัฒนาระบบประชาธิปไตย ผมจะไม่ได้แย้งเลย ถ้าท่านจะกำหนดว่า ต่อไประยะเวลาการเลือกตั้งหลังจากยุบสภาหรือหลังจากระยะเวลาที่ไม่มีสภาจะกำหนดเพียงแค่ ๑๕ วัน ๒๐ วัน หรือ ๕๕ วัน ถ้าเราอยู่ภายใต้เงื่อนไข ๒ ประการในบ้านเมืองของเรา ประการแรกคือ ระบบพรรคการเมืองต้องเข้มแข็งเพียงพอ วันนี้เรามาดูสถานการณ์ที่เป็นจริงว่า ขั้นตอนการพัฒนาประชาธิปไตยที่ผ่านมา ระบอบประชาธิปไตยของเราที่ค่อนข้างจะไม่ต่อเนื่อง ระบอบประชาธิปไตยที่ค่อนข้างจะกระท่อนกระแท่น เป็นมาโดยตลอดเช่นนี้ บางครั้งกฎหมายก็บังคับว่าต้องมีพรรคการเมือง ช่วงหลังก็มีบังคับว่าต้องสังกัดพรรคการเมืองกันตลอด แต่ขั้นตอนการพัฒนารวม ๆ ของระบบพรรคการเมืองมาถึงวันนี้ ผมเข้าใจว่าทุกท่านก็ยอมรับว่า ระบบพรรคการเมืองเรายังไม่ได้รับการพัฒนามาถึงขั้นที่จะแสดงความแตกต่างในทางนโยบายให้กับประชาชน ทั้งประเทศได้ตรวจสอบเห็นได้ เพราะฉะนั้นปฏิเสธไม่พ้นว่า ระบบ

การเลือกตั้งของเมืองไทยยังคงเกี่ยวกัน ๒ อย่าง คาบเกี่ยวระหว่าง
 ตัวบุคคล กับคาบเกี่ยวระหว่างพรรคการเมือง นโยบายของพรรคการเมือง
 ประชาชนที่เข้ามาตัดสินใจในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ
 เลือก ส.ส. ยังกูทั้ง ๒ อย่างประกอบกัน แล้วก็หลักจริง ๆ เราก็
 ยอมรับว่าตัวบุคคลยังเป็นปัจจัยที่สำคัญ เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกหลายคน
 ที่พูดถึงระยะเวลาสำหรับคนรุ่นใหม่ที่จะออกมาแนะนำตัวเองให้กับประชาชน
 ได้รู้จักยังจำเป็น แต่ถ้าระบบพรรคการเมืองเราพัฒนาไปไกล เข้มแข็ง
 พรรคการเมืองมีแนวนโยบายที่ชัดเจนแตกต่างกัน ประชาชนจับได้ว่า
 พรรค ก มีแนวนโยบายอย่างนี้ พรรค ข เป็นอย่างนี้ พรรค ค
 เป็นอย่างนี้ และทุกพรรคการเมืองเดินไปตามเส้นทางนโยบายอย่างแท้จริง
 ระยะเวลาไม่เป็นปัญหา เราจะใส่ใครไปก็ได้ในการลงเลือกตั้งภายใต้
 กลักรองของพรรคการเมือง ประชาชนในแต่ละเขตตัดสินใจไว้แล้ว
 ว่าเขาสังกัดพรรคการเมืองนี้ ประชาชนจังหวัดนี้ เขตนี้ คนนี้ชอบ
 พรรคการเมืองอย่างนี้ ประชาชนสามารถตัดสินใจไว้ล่วงหน้า แต่โดย
 สภาพความเป็นจริงวันนี้ ประชาชนตัดสินใจไม่ได้ ประชาชนยังต้องการ
 ดูตัว แล้วการดูตัวจริง ๆ ท่านประธานสภา เราก็ต้องเห็นอย่างหนึ่ง
 เหมือนกันทุกคนว่า ทุกครั้งที่มีการเลือกตั้ง ประชาชนยังมีคำถามอยู่
 ในใจว่า จะเห็นหน้า ส.ส. เวลาเลือกตั้ง เสร็จเลือกตั้งแล้วก็ไม่เห็นหน้า
 เสร็จเลือกตั้งแล้วก็หายสูญกันไปหมด สิ่งนี้คืออะไรท่านประธาน สิ่งนี้
 คือการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยของเรา ประชาชนฝากความหวังไว้
 ฝากความหวังไว้ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทุกสิ่งทุกอย่างของประชาชน
 ในชนบทฝากไว้กับผู้แทน ฝากไว้กับ ส.ส. ทำไมประชาชนถึงฝากไว้
 อย่างนี้ ก็ภายใต้โครงสร้างการปกครองที่เราไม่เคยกระจายอำนาจเลย
 ทุกสิ่งทุกอย่างรวมศูนย์ไว้กับผู้แทนราษฎร -----

กรรมาธิการหลายท่านที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในช่วงที่ทำงานรณรงค์หาเสียง ท่านเห็นความแตกต่าง วันที่ท่านหาเสียงในเขตเทศบาล ความรู้สึกของประชาชนที่เรียกร้องต่อผู้แทนราษฎรเรียกร้องต่อพรรคการเมือง ต้องการเห็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ต้องการเห็นแนวทางในการดำเนินนโยบายที่เป็นภาพรวมของระดับประเทศ แต่พอท่านอย่างก้าวพ้นเขตเทศบาลไป ทุกท่านถูกถามเรื่องอะไร ถนนสายนี้ถ้าเป็นผู้แทนจะทำเมื่อไร ไฟฟ้าหมู่บ้านนี้ที่ตกค้างใครจะทำให้ผู้แทนคนก่อนรับปากว่าจะสร้างสะพานเมื่อไรจะสร้าง ทำไมประชาชนสะท้อนสิ่งเหล่านี้ เขาฝากความหวังไว้กับท่านทุกคน สาเหตุที่ต้องฝากความหวังไว้กับผู้แทนทุกเรื่อง ซึ่งจริง ๆ หน้าที่ผู้แทนไม่ใช่ตรงนั้น เรารู้ตัวเราดีที่เราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เรากำลังจะมาเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ แต่ปัญหาที่ประชาชนฝากเป็นปัญหาการบริหารทั้งหมด สาเหตุที่ตกอยู่ตรงนี้ ท่านประธาน เนื่องจากการปกครองของเราที่รวมอำนาจทั้งหมดไว้อยู่ตรงนี้ การตัดสินใจทุกปัญหาอยู่ที่รัฐบาล การตัดสินใจทุกปัญหาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร อยู่ที่ศูนย์กลางของเมืองหลวงแห่งนี้ ท่านประธานสภาเห็นทุกปัญหาที่ทยอยมาจากหมู่บ้าน ตำบล มาที่หน้าท่าเนียบ มาที่หน้าสภา ทั้ง ๆ ที่บางปัญหาควรจะสะสางเสร็จสิ้นในระดับจังหวัด ในระดับอำเภอหรือในระดับตำบล แต่ทุกปัญหาประดังมาที่นี้ ภายใต้สภาวะการณ์เช่นนี้ ผมเห็นว่าการกำหนดระยะเวลาเพียงสั้น ๆ เพื่อให้ประชาชนได้ตรวจสอบคนที่จะเป็นความหวังเขาได้ยังไม่จำเป็น ยังไม่จำเป็นต้องกำหนดให้สั้นมาก ๆ เพื่อความสะดวกในการต่อเนื่องของรัฐบาล การกำหนดระยะเวลา ๙๐ วัน ไม่เกิน ๙๐ วัน ผมคิดว่าเป็นการกำหนดอย่างเปิดกว้าง วันข้างหน้าถ้าเราพัฒนาระบบพรรคการเมืองไปได้ไกล รัฐธรรมนูญมาตรานี้ก็ไม่จำเป็นต้องแก้ไข จะประกาศว่าเลือกตั้งหลังจากยุบสภาแล้วภายใน ๒๐ วันก็ไม่ได้ผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ ไม่ต้องไปบังคับว่าเหลือแค่ ๕๕ วัน ๒๐ วันหรือ ๓๐ วัน แต่ให้เป็นการพัฒนาไปตามขั้นตอนของระบอบประชาธิปไตย ถ้าพรรคการเมืองเข้มแข็ง ถ้าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของเราได้มีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง ผู้แทนราษฎรก็จะมีหน้าที่ของการเป็นนิติบัญญัติหรือการเตรียมการไปเป็นผู้บริหาร ไม่ใช่ผู้แทนราษฎรจะเป็นทุกสิ่งทุกอย่างของประชาชนในชนบท วันนี้ประชาชนทุกคนที่กำบังตร

เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝากความหวังไว้ทุกเรื่อง เพราะฉะนั้น
ผมยังเห็นด้วยในการที่จะคงไว้ตามร่างรัฐธรรมนูญเดิมกำหนดระยะเวลา
ไม่เกิน ๙๐ วัน แล้วการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรานี้ไม่จำเป็น อย่าไป
เร่งรัด อย่าไปบีบคั้นให้เป็นประชาธิปไตยโดยผลิตปกติธรรมชาติ ขอขอบคุณ
ท่านประธานสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประเสริฐ ตรี
ขอสุดท้าย เพราะพรุ่งนี้ต้องประชุม ๑๐ โมงเช้า

นายประเสริฐ มงคลศิริ (อุทัยธานี) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์ประเสริฐ มงคลศิริ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมต้องขอขอบคุณ
คณะกรรมการที่ได้พยายามที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น
ในทุกประเด็นที่ผ่านมาที่มีการพูดคุยกันอย่างกว้างขวาง สำหรับในประเด็นที่มี
การให้กำหนดระยะเวลาในการเลือกตั้ง ๕๕ วันนั้น เพื่อนสมาชิกหลายท่าน
ก็ได้อภิปรายมาหลากหลาย ผมเห็นใจทางคณะกรรมการเป็นอย่างยิ่ง
ในโอกาสนี้ขอใช้เวลาสัก ๒ - ๓ นาทีที่จะแสดงความไม่เห็นด้วยกับ
ท่านประธานกรรมการที่ได้ขึ้นมาชี้แจงในวาระเมื่อสักครู่นี้ ว่าสาเหตุที่
ทางคณะกรรมการได้กำหนดระยะเวลา ๕๕ วันนั้น เพราะว่าในอดีตที่
ผ่านมาได้เกิดปัญหาในเรื่องของรัฐบาลรักษาการ ว่าอาจจะกระทำมิดีมีร้าย
กับบ้านเมือง กำหนดกฎหมาย ออกพระราชกำหนดต่าง ๆ ที่ไม่เป็น
ประโยชน์กับบ้านเมือง กระผมมีความเห็นว่าระยะเวลาที่ท่านอ้างว่ามีว่า
บางยุคบางช่วง ในช่วงที่มีการเลือกตั้ง ในช่วงที่ได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ใหม่บางครั้งใช้เวลา ๕ - ๖ เดือนก่อนที่จะได้จัดตั้งรัฐบาลใหม่ ผมว่า
ท่านมองเฉพาะรัฐบาลรักษาการ ท่านเป็นห่วงในช่วงของรัฐบาลรักษาการ
เท่านั้น แต่รัฐบาลที่จะจัดตั้งขึ้นมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ท่าน
มองข้ามไป ความสำคัญของรัฐบาลที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่จะต้องบริหาร
ประเทศไปเป็นระยะเวลา ๕ ปี ผมมองว่ามีความสำคัญกว่า -----

สผ. ๒๐/๒๕๓๖ (ส. ๑)

นัยนา ๑๐๖/๑

เพราะฉะนั้นระยะเวลาที่จะให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งใหม่ หรือระยะเวลาที่จะให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสใช้เวลาตัดสินใจในการเลือกผู้แทนของเขาเองน่าจะยาวกว่า ๔๕ วัน ผมยังมีความเห็นตรงกับท่านสมาชิกเมื่อสักครู่นี้ก่อนที่กระผมจะได้ลุกขึ้นมาอภิปรายว่า ถ้าเรากำหนด ๙๐ วัน เป็นการกำหนดแบบกว้าง ๆ หลวม ๆ ไม่เกิน ๙๐ วัน แต่ในการออกมาจะกำหนดวันเวลาเท่าไรก็ได้ ก็คงจะไม่ผิดพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นผมมีความเห็นตรงนี้ คงจะเป็นความเห็นคนสุดท้ายว่า ระยะเวลา ๔๕ วันนั้นคงจะเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไป ผมเองก็เป็นผู้หนึ่งซึ่งไม่กลัวการซื้อเสียง เพราะว่าในระบอบประชาธิปไตย พี่น้องประชาชนเดี๋ยวนี้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น เพราะฉะนั้นการซื้อเสียงจะต้องน้อยลง ผมมีความเชื่อมั่นอย่างนั้น และถ้าผมกลัวการซื้อเสียงผมก็คงไม่มาเล่นการเมือง เพราะฉะนั้นผมมีความมั่นใจในการตัดสินใจของพี่น้องประชาชน ยังมีความเห็นว่าระยะเวลา ๔๕ วันสั้นเกินไป ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เราผ่านประเด็นนี้ครับ วันพรุ่งนี้ขอนัดประชุม ๑๐ โมงเช้า สำหรับวันนี้ผมขอปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๒.๒๕ นาฬิกา

ผู้จดรายงานการประชุม

ตรุณี อ่ำเมือง	ประทีป รักเมือง
กนกวรรณ อรรถสิทธิ์	สายชล ไทยรวมมิตร
รสรินทร์ กนกอุดม	ชนิกา ศรีสมวงศ์
อารีรัตน์ พิฒนโศภนพงศ์	สมบัติ จันทร์ไพจิตร
กรรณา พิมพ์สุวรรณ	บึงอร แก่นกุล
พรเทพ ไชยสงวนสุข	อัมพา กันทิโกวิท
เขาวภา เบื้องพิมพ์	พัทรี ไชคำพา
กรรณิกา บุญชัย	จิตติ อุดมภักดี
ชุตินา ทองมา	นัยนา เปรมประพันธ์
นภา วีระยุทธโกศล	สันทนา ทวีชัยพนผล
จิราพร พจน์วิชัย	ฐานิสรา แก้วสถิตย์
เสาวลักษณ์ พลัดเสนา	เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์
ประกาลักษณ์ ปูนบุดดา	กมลมาศ ทังสุภดี
ปวีญา กองสงฆ์	สุภภา หนองพงษ์
เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ	สติมา จันทร์ไพจิตร
พุทธชาติ พรหมพราว	เพทาย พันธุ์คุ้ม
วัชรวิ วีระกิจน้อย	จิรภา จันทร์เกาะ
วิณา สัตตวัตรกุล	จงถนอม พลัดเสนา
สาวิตรี อมรตานนท์	สุจิตรา อรุโณ
นิวรา น้ำดอกไม้	รัชฎา มีคุณ
รัตมี บานเย็น	วิภาวรรณ นิลบรรจง
วีรพร กิจกนกศรี	กัลยา พิมพ์เสน

คณะกรรมการพิจารณาปิดมหรสพตามการประชุมลับ และตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ
1.	นายนิยม รมัญญา	ประธานคณะกรรมการ	
2.	นายสมพงษ์ สุกฤทธิรงค์	รองประธาน คนที่หนึ่ง	
3.	นายเดสิมนต์ นุตทวีเดช	รองประธาน คนที่สอง	
4.	นายสุเมธ พรหมพันธ์	รองประธาน คนที่สาม	
5.	นายไพฑิธ ตรีวิวัฒนาน	รองประธาน คนที่สี่	
6.	นายไชยยศ ธีระเมธากร	รองประธาน คนที่ห้า	
7.	นายแสวง ฤกษ์จรัส	รองประธาน คนที่หก	
8.	นายประสิทธิ์ สุขวัฒน์	รองประธาน คนที่เจ็ด	
9.	ร้อยตรี (หญิง) ทนิตา เกษมมงคล	โฆษกคณะกรรมการ	
10.	นายทวี สุระมงคล	ผู้ช่วยโฆษก	
11.	นายณรงค์เลิศ สุรพล	ที่ปรึกษา	
12.	นายเกษม มาลัยศรี	ที่ปรึกษา	
13.	นายธานี ยี่สาร	ที่ปรึกษา	
14.	นายภูมิต ธาระผล	ที่ปรึกษา	
15.	นายรักเกียรติ สุขธนะ		
16.	นายสมศักดิ์ ปรีศมานันท์	เลขานุการคณะกรรมการ	
17.	นายสุธรรม วงศ์ศิริ	ผู้ช่วยเลขานุการ	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ... / ... / ... (สมัยสามัญ ครั้งที่ ๒๒๖) วันที่ ๒๒ เดือน ๗

วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ประธานสภาผู้แทนราษฎร